

JOSIP PEČARIĆ: TOMISLAV DRŽIĆ

Josip Pečarić

TOMISLAV DRŽIĆ

Zagreb, 2923.

© Josip Pečarić

Urednica i priprema za tisk:
Andela Hodžić

KAZALO

UVOD	9
UMRO JE NOVINAR I UREDNIK VEĆERNJEG LISTA TOMISLAV DRŽIĆ	11
ZVONIMIR HODAK, ZABRANJUJE SE ZDS, ČETNIČKA KOKARDA OSTAJE DOPUŠTENA, A KOMUNISTIČKIM MESARIMA NAZIVAT ĆE ULICE ..	18
JOŠ O ZAUSTAVLJANJU 'ZELENE PUPAVKE' U RH ...	24
JOŠ O ZAUSTAVLJANJU 'ZELENE PUPAVKE' U RH, 2. DIO	28
KOČANOV KOMENTAR	31
ZVONIMIR HODAK, NASTAVI LI SE S ODVRATNIM MASOVnim UBOJSTVIMA DJECE, SMRTNA KAZNA POKUCAT ĆE NA KOLEKTIVNU SVIJEST RAZMAŽENOG LIBERALNOG SVIJETA	38
HITREC: NEMAMO SAMO NEOVERBALNI DELIKT NEGO I DELIKT MIŠLJENJA	44
PRILOG: PRIZNAJTE POBJEDU BRANITELJA NAD FAŠISTIČKIM AGRESORIMA, 2. DIO	52
D. JELČIĆ I J. PEČARIĆ, KNJIŽEVNIK MILE BUDAK SADA I OVDJE, ZAGREB, 2005.	60
O MILI BUDAKU, OPET.....	60

ZLOČINAČKI SUD U HAAGU, ZAGREB, 2008.	77
HRVATSKOJ JAVNOSTI O ZABRANI KONCERATA MARKA PERKOVIĆA THOMPSONA	77
ZA PONOSNU HRVATSKU, E-KNJIGA. PORTAL	
HKV-A, 2009.	85
TUĐMANOV REFERENDUM	85
OTVORENO PISMO HRVATSKOJ TELEVIZIJI	116
NOVO OTVORENO PISMO HRVATSKOJ TELEVIZIJI	123
OTVORENO PISMO PROGRAMSKOM VIJEĆU	
HRT-A	133
ŽELJKO TOMAŠEVIĆ. PROSVJEDNO PISMO	146
RASIZAM SVJETSKIH MOĆNIKA, ZAGREB, 2012.	171
PISMO VIJEĆU SIGURNOSTI UJEDINJENIH NARODA	171
RASIZAM DOMAĆIH SLUGU, ZAGREB, 2013.	182
REFERENDUM POSLIJE PRESUDE HRVATSKIM GENERALIMA!	182
APEL HRVATSKOJ JAVNOSTI: SUPROTSTAVIMO SE MEDIJSKIM MANIPULACIJAMA!	190
‘AKO VOLIŠ HRVATSKU SVOJU’, ZAGREB, 2014.	197
OTVORENO PISMO	197
ŽIVJELA NAM ANTIFAŠISTIČKA, TJ BRANITELJSKA HRVATSKA, ZAGREB, 2015.	214
TREĆA JAVNA SJEDNICA HRVATSKOG NACIONALNOG ETIČKOG SUDIŠTA	214
M. MEĐIMOREC, J. PEČARIĆ, GENERAL PRALJAK II. U OBRANI HRVATSKOG NARODA, ZAGREB, 2018.	226
TOMISLAV DRŽIĆ, ZBOGOM GENERALE	226

M. MEĐIMOREC, J. PEČARIĆ, GENERAL PRALJAK IV. S PRIJEZIROM ODBACUJEM VAŠE PODANIŠTVO, ZAGREB, 2018.	228
ZLATKO VITEZ, BIO JE LJUDINA, ERUDIT I HUMANIST!	228
STIJEPO MIJOVIĆ KOČAN, ZAGREB, 2020.	234
UJEDINJENI ZLOČINAČKI PODUHVAT NEČINJENJA i OBSTRUKCIJE ISTINE HAZU I SVIH HRVATSKIH VLADA DOSADA	234
ZALJEV HRVATSKIH SVETACA, DRAGOVOLJAC.COM, 2022.	253
MOJ PRIJATELJ CRVENI HRVAT KRSTO PAPIĆ	253
ZAVRŠNI TEKST: NEZAVISNA I EVROPSKA CRNA GORA ILI VELIKA SRBIJA	261
ZA DOM SPREMNI I SLAVA UKRAJINI, DRAGOVOLJAC.COM, 2022.	283
O PREDSTAVLJANJU KNJIGE 'BOJNA ČAVOGLAVE' / THOMPSONOFIBIJA (INICIJALNI KRUG TUĐMAN 100)	283
GENERAL IVAN TOLJ, DRAGOVOLJAC.COM, 2022.	294
ZAHTJEV ZA KADROVSKIM SMJENAMA NA HTV-u	294
AKADEMIK JOSIP PEČARIĆ – ŽIVOTOPIS	312

UVOD

Na vijest o smrti dragog prijatelja Tomislava Držića reagirao sam tekstrom u kome sam se prisjetio zadnjeg otvorenog pisma i komentara koji mi je poslao uz svoj potpis. Taj tekst kao i još neki drugi su sastavni dio ovog Uvoda. Knjiga je sastavljena od tekstova u mojim knjigama gdje se Tom spominje.

Naša suradnja je treba biti i veća. Kada sam sastavio sličnu knjigu o glavnom uredniku „Hrvatskoh tjednika“ Ivici Marijačiću razgovarali smo o proširenju iste jer u knjizi o Marijačiću treba biti i dio o Marijačiću u Domovinskom ratu. Kako o tome ja nisam pisao trebao je Tom, ali to nikada nismo realizirali. Ranije me pitao da pišem za „Hrvatski list“, ali nekako nije bilo vrijeme za takav moj angažman, kao i kad me je isto pitao Slobodan Lang koji je imao svoju kolumnu svaka dva tjedna pa je želio da je i ja imam u tjednima kada njega nema u Tjedniku. O realiziranoj suradnji s Tomom možete vidjeti u ovoj knjizi-

Sama pomisao na Toma je i pomisao na Hrvatski tjednik pa dajem oproštaj kolega iz tog hrvatskog tjednika od Toma:

IN MEMORIAM

Preminuo član uređivačkoga tima
Hrvatskoga tjednika Tomislav Držić

Zbogom dragome Tomu!

U ALEXANDRA SLOVČE, 80. travnja, otišla je na neviđeni put član uređivačkog tima, preteča hrvatskih novinara, Hrvatskog tjednika Tomislav Držić. U svom posljednjem životu, u kojem je bio i predsjednik Hrvatskog novinarskog saveza, bio je član i predsjednik redakcije Hrvatskog novinarskog saveza. Kognitivni deficiti nisu ga bili rušni, bio je član i predsjednik novinarske komisije Hrvatskog novinarskog saveza, bio je član i predsjednik skupštine 20. akademije novinara i druge akademije.

Tomislav Držić bio je dugog 60. vježba prijatelja, dragočejni suradnik i mentor. Nastalo je mnogo povratak i posjećivanja njegovih knjižica, a da se slijedi u rasporedu na knjigama 44. izdanju knjižice "Društvo je i mjesto stvaranja novih kvaliteta, etičarstva, čovječanstva i čovječnosti". Tom Držiću pripadačan je i Hrvatski tjednik (izdavač i direktor) i Hrvatski tjednik (urednik), koji su u zagradama, dobitnik je prestižne nagrade na ovogodišnjem literarnom festivalu u Zagrebu za književnost i književnu razvedu, a oni su mu bitni za sve što je u njemu. I kada je počeo primatičasti u svjetskim književnim i znanstvenim forumima, Tom Držić je već bio tu da u svakoj dioničkoj skupštini može reći da je bio član Hrvatskog novinarskog saveza i učestvovao u obnovi člana u sklopu Hrvatskog novinarskog saveza.

Iznimnik, Oči ljudi je ugovorenost i novinski časopis u nekom drugom časopisu. U Školi stručnjaka za novinare, Hrvatskij novinarski redaktori studiraju je 1975. godine na filozofskom fakultetu na konzervatorno-pedagoškom programu pod mentorstvom prof. Dubrave Šimić i dr. u sklopu i ostalih emigracijskih prethodnika u Zagrebu hrvatski je danas članostvo člana četvrtog Tita.

Svet pozdravlja je ediciju u Lepoglavi koju redakcija hrvatskih dalmatinskih novinara su učinile u znak sjećanja na Tomislava Držića na umjetničkom frontu. Izdavač je domaći književni i kulturni izdavač, a knjiga je u nekomjeru odlikujućenjem dodavanja knjige i 1000 knjiga Hrvatskog tjednika te se u svim velikim izdanjima uključuje u svog projekta.

Nekoliko meseci zaboravljeno: nastoji držati firmu. Neka moje lica hrvatske sreće, hrvatski suradnik obitelji i imenitci hrvatske književnosti koje je bio dio.

Spremljaj preminuloga Tomisa Držića je na zagrebčkom međunarodnom slobodnom, 4. veljače, u 12 sati. (Ivana Marićević)

UMRO JE NOVINAR I UREDNIK VEČERNJEG LISTA TOMISLAV DRŽIĆ

Autor

Ružica Cigler

30.04.2023.

U 84. GODINI ŽIVOTA

Držić je bio diplomirani novinar, urednik u Vjesniku, poslije Vjesnika u srijedu, a 1990-ih godina dolazi u Večernji list, gdje je godinama uređivao vanjskopolitičku rubriku Tomislav Držić, za kolege i prijatelje Tom, umirovljeni novinar i urednik Večernjeg lista, **umro je jutros nakon teške bolesti** s navršene 83 godine. Držić je bio diplomirani novinar, urednik u Vjesniku, poslije Vjesnika u srijedu, a 1990-ih godina dolazi u Večernji list, gdje je godinama uređivao vanjskopolitičku rubriku.

Njegov je životni put bitno **obilježio događaj** iz 1975. godine kada je uhićen pod optužbom da je surađivao s ustaškom emigracijom koja je navodno stajala iza eksplozije u zagrebačkoj Paromlinskoj ulici, incidentu vezanom uz Titov posjet Zagrebu.

Pravomoćno je osuđen na šest godina zatvora, koje je odrobijao u Lepoglavi do 1981. godine. Poslije odsluženja kazne vrlo je teško pronalazio i zadržavao posao. Jedno je vrijeme bio urednik stručnog časopisa Kinološkog saveza Hrvatske "Moj pas", pa je radio kao knjižničar i dobio nagradu "Pavao Markovac" za širenje knjige, koja mu je kasnije oduzeta. Osamostaljenjem Hrvatske postaje jedan od osnivača HINA-e, a potom dolazi u Večernjak.

Tom je bio čovjek širokih interesa, zato je bio i predavač novinarstva na Fakultetu političkih znanosti u Zagrebu, predavao je i na vojnodiplomatskom učilištu i na Diplomatskoj akademiji Ministarstva vanjskih poslova. Jedan je od obnovitelja Družbe "Braća hrvatskog zmaja", a i osnivač je i u dva mandata predsjednik Hrvatsko-irskog društva. Bio je i aktivni član Hrvatskoga novinarskog društva. U Lepoglavi je napisao zbirku pjesama "Hladno je v peklu", a stihova na zagrebačkom, agramerskom kajkavskom jeziku objavio je tek 2009. godine. Večernjakovci ga pamte kao svestrano obrazovanog novinara, šarmera i uvijek **spremnog na šalu**.

Obavijest o sprovodu Toma Držića bit će objavljena naknadno.

<https://direktно.hr/zivot/preminuo-novinar-i-urednik-tomislav-drzic-313958/>

<https://www.vecernji.hr/vijesti/umro-je-urednik-tomislav-drzic-1676375>

Obitelji i prijateljima iskrena sućut. Posebno i članovima Uredništva i čitateljima Hrvatskog tjednika. Tom je do zadnjeg dana ostao novinar i suradnik tog doista hrvatskog tjednika.

Zadnja naša suradnja bila je otvoreno pismo oko orgija u Srbu:

Subject: Re: Fwd: Fwd: OTVORENO PISMO PREDSJEDNICIMA
DRŽAVE , SABORA I VLADE RH

Date: Tue, 27 Jul 2021

From:tom <tomislav.drzic@zg.t-com.hr>

To: Josip Pecaric

Dragi Joško, molim Te potpisi me pod dolje navedeno pismo.
Vrijeme je da se zaustavi "zelenu pupavku", Pupovca i njegovu
ekipu. pozdrav td

**OTVORENO PISMO PREDSJEDNICIMA DRŽAVE,
SABORA I VLADE RH**

Poštovani g. Predsjedniče RH,

Poštovani g. Predsjedniče Hrvatskog sabora,

Poštovani g. Predsjedniče Vlade RH,

Željeli bismo Vas upozoriti na besmisao današnjeg obilježavanja “antifašističkog ustanka” u Srbu. To je na žalost postao službeni događaj u RH jer tu predstavu u Srbu svakog 27. srpnja podupire i plaća naša država, a na njoj sudjeluju i predstavnici Vlade RH i Hrvatskog sabora. Naime prije točno 80 godina u Srbu, Borićevcu, Brotnji i okolnim selima u Lici, a onda i u Drvaru i Grahovu u BIH, isključivo Srbi pobili su najmanje 400 isključivo Hrvata civila. Ubojice su bili četnici i komunisti koji su trebali u dogovoru s talijanskim fašistima “očistiti” te krajeve od hrvatskog stanovništva. Ubili su i dva katolička svećenika Waldemara Maksilijana Nestora i Jurja Gospodnetića, a poznato je da su u tom krvavom pohodu stradali i svi članovi obitelji Ivezić, među kojima i mala djeca. I kako se to može nazvati antifašizmom? Pa to je bio doslovno pravi fašistički pokolj. I zar to treba slaviti?

Poštovani, učinite nešto da se zabrani ovo veličanje zločina.

Ovim potpisivanjem zajedničkog pisma na najviše adrese u državi u tu svrhu želimo svrnuti pozornost odgovornih i sveukupne naše javnosti na besmisao ovog okupljanja u Srbu. Mislimo da je došlo vrijeme da se stane na kraj svim lažima i konačno sva naša hrvatska tragična povijest istinito predstavi sadašnjim i budućim naraštajima.

S poštovanjem

Ivan Aralica, akademik

Josip Pečarić, akademik

Vlado Košić, sisački biskup

Ivan Tolj, general HV

SUPOTPISNICI:

Andrej Dujella, akademik

Kuzma Kovačić, akademik

dr. sc. Vinko Grubišić, Dopisni član HAZU

dr. sc. Mato Artuković, povjesničar

prof. dr. sc. Marin Čikeš

dr. sc. Ante Čuvalo

prof. dr. sc. Neven Elezović

dr. sc. Slavko Kovačić, umir. sveuč. prof.

dr. sc. Stipe Kutleša

dr. sc. Davor Pećnjak, Institut za filozofiju, Zagreb

prof. dr. sc. Ivan Petrović

dr. sc. Stjepan Razum, arhivist i povjestničar

dr. sc. Darko Richter, Donji Laduč

dr. sc. Josip Stjepandić, predsjednik HAZUDD-a

prof. emer. Dr. sc. Zvonimir Separović

dr. art. Ivana Tanovitski

red. prof. art. Đuro Tikvica

dr.sc. Ivica Veža, professor emeritus

Dusko Abramovic, Toronto

Nevena Abramovic, Toronto

don Miljenko Babaić

Marijan Babić, dipl.oec

Ante Babić, dipl.oec

Nevenka Babić

Marijana Babić, prof.

Iva Babić, dipl. teolog

Marija Sara Babić, student

Ilija Bagarić, dr. med., Požega

Zdravko Ban

Ana Barišić

Ivo Barišić

Vladimir Biondić

Vide Blažević stroj.teh. Dubrovnik – umirovljenik

Damir Borovčak, dipl.ing., povjesni istraživač i publicist, Zagreb

Ivan Bradvica, književnik
don Lazar Čibarić
Ružica Ćavar, oec
don Ivan Delić
Zvonimir R. Došen
Tomislav Držić
Marija Dubravac
Ante Dujmić, umirovljeni HRVI
Vera Đurenec
Mladen Galić, umirovljeni HRVI Domovinskog rata
Petar Gelo
Danica Glavaš
Vlado Glavaš
Krunoslav Gliha , umirovljenik
Vinko Grgić, prof.
Nikola Grubisic, Zagreb
Branko Haubrich, iur.
Stjepan Hodak Sesvete
Branko Hrkač, dragovoljac Dom. obrambenoga rata
Josip Jović, publicist
Zaviša Kačić, prof.
don Andelko Kaćunko
ing. Kokan Mijo (Mile), Split
Ljudevit Kotnik, dipl.ing., u miru, hrvatski branitelj, dragovoljac,
časnik HV- a
Ivana Krišto, mag.oec
fra Ante Kukavica, kapucin
Mladen Leko, Canberra, Australija
Ive Livljanić, veleposlanik u miru
Anda Luburic
Ivana Madunić, oec
Mijo Maljković, inovator iz Požege
Ankica Mandarić, dipl ECC u mirovini, Mostar
Stipe Marić, Mostar
Marija Markić, CTC
Marinko Markić, Toronto
Slobodan Markić, P. Eng.

Josip Maršić
Mirko Mihalj
Jelena Mikulić, dipl.oec
Tomislav Mikulić
Marko Milić,mag. prava
Ružica Milić, mag. primarne edukacije
Milivoj Mlikota, Split
Ivan Mrčela, umirovljenik, Zagreb
Mladen Pavković, novinar i publicist
Stipan Perić dipl.oec
Demokrita Perić
Danijela Perković, oec
Alojzije Petracic
Dubravko Pižeta, ing. el.
Vera Primorac, književnica
Branko Reić, dipl. ing. građ.
Božidar Ručević, diplomirani inženjer u miru
Milivoj Raboteg, Kučiće
Marija Senjić
Niko Senjić
Elvira Skelin
Dominik Stamać, dipl.ing.prom.
Mirko Strabic
Ante Šare, dipl. ing.
Stanko Šarić
Dobroslav Šimović
Ivica Škiljo, dipl.inž.
Nikola Štedul, diplomirani profesor filozofije i političkih znanosti
Ante Nadomir Tadić Šutra, prof., književnik iz Knina
Ruža Tomić
Goran Trdin
Zvonimir Josip Tumbri, dipl.ing.građ.
Damir Tučkar, dipl. ing., Zagreb
Stjepan Tuđman
mr. sci. Gordana Turić, dipl. inž.
Vera Uglešić, prof.
Mislav Vedriš

Miljenko Žagar, prof. saborski zastupnik i veleposlanik u miru

Kata Žarko

Nediljko Žarko

Marko Žarko

Mijo Žarko

Luka Žarko

Matej Žarko

Poznato je da vlast u RH i dalje podržava i ispunjava ovu i slične želje fašističkog agresora na RH.

Laka Ti hrvatska zemlja, dragi prijatelju. ‘Zelena pupavka’, kao što znaš, nije zaustavljena. a o tome i danas piše Zvonimir Hodak.

Josip Pečarić

PRILOG

LIJEVOM NAŠOM

ZABRANJUJE SE ZDS, ČETNIČKA KOKARDA OSTAJE DOPUŠTENA, A KOMUNISTIČKIM MESARIMA NAZIVAT ĆE ULICE

Zvonimir Hodak

Ponajbolji živući kolumnist u "Lijepoj našoj" **Hrvoje Hitrec** dao je odličnu definiciju psiho-političkog stanja u državi Hrvatskoj: "Depresija koja se pomicće prema represiji" ili tako nekako.

01.05.2023.

Ne daju "oni" da se samo tako zaboravi čl. 133. Krivičnog zakona SFRJ. To je onaj zloglasni članak zakona koji govori o verbalnom deliktu za kojim uzdišu oni koji nisu u Domovinskom ratu uzvikivali ZDS na Srđu, u Vukovaru, Kninu... ZDS je za njih klasičan primjer verbalnog delikta zbog kojeg se nekada odlazilo na Goli otok, u Gradišku staru...

U samoupravnom socijalizmu to je bilo "vaspitno delovanje"... "Memorija pamćenja" **Krausa, Kajtazija, Pupovca, Pejoviće**, 6.ličke i sličnih bila je u Saboru usmjerena na staru mudrost koja glasi: "Nije gotovo kad je gotovo, nego je gotovo kad mi kažemo da je gotovo". **Dragutin Junaković** nas upozorava na fejsu kako je odavno poznato da Srbi dijele Hrvate na "srpske sluge i ustaše". Valjda smo svi mi koji volimo poklič ZDS ustaše.

Eto zašto "ustašluk" toliko "divlja" u Hrvatskoj. Postaje skoro nepodnošljivo. Crkva sv. Marka nastala je davnih dana kad se tek razvijao Zagreb u grad. Obzirom na to da je na njenom krovu

naslikan grb s prvim bijelim poljem još tamo na prelazu iz 14. u 15. stoljeće, očito je već tada sve bilo puno ustaša. I sad samo probajte zamisliti "duševne boli" naših progresivnih zastupnika s lijeve bande kad moraju na sjednice Sabora, a kraj njih stoji crkva s "ustaškim grbom". E, nećete drugovi!

Ponovno se neposlušne 'ustaše' goni u zatvor

Sad kad su kazne za pozdrav ZDS dignute u nebeske visine, ljevičari i jugonostalgičari svih boja zazivaju da taj prekršaj preraste u kazneno djelo tako da se može ponovno neposlušne "ustaše" goniti u zatvor. I kad se jednom napokon riješimo ustašluka i ustaša, evo nama "naših" iz Nepala, Afganistana, Indije, Cejlona, "uže Srbije" – ma "ceo svet". Zanima me samo s čim će ucjenjivati Hrvateke kad jednom potjeraju sve "ustaše" u zatvore zbog verbalnog delikta? Dobro je napisao pok. **Slavko Goldstein**: "1941, godina koja se vraća" ili tako nekako.

Dok ovo pišem na fejsu mi netko šalje sliku **Ante Gotovine**. Ispod slike razapetog Isusa general drži raširenu majicu HOS-a s pozdravom ZDS. Bojim se nije li to najava početka lova na generala koji je naše ljevičare razočarao više puta. Prvi puta za vrijeme Oluje, drugi puta kad se iznenada vratio iz mitskog Haaga, a potom i slikanje s majicom HOS-a. Nije to, drugovi, u skladu s "demokratskim" standardima. Hrvatska je zemlja lovaca i zečeva.

Pitali zeca koja mu je najveća želja u životu? "Najveća? Hm, da naučim igrati šah!". "Zašto baš šah?". "Da pojedem Lovca!".

Hrvatski problem broj jedan je lova. Svima je premalo love. Na "crvenoj" Trešnjevcu to se zove "dekontiranost". Bune se liječnici, nadriliječnici, medicinske sestre, suci, sudačko osoblje, policajci, vatrogasci... Možda da se malo smanji nekim kojima Vlada daje iz proračuna šakom i kapom kao npr: manjinama. Nedavno je zasjedao Savjet za nacionalne manjine. Vrlo važno tijelo. Dakle, taj Savjet je donio važne odluke o kojima ovisi djelovanje "manjinaca" u kulturi. Dobili su samo 7,8 milijuna eura za ovu godinu što je zanemarivih 20,6 posto više nego prošle godine.

Najviše za kulturu dobila srpska nacionalna manjina

Kako to i priliči, najviše je za kulturu dobila srpska nacionalna manjina, 2,1 milja eura, pa Zajedničko vijeće općine Vukovar 188 tisuća eura, SKD Prosveta 932 tisuća eura, pa 600 tisuća za tjednik Novosti. I tako, love ima. Oko tisuću raznih "nevladinih udruga" od Gonga do Documente famozne **Vesne Teršerlić** godišnje proglutaju i milijardu kuna odnosno eura. Sad bi lov u htjele i sestre po bolnicama, doktori, suci i razno razni radnici. Pa kako će preživljavati ljevičari iz raznih nevladinih udruga i nacionalne manjine ako Vlada dio novca prenamijeni za radnike. Hrvatski trebaju do vijeka plaćati svima onima koji se još nisu "psikički" oporavili od "bljeska i oluje". Apetiti su veliki. Mnogima je dosadio život u Srbiji pa se sada svakodnevno vraćaju. Naravno bez traktora. Međutim, u Jugi su u tim tzv. slabije razvijenim sredinama bivše SR Hrvatske današnji manjinci živjeli uglavnom od državnih potpora. Stoga i sada valjda očekuju državne potpore. Zato, drugovi, moramo se uključiti i pomagati. Zanimljivo je kako se do sada kod nas jedino nisu bunili novinari da imaju male plaće. Ma figu je to zato jer su svi mediji, osim HRT-a, privatizirani, a kao protiv privatnih poslodavaca je bolje ne buniti se jer ćeš ubrzo ostati bez posla. Ili su odlično plaćeni za svoj ljevičarski posao ili .... Ja glasujem za to da se, uz sve ove ostale, odmah povise i sve plaće našem malaksalom i izglađnjelom novinarskom lumpenproletarijatu. Ili kako ih je **Troki** nazvao "intelektualnim proleterima".

Dakle, vidjeli smo da love uglavnom ima, ali ne za svakoga. Probudili se i "dečki s Knežije". Kvart u kojem sam odrastao i koji je postao "popularan". U noćnom klubu se malo zapucalo, ali ono što je meni zapelo za oko je vijest da su dva policajca suspendirana jer su naplatili dvije kazne od 200 kuna i taj novac zadržali za sebe. Wow, za 30 eura izgubiti posao! Stvarno su ti naši policijoti sirotinja kad se dadu "potkupiti" s tridesetak eura. Zar nije racionalnije dati policiji pristojnu plaću nego ih plaćom od 4500 kuna. Doslovno podstrekavati na kršenje zakona.

Prazne floskule

Znam da će mnogi čistunci dreknuti kako bez obzira na sve, poštenje uvijek mora biti na prvom mjestu. Ma to su prazne floskule. Bjedno potplaćeni policajci su uvijek "tempirana bomba" svakog

demokratskog sustava. Dakle, treba manje razbacivati državnu lovnu manjince, nevladine udruge, nove automobile, izrade raznih beskorisnih strategija itd., a više platiti ljudi koji rade za društvo izuzetno korisne i vrijedne poslove.

Oscar Wilde je jednom napisao: "Tragično je da danas toliko mladih ljudi započnu život lijepo kao ja - ne radeći ništa, a na kraju završe tako jadno – radeći nešto korisno".

Doživjeli smo i dan da famozni "sudija iz Zadra" na sva zvona hvali hrvatsku vlast. Fala Bogu, sad smo mirni jer kad **Sava Štrbac** podržava Vladu i Ministarstvo pravosuđa i uprave onda smo sigurno na pravom putu. Prema provaliji. Okomio se drug "sudija" na Hrvatsku pravoslavnu crkvu i njenu borbu da se registrira kao vjerska zajednica u RH. Inače, u Lijepoj našoj je registrirano 55 vjerskih zajednica. Tu su hinduistička, budistička, scientološka itd., a sad "hrvatski arhiepiskop" **Aleksander** "kidiše" na Hrvatsku pravoslavnu crkvu. Srbi za takve uljeze obično kažu: "Ej' bre Stavro, kud si navro!". Arhiepiskop još od 2017 zahtjeva upis u Evidenciju vjerskih zajednica. Ministarstvo pravosuđa i uprave je, nakon dvije i pol godine "dubokog" razmišljanja, napokon, naravno, odbilo naivnog Aleksandera. A on, onako naivan, ravno k meni u kancelariju, kuc-kuc na vrata, došao vjerujući u nekakvu tužbu, žalbu... Morao sam mu kazati istinu. A istina se u ovom slučaju zove "utopija".

Da je tome tako pokazuje pravni rašomon na sceni u RH. Hrvatska pravoslavna crkva (HPC) je protiv negativnog rješenja Ministarstva pokrenula upravni spor koji su, naravno, također izgubili na Upravnom sudu. Nakon žalbe HPC Visokom upravnom суду, ovaj najviši upravni sud u državi je uvažio žalbu HPC-a, ali unatoč tomu je nadležno Ministarstvo pravosuđa 22. ožujka ove godine opet donijelo odluku da od upisa nema ništa. Idi, bre, pa se opet žali... Izgleda da SPC pod dirigentskom palicom **Porfirija** i **Pupovca** vjerojatno misli kako nema hrama Božjega za dobrobit blagovernog srpskog naroda izvan SPC-e. SPC ima prave igrače i sponzore u likovima **Plenkovića**, **Malenice**, Pupovca i "gospode ministarke". Tko šljivi sudove ako su na suprotnoj pravnoj strani od vladajuće koalicije. I tako je arhiepiskop Aleksander okupio oko sebe ekipu koju čeka put u "drugu ligu-istok".

Tu su **Tihomir Dujmović**-novinar, **Damir Borovčak**-novinar, **Igor Vukić** (srpskih korena), novinar **Marko Jurič** koji se navodno otvoreno zalaže za ustaške pozdrave, **Vjekoslav Krsnik**-novinar, **Mario Filipi**-publicist i još brojni drugi. Sava Šrbac ih je odmah pročitao. I sad naš Sava Šrbac hvali "herojsku borbu" Vlade RH protiv agresora - HPC. Neće biti na odmet ni spomenuti da kad bi se priznala takva nova crkvena zajednica, ona bi mogla u budućnosti baciti oko na nekretnine koje uz "Božju pomoć" posjeduje SPC. Meni osobno je drago zbog "kolege-sudije" Save Šrbca. Barem se bjelodano vidi koga štiti hrvatska vlast. Uvjeren sam da je pravda spora, ali nedostižna. Kod pravde nema jamaca.

Povijest Hrvata završava s farsom

U Hrvatskoj i nadalje "status quo... vadis". Za verbalni delikt kad vikneš ZDS čeka nas uplatnica na četiri tisuće eurića i nakon toga Remetinac. Ali zbog ravnoteže, četnička kokarda je dopuštena, a komunističkim mesarima dodjeljivat će se nazivi ulica i trgova. Po **Vladi Ranogajcu** nazvati će se ulica u Jarunu. Posmrtno bi mu trebalo dodijeliti i diplomu pravnog faksa zbog otkrića nove pravne norme: najprije streljaj, a onda optuži. Koliko su u ono vrijeme, za kojim toliko nariču **Mile Kekin** i **Nenad Stazić**, sudovi bili brži i efikasniji. Nije bilo žalbi, zavlacenja postupaka...

Povijest Hrvata koja je počela s Baščanskom pločom, završava, kao i obično, farsom. Naime, sodbina pok. generala **Janka Bobetka** podsjetila me na ofucanu usporedbu povijesti i farse. Začudilo me i pomalo iznenadilo da je u subotnjem broju Večernjaka skoro stranica teksta posvećena pok. generalu Janku Bobetku. Hrabo! Bobetko je još 1. kolovoza 1991. bio jasan i rezolutan. U govoru u Hrvatskom saboru bio je jasan i pragmatičan: "Hrvatska mora u rov ili će je staviti u grob". Njegove zasluge na južnom bojištu i deblokadi Dubrovnika postale su dio povijesti Domovinskog rata. Naslov na šestoj strani subotnjeg Večernjaka govori sve o liku Janka Bobetka. Kad je počela hysterična hajka na pobjednike Domovinskog rata, jedan od prvih na listi bio je baš Bobetko. Njegov odgovor bio je i tada jasan: "Odlučio sam, dođu li po mene, živ im u ruke ne idem". Što su o tom stavu mislili **Jadranka Kosor**, **Šeks**, **Sanader** i kompanija? Nevažno! U povijesti Domovinskog rata Janko Bobetko

ne treba isforsirane glorifikacije. Istinski je i autentični hrvatski heroj.

Za Bobetka vrijedi ona Oscarra Wildea: "Svaki velikan ima svoje sljedbenike, ali i svoga Judu koji mu piše biografiju".

Zoran Šprajc uredno uređuje na TV-u "Lice nacije". Pri tome spušta "glasni prdež". Treba samo malo mašte pa zamisliti bi li se smatralo "avangardnim" da to kaže neki desničarski novinar. Oprostite, promašio sam. Jasno je da neki desni voditelj ne bi ni mogao dobiti emisiju na TV-u s nacionalnom koncesijom. Sve udarne emisije rezervirane su na TV programima s nacionalnom koncesijom samo za ljevičare i jugofile. Npr.: **Danijela** na HRT, Šprajc na RTL-u, **Stanković** na HRT-u, N1-nema nacionalnu koncesiju, ali kod njih nastupaju sve sami vojnici ljevice, bez izuzetka. I to ne olovni vojnici, već pravi od krv i mesa. O, draga Lijeva naša Hrvatsko!

Fejs je živnuo. Stipe je skoro "riknuo" u Jasenovcu. **Ivicu Granića** živo interesira hoće li Stipe biti upisan u knjigu jasenovačkih žrtava i za koliko će se broj žrtva time povisiti. Od Stipe se uvijek može očekivati - jako puno. Jedan stari partijaš mi je jednom pričao da je tamo šezdesetih godina Stipe bio tvrdi lijevi dogmatik. Tada je vrijedila dogma o odumiranju države kao takve. E, tada se Stipe navodno ponudio da sam odumre umjesto države.

Narod smo s puno dobrih ideja.

Engleski pisac **Samuel Johnson** jednom je uskliknuo: "Čudno je, gospodine, s kako malo prave intelektualne superiornosti ljudi mogu postati slavne ličnosti u javnom životu".

<https://direktno.hr/kolumnе/zabranjuje-se-zds-cetnicka-kokarda-ostaje-dopustena-komunistickim-mesarima-nazivat-ce-ulice-313947/>

JOŠ O ZAUSTAVLJANJU 'ZELENE PUPAVKE' U RH

Tom Držić mi je još prije dvije godine napisao: „*Vrijeme je da se zaustavi "zelenu pupavku", Pupovca i njegovu ekipu.*“

Prema HINI čini se da je nešto slično kazao i Predsjednik RH s tim da uvijek – kada su političari u RH u pitanju – trebamo znati smijemo li im vjerovati što se lako vidi iz njihovog odnosa prema ZDS.

***MILANOVIĆ: SRBI I DALJE LUPETAJU O ETNIČKOM
ČIŠĆENJU. E, DOSTA VIŠE***

01/05/2023

Foto: Hina

Ako Srbija želi u Europsku uniju, mora uvesti sankcije Rusi”, rekao je predsjednik Zoran Milanović u ponedjeljak i pritom izrekao svoje ocjene o jučerašnjem sastanku hrvatskog premijera s premijerkom Srbije.

“Srbija ako želi u Europsku uniju, mora prekinuti ovu vrstu odnosa s Rusijom, mora. Mora uvesti sankcije”, rekao je hrvatski predsjednik novinarima nakon obilježavanja Međunarodnog praznika rada u organizaciji Saveza samostalnih sindikata Hrvatske (SSSH).

Poručio je Beogradu da rat u Ukrajini traje više od godinu dana, a da se oni još nisu izjasnili “gdje su”.

Predsjednik Milanović je dodao da se njega smatra rusofilom, ali premijer (Andrej Plenković) “najnormalnije se nalazi i kuje nekakve velike, ali dosta nejasne planove s ljudima koji su ruska platforma u Europi”, rekao je.

Tim riječima komentirao sastanak premijera Andreja Plenkovića sa srbijanskim premijerkom Anom Brnabić u Banskim dvorima u nedjelju.

“Brnabić je glasnogovornica, ona je kurir gospodina Vučića. Naravno, ja to ne podcenjujem, ali treba znati tko igra kakvu ulogu”, dodao je Milanović i pozvao Srbiju da prestane “lupetati o etničkom čišćenju u Hrvatskoj”.

Srbijanska premijerka rekla je u listopadu prošle godine da se Hrvatska pokazala kao neprijateljska zemlja Srbiji, a u svibnju da je Hrvatska etnički očišćena.

Brnabić je u nedjelju sudjelovala na Velikoj skupštini Srpskog narodnog vijeća (SNV) u zagrebačkoj koncertnoj dvorani Vatroslav Lisinski.

SNV “ne predstavlja Srbe u Hrvatskoj”, to je “prevara” i “nije reprezentativna ustanova”, rekao je Milanović.

“Žigmanova je Vučić uzeo kao neku gestu, ali u stvari mu ne treba jer ima većinu bez 20 Žigmanova. Plenković je Pupovčev talac i obrnuto (podcrtao JP). To u politici nije dobar odnos”, dodao je Milanović.(Hina)

<https://kamenjar.com/milanovic-srbi-i-dalje-lupetaju-o-etnickom-ciscenju-e-dosta-vise/>

Obično hrvatski kolumnisti tvrde da Plenković može jednostavno riješiti problem ‘zelene pupavke’ u RH. Ja ne mislim tako jer služe ne mogu ništa samostalno riješiti ako se njihov gazda s tom ne slaže. Dok god svjetski moćnici imaju kompleks Franje Tuđmana koji je stvorio hrvatsku državu iako je oni nisu htjeli i pokušavaju ostvariti

ono što su željeli (Srpsku Hrvatsku) dotle će Plenković slušati 'zelenu pupavku'. A očito je za to još uvijek najbitnije ono s čim je vođena fašistička agresija na Hrvatsku (branitelji su ustaše, a država Tuđmanova ustaška država) tj. problem je poklič hrvatskih branitelja ZDS. A znamo da se po tom pitanju slažu i Milanović i Plenković i 'zelena pupavka' i ...

U Hodakovom tekstu vidim spominjanje podjele o kojoj sam govorio više puta u 'Bujici', u 'Mojoj Hrvatskoj': Srbi dijele Hrvate na "srpske sluge i ustaše". Mnogi znaju da kod mene uz to ide i "A ja vam ne volim biti sluga," Je li Milanović na putu da kaže nešto slično znat ćemo iz njegovog odnosa prema ZDS.

Hodak u svom tekstu kaže i:

Fala Bogu, sad smo mirni jer kad Sava Šrbac podržava Vladu i Ministarstvo pravosuđa i uprave onda smo sigurno na pravom putu. Prema provaliji.... I sad naš Sava Šrbac hvali "herojsku borbu" Vlade RH protiv agresora - HPC.

Tekst te Šrbčeve pohvale Vladi poslao sam prijateljima, kolegama u HAZU ali i vlastima prije nekoliko dana tako da je cijeli moj komentar dan u naslovu: HPC ILI KAKO SAVO ŠRBAC HVALI HRVATSKU VLAST.

Hodak je moj istomišljenik pa nije neobično da objavimo i identične poglede. Dan prije teksta o Šrbcu objavio sam tekst u kome sam naveo i poruku pok. kardinala Franje Kuharića izgovoren u Predsjedničkim dvorima 29. rujna 1997.:

„Razgovarajte s velikima s polazišta principa, nikada na koljenima. Principi su oružje. I zato kad Hrvatska čistih ruku i čiste savjesti nastupi pred svijetom, ona je jaka i pred jakima.“

Vidjeti npr. moju knjigu o kardinalu Kuhariću:

J. Pečarić, „Razgovarajte s velikima s polazišta principa, nikada na koljenima“, dragovoljac.com, 2023.:

<http://www.dragovoljac.com/images/minifp/ponos.pdf>

Istog dana vidim na hrvatskim portalima kako novi zagrebački nadbiskup mons. Dražen Kutleša najavljuje kanonizaciju kardinala Kuharića:

Naime, proces je najavljen prije 11 godina, na njegovu 10-tu godišnjicu smrti, no do danas nije se mnogo promijenilo.

– Već je sluga Božji, Biskupska konferencija je odobrila da se može tako i nazivati, ali s druge strane mislim da je dobro i pokrenuti, što je namjera i postupak za beatifikaciju, da postane blaženi kardinal Kuharić. Hoćemo li to uspjeti, to ćemo vidjeti i nastojati koliko je u našim moćima.

<https://narod.hr/kultura/novi-zagrebacki-nadbiskup-kutlesa-o-zlostavljanju-maloljetnika-u-crkvi-kanonizaciji-stepinca-beatifikaciji-kuharica>

Istina ponekad se i zabrinem sa svojim postupcima. Naime nije mi jasno zašto je prije dva dana HRT3 dala reprize emisije o meni koju su snimili prije 22 godine. Nadam se da je slučajno a ne da sam učinio nešto što se njima sviđa tj. Nešto što je protiv hrvatskih nacionalnih interesa.

Josip Pečarić

JOŠ O ZAUSTAVLJANJU 'ZELENE PUPAVKE' U RH, 2. DIO

Od Tomislava Držića oprostio se veliki hrvatski književnik Hrvoje Hitrec:

Tomislav Držić

Umro je uoči prvoga dana svibnja, novinar široka dijapazona. Poznavali smo se kao stanari Vjesnikove kuće, često zajedno ručali u kućnom restoranu. A onda je odjednom nestao. Čuli smo da je uhićen, da ga dovode u vezu s eksplozijom u Paromlinskoj, baš kada je Tito dolazio u Zagreb. Vjerljivo izmišljotina Udbe, ali efikasna: dugogodišnja robija za mladoga Držića. Vratio se novinarstvu u samostalnoj hrvatskoj državi. I nadalje vedar, usprkos proživljenom, bavio se uglavnom vanjskom politikom. Smisao za humor naslijedio je od oca – Leo Držić bijaše pravnik, književnik i prevoditelj. Njegova posljednja knjiga naslovljena je Magarcima pucaju rebra. <https://www.hkv.hr/izdvojeno/komentari/hhitrec/41610-h-hitrec-85.html>

U prvom dijelu ovog teksta, čiji je naslov uzet iz e-maila kojega mi je poslao Tomislav Držić, dao sam i tekst MILANOVIĆ: SRBI I DALJE LUPETAJU O ETNIČKOM ČIŠĆENJU. E, DOSTA VIŠE. Međutim u svezi su tim trebate pročitati i novi tekst Vjekoslava Krsnika koji upotpunjuje Držićevu priču o 'zelenoj pupavki'

VJEKOSLAV KRSNIK

MILANOVIĆ KONAČNO ZADAJE UDARAC: SNV JE PRIJEVARA, A PUPOVAC JE SITNI LOPOV

2. svibnja 2023.

Konačno je jedan hrvatski političar od položaja i formata progovorio o velikosrpskoj bolje rečeno četničkoj subverzivnoj ofenzivi koju provodi saborski zastupnik SDSS-a odnosno tzv. Srpskog narodnog vijeća Milorad Pupovac. Budući da je tu završnu rolu odigrao ni manje ni više nego predsjednik Republike Hrvatske Zoran Milanović, njegov višegodišnji sukob s premijerom Andrejom

Plenkovićem dobio je moglo bi se reći poželjniju političku dimenziju, jer je sad bjelodano jasno da se ne radi o sukobu o dva egotipa, nego o i te kako važnom političkom sukobu, kojim se ustavna kriza kroz koju prolazi država zahuktava a ne smiruje.

Na veliku skupštinu tzv. Srpskog narodnog vijeća kao gošća iz Beograda, kad nije mogao doći Aleksandar Vučić, došla srbijanska premijerka Ana Brnabić što je samo po sebi bila nova provokaciju u okviru SANU memorandumske promidžbe tzv. "srpskog sveta". Tu provokaciju je predsjednik Republike Zoran Milanović u svojem stilu raskrinkao i tog ne samo tu tzv. "Veliku skupštinu SNV-a" nego još više višegodišnju podrivačko djelovanje vođe "pete kolone" Milorada Pupovca. Ocjene i procjene djelovanja Milorada Pupovca što ih je izrekao Zoran Milanović nisu se dosad mogle čuti, osim možda u pojedinačnim zastupničkim istupima u Hrvatskome saboru. Koliko je to subverzivno djelovanje uzelo maha najbolje pokazuje da je predsjednik Republike bio cenzuriran u ključnim ocjenama SNV-a i Milorada Pupovca kod svih vodećih elektronskih i tiskovnih medija, što samo po sebi pokazuje koliko je temeljno ljudsko pravo, slobode govora i mišljenja, i to primijenjeno prema visokom državnom dužnosniku, flagrantno ugroženo u hrvatskoj državi.

O SNV-u Zoran Milanović je ustvrdio da to nije reprezentativna ustanova jer ne predstavljaju Srbe u Hrvatskoj, "to je prijevara", Miloradu Pupovcu je poručio: "Ne lupetaj više o etničkom čišćenju, ti nisi predstavnik Srba u Hrvatskoj, to sam više ja nego ti". Ukazao je i na golu činjenicu da je za Milorada Pupovca u 12. izbornoj jedinici glasovalo samo 10 tisuća glasača, pa on nikako ne može biti predstavnik srpske nacionalne manjine u Hrvatskoj. Konačno zaključio je da je Milorad Pupovac "sitni lopov". Međutim i sam Zoran Milanović kad je u pitanju srpska etnička zajednica u Hrvatskoj koristi krivi termin, jer se ne radi ni o kakvim Srbima u Hrvatskoj, takvi jedino postoje u Republici Srbiji, nego o pripadnicima Srpske nacionalne manjine koji su za vladavine Ivice Račana i Ive Sanadera dobili protuustavne privilegije, stvarajući od njih, opet protuustavno, građane s posebnim ovlastima na račun samih Hrvata. Naravno to su kreatori velikosrpske politike u Beogradu iskoristili za takvo djelovanje manjeg dijela Srpske nacionalne manjine u Hrvatskoj koje se jedino može okarakterizirati

kao subverzivno. Umjetno se potencira tzv. "srpsko pitanje" pa se ta manjina pod djelovanjem Milorada Pupovca predstavlja kao posebni "corpus separatum" unutar Republike Hrvatske. Štoviše tu poziciju ne samo tolerira nego i podržava, naravno opet djelujući protuustavno, sam premijer Andrej Plenković na čelu poslušničke stranke HDZ-a kao "stranke opasnih namjera" kako ju je u drukčijim političkim okolnostima, zato jer se zalagala za osamostaljenje Hrvatske, nazvao jugokomunistički političar Ivica Račan.

Krug je sada zatvoren jer se HDZ s Andrejom Plenkovićem na čelu priključio Pupovčevoj subverzivnoj djelatnosti protiv hrvatske države i naroda, pa nastavlja u tom smjeru najavljenim posjetom Subotici kako bi se na mala vrata sastao s četničkim predsjednikom Srbije Aleksandrom Vučićem. Tim povodom Andrej Plenković je izjavio da je "politički dijalog Zagreba i Beograda jedini način da se riješe otvorena pitanja, ali da svako zaoštravanje retorike usporava taj dijalog i na par godina". U ovoj izjavi krije se poslušnički odnos Andreja Plenkovića prema Srbiji, jer objektivno govoreći između Beograda i Zagreba ne može postojati politički dijalog kao jedini način da se riješe otvorena pitanja, budući da ta otvorena pitanje postoje samo na srbjanskoj strani koja je bila agresor na Republiku Hrvatsku. Tu naravno spada sudbina nestalih civila i branitelja, naplata ratne štete, povratak ukradenog blaga, prije svega arhivskog, obeštećenje logorašima srpskih koncentracijskih logora itd. Treba podsjetiti da Plenkovićevo popuštanje prema Beogradu ide toliko daleko da je čak bio ispustio rješavanje sudsbine nestalih iz agende u predviđenom, ali zbog pandemije otkazanom posjetu Beogradu 2020. godine. Jednostavno rečeno Andrej Plenković na čelu Vlade i HDZ-a vodi veleizdajničku politiku prema Srbiji, pa je zato Milanovićevo raskrinkavanje Milorada Pupovca kao najvažnijeg Plenkovićevog koalicijanskog partnera izuzetno važan politički događaj s još neizvjesnim posljedicama u tekućoj političkoj krizi.

KOČANOV KOMENTAR

Dragi Stijepo,

Zahvaljujem Ti na tvom komentaru mog teksta u povodu smrti dragog prijatelja Toma Držića kada sam dao i posljednje otvoreno pismo koje je i on supotpisao, a koje smo biskup Košić, akademik Aralica, general Tolj i ja poslali trojici predsjednika:

Dragi Joško,

Ama komu to Ti i svi s Tobom podpisani pišete pismo patnje i razuma da se zaustavi slavljenje četničkoga morbidnog fašističkog klanja u Srbu kao nekakav „antifašizam“. Naravno da su u doslovnom etničkom čišćenju od Hrvata u tomu kraju oko Srba, u Borićevcu i drugdje (Gata!), sudjelovali i talijanski fašisti i da je sve u Hrvatskoj izokrenuto naopako, a to osobito. Fašizam se proglašava antifašizmom, istina laži, u svemu i svugdje pa i tu! Zaboravili ste da su jednoga od napomenutih svećenika, samo stoga jer je bio Hrvat i katolik, živa oderali i pekli na ražnju. Komu dakle pišete? Suradnicima bestijalnih zločinaca?

Onima koje jezikoslovac, u jadu nam gospodin Milorad Pupovac, deklarirani „Jugosloven“, eo ipso Vekikosrbini, svjetski prvak u laganju, podvalama, objedama, izmišljanjima, podmetanjima, u proizvodnji ustaša ... domišljatiji, spretniji, pokvareniji, lukaviji i beskrupulozniji od svih hrvatskih političara zajedno, čitav „hrvatski državni vrh“ vôda i u Jasenovac i u Srb i drugamo kao što cirkuski klaun vodi na uzici cirkuske dresirane pse. Hrvatsku čine političkim cirkusom. On je stvarni vladar Hrvatske, premda, prema riječima Nenada Vlahovića, nema među Srbima u Hrvatskoj više od osam i pol postotaka podrške. Koja ludnica! Koja „čvrsta“ hrvatska vlast, osim kada je zbog izdvojena incidenta paranoično od hrvatskog naroda odvojen željeznom ogradom i Sabor i Vlada. Je li tako i u Sjevernoj Koreji?

Pupovac ga je, kaže Vlahović, gotovo istovremeno na četiri hrvatska suda tužio zbog nečega što neoprezni Nenad nije mogao i dokumentima dokazati, pa je na svakom sudu (navodno u Splitu, Rijeci, Osijeku i Zagrebu, odluka bila ista: 25 tisuća kuna kazne. Doveden je na prosjački štap! To znači da Pupovac vlada i hrvatskim sudstvom, (za školstvo se već zna, posvuda raspoređuje svoje), makar u onoj mjeri koliko mu je potrebno.

Pišete to pismo istine jadnim izdajicama, Matoševim ciganima („zakaj naši ljudi jesu cigani/ čkomi Bara em smo frigani“), pišete političkim pijunima pod rukom „svjetskih moćnika“ koje, na Pupovčev hinbeni i prevarantski, ali uvijek učinkovit način lažima i podvalama usmjeravaju četnička/srbsko-pravoslavna središta u Čikagu, u New Yorku, u Londonu, u Parizu i u Bruxellesu. Njihov je interes isti kao i onaj iz Beča i iz sporazuma o zajedničkom jeziku iz 1850.: objediniti region/regiju na kasniji nacistički, na Hitlerov način: „ein Volk, ein Staat, eine Sprache“ (Jedan narod, jedna država, jedan jezik). Nova Eunija i Srbija u joj! To stoji iza upravo dogodenih dolaska srbjanskih opakih i loše maskiranih šovinističkih namjera u Zagreb. Hrvatski političkijad i bijeda uvjeravaju i sebe i nas da su netko i nešto, a samo su to što vam upravo govorim da jesu: jadni pijuni! Uostalom, goli osobni interesi, jedino to njima vlada. („Pola meni, pola tebi, pola Bagi!“)

Moglo bi se izdvojiti možda Zorana Milanovića; on je jedini imao svijesti i savjesti i osobnog morala te ljudskog poštjenja poći u Maribor i postaviti skroman vijenac nad „najveće stratište Hrvata“: prema komunističkim izvorima, znatno više od pola milijuna NAKON završetka rata i bez suđenja pobijenih domobrana i civila! E da bi se time veliki vođa i učitelj dodvorio „Jugoslovenima“, amnestiranim četnicima, kako je to i danas, te sjeo usred Beograda pa zavladao i Srbima, makar je on bio uvjerenu to! Sve do 1973.

Jasenovac i njegovih 725 dokazanih žrtava (što je i toliko – već strašan zločin!), čak i kada je tisuću puta napuhan i uvećan „mačji je kašalj“ prema Mariboru, „najvećem stratištu Hrvata“. (To je ujedno i naslov knjige Romana Leljaka.)

Maribor se već prbližno cijelo stoljeće prešuće, skupa s više od tisuću antifašističkih, tada doslovno staljinističkih hudihi i još gorih jama/fojbi, u koje su čak i mlade djevojke bacane žive, da dolje umru u mukama mraka i beznadu, po Sloveniji, po Hrvatskoj i drugdje. Istovremeno Jasenovac se udara u neopisive talambase. Svake se godine tamo okupljaju e da bi nešto ušiće manjinski manipulanti i sličan nemoralni sitnež uz „hrvatski državni vrh“, također manipulantski sitnež. Broz, u usporedbi s njima, ma koliko da je, prema zapovjednoj odgovornosti, među deset najvećih masovnih ubojica u novijoj ljudskoj povijesti, bio je neusporedivo inteligentniji; nikada nije kročio u Jasenovac! Lukavi Zagorec.

Dragi Joško,

Ti znaš, jer sam Ti to već rekao, da načelno ne supodpisujem nikakva pisma nikomu, kao što odavno već ne sudjelujem u zajedničkim književnim večerima i sličnom. (Konavoski čempres, uz koji Ti ovo pišem, sličan je slavonskom jablanu; „samac usred svemira“, kako kaže Rabby.) To ne znači da me vaše pismo moralno i domoljubno ne obvezuje i da prema vama, njegovim podpisnicima, mogu ostati ravnodušan. Evo, ne mogu!

Šaljite vi to pismo na te tri predsjedničke adrese (Države, Sabora i Vlade), da ostane zapisano da ste to uradili, ali to je isto što i hvatati vjetar u rešeto ili sijati sol da iz nje nešto iznikne; nema koristi!

Svjetujem, ako smijem, da pismo prevedete na engleski, jer to je suvremenii latinski, i da ga pošaljete svim svjetskim državnicima, uključivo i Ukrajincu, i Rusu, i Kinezu i Japancu i Amerikancu ... Morate imati materijalnu i organizacijsku podlogu, a ne tek ovako, dobronomjerno, ali emotivno i amaterski (!?).

Ni od toga neće biti nikakve vidljive koristi, ali bi moglo biti početak nove bitke za obstanak naroda i za istinu o našoj najnovijoj povijesti.

A od velikosrpskog petokolonaškog smutljivca moglo bi se nešto i naučiti: kako se boriti sa svoj narod!

Premda, taj sve radi pogrešno: opako pa opasno. Stvara mržnju, namjerno, izaziva, a tobože „gradi mostove“ lažno i pokvarenjački. „Etnobiznismen“! Štetan je i Srbima i Hrvatima. On je najgore što se i nama i njima moglo dogoditi. Nove smutnje! Elementarno Zlo s maskom Dobra! Temeljno je kako to novo, mirnodobno porobljavanje Republike Hrvatske ukloniti iz važeće politike?!

Rane treba najprije očistiti od zagađenosti pa tek pošto zaciјele, na zdravim osnovama istine i neoborivih činjenica uzpostavljati međususjedske odnose. Ovo što se radi i ovako kako radi, iz pogleda polu-obaviještene Europe, kojoj se nudi najgora i najopasnija laž, ona u kojoj je 90 posto istina, novi je put u pakao. Sa smutljivcem koji napadački rovari, a s vladom sitnih šićardžija koja ni samom sobom ne vlada, taj put u pakao je već započeo!

Može li ga se možda uputiti Dobru? Teško. No, ne smije se odustati.

Konavle, 1. svibnja

Stijepo Mijović Kočan

Ja ne samo da ponekad pišem predsjednicima nego im i šaljem druge slične tekstove. Ti i ja bili smo prijatelji Vjenceslava Čižeka koga su osudili na osnovu pjesama, a Ti dobro znaš kako su ih dobili. Jedna od njih je:

Voda

*Svatko od nas po glavu da ima,
s kojim to pravom?*

*Priznajte sami, sasvim je dosta
Narod sa jednom glavom!*

Pri tome ne mislim da ta pisma uopće dođu do onih kojima su naslovljena. Biskup Košić nije potpisivao moja pisma i upitao me je koja je njihova svrha kada bi oni kojima su naslovljena ne odgovaraju na njih. Odgovorio sam mu: „Ja i ne pišem njima već onima kojima ih šaljem pod CC.“ Poslije toga smo ih znali napisati zajedno, kao što je i to koje sam dao uz tekst o Tomu. A da ih ne čitaju ti kojima su naslovljena uvjerio se Biskup upravo na tom pismu jer je Predsjednik Vlade bio u posjeti Sisku. Biskup mu je spomenuo da nam nije odgovorio na pismo i doznao da Predsjednik misli da se odnosilo na Jasenovac. Zapravo Biskup je spomenuo i moje ime pa je pohvalno da Predsjednik zna da je netko od nas nešto pisao o Jasenovcu.

S druge strane uvijek postoji šansa da ti i odgovore, pa u pismu i ne kažeš sve. Tako sam ja poslije godine dana napisao tekst kojima je to što spominješ napisao u naslovu teksta:

I HRVATSKA VLAST SLAVI OKRETANJE NA RAŽNU SVEĆENIKA

Tekst koji Ti šaljem u Prilogu objavljen je i u knjizi:

J. Pečarić, „Pokvareni četnici“, dragovoljac.com, 2022.:

<https://www.dragovoljac.com/index.php/pecaric/31891-pokvareni-cetnici>

PRILOG

I HRVATSKA VLAST SLAVI OKRETANJE NA RAŽNU SVEĆENIKA

Prije godinu dana poslali smo Otvoreno pismo Predsjednicima Države, Sabora i Vlade RH kojim smo upozoriti na besmisao obilježavanja “antifašističkog ustanka” u Srbu. Mislio sam da nam vlast nije odgovorila na njega pa gledam po portalima spominju li to naši poznati kolumnisti.

Mladen Pavković piše što je o Srbu pisala Savka Dabčević Kučar:
Evo, što je Savka Dabčević-Kučar doživjela u Srbu! | Bez Cenzure
Zvonimir Hodak piše:

Srb je vid zajedničke borbe?!

Potpredsjednica Vlade RH tvrdi: "Brezovica, Banski Grabovac i Srb su zajednička borba i otpor srpskog i hrvatskog naroda... ". To kaže drugarica Šimpraga. Djevojčica na traktoru. Druge djevojčice u "plavom kaputiću" se samo rijetki sjećaju. Znači kada su u srpnju 1941. g. u Srbu na ražnju okretali Don Juru Gospodnetića, to je za "djevojčicu s traktora" bio vid zajedničke borbe "hrvatskog i srpskog naroda". Lili Benčik na fejsu britko i jasno odgovara na biblijsko pitanje što se je tog dana 27. srpnja 1941. g. dogodilo u mitskom Srbu? "Dogodilo se ubojstvo 37 članova hrvatske obitelji Ivezić u Brotnji, koje su počinili Srbi-četnici". Nakon masakra sve pobijene pobacali su u čuvenu Dabinu jamu, duboku 20 metara, a široku jedan metar. I taj čin Hrvateki su godinama "slavili" kao "Dan ustanka". A "ustali" su samo četnici i talijanski fašisti, inače čvrsti saveznici u Drugom svjetskom ratu. Jadranka Kosor je, kao oktroirana premijerka, izdvojila oko dva milijuna "ustaških" kuna za obnovu spomenika ovom zločinu. Odlazili su tamo i premijeri, predsjednici, Mesić, jugonostalgičari... Tamo se moglo iz prve ruke dozнати ono što zna svaki bolje "obavešten" orjunaš, a što Vučić i Šešelj danas potvrđuju.

Vučić je pročitao u svojoj svesci da more nije hrvatsko nego Jadransko. Nakon toga ispravlja ga Šešelj. To je onaj drug Voja s Filozofskog faksa u Zagrebu. On kaže: "More nije Jadransko nego srpsko!". Ej, bre, more! Evo nam dokaza da je sve relativno.

<https://kamenjar.com/hodak-vucica-uhititi-rashititi-i-vratiti-kuci/>

Hodak ne spominje odgovor vlasti na naše Otvoreno pismo. Ali iz teksta Lili Benčik vidi se njihov odgovor:

Hrvatska je prekinula sve državno-pravne sveze sa SFRJ, a Vlada RH daje 70 000 kuna za obilježavanje Dana ustanka , praznika SFRJ. Pa u kojoj državi živimo? Zašto smo se razdruživali?

Mi hrvatski porezni obveznici ne želimo da se iz Proračuna plaćaju jugoslavenski praznici!

I još jedan apsurd, Vlada je 13.05 2010.godine odobrila iz proračunskih zaliha 2.163.267 kuna za obnovu spomenika u Srbu. Vlada Republike Hrvatske pristala je na ultimativni zahtjev

potpredsjednika Vlade Slobodana Uzelca koji da je time uvjetovao ostanak stranke SSDS u vladajućoj koaliciji. Kažnjivi i za svaku javnu moralnu osudu, čin kojim se ruga hrvatskoj suverenosti.

<https://bezczenzure.hr/vlad/srb-sramotan-odnos-vladajucih-prema-hrvatskom-narodu-i-drzavi-hrvatskoj/>

Kako to?

Pa očito je da i poslije našeg pisma vlast i dalje financira slavljenje okretanja na ražnju Don Juru Gospodnetića u Srbu, za što Potpredsjednica Vlade RH tvrdi kako su *zajednička borba i otpor srpskog i hrvatskog naroda*.

Odgovor je jasan. Ne može biti jasniji,

Zato evo tog prošlogodišnjeg Otvorenog pisma još jednom:

OTVORENO PISMO PREDSJEDNICIMA DRŽAVE, SABORA I VLADE RH

(Ponovljeno je cijelo pismo i dana referenca prve knjige u kojoj sam ga objavio: J. Pečarić, *General Ivan Tolj*, dragovoljac.com:
<http://www.dragovoljac.com/images/minifp/GeneralTolj.pdf>)

Sada potpisnici i supotpisnici mogu biti zadovoljni kada znaju da ih vlast ne ignorira već im je odgovorila na Otvoreno pismo, zar ne?
Josip Pečarić

LIJEVOM NAŠOM

NASTAVI LI SE S ODVRATNIM MASOVnim UBOJSTVIMA DJECE, SMRTNA KAZNA POKUCAT ĆE NA KOLEKTIVNU SVIJEST RAZMAŽENOG LIBERALNOG SVIJETA

Zvonimir Hodak

Armagedon na Balkanskom poluotoku. Ono što se događalo najprije u SAD-u, Australiji i drugdje po dalekom svijetu, dogodilo se sad i u Srbiji.

08.05.2023.

U vrlo poopćenom smislu "pokolj djece" u Beogradu asocira na "kraj svijeta". Djeca ubijaju djecu. Scenarij pun nezamislivog crnila. To što se dogodilo u Srbiji, pravi je civilizacijski šok. Djeca protiv djece! Nije li sve zlo i nasilje koje se stalno propagira i servira u medijima i u raznim video igricama dovelo do bolesne metamorfoze mozga tog mladića koji je svoje probleme s vršnjacima odlučio riješiti na ovako monstruozan način? Je li sva krivnja na njemu ili je u velikom dijelu i na nama kao modernom društvu koje u djeci sve manje razvija pozitivne vrijednosti, a sve više nasilnički mentalitet. Vrhunac susjedske svađe negdje u Hrvatskoj: "Da ti nije mene, ni to djece ne bi imao".

U svom tom crnilu Optužno vijeće Županijskog suda u Zagrebu napokon je potvrdilo optužnicu protiv Marka Franciškovića zbog navodnog poticanja na terorizam iz. čl. 99. Kaznenog zakona RH. Samo usput, u toj "alkemijskoj" optužnici stavlja mu se na teret i "ignoriranje sredstava javnog priopćavanja". Ako je "ignoriranje sredstava javnog priopćavanja" kazneno djelo, onda smo mi svi zajedno do "grla" u terorizmu.

A najgore vrijeme je tek pred nama. Vrijeme čekanja. Kad i gdje... Mudri sociolozi misle da je to sve loš utjecaj "zapada". Možda? Meni kao laiku, koji je već pedesetak godina u "kazneno pravnoj sferi", čini se da je taj "zlokobni" utjecaj zapada samo ofucana fraza. U Domovinskom ratu izgubilo je život više od 400 naše djece. Zbog utjecaja "zapada"? Ma ne, nego zbog zločinačkog gena s kojim se svatko rađa, ali vjera, odgoj i kultura hrane od malena u čovjeku ono dobro, pa taj gen zakržlja. Kad svih tih pozitivnih utjecaja nema ili društvo hrani taj gen zla, on će sigurno jednog dana u nekoj prigodi eksplodirati . A onda je kasno. Oni koji su klali na Ovčari, koji su tjerali civile u minska polja u selu Lovas, kad je poginuo 21 civil, nisu bili pod utjecajem "zapada", nego tog zločinačkog gena. Zločinački gen se digao na zadnje noge. U jednom drugom slučaju, lik s automatskom puškom je poubijao osmero ljudi među kojima je također bilo i djece. Vučić sad post festum žali za smrtnom kaznom. Spomeni Hrvatekima smrtnu kaznu i oni se odmah dižu na zadnje noge. "Dajte, najte pa to je nehumano". Za neka najteža kaznena djela skoro da nije. Amnesty International je objavio da su u 2020. g. pogubljene 483 osobe, a među njima 16 žena. Nastavi li se s odvratnim masovnim ubojstvima djece po školama diljem svijeta, smrtna kazna pokucat će ipak opet na kolektivnu svijest razmaženog liberalnog svijeta. Bit će doslovno iznuđena...

I dok se mi tu borimo sa svojim crnim mislima i svakodnevnim šokovima, ima onih koji misle na nas i želete nam podariti bar malo vedrine. To je, recimo, naš jedinstveni HRT. Za desetak eura mjesečno ona nam dovede na ekran, recimo, Viktora Ivančića, slavno pero "bivše Juge". Drugo "pero" je frend Bora Dežulović pa onda kao treće pero stiže i Ante Tomić... I tako, pero po pero, ispada "triper" na našem HRT-u. Na prvom programu, u Prime timeu nastupa Viktor Ivančić. Nisam gledao cijelu emisiju, ali oni koji jesu, zaslužuju u najmanju ruku Večernjakovu ružu. A Let 3 ima jednu zgodnu sliku s ružama. Sa zadnje strane albuma.

Hajmo, sad na vedriju hrvatsku stvarnost. Radnik obligeće oko mašine koja mu je otkarila uho. "Što bi, jado?", upita ga kolega. "Ma tražim nešto!", procijedi radnik. "Što tražiš?". "Pa uho!". "Kojeg će ti vraga sada kad je odsjećeno?", upita kolega. "Ma, imao sam cigaretu na njemu!".

Kruži priča da muškarci u Hrvatskoj donose sreću ženama. Prvo je žena sretna s njim, a kasnije bez njega. Bravo mi muški!!!

Split diše hrvatski usprkos Ivi Begi i njemu sličnim nostalgičarima

Domaća nogometna liga se igra dalje, ali prvak je već poznat. Hajduku ostaju sjajni juniori, finalisti Lige prvaka. Ali to nije sve. Međunarodni centar za sportske studije (CIES) svaki tjedan objavljuje analize iz svijeta nogometa. Nedavno su objavili učestalost dosuđenih kaznenih udaraca po zemljama. Slobodna Dalmacijajavlja da je u obzir uzeto 75 zemalja diljem svijeta. Tu je Hajduk zauzeo sjajno drugo mjesto na svijetu. Od siječnja 2020. g. Bijeli dijele drugo mjesto s egipatskim Zamalekom. Za oba kluba dosuđeno je 43 penala u njihovu korist. Moj Štujo s Bola tvrdi da je Hajduk najopasniji iz prekida. Osobito kad je prekid unutar 16 metara. Hajduk s Lekom i Zama-Lekom... Bilo kuda, Leko svuda! Liga više nije u žži javnosti. Sve je manje-više odigrano i riješeno. Ostao je verbalni onanizam.

Recimo, onaj bivšeg Hajdukovog "mesara" Ive Bege koji je svoje orjunaško srce izložio na fejsu. On mrzi sve što je iz Zagreba. Dinamo, Mladost u vaterpolu, Cibonu u košarci. Kaže da kad zagrebački klubovi igraju sa stranim ekipama, on navija iliti zavija za strance. Orjuna je puna mržnje na sve hrvatsko, a to je dokaz više da komunizam nije više ozbiljan problem u Lijepoj našoj. Problem ove nacije su jugoslavenstvo i orjunaštvo. Tako imamo plastičan primjer da je Jakša Račić, imenovani četnički povjerenik od 1929.-1933. g bio splitski gradonačelnik. Bio je to davni istomišljenik našeg današnjeg Ive Bege. Ante Žanetić, svojedobno jedan od najboljih svjetskih igrača, i Frane Tente, mladi heroj koji je ubijen zbog hrvatske zastave na Marjanu, su dijametralno suprotni pojmovi od orjunaša Bege.

Dok se Hrvatekima upali lampica, obično nestane struje.

Konačno sjedinjenje sjevera i juga dogodilo se s legendarnom 4. splitskom brigadom. Šušak, ministar obrane, lakonski i šturo je rekao: "Sve su naše brigade herojske, ali samo je jedna 4. splitska". Nema više Šuška ni Tente ni Žanetića. U Splitu se mnogi ponovno

vraćaju Miljenku i Leposavi Smoje, liderima jugoslavenstva. No, ono što hrvatski korpus čini mirnim su članovi 4. splitske brigade. Niču svakodnevno hibridne udruge, nekakve udruge Domovinskog rata i antifašista u kojima se susreću general HV-a Luka Džanko sa Stipom Mesićem i Ivom Josipovićem... Kao da se dvadesete godine prošlog stoljeća polako vraćaju u Split. Čista jugo-romantika. Naime, Organizacija jugoslovenskih nacionalista osnovana je bila 25. siječnja 1921. g. baš u Splitu. Ime je kasnije promijenila u "Orjuna" i to u svibnju 1922. g. kada je i dobila novi statut. I tako je Split od orjune, preko Žanetića, Vukasa, Frane Tente i 4. splitske kao i hrvatski orijentirane Torcide postao dominantni grad hrvatskog juga koji je sve više i glasnije disao hrvatski. On je to i danas usprkos Ivi Begi i njemu sličnim nostalgičarima. Frane Tente i 4. splitska žive vječno. K'o i Hajduk.

Neki u Dalmaciji misle da Knin nikada ne bi bio najtoplji grad u Hrvatskoj, da srpski lideri ne dolaze tamo svako malo dizati temperaturu.

Što mislite za koliko se u zadnjih 60 godina smanjio broj Hrvata u Srbiji? Nije puno, samo za 80 posto. Nestvarna brojka. To tvrdi Tomislav Žigmanov, ministar u srpskoj Vladi. Srbija po zadnjem popisu ima 6.647.003 stanovnika i samo 39.107 Hrvata. Samo u zadnjih deset godina broj Hrvata u Srbiji smanjen je za 30 posto. Predsjednica Hrvatskog nacionalnog vijeća Jasna Vojnić otkriva u čemu je kvaka 22. U Srbiji živi više Hrvata nego što proizlazi iz popisa, ali su se oni izjasnili drugačije... Hrvati su poznato "sramežljiv" narod - ne bi se šteli zameriti domorocima. Zato su preko noći postali "bunjevci, šokci, jugosloveni...". Lakše se živi s većinskim narodom. Strategija pritiska većinskog naroda na Hrvate je općepoznata i hrvatskim demografima. Dok je sve manje Hrvata u Srbiji, sve je više Srba u Hrvatskoj. Jel' to neka nova, moderna verzija bratstva i jedinstva? Prepisana iz ne tako daleke prošlosti.

O tome govori jedna zgodna anegdota. Ustašoidni Petar Orebić je tamo tridesetih godina dobio zadatak da ubije kralja Aleksandra. Kad je, prateći kralja prilikom njegovih posjeta Hrvatskoj, video koje ga ovacije prate, isti je, zbumen, odustao od atentata. Atentat u Marseilleu 1934.g. uspio je jer je atentator bio Vlado Georgijev Kerin, pripadnik makedonskog VMRO-a. Ustaški pomagači Mijo

Kralj, Ivan Rajić i Zvonimir Pospišil osuđeni su na dugogodišnje kazne zatvora. Vlado Georgijev Kerin nije bio zbunjen... Kralj je navodno prije smrti uspio adutantu samo prošaptati: "Čuvajte mi Jugoslaviju!". Kasnije je adutant na samrtnoj postelji navodno priznao da je kralj zapravo rekao: "Upučaše me, bre, pi**a im majčina". Koja vam se verzija čini istinita, odlučite sami. Hrvatska nikada nije bila na Balkanu, ali je bila pod Balkanom.

Promislite, oružje inteligentnije od ljudi

Umro je Tomislav Držić, moj prijatelj iz djetinjstva. Naš kvart je bio "zapadni kolodvor", daleko od elitnih kvartova kao što su Pantovčak ili Novakova. Družili smo se. On i njegova pokojna sestra djelovali su "protunarodno" pričajući ofucane viceve "protiv naroda i države". Onda je počeo pisati u novinama, što je "ekipu" iz kvarta činilo ponosnom. Kasnije je mene put odveo u SAD i tamo sam doznao da je lišen slobode i završio u Lepoglavi. To je taj famozni čl. 133. bivšeg saveznog Kaznenog zakona kojim se prijetilo, zbog kojeg se hapsilo i uništavalo živote i zdravlje hrvatskih ljudi i intelektualaca. Jedan od tisuća i tisuća koje je zločinački režim "ljubičice bijele" trajno uništio i eliminirao iz javnog života bio je i Tomislav Držić. Kapaciteti Tomislava Držića bili su nemjerljivi u odnosu na današnje projugoslavenske medijske elite tipa Ante Tomića, Žarka Puhovskog, Viktora Ivančića, Borisa Dežulovića, Juricu Pavičića, Roberta Bajrušija... Tomislav se tvrdo držao svojih životnih načela zbog kojih je i robijao. Kad se danas tu i tamo iz svojih partijskih bunkera javljaju Titovi pioniri s frazama o Jugoslaviji kao zemlji sretnih ljudi, zlobno se tješim prisjećajući se 1991. g. Naime, kad je zagustilo, naglo su se prorijedili.

Nakon dugo vremena ponovno su se srela dva partijska druga. Od čuda, obadva su se prekrstila!

ChatGPT ili umjetna inteligencija. Što slijedi iza nje? Je li to dolaze četiri jahača apokalipse u novoj, modernoj verziji? Hoće li svijetom zavladati nepozvana masa umjetnih budala? Je li sve bliže dan kolektivnog suicida? Čitam o sve široj primjeni umjetne inteligencije na raznim područjima. Međutim, zastrašuje njena moguća primjena u ratu. Radi se o oružju koje samo odlučuje koga će i kada ubiti. Promislite, oružje inteligentnije od ljudi, samostalno donosi odluku

da sje*e, recimo, Ruse u Ukrajini. Sjajno! Ali što ako je Hrvatska na redu? Ili Republika Srpska. Umjesto, kako pjeva Bajaga, "vojska srpska da vas smrska", pametno oružje se okreće prema Banjoj Luci. Putin je pred par godina proročanski izjavio: "AI je budućnost, ne samo za Rusiju nego i za čovječanstvo. Tko postane lider na tom području, postat će vladar svijeta". Još 2016. g. je 30.000 znanstvenika potpisalo peticiju kojom traže prekid istraživanja autonomnog oružja. Shvatili su dvije važne stvari: prvo, to oružje bi moglo razviti svoju volju i drugo, moglo bi pasti u pogrešne ruke. Točno! Zamislite da to oružje padne u ruke Zelenskiju ili Kajtaziju... Za razliku od Andreja Plenkovića, Vatrogasni savez Hrvatske misli da se goruća pitanja ne mogu rješavati dogовором.

<https://direktno.hr/kolumnne/nastavi-li-se-s-odvratnim-masovnim-ubojsvima-djece-smrtna-kazna-pokucat-ce-kolektivnu-svijest-razma-314645/>

HITREC: NEMAMO SAMO NEOVERBALNI DELIKAT NEGO I DELIKAT MIŠLJENJA

11. svibnja 2023.

Foto: Fah

Vrijeme ni grozno ni glamurozno, poslije bromfieldskih kiša malo zakurilo pa odustalo, kiše i nadalje dolaze, ali kao pljuskovi ili dosadno rominjanje. Ispod radara prošla vijest da je moj auto prošao na tehničkom ispitu. Kako? Psihologija! Motivacija! Nagovor trajao nekoliko dana. Možeš ti to, govorio sam mu strpljivo, glavu gore, prikaži se u najljepšem svjetlu, nisi toliko star kako ti se čini, ima i starijih od tebe, ako može Luka Modrić, možeš i ti! Ovo zadnje je upalilo, piše **Hrvoje Hitrec** u kolumni za HKV.

No dobro, pustimo ga nek se vozi. Bilo je i važnijih događaja u prošlom tjednu, recimo Pupovac obećao da se više ne će pojaviti u Hrvatskom saboru, što me je ganulo.

”Pupovac obećao da se više ne će pojaviti u Hrvatskom saboru, što me je ganulo”

Bez njegove slike na ekrani sve je nekako tužno i pusto, a dan ili dva poslije sabornici dohvatali i njegove Novosti, posve nepravedno, jer Novosti imaju širinu i dubinu, bave se širokim hrvatskim temama, a ne uskosalicijaliziranim životom svoje manjine, usporedno idu u dubinu hrvatske države koju vole više od Hrvata, a i ona njih, sudeći po velikodušnim dotacijama (dota inače znači miraz). Pa kako ju ne bi voljeli, i njezino sudstvo koje presuđuje Željki Markić, čak i onda kada ne spomene Pupovca, ali znaju oni što ona misli i na koga, pa više nemamo samo neoverbalni delikt nego i delikt mišljenja. Pazite Hrvati što mislite, rekao bi Hodak.

Hitrec: Vraćamo se u doba jugoslavenskoga triptiha”

Tako se polako, ali sigurno vraćamo u doba jugoslavenskoga triptiha, u vrijeme kada je Udba sredinom sedamdesetih montirala proces o kojemu sam pisao u prošloj kolumni u povodu smrti novinara Toma Držića (i Marin Držić bio je buntovnik). Svi tada osuđeni, kao i oni u Hrvatskom proljeću, robijali su zbog verbalnoga delikta, a neki ni za taj delikt nego tako, da se nađe, a veza s eksplozijom u Paromlinskoj nikako da se nađe. Niti je tko priznao ni nakon užasnih mučenja, o čemu je svjedočio Đuro Perica.

>Hrvoje Hitrec: Zašto pupovčani govore o govoru mržnje, a radi se o ljubavi? (<https://narod.hr/hrvatska/hrvoje-hitrec-zasto-pupovcani-govore-o-govoru-mrznje>)

Vraćam se na taj dio mučne hrvatske povijesti jer su me dobri ljudi podsjetili na knjigu Josipa Mihaljevića „Kako je operirala Udba – operacija Paromlin i sudska Vinka Markovića“, knjigu koju, priznajem, nisam imao u rukama, a očito detaljno rekonstruira cijelu montažu u kojoj je stradao, izmrcvaren, i jedan običan, nedužan čovjek – osam godina u Staroj Gradiški. Kažem običan, jer nije bio ni novinar ni uopće poznata osoba, recimo kao Tom, a Tomu Držiću su odrapili u prvom naletu isto toliko godina – ne za eksploziju, nego za suradnju s emigracijom „koja je stajala iza atentata.“ A ni atentata nije bilo. Richard Burton je živio i blagovao još pet godina, a kada je umro počela je inflacija.

>Hitrec: Komu ćemo ostaviti Hrvatsku u nasljeđe, Nepalcima ili Pakistancima? (<https://narod.hr/hrvatska/hitrec-komu-cemo-ostaviti-hrvatsku-u-nasljede-nepalcima-ili-pakistancima>)

Hitrec o odlasku Nikice Valentića

Glede inflacije početkom devedesetih koja je bila samo nastavak one iz osamdesetih, ali je snažno eruptirala baš kada smo bili do grla u ratu – na tu je inflaciju i protuudar, koji ju je naglo prekinuo, podsjetila prerana smrt ondašnjega premijera Nikice Valentića. Ma preko noći, kao čarolijom, doista ili naizgled nestala inflacija i uvedena kuna.

Kao svjedok zbivanja, mogu reći da sam bio zaprepašten jer se u financijalne stvari razumijem kao i u atomsku fiziku, a mislim da se i Franjo Tuđman radosno čudio, jer ni on nije bio blizak novčarskim ekshibicijama, ali da je bio zadovoljan i sretan, svakako jest, dobro je odabrao osobu koja bi mogla učiniti nemoguće u tim čupavim vremenima, odabrao Nikicu gracilnoga lika, ali čvrste građe, Ličanina, knjigoljupca, koji je znao samostalno razmišljati i misli pretočiti u zbilju.

Od servilnosti nije patio, oj budi svoj. A koliko je to pomoglo u ratnim zbivanjima, ne treba ni govoriti, da smo nastavili s dinarima i inflacijom teško bismo dobili rat. Nikica nam je osigurao stanovitu stabilnost i mogućnost da se bolje naoružamo, da možemo u Bljesak i Oluju. Ne treba zaboraviti, jer nitko nam ništa nije davao badave. I još nešto: kolika je u toj operaciji bila uloga Borislava Škegre? Velika, svakako. Valentić i Škegro bili su u tom veslanju kao braća Sinković.

Fascinantna priča i film Jakova Sedlara

A ova inflacija danas, dragi moji mladi čitatelji, mačji je kašalj prema opisanoj. Premda vas rečeno ne može utješiti, znam. U svemu, kuna kao moneta i Nikica Valentić otisli su skoro istodobno. Samo što će se kuna vratiti, a Nikica ne će. Sućut obitelji.

Iz vremena one prve kune tema je dokumentarnoga filma Jakova Sedlara Velike male sestre, premijerno prikazanog u zagušljivoj i prepunoj kinodvorani u Zagrebu, toliko punoj da su neki ljudi i stajali. Nazočan novi zagrebački nadbiskup Kutleša, nuncij Lingua i ja. Film o Družbi sestara milosrdnica sv. Vinka Paulskog u tamnim

vremenima kada je trebalo spašavati Židove, a milosrdnice su spasile ni više ni manje nego (više od) tri stotine Židova, držale ih u Vinogradskoj bolnici mjesecima pa i godinama s navodno teškim dijagnozama.

Pravednice među narodima

Eh, one su pravednice među narodima. U arhivima je istraživao, dugo i strpljivo, Marko Danon i tako je isplivala na svjetlost fascinantna priča, dokumentima potvrđena. Kao i istina da je tu prste imao, itekako, Alojzije Stepinac, koji je, štono riječ, usko surađivao s ravnateljicom bolnice Bogoljubom Jazvo, rođenom u Livnu.

Sadašnja poglavarica Družbe časna Miroslava Bradica govori u filmu o tim nevjerljivo hrabrim sestrama, po pustolovnosti ističe se slučaj trudnice koja se kroz poklopac na drvenom podu vagona uspjela izvući iz pakla, dospjela u Bolnicu sestara milosrdnica, rodila sina, a onda se zajedno s njim, po plahtama vezanim čvorovima spustila kroz prozor, jer se našla u opasnosti, tražili ju.

Pojavljuje se u filmu i donedavni ravnatelj Bolnice, dr. Mario Zovko. Nego, povijest (i sadašnjost) Družbe zasluzuje opsežan film, koji će možda biti snimljen, a možda i ne. Knjigu već imamo, Naša klecali i baklje autorice Nevenke Nekić. Sedlarov se film usredotočio na ratne godine i spašavanje Židova, što mu je i bila tema, nije išao dalje u komunistička vremena kada je sedam sestara milosrdnica ubijeno, strijeljano što u Zagrebu, što pred Jazovkom, što u Gospiću. Valjda zato što nikada ni jedna sestra, ni drugi zaposleni u Bolnici, nikoga nisu otkucali prethodnim vlastima.

Dvije tragedije u Srbiji

Nekoliko dana poslije – dvije tragedije u Srbiji, jedna stravičnija od druge. Prva svakako, ta djeca su stradala, a nedorasli pomahnitali psihopat poubijao, kako se saznaće, najviše – djevojčica. Nakon prvotnoga šoka razvile se rasprave i analize, nastupali na ekranima psiholozi i psihijatri, ne samo u Srbiji nego i u Hrvatskoj koja se neko vrijeme ponašala kao da se pucnjava dogodila u njoj, u zajedničkom školstvu i zajedničkoj naddržavi.

Vučić održao tužan satrapski govor s toliko nebuloza da nije za povjerovati, a strani mediji proglašili Srbiju zemljom-slučajem.

Premda je Srbija zemlja-slučaj odavno, od Garašanina, preko Pašića do Miloševića i njegova paža Vučića, sve je to kontinuitet nasilja, državnoga, imperijalnoga, ali i stalno trovanje srbijanskoga društva i uvlačenje naroda u sukobe bezdušnom propagandom, stalno stanje od kojeg sada trnu zubi nedužnim mladim potomcima (djed jednoga od ubojica navodno je operirao u Srebrenici) iz tih starih izvora poučenih da se sve rješava oružjem, nasiljem.

>Hitrec: U Hrvatskoj smo negdje na pola puta prema demokraciji, ako demokracija uopće postoji (<https://narod.hr/hrvatska/hitrec-u-hrvatskoj-smo-negdje-na-pola-puta-prema-demokraciji-ako-demokracija-uopce-postoji>)

Uz tu popudbinu idu i moderne igračke s virtualnim pucačinama, pa se nestabilna djeca u nekom trenutku zaželete prebaciti u zbilju, što je svjetski fenomen, kao i onaj najopasniji – oponašanje vršnjaka koji su ubojstva već realizirali i postali junacima u očima oponašatelja, herojima tiktokerima.

Hitrec: Asasin ili Latica

Ne mogu ne spomenuti i sebe, odnosno moju knjigu o vršnjačkom nasilju Asasin ili Latica u nevolji, koja je, kažu statistike, 2012. bila najčitanija knjiga u Hrvatskoj, što sam ja tek nedavno saznao, a što mogu, uvijek saznam posljednji. U izdanju AGM-a taj kratki roman govori o povučenoj djevojčici koja ima silnu želju da uđe u krug posvećene skupine svojih popularnih konškolaraca, što je motiv već viđen.

Ono što je novo jest veza s igricama, naime Asasin: kada rečeno društвance (raznospolno) razmaženih učenika brutalno pretuče djevojčicu Laticu, ona u komi doživljava osvetničku fantaziju. Asasin izlazi iz igrice i postaje njezinim zaštitnikom i osvetnikom, mačem pobije sve njezine mučitelje. I tako dalje. Možda pronađete tu knjigu, premda je, kako čujem, moje knjige teško pronaći, ne zato što su rasprodane. Zagonetka. Kao što se i telesmogovci već pet godina ne repriziraju, o čemu sam postavio pristojno pitanje. Zagonetka.

Krunidba staroga Charlesa

Dotle su na Otoku imali drugih briga, to jest krunidbu staroga Charlesa koji je dugo čekao i dočekao. Ima osječke korijene, slavonske, pa ga je to održalo i na kraju dovelo u Westminster, na ceremoniju koja kao da je ispala iz povijesnog, kostimiranoga filma ili kazališnoga spektakla, zajedno sa svim zlatom, dijamantima, jabukama i kruškama, žezlima i mačevima. Neki su kadrovi bili neobično nalik poznatim nam slikama Otona Ivekovića.

Poznavatelji povijesti, cinici jedni, sigurno su u glavi premetalii englesku kolonijalnu povijest i koliko je suza i krvi utkano u rečene dijamante i zlatne predmete, a škotski su nacionalisti vjerojatno škripali zubima jer je onaj znameniti kamen bio položen upravo ispod staroga prijestolja, u znak da suveren engleski i dalje sjedi na Škotima, no i to će doći na red. Točno kažu neki da je ceremonija bila oratorij i misa kojoj je krunidba pridodana, anglikanska misa, u stvari lagano retuširana katolička, na oltaru iznad kojega je Posljednja večera, a narod se sjećao posljednje pariške večere princeze Diane.

>Hrvoje Hitrec: Verbalni delikt iz komunističkoga doba vratio se u Hrvatsku na velika vrata (<https://narod.hr/hrvatska/hrvoje-hitrec-verbalni-delikt-iz-komunistickoga-doba-vratio-se-u-hrvatsku-na-velika-vrata>)

Još nešto: u hrvatskoj je tradiciji nazivanje stranih monarha našim imenima, pa smo imali engleskoga kralja Đuru, habsburškoga Josipa ili Franju i tako dalje, a Charlesa bismo po tom običaju trebali zvati – Karlo. Kao Karla Velikoga, Karla Čelavoga, Karla Debeloga, Karla Dijete ili Karla Glupog. Ako Englezi ne odustaju od svoje tradicije, a vidjeli smo u subotu da ne odustaju, zašto bismo mi? U svemu, krunidba je izgledala ukočeno, pasatistička do detalja, smrtno ozbiljna, a novi je stari kralj odavao dojam da se beskrajno dosađuje.

Čvrsta sveza monarhije i Crkve

Čvrsta sveza monarhije i Crkve, formalno čvršća nego recimo SPC-a i srbijanske države gdje monarh ili predsjednik ipak nije i patrijarh, i obratno. Kako bilo, krunidba snažno proviđena kršćanstvom od kojega Europa sve više zazire, i zazivanjem Božje pomoći, što će rasrditi naše ateiste koji su se ušuljali u tiskovine, pa moj ljubimac Gege često spominje Boga, ali samo zato da bi ga pisao malim

slovom i tako napisanog stavljač i u naslove svojih prozirnih mudrolija. Još nešto oko krunidbe: nisu nazočili najveći – Biden, Putin, Xi Jinping i Milanović.

A da i jesu, ne bi puno vidjeli, jer je krunidba obavljena na prijestolju leđima okrenutom okupljenoj eliti, pa smo mi plebejci bolje pratili na ekranima nego oni u opatiji. Uzgred, Milanovićev zrakoplov treba hitno popraviti ili ga dati Ukrajini. Da barem nečemu služi. I na kraju – veza s Osijekom, koji je lijepo iskoristio priliku da se promovira. Ne znači da su Karlovi korijeni hrvatski, ne, u šukundjedovsko vrijeme naseljeno je u Slavoniju germansko plemstvo, budući da je hrvatsko predtursko izumrlo. Za razliku od današnjega našega doba kada svi izumiremo, s rodoslovljem ili bez njega.

Jezik naš hrvatski

U svezi s prijedlogom Zakona o hrvatskom jeziku oslobodili se pomalo i bogovi Hrvatske (tako je Krčelić, malim slovom, nazivao političku elitu u svojem vremenu), pa čujem izjavu da „jezik ima velik značaj za naš identitet“. Eto, u tomu je problem. Značaj je hrvatska riječ za karakter pa se rečenica navedena u navodima može i mora čitati – „jezik ima velik karakter za naš identitet“, što izjavitelj vjerojatno nije htio reći, ali ne zna dobro hrvatski. No, ta je pogreška tako česta da bi mogla „ući u jezik“, kao što je ušla „odmorite“ umjesto „odmorite se“ ili „brinite“ umjesto „brinite se“. U svakom slučaju razlog za zabrinutost.

>Hitrec: Premjer odobrio Zakon o hrvatskom jeziku na užas libertijanaca iz jezikoslovnih rupa
(<https://narod.hr/hrvatska/hrvoje-hitrec-verbalni-delikt-iz-komunistickoga-doba-vratio-se-u-hrvatsku-na-velika-vrata>)

Pročitao sam i nešto vrlo blesavo: da je vrh desnoga centra prigrlio ideju o zakonu o hrvatskom jeziku isključivo zato da bi primirio (svoju) desnicu. Znači, poručuje mudrijaš, hrvatski je jezik interes i svetinja samo za desnicu i eventualno za Kukuljevića Sakcinskog. Možda i za hrvatski narod, po kojem je, uostalom, dobio ime.

Gojko Šušak

U Lisinskom mu je odana počast pred tolikim brojem uzvanika da svi nisu ni stali u dvoranu. Zasluzio je. Miran, skroman i šutljiv

učinio je velike stvari kao ratni ministar obrane. Osoba svakako neobična, od iseljenika koji se bavio svime i svačime do čovjeka kojega su uvažavali i u američkoj administraciji. Ako se podvuče crta, uz hrvatske branitelje i njihove zapovjednike, najzaslužnija za pobjedu u hrvatskoj su administraciji tri čovjeka – Tuđman, Šušak i Valentić.

O autoru

* *Hrvoje Hitrec, poznati hrvatski književnik, scenarist, novinar i esejist. Diplomirao je komparativnu književnost i germanistiku na Filozofskom fakultetu u Zagrebu. Radio je kao lektor i novinar u Vjesniku, bio ravnatelj Kazališta Trešnja, urednik Hrvatskog slova, ravnatelj HRT-a od 1990-1991. i ministar informiranja 1991... Od 1990 do 1995. Hitrec je bio saborski zastupnik. Najveći književni uspjeh postigao je ciklusom romana za djecu Smogovci prema kojima je proizvedena i izuzetno uspješna TV serija Smogovci.*

<https://narod.hr/hrvatska/hitrec-nemamo-samo-neoverbalni-delikt-nego-i-delikt-misljenja>

<https://www.hkv.hr/izdvojeno/komentari/hhitrec/41648-h-hitrec-86.html>

PRILOG

PRIZNAJTE POBJEDU BRANITELJA NAD FAŠISTIČKIM AGRESORIMA, 2. DIO

(POZIV VLASTIMA RH)

U prvom dijelu ovog poziva Vlastima dao sam i tekst iz „Novosti“ u kojima je očito da vlast u RH financira novine u kojima su hrvatski branitelji ustaše pa je i spomenik njima ustaški. Ohrabreni činjenicom da su dio vladajuće srpsko-hrvatske koalicije i kao takve već natjerali Predsjednika Vlada RH da ukloni spomen-obilježe HOS-ovcima iz Jasenovca na meti je došao i spomenik u Splitu. Kazneno se optužuje zapovjednik obrane Škabrnje. U Hrvatskom Saboru „Novosti“ brane ljubitelji Jugoslavije, koju je davno sjajno definirala Tanja Torbarina kao najveću Veliku Srbiju. Pešordinu tvrdnju da je Posrbica gori od Srbima pokazuje rasprava u kojoj oni koji izdaju „Novosti“ a na vlasti su uopće ne brane „Novosti“. Za to su zaduženi oni koji su veći Srbi od njih.

<https://www.dnevno.hr/vijesti/suska-se-da-je-hdz-u-prihvatljiva-kokarda-divlji-petak-u-saboru-bencic-poludjela-i-mahala-prstom-sto-ako-dode-na-vlast-dobivat-cemo-batine-2138606/>

Puno toga negativnog je u igri u godini uoči izbora u kojoj već oni koji vode HDZ znaju da se moraju predstaviti kao domoljubna stranka - kao Tuđmanova stranka. I onda imamo 'rehabilitaciju' velikog ratnog ministra Gojka Šuška. Sinoć u „Povijesnim istinama“ na Z1 TV bliski Šuškov suradnik prof. dr. sc. Andrija Hebrang komentira 'rehabilitaciju' u kojoj u prvom redu sjede oni koji su najodgovorniji zato da velikog ratnog ministra uopće treba rehabilitirati poslije 25 godina.

Prije dvije godine na Internetu sam objavio knjigu:

J. Pečarić, *Gojko Šušak*, Portal dragovoljac.com, 2021.:

<http://www.dragovoljac.com/images/minifp/Susak.pdf>

Nije bilo jednostavno napisati je iako knjige o izuzetnim Hrvatima sastavljam uglavnom od tekstova iz mojih knjiga u kojima se oni spominju. Treba imati na umu da se radi o čovjeku, velikom ratnom ministru obrane koji je uz Tuđmana najzaslužniji što su hrvatski branitelji od srpskih fašističkih agresora napravili – da parafraziram Miloševića – zećeve. Imao sam knjigu od preko tisuću stranica pa sam morao izabrati i svesti je na 396 stranica.

Knjigu sam posvetio supruzi Gojka Šuška gđi Đurđi Šušak. Uz posvetu dao sam i moj tekst koji počinje ovako:

Javljam prijateljima kako je na portalu www.vijesti.net Tomislav Klauški komentirao kampanju prof. dr. sc. Miroslava Tuđmana pišući o živim mrtvacima iliti zombijima. Čak nas i nabrala. To su mu Aralica, Krpina, Beljo, Joško Čelan, Josip Jović, Domazet Lošo, Kostović i Lang, Branimir Lukšić i Milan Vuković, Jakov Sedlar i Josip Pečarić, Zdravko Tomac i Durđa Šušak (podcrtao J.P.), Zoran Vukman i Marin Mileta. Prijatelji su bijesni, a ja sretan što sam u takovom društvu.

Prvi tekst u knjizi je GOJKO ŠUŠAK - ŽIVOT I DJELO napisao je Zamjenik ministra obrane Gojka Šuška (1995.-1998.) prof. dr. se. Krešimir Čosić, general pukovnik (u mirovini). Zapravo to je jedan od predgovora knjige:

J. Pečarić, *Pronadena polovica duše / Deset godina s australskim Hrvatima*, Zagreb, 2002.

Dakle prije 21 godinu, u vrijeme detuđmanizacije i RH i HDZ-a, knjiga je tiskana s posvetom:

Uspomeni na pokojnog ministra obrane Gojka Šuška.

Svjesni činjenice da Hrvatskom upravlja po želji svjetskih moćnika Pupovac, a Plenković mu samo asistira u „Novostima“ samo proširuju optužbe na račun 'ustaša':

KOALICIJSKA DIJAGNOZA: JE LI GOJKO ŠUŠAK RAZOTKRILO DA NA VLASTI ZAPRAVO IMAMO – PODVOJENU LIČNOST?!

Vlatka Polšak Palatinuš
5. svibnja 2023.

Montaža: Narod.hr, izvor: Fah, snimka zaslona

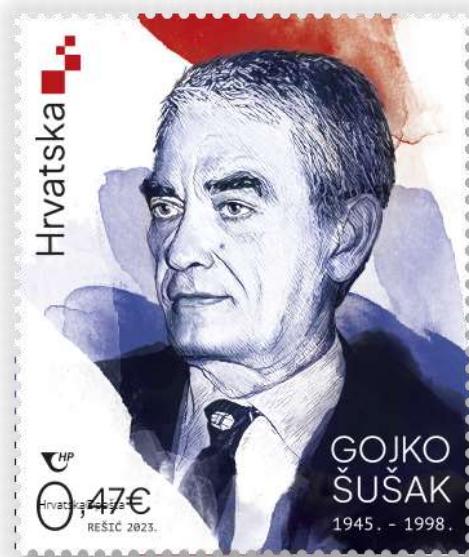
”Ako nas portret Gojka Šuška na poštanskoj marki podsjeća na mračna vremena, to je zato što ona upravo traju ”(Novosti)...”Čovjek od velike odanosti i velikih djela, a malo riječi”(HDZ). Ako vas je zaboljela glava i zbumili ste se s ove dvije izjave o Gojku Šušku čija je 25. godišnjica smrti obilježena 3. svibnja, nije ni čudo. Izgleda na vlasti službeno imamo **podvojenu ličnost***.

Tekst se nastavlja ispod oglasa

Jedna osobnost vladajuće koalicije predvođena **Miloradom Pupovcem**, izdavačem Novosti, ne može doći k sebi od slavlja lika i djela čovjeka koji je iznimno doprinio obrani Hrvatske, a druga osobnost – HDZ, stožerna stranka kako si vole tepati iako je taj pridjev za njih odavno *passé*, velebnom svečanosti obilježavaju četvrt stoljeća od Šuškove smrti.

”Ako nas portret Gojka Šuška na poštanskoj marki podsjeća na mračna vremena, to je zato što ona upravo traju”

Pa tako u najnovijim Novostima od petka kolumnist **Viktor Ivančić** u kolumni ‘Marka s mrakom’ piše: ”Odjel za kontrolu na poštanskoj marki podsjeća na mračna vremena, to je zato što ona upravo traju”. kolektivnog pamćenja pri Hrvatskoj pošti uspio je u dva kvadratna centimetra smjestiti tri i pol decenije političkog, kulturnog i moralnog srozavanja. Ako nas portret Gojka Šuška

Izvor: Hrvatska pošta

Dok je Ivančić smisljao svoju kolumnu, koja je kao i tjednik Novosti, financirana novcem poreznih obveznika, HDZ je održao velebni komemorativni skup u Lisinskom u povodu 25. godišnjice Gojka Šuška.

”Pritom znamo tko smo, od kuda smo krenuli, na kojim je temeljima stvorena moderna Hrvatska. HDZ poštuje svoje velikane!”, poručio je Plenković, a HDZ je citirao dr. Franju Tuđmana o Gojku Šušku: „Čovjek iznimnih ljudskih kvaliteta i upravljačkih sposobnosti. U svim okolnostima, pogotovo teškim i pogibeljnim, djelovao je snagom duha i značaja, svjedočio činom vjerodostojnog djela. A ne može biti nikakve dvojbe da je dao najveći osobni doprinos stvaranju Hrvatske vojske, koja je postala, usudio bih se reći, gotovo sveta institucija hrvatskog naroda. Nepokolebljiv i neustrašiv, smion, ali razborit i promišljen hrvatski vitez”.

Ovaj brak iz interesa SDSS-a i HDZ-a, kako smo ga i ranije prokazali, doista poprima razmjere groteske.

Zagreb, 3.5.2023 - Obilježavanje 25. godišnjice smrti Gojka Šuška, ratnog ministra obrane Republike Hrvatske i potpredsjednika Hrvatske demokratske zajednice održano je u Koncertnoj dvorani Vatroslava Lisinskog. Foto Hina/ Dario GRZELJ/ dag

Jedan dan u istom tom Lisinskom Plenković sa svojom srbijanskog kolegicom **Brnabić** sudjeluje u skupu SNV-a, izdavača Novosti, u pozadini je **gradonačelnik okupiranog Vukovara Vojislav Stanimirović**, ministar u krajnskoj vlad...

Možda će vas zanimati

Hrvatska

Ova slika govori više od riječi, no ipak podsjećamo na lik i djelo alfe i omege SDSS-a - Vojislava Stanimirovića

3. svibnja 2023. u 10:52

Nakon pada Vukovara, postaje ravnatelj vukovarske bolnice koja je preimenovana u ‘Bolnicu Sveti Sava’, a kasnije ulazi u politiku i postaje gradonačelnik okupiranog grada.

Red Stanimirovića i Pupovca, red Šuška...HDZ-ovci, srećom, ne čitaju Novosti

Koji dan kasnije na istom mjestu **slave Gojka Šuška** koji je jedan od nositelja obrane Hrvatske protiv srpske agresije čija je personifikacija, među ostalima, i Stanimirović. Slave HDZ-ovci i svog utemeljitelja i prvog hrvatskog predsjednika dr. Franju Tuđmanu...

Deklarativno barem.

Viktor Ivančić: Tuđman je bio govnar i neostvareni diktator

Treći dan pak Viktor Ivančić, čovjek koji je izjavio **"Tuđman je bio govnar i neostvareni diktator"** zahvaljujući braku iz interesa piše kolumnu konsterniran činjenicom da će, ako želi poslati pismo, morati polizati poštansku marku na kojoj je Gojko Šušak. Dobro, danas se poštanske marke više ne ližu, nego lijepe. Kao sličice u album.

Srećom pa Ivančić može u Novostima piskarati o Tuđmanu i Šušku, no uređivačka politika ipak ne da svom cijenjenom kolumnistu da opali po ruci koja ih hrani.

Podsjetimo da se Ivančić u kolumni 2021. namjeravao obrušiti na Plenkovića, no tekst nije nikada izašao na Novostima. Objavio ga je Index.

Možda će vas zanimati

Pupovčeve Novosti odbile objaviti satiru koju je Ivančić napisao o Plenkoviću

26. ožujka 2021. u 10:15

Pupovčeve Novosti uhvaćene u laži ili govoru mržnje najčešće se izvlače na satiru.

Čitaju li dakle Plenković i HDZ-ovci uopće Novosti koje svesrdno financiraju? Čitaju li tekstove o Tuđmanu, Šušku, Domovinskom ratu...??

Ako da, mogli bi dobiti krizu identiteta kojoj na kraj ne bi mogao stati čak niti primarijus psihijatar iz vukovarske bolnice Sveti Sava (kako se zvala za vrijeme okupacije) – Vojislav Stanimirović.

*Podvojena ličnost je postojanje dvije ili više različitih ličnosti ili stanja ličnosti koji naizmjenično preuzimaju nadzor nad ponašanjem osobe... Najčešći oblik tog poremećaja je prisutnost dviju ličnosti. Jedna je obično dominantna, ali ni jedna od njih nema pristup sjećanjima druge ličnosti i one su skoro uvijek nesvesne postojanja one druge. (Boris Sever, dr. med., Psihijatrijska bolnica Rab)

<https://narod.hr/hrvatska/koalicijska-dijagnoza-je-li-gojko-susak-razotkrio-da-na-vlasti-zapravo-imamo-podvojenu-licnost>

S obzirom da ovo objavljaju novine dijela vlasti doista je zanimljivo vidjeti kako dio vladajućih ovako napada drugi dio vladajućih. Ili sam ja naivan, pa zapravo i jedni i drugi misle isto samo ti prokleti izbori su blizu i sada se moraju pozivati i na Šuška i na Tuđmana (kojega smatraju glavnim revolucionistom pa ne daju izv. prof. dr. sc. Vlatki Vukelić da bude dekanica jer je revolucionistica Tuđmanovog tipa).

Čak su i Hebranga pozvali na Šuškovu 'rehabilitaciju', ali on nije ni otisao kada je video da su govornici oni iz prvog reda koji nisu ni poznavali Šuška a napadali su ga ovih 25 godina kada im nije trebao. Napadali su Šuška da bi se dodvoravali svojim gazdama.

Josip Pečarić

D. JELČIĆ I J. PEČARIĆ, KNJIŽEVNIK MILE BUDAK SADA I OVDJE, ZAGREB, 2005.

O MILI BUDAKU, OPET DESET ČINJENICA I DESET PITANJA S JEDNIM APELOM U ZAKLJUČKU

U povodu najnovije medijske hajke na Milu Budaku, u kojoj na nedostojan način, osim notornih neznalica, sudjeluju i ostrašćeni njegovi politički mrzitelji, a da bi se dokazala vjerodostojnost načela depolitizacije pravosuđa i afirmacije pravnih kriterija u pravnoj državi, što je po svojim Ustavnim odredbama Republika Hrvatska, iznosimo deset činjenica i postavljamo deset pitanja.

Evo najprije tih činjenica:

- 1) Mile Budak, zagrebački odvjetnik i član Hrvatske stranke prava, koji je pred kraljevskim sudom u Kraljevini SHS, svibnja 1925., branio komunističkog prvaka Vladimira Ćopića, tada već i autor dviju zapaženih knjiga književne proze, "ličkih priča" *Pod gorom* i "zapisa jednog malog intelektualca" *Raspeće*, tiskanih u nakladi Matice hrvatske, napadnut je 7. lipnja 1932., oko podneva, u kućnoj veži zgrade u Ilici 10, po naredbi beogradske vlade a u organizaciji Uprave policije u Zagrebu. Atentat su izvela trojica

policajskih plaćenika zadavši mu nekoliko udaraca željeznom šipkom po glavi. Liječen je u zagrebačkoj bolnici 38 dana.

2) Sedam mjeseci kasnije, zajedno sa suprugom Ivkom, otišao je u emigraciju i pristupio Ustaškom pokretu.

3) U Zagreb se vratio, mimo suglasnosti Ante Pavelića, 6. srpnja 1938.

4) Odmah objavljuje roman u četiri knjige *Ognjište*. O tom romanu napisano je nekoliko desetaka najpohvalnijih prikaza kako u hrvatskoj tako i u srpskoj i u slovenskoj književnoj kritici, a jedan od njih napisao je i Josip Horvat u "Jutarnjem listu" 31. srpnja 1938. pod naslovom *Lička "Ilijada"*. *Reprezentativno djelo hrvatske književnosti*. Njegovu ocjenu do danas nitko nije osporio relevantnom književno-kritičkom prosudbom.

5) Obnavlja suradnju i prijateljstvo s Vlatkom Mačekom, ali poslije osnutka Banovine Hrvatske uhićen je 15. veljače 1940. i zadržan u zatvoru bez sudskog rješenja do 12. travnja.

6) Toga dana nađena je mrtva u zdencu Budakova vinograda njegova supruga Ivka. Ni do danas nisu rasvijetljene okolnosti njezine tragične smrti, koja ga je psihički utukla. Obolio na žuci i neposredno prije ustrojstva NDH operiran, tako da je 10. travnja 1941. dočekao u bolnici ne sudjelujući u proglašenju NDH.

7) U Vladi NDH zauzimao je položaj ministra bogoštovlja i nastave i nije bio inicijator tzv. "rasnih zakona", njih je donijela Vlada pod pritiskom Nijemaca, ali je na tome mjestu zavlačio koliko god je mogao i odgađao njihovu primjenu, zaštićujući kako Židove tako i Srbe koji su se našli kao profesori zagrebačkoga Sveučilišta, o čemu je svojedobno, još u doba komunističke vlasti, iznio činjenice Jaroslav Šidak. Nije poznat ni jedan jedini slučaj, da je ikome izravno nanio ikakvo zlo. Njegov pomirljivi govor na velikom političkom zboru u Virovitici ocijenilo je i beogradsko (Nedićevo) "Novo vreme" 19. kolovoza 1941. "glasom razbora iz Hrvatske". Dok je obavljao ministarsku službu njegov osobni vozač bio je Židov, a cijelo vrijeme NDH održavao je prijateljske odnose s nekoliko zagrebačkih židovskih obitelji, pa ga je njemački policijski ataše denuncirao zbog toga svojoj vradi. Kao poslanik u Berlinu nije imao nikakva političkog utjecaja, a kao ministar vanjskih poslova uvjetovao je, dosta grubo i sasvim nediplomatski, uspostavu odnosa

s Mussolinijevom Talijanskom Socijalnom Republikom Mussolinijevim odricanjem od Rimskih ugovora, zbog čega je bio prisiljen podnijeti ostavku. Time prestaje njegova politička aktivnost u Hrvatskoj.

8) U svibnju 1945. nije bio zarobljen od partizana, kao što piše "Vjesnikov" novinar, nego su ga engleske vojne vlasti izručile jugoslavenskim partizanima 18. svibnja 1945.

9) Sudski proces vođen je protiv njega i još nekih suoptuženika pred Vojnim sudom II. armije u Zagrebu 6. lipnja 1945. Osuđen je na smrt vješanjem, a presuda je izvršena već sljedećeg dana, 7. lipnja 1945., na 13. obljetnicu zagrebačkog atentata na nj! Za grob mu se ni danas ne zna.

10) Dokumentacija kako o provedenoj istrazi tako i o procesu pred sudom nije nikada bila predviđena javnosti niti je bila dostupna znanstvenim istraživačima, niti je do danas proučena u cijelini.

A evo i pitanja:

1) Jesu li atentatori na Budaka 1932. i njihovi naredbodavci počinili zločin?

2) Je li cijelokupni proces, od istražnog postupka do suđenja pred Vojnim sudom II. armije u Zagrebu mogao biti korektan i pravno valjan s obzirom na činjenicu da je, uz tako tešku optužbu, istraga provedena za jedno popodne, a suđenje trajalo samo nekoliko sati, da su se i istraga i suđenje vodili bez branitelja i bez saslušavanja svjedoka obrane, čak i bez prava na žalbu, pa je tako teška kazna izvršena već sljedećega dana, ni dvanaest sati nakon izricanja presude? Jesu li i danas, u Republici Hrvatskoj, pravno respektabilni i takav proces, i osuda koja je na njemu donesena, a najzad i njeno izvršenje?

3) Je li takvim suđenjem izvršen prema njemu ratni zločin, i to nakon završetka rata?

4) Je li bilo regularno ubojstvo njegove 20-godišnje kćeri Grozde? Nakon što su je rastavili od oca, vojne vlasti Jugoslavenske armije pogubile su je negdje kod Škofje Loke, a prema nekim glasovima i silovali, bez ikakve optužbe, bez ikakve istrage, bez ikakva suđenja. Ubijena je, očito, samo zato jer je njegova kći, a nikakva dokumentacija o tome ni danas nije poznata, kao što je

nepoznat i njezin grob. Je li takva likvidacija ratni zločin? I to ratni zločin izvršen poslije rata?

5) Je li uvjerljivo kad dokazani ratni zločinci svoju žrtvu svrstavaju bez ikakvih dokaza u red ratnih zločinaca?

6) Rečenica "Srbe na vrbe", koju je izrekao u Varaždinu, a za koju je i sam priznao prijateljima, kad su mu zbog nje prigovorili, da mu je "izletjela", nije njegova rečenica: nju je prvi izrekao 1914. Slovenac Marko Natlačen, kojemu to nije smetalo da u vrijeme Kraljevine Jugoslavije bude istaknuti član slovenske Klerikalne stranke Antuna Korošeca, a onda, kao takav, sredinom tridesetih godina postane i ban Dravske banovine! To međutim nije isprika za nj. Budaku se ona ne može oprostiti, ali je li ta krivnja dovoljna da ga se proglaši ratnim zločincem? Ne bi li regularni sud povezao tu rečenicu s onom željeznom šipkom i proveo potrebna vještačenja, koja se nameću sama po себи?

7) Ako je proces Budaku bio politički proces, kao što su to bili i mnogi procesi pred komunističkim sudovima, uključujući i one poslije "hrvatskog proljeća", a teško bi bilo dokazati da oni to nisu bili, po kojoj to logici neki tvrdi zagovornici pravne države i depolitizacije sudstva danas, u Hrvatskoj, istodobno odobravaju političke procese u razdoblju od 1945. do 1990., i prihvaćaju njihove osude, pa se štoviše osuđenike na njima usuđuju i kvalificirati najtežim izrazima, težim i od onih koji su bili navedeni i u optužnicu i u osudi (što bi čak moglo biti i kažnjivo)? Ne otkrivaju li se time oni sami kao filokomunisti jugoslavenske orijentacije? A ako to doista jesu, a teško bi nas mogli uvjeriti da nisu, zašto se otvoreno ne očituju takvima, umjesto što se kukavički kamufliraju demokratskim načelima (koja, kad su bili u prilici, sve do 1990., *in praxi* ni sami ne samo da nisu poštivali nego su ih naprotiv svjesno gazili)? I nije li onda vrijeme da Republika Hrvatska, kao pravna država, koja ne primjenjuje političke kriterije u svome pravosudu, izjaví, jednom zauvijek, da ne priznaje pravnu valjanost bilo kojeg političkog procesa u prošlosti, kao ni moralne i političke konzekvence koje iz njih proizlaze (uz pridržavanje prava da u pojedinim kaznenim predmetima, kao što je i ovaj, ako je potrebno, provede pravno regularnu obnovu procesa)?

8) Ima li među našim eminentnim pravnim ekspertima i znanstvenim autoritetima ikoga tko bi, danas i ovdje, bio voljan – ne sposoban nego upravo *voljan!* – dokazati nevjerodostojnost komunističkog antifašizma zbog raskoraka između komunističke teorije, izražene u zakonima i javnim deklaracijama, i komunističke prakse, ispunjene svakodnevnim i različitim nasiljima i zločinima prema vlastitim građanima, što je potvrđio i sam Josip Broz znamenitom izjavom 1972. u Prištini, da se sudci ne moraju držati zakona “kao pijan plota” (doslovce tako!), čime je i sam priznao ne samo pravnu nevjerodostojnost nego i nezakonitost komunističkog sudstva, pa nepriznavanje komunističkog antifašizma i njegova pravosuđa ne znači i osporavanje antifašizma kao jednoga od temelja Republike Hrvatske, notificiranoga i u preambuli njezina Ustava, nego upravo obratno, znači priznavanje tih temelja, ali u izvornom, demokratskom značenju tog pojma?

9) Jesu li “Vjesnik”, “Novi list” i neke druge tiskovine, odlučivši pisati o Budaku, mogli naći novinare kvalificiraniye za tu temu, novinare koji o Budaku nešto i znaju, novinare koji ne bi ponavljali stare i dubiozne kvalifikacije u pravnom smislu nevjerodostojnih sudova? Tako npr. ne bi novinar “Vjesnika”, očito ne razumijevajući pojmove o kojima piše, osporavao ono što nikada nitko nije ni tvrdio, naime da je Budak bio “reformator” hrvatske književnosti?

10) Hrvatska je danas pluralistička a ne jednoumna i nije li “Vjesnik”, kad je već želio čuti mišljenje hrvatskih građana o Budaku, mogao u onoj svojoj anketi zapitati nešto i građane koji nikada nisu bili integralni Jugoslaveni, a najmanje u presudnim godinama za hrvatsku slobodu 1989./1990.? Zar u Hrvatskoj danas nema i takvih intelektualaca, i ne samo intelektualaca, koji “u ono vrijeme” nisu bili ni svjedoci optužbe na tadašnjim političkim procesima, ni UJDI-jevci, niti su danas njihovi duhovni trabanti? I, najzad, zašto većina medija u Hrvatskoj danas dopušta čuti samo njihov glas? Skrivajući se iza demokratskih fraza, kriptokomunistička manjina u Hrvatskoj medijski je ovladala gotovo cijelim duhovnim prostorom, krivotvoreći naše javno mišljenje; je li njihova mimikrija “hrabrost” ili podlost? Je li teško razabrati njihov cilj?

Legitimni demokratski zahtjev glasi vrlo jednostavno: *audiatur et altera pars!*

*

Spomenik (ili spomen-ploča) Mili Budaku u Svetom Roku – da ili ne? To je pitanje samo povod ovome tekstu, ali ne i bitno pitanje koje ovoga trenutka traži urgentni odgovor. Štoviše, to pitanje se možda ne bi ni postavljalo, kad bi nam bio poznat grob Mile Budaka. Ali on je nepoznat i danas. A osnovno je ljudsko pravo svakoga čovjeka, da ima svoj grobni humak, da se za nj zna i da bude obilježen.

Potpisujemo ovaj tekst kao apel. Ne želimo usurpirati ulogu regularnoga nadležnog suda ni prejudicirati njegovu odluku. Očekujemo da Republika Hrvatska, dosljedna u provođenju načela pravne države, pridonese svoj udio i da nadležna tijela, *i to po službenoj dužnosti, pokrenu obnovu političkih procesa održavanih u doba komunističke i drugih totalističkih vlasti*, pa tako i procesa protiv Mile Budaka. Neka se uzmu u obzir svi dokumenti, koje budu podnijeli i optužba i obrana, neka se pravnom nepristranošću, *sine ira et studio*, prosudi njegova objektivna krivnja i neka se izrekne pravomočna, pravno regularna i na zakonu utemeljena presuda. Svi ćemo je priznati i poštivati.

Ovaj apel je otvoren za svakoga tko ga bude želio naknadno supotpisati.

U Zagrebu, kolovoza 2004.

Mirko Alilović, umirovljenik

Teo Andrić, dipl. ing. pričuvni bojnik HV

Akademik Ivan Aralica, književnik

Jakov Aralica, profesor

Rudolf Arapović, novinar i publicist

Dr. sc. Mato Artuković, znanstveni savjetnik, Slavonski Brod

Stjepan Asić, dizajner, Tajnik HSK-a Australije

Don Miljenko Babaić, katolički svećenik, bivši politički zatvorenik i ratni vojni kapelan

Branimir Babić

Mr. sc. fra Marko Babić, prof. teologije

Martin Babić

Dr Jozo Badrov, spec. oralni kirurg

Marija Bakota, umirovljenica, Zagreb
Miro P. Bakrač, profesor
Mirsad Bakšić, dipl.iur., brigadir HV i predsjednik Udruge "Dr. Safvet beg Bašagić"
Mile Balen, književnik
Žarko Barać, prof. matematike i fizike
Miljenko Baloković, knjižničar Nacionalne i sveučilišne knjižnice
Josip Baotić, dipl. oec. kib., direktor INTERCON-a, međunarodnog savjetovanja za strateški razvitak društva
Tadija Barun, dožupan Splitsko-dalmatinske županije
Ivan Bastjančić, dipl. ing.
Đurđica Bastjančić, profesorica
Mate Bašić, novinar
Vladimir Bebek, pukovnik u m.
Mr. sc. Ivan Bekavac, publicist
Ante Belas, VŠS ekonomist
Ante Beljo, ravnatelj HIC-a
Josip Berić, hrvatski branitelj
Niko Bete, pjevač
Nada Beuc, profesor, tajnica Ogranka Matice Hrvatske Makarska
Vlatko Bilić, dipl. ing. arh.
Dr. sc. Ivan Biondić, sveučilišni profesor
Goran Ante Blažeković, informatičar
Miroslav Boban, hrvatski branitelj
Akademik Rafo Bogišić
Đina Bonković, službenica
Milan Boras, dipl. ing.
Gojko Borić, novinar
Damir Borovčak, dip. ing. i publicist
Ante Bošnjak, iseljenik
Ivan Bošnjak, poduzetnik
Kruno Bošnjak, akademski kipar i profesor ALU u m.
Fra Frano Botica
Josip Botteri Dini, akademski slikar, predsjednik Ogranka Matice hrvatske u Splitu
Frane Brajko, hrvatski branitelj
Josip Brkljačić, umirovljenik

Nada Brkljačić, činovnica
Damir Brzica, utemeljitelj i predsjednik udruge "Ujedinjeni Hrvati svijeta"
Dr. Ivan Brzović, liječnik u Kupresu
Dinko Budić, dipl. ekonom.
Dr Marijo Budimir, stomatolog
Suzana Budimir, dipl. ing., profesorica
Gordan Bule, gospodarstvenik
Matija Bulić, domaćica
Mr. sc. Jure Burić dr. med., prvi župan Dubrovačko- neretvanski i bivši zastupnik u Hrvatskom Državnom Saboru
Jure Caktas, kapetan duge plovidbe, Savjetnik za pomorski i intermodalni transport
Nevenka Crnko, umirovljenica
Mladen Čataj, zubotehničar
Vladimir Čataj, dr. veterinar
Emil Čić, publicist, muzikolog i glazbenik
Fra Milan (Karlo) Ćirko
Dr. sc. Ivan Ćizmić, znanstveni savjetnik
Mirko Čondić, pukovnik HV u m.
Željko Čop, hrvatski branitelj
Branka Čorak, službenica
Ivica Čapin, ekonomist
Marko Čavar, umirovljenik
dr. Ružica Čavar predsjednica hrvatskog pokreta za život i obitelj
Ivo Ćoza, dipl. ing.
Dr Ante Ćurić, spec. parodontolog, dentalni i oralni patolog
Daniel Dasović, ing. građevinarstva, Podaca
Dr. dr. h. c. Nikola Debelić, sveučilišni profesor
Miodrag Demo, brigadir HV
Julije Derossi, književnik
Zlata Derossi, profesorica
Dr Ferdinand Diklan, stomatolog
Tonka-Marija Dobrinić, umirovljenica
Mira Donadini, socijalna djelatnica u m.
Zvonko Dragić, novinar, Mostar
Tomislav Držić, novinar

Dr. sc. Andrej Dujella, sveučilišni profesor
Mr. sc. Ivan Dujmović, umirovljenik
Dr. sc. Senadin Duraković, sveučilišni profesor
Ante Duvnjak, gospodarstvenik
Dr. Ivo Dužević, psihijatar-psihoterapeut, član Predsjedništva Ogranka Matice Hrvatske Makarska
Lepan Emil
Nela Eržišnik, glumica
Ivan Fičko, pukovnik u m.
Boris Flego, umirovljenik
Vlado Franjević, kulturno-likovni radnik, Lichtenstein
Vladimir Fuček, sudac u m., predsjednik URV "Hrvatski domobran"
Ivan Gabelica, dipl. iur.
Srećko Gabrilovac, dipl. ing.
Nikola Gadže
Marko Gale, obrtnik
Osvin Gaupp, Baden, Švicarska
Dunja Gaupp, Baden, Švicarska
Anka Glavina Kovačić, umirovljenica
Dara Glavina, laborantica
Ivan Glibić, dipl. ing.
Vijana Grgurević, med. sestra
Branimir Grubelić, odvjetnik
Dr. sc. Petar Gugić, sveučilišni profesor
Rajka Gugić, dipl. iur.
Ante Gugo, novinar i publicist
Marijan Horvat-Mileković, književnik
Dr. Ivan Huljev
Mijo Ilić, hrvatski branitelj
Ivan Ivanda, profesor, član predsjedništva Ogranka Matice Hrvatske Makarska
Dr. Luca Ivanda, specijalist školske medicine
Mr. sc. Nenad Ivanković, novinar, publicist i predsjednik HONOS-a
Ilija Ivezić, filmski i kazališni glumac
Dr. sc. Krešimir Jakić, sveučilišni profesor u m.
Željko Jakić, politolog, Belgija, predstavnik HSK pri Vijeću Europe
Dr. sc. Zvonimir Janović, sveučilišni profesor

Dr. sc. Jere Jareb, profesor emeritus Saint Francis University, Loretto, USA
Akademik Dubravko Jelčić, književnik, znanstveni savjetnik u m.
Dr. Milan Jelić, dipl. oekon., ekonomist u m., Argentina
Ivan Jindra, novinar
Darinka Jonjić, politička uznica i nastavnica u m.
Tomislav Jonjić, odvjetnik i publicist
Dinko Jonjić, dugogodišnji politički zatvorenik, danas odvjetnik u Imotskom
Josip Jović, novinar i publicist
Fra Ivan Jukić
Dr. sc. Josip Jurčević, znanstveni savjetnik
Anto Jurendić, predsjednik udruge Uzdanica 90. ATJ Lučko
Marko Jurič, novinar
Dr. Ivan Jurić, novinar, Metković
Zdenko Jurinić, dipl. ing. kemije u m.
Dr. sc. Fra Karlo Jurišić, umirov. profesor teologije i povijesti
Marina Jurišić, članica predsjedništva Ogranka Matice Hrvatske Makarska
Ivan Juroš, dipl. ing.
Damir Kalafatić, dipl. ing. kemije
Marija Kalafatić, dipl. ing. kemije
Vinko Kalinić, književnik
Halili Kamber, službenik
Pajo Kanižaj, književnik
Pavao Slavko Keserović, dip. ing., Melbourne, Australija
Ing. Nikola Kirigin, prvi predsjednik Hrvatskog svjetskog kongresa
Jure Knezović, predsjednik Hrvatskog društva političkih zatvorenika
Marija Knezović, zubni tehničar
Dr. Zlata Knezović
Dr. sc. Ivan Kordić, filozof i teolog, sveučilišni professor i publicist
Mr. sc. Marica Kordić, nakladnik
Zdravko Kordić, prof. i književnik - pred. DHK HB – Mostar
Ivica Korman, djelatnik HNK
Zvonimir Kos, umirovljenik
Dr. Tomo Kovač
Mario Kovaček, student

Stjepan Kovaček, strojovođa
Tomica Kovaček, vet. tehničar
Verica Kovaček, med. sestra, narednik HV u m.
Mate Kovačević, novinar
Željko Kovačević, dipl. ing. el., savjetnik direktora HEP
Elektrodalmacija Split, član MENSE, Zmaj od Radobolje u
DBHZ, bivši predsjednik NK Hajduk
Ivan Krešić, dipl. ing.
Mijo Krešo-Lovrić, dipl. ing., politički zatvorenik
Prof. Kuzma Kovačić, akad. kipar
Barbara Kovačić, prof.
Marko Krilić, ing., Busovača
Ante Krmpotić, profesor
Marijan Krmpotić, profesor
Vjekoslav Krsnik, novinar
Dr.st Petar Kružić - Stuttgart
Ivan Kujundžić, akademski kipar
Dr. sc. Nedjeljko Kujundžić, sveučilišni profesor
Tonči Kunjašić, poduzetnik
Akademik Ivan Kušan, književnik
Vladimir Kürner, dipl. ing.
Ivan Lacković-Croata, slikar
Miro Laco, profesor, pukovnik HV u m.
Josip Laća, književnik
Fra Milan Lapić
Dr. P. Vjekoslav Lasić, dominikanac, politički zatvorenik
Ana Lemić, profesorica, ravnateljica gimnazije
Mate Lendić, ravnatelj Crvenog križa, Makarska
Dr. sc. Hrvoje Lorković, sveučilišni profesor
Ana Luetić, umirovljenica
Dr. sc. Branimir Lukšić, sveučilišni profesor
Zvonko Kajfeš, umirovljenik
Željko Keglević, umirovljenik, Chicago (Ill.), SAD
Dražen Keleminec
Dr. sc. Ivan Kordić, filozof i teolog, sveučilišni professor i publicist
Mr. sc. Marica Kordić, nakladnik
Dr. sc. Jure Krišto, znanstveni savjetnik

Dr. sc. Milan Kruhek, znanstveni savjetnik
Ante Madunić, dipl. iur.
Mirjana Majnarić, umirovljenica, Zagreb
Dragutin Majstorović, ing.
Duško Malešević, akademski slikar i profesor
Ante Mandić, dipl. ing.
Vinko Mandurić, ekonomist
Ivan Maras, invalid Domovinskog rata
Mato Marčinko, dipl. iur, publicist, dugogodišnji politički zatvorenik
Domagoj Margetić, novinar i publicist, predsjednik UNRH
Dr. Radoslav Marić, M. D., ABOG, LMCC, FLEX, ECFMG,
Ansonia, SAD
Vlado Marić, odvjetnik
Žarko Marić, profesor i novinar
Ivica Marijačić, novinar
Slobodan Markić, dipl. ing.
Dr. sc. Ante F. Markotić, sveučilišni profesor
Dr. Vlatko Martinić
Frano Marušić, dipl. ing.
Mario Marušić, novinar i publicist
Mile Maslać, književnik
Marija Mataija, učiteljica u m.
Vlatko Mataija, učitelj u m.
Marko Matanović, umirovljenik
Mr. sc. Ivica Matičević, asistent
Jozo Matić, narednik HV-a u m., invalid Domovinskog rata
Marko Matić, dipl. prav. i književnik -Zagreb
Dr. sc. Zlatko Matijević, znanstveni savjetnik
Vedran Meić, hrvatski branitelj
Vlatko Menix, predsjednik udruge povratnika u BiH
Dr. sc. Andelko Mijatović, znanstveni istraživač i publicist
Dr. Martin Mikecin, spec. pedijatar i neuropedijatar
Vanja Mikecin, profesor
Marko Mikulandra, redatelj i dramski pisac
Miroslav Mikuljan, filmski redatelj
Fra Stanko Milanović Litre (Jure)

Mile Milković - Production Operations Manager – Vancouver,
Kanada

Josip Miljak, poduzetnik

Fra Frano Mirković

Bosiljko Mišetić, odvjetnik

Đino Mladineo, prof., Komiža, otok Vis

Ratimir Mocnaj, dipl. ing.

Ana Mocnaj, profesorica, tajnica AMCA-e Kanada

Vladimir Mrkoci, profesor

Tinka Muradori, akademska glazbenica

Dr. sc. Jasmina Mužinić, znanstvena suradnica

Mislav Mužinić, dipl. ing.

Ante Naglić, hrvatski branitelj

Prof. dr. Andrija Nikić, predsjednik Hrvatskog kulturnog društva
Napredak Mostar

Igor Nikolić, umirovljenik, Clearwater (Florida), SAD

Mr. Boris Nikšić, povjesničar i latinist, Zagreb

Josip Nikšić, dipl. inž. kem. tehnologije, Šibenik

Ivan Nogalo, gospodarstvenik

Javor Novak, publicist

Zvonimir Novosel, str. tehničar

Iva Nuić, nastavnica i književnica - Drinovci

Tomislav Nuernberger, dipl. ing. matematike

Mato Obrul, djelatnik HNK

Željko Olujić, dipl.iur., odvjetnik

Ivan Orešković, profesor, ravnatelj strukovne škole Sebastijan Palić

Ivan Pandža, invalid Hrvatskog domovinskog rata

Marko Pandža

Ile Papić, dipl. ing. prometa

Tone Papić, dipl.ing.arh., akad. slikar

Ivo Paradžik, umirovljenik

Ivica Pavelić, hrvatski branitelj

Jelka Pavičić, knjižničarka

Josip Pavičić, književnik i nakladnik

Tomislav Pavičić, dipl. ing., menadžer, predsjednik Hrvatskog
Kulturnog Društva Uzajamne Pomoći sa Dock Sud-a,
Avellaneda, Argentina

Robert Pavičić, dipl. ing.
Dr. sc. Mate Pavković
Mladen Pavković, novinar i publicist
Dr. sc. Dragutin Pavličević, sveučilišni profesor
Pero Pavlović, mr. sci. i književnik - Neum Mostar
Don Pero Pavlović, katolički svećenik, Ravno
Dr. sc. Davor Pavuna, fizičar
Marija Peakić-Mikuljan, književnica
Akademik Josip Pećarić, sveučilišni profesor
Jelena Pećarić, profesorica
Kornelija Pejčinović, javni radnik
Marija Pejić, članica predsjedništva Ogranka Matice Hrvatske
Makarska
Kaja Pereković, umirovljenica
Dragutin Perić, Konjic
Dr. sc. Nedjeljko Perić, sveučilišni profesor
Ratko Perković, umirovljenik
Marija Perković, nastavnica u m.
Rade Perković, glumac
Branimir Petener, dipl. ing. i publicist
Slavko Petračić, dipl. ing.
Petar Petrić, dipl. ing.
Dora Petrić, službenica
Ivica Petrović, profesor na sveučilištu u Mostaru
Nenad Piskač, književnik
Luka Podrug, dipl. iur.
Vlado Polgar, dipl. ing.
Valentin Pozaić, Družba isusova, professor moralne teologije
Vlatko Previšić, profesor
Dr Ana Prolić, stomatologinja
Dr Luka Prolić, spec. oralni kirurg
Božo Protrka, ekonomist
Stipe Puđa, dipl. oec, ratni dopisnik HINE
Dr. sc. Zvonimir Puškaš, znanstveni suradnik u m.
Fra Dominik – Ratko Radić
Dr. sc. Zvonimir Radić, predsjednik Domagojeve zajednice
Tomislav Raguž, dipl. oec.

Juraj Rajčević, ugostitelj
Filip Rajčević, ugostitelj
Milka Rajčević, ugostiteljica
Ankica Ravlić, profesorica, predsjednica Ogranka Matice Hrvatske
Makarska
Tomislav Reškovac, poduzetnik
Dr. Milan Ribičić
Kocjan Rigert, bojnik u m. Antiterorističke jedinice – ATJ – Lučko
Dragutin Rotim, odvjetnik
Joso Rukavina, građ. tehničar, hrvatski branitelj, Sveti Rok
Maja Runje, profesorica
Martin Sagner, dramski umjetnik, zastupnik u Hrvatskom državnom
saboru od 1990. do 1995.
Mag. iur. Darko Sagrak, predsjednik Udruge "Dr. Milan Šufflay"
Ante Santini, hrvatski branitelj
Ivica Sentić, gospodarstvenik, pričuvni pukovnik HV
Dr.sc. Jadranka Sertić, sveučilišna profesorica
Magdalena Sever, studentica sociologije
Vjekoslav Sironić, HT tehničar
Marko Skejo, pukovnik u m.
Dr. sc. Marina Skrobica
Ružica Soldo, prof. i književnica - Široki Brijeg
Velimir Soldo, pričuvni poručnik HVO
Ekrem Spahić, novinar i publicist
Božidar Spitzer, profesor
Dr. Stjepan Sraka, stomatolog
Ing. Siniša Srzić, zamjenik gradonačelnika grada Makarske
Branko Stančić, dipl. ing.
Zdravko Stanišić, umirovljenik
Ivica Stepinac, umirovljenik
Dragutin Stilinović, dipl. ing. arh.
Dr. sc. Aleksandar Stipčević, sveučilišni profesor
Fra Miljenko Stojić, književnik – Mostar
Ivan Strižić
Matilda Šaban, tajnica u osn. šk.
Milan Šaban, nastavnik u m.
Kata Šamadan

Jurica Šarić, tehničar
Oskar Šarunić, novinar i snimatelj
Dr. sc. Zvonimir Šeparović, profesor emeritus, predsjednik Hrvatskog žrtvoslovnog društva
Stjepan Šešelj, književnik
Ilija Leopold Šikić, Basel
Ivana Šimundić, med. sestra
Milan Šimunić, autoprijevoznik
Dr. sc. Ante Škegro, viši znanstveni suradnik
Ante Škrabić, nastavnik, dopredsjednik Ogranka Matice Hrvatske Makarska
Mr.sc. Ljubomir Škrinjar, biolog
Dr. sc. Hrvoje Šošić
Adela Šubić, umirovljenica
Roman Šule, hrvatski branitelj
Vlado Tadej, redatelj
Fra Vladimir (Ante) Tadić
Branko Tinodi, dipl. pravnik
Branka Tinodi, profesorica
Marko Tokić, professor
Mijo Tokić, prof. i književnik, Tomislavgrad
Benjamin Tolić, filozof i publicist
Dr. med. Berislav Tomac, Hagen, Njemačka
Zlatko Tomicić, književnik
Augustin Tomić, obrtnik
Dr. iur. Željko Tomašević, pričuvni časnik HV-a
Dr. sc. Luka Tomić, dopredsjednik Ogranka Matice Hrvatske Makarska
Tomislav Tonšić, hrvatski branitelj
Goran Trdin, profesor
Tihomir Trdin, dipl.ing.preh.teh.
Dr. sc. Miroslav Tuđman, sveučilišni profesor
Nenad Uđiljak, dipl. ing.
Fra Jakov Udovičić, Imotski
Dr. sc. Nikica Uglešić, sveučilišni profesor
Dr. sc. Đurđica Vasilj, sveučilišna profesorica
Ivo Vasilj, dipl. ing.

Mr. sc. Mario Vasilj, profesor na sveučilištu u Mostaru
Dr. Vlade Vicić, stomatolog, pjesnik, kantautor i politički uznik.
Đuro Vidmarović, književnik
Ivan Viluk, dipl. ing.
Julija Vojković, graf. urednica i dizajnerica
Dr. sc. Rudolf Vouk, sveučilišni profesor
Ivan Vragović, umirovljenik
Dr. sc. Vladimir Vratović, sveučilišni profesor u m.
Duje Vlastelica, ing. teh., pukovnik HV u m.
Zdenka Vratović, dipl. oec.
Mladenka Vrličak, dipl. ing. arh.
Andrija Vučemil, književnik – Rijeka
Dr. sc. Petar Vučić, pravnik i politolog
Rudi Vučić, akademski glazbenik, ravnatelj glazbene škole "I. Lukačića", Šibenik
Ante Vukasović, sveučilišni profesor u m.
Nada Vukasović, profesor u m.
Ive Vukić, gradj. tehničar
Marija Vukić, med. sestra u m.
Ljubo Vukoja, ekonomist
Ante Vuković, Stuttgart
Bože Vukušić, publicist
Marija Vuletić, profesorica
Dr. Nikola Vuletić
Igor Zidić, ravnatelj Moderne galerije, predsjednik Matice hrvatske
Ivan Zlopaša, predsjednik Udruge za očuvanje hrvatskih nacionalnih interesa u BiH "Pogledi"
Dr. Milan Zoretić, dipl. ing., sveučilišni profesor, Argentina
Marin Zrilić, student prava
Emil Kazimir Žeravica, hrvatski pisac i član DHK iz Pule
Dr. sc. fra Pavao Žmire
Dr. sc. Darko Žubrinić, sveučilišni profesor¹

---

¹ Dok je knjiga bila u tisku g. Darko Sagrak nas je obavijestio o pristigla potpisa još 403 osobe većinom iz Kanade. Također je čuo i s drugih strana (npr. iz Rijeke, Slavonskog Broda), da su i tamo neformalne grupe građana provodile akciju i dobile nove potpisnike Apela.

ZLOČINAČKI SUD U HAAGU, ZAGREB, 2008.

HRVATSKOJ JAVNOSTI O ZABRANI KONCERATA MARKA PERKOVIĆA THOMPSONA

U Hrvatskoj je počelo zabranjivanje koncerata Marka Perkovića Thompsona

Prihvaćanje zabrane ovih nastupa značilo bi dopustiti Hrvatsku u kojoj se ne smije pjevati. Hrvatski narod vjekovima iskazuje svoju radost, bol, vjeru i nadu pjesmom. Hrvatska glazba daje ljepotu našem životu i dostojanstvo našem narodu.

Žele zabraniti naše snove i naše pjesme!

Prošli smo bolna iskustva zabrane i suđenja javne riječi. Hrvatsko sjećanje je puno ponosa na one koji nisu prihvatali zabranu slobode misli, riječi, pisma i okupljanja.

Nemojmo dopustiti zabranu pjesme!

Mi smo odgovorno iskazali hrvatskoj javnosti da “nastupi Marka Perkovića Thompsona pobuđuju plemenite osjećaje solidarnosti, a emocije bude optimizam koji iz ravnodušja i rezignacije podiže

mnoštvo ljudi". S prezirom gledamo na zabrane njegovih koncerata i pozivamo i cijelu Hrvatsku da,

Ne prihvati i ne dopusti zabranu hrvatske pjesme - zabranom koncerata Marka Perkovića Thompsona.

Zagreb, 18. 07. 2008.

Dr. sc. Antun Abramović,

Akademik Ivan Aralica

Davor Aras, prof.

Dr. sc. Mato Artuković, viši znanstveni suradnik

Akademik Smiljko Ašperger

Dipl. Ing. Nenad N. Bach, skladatelj

Mile Balen, književnik

Akademik Slaven Barišić

Prof. dr. sc. Borna Bebek

Dr. Ivanka Bilić, spec. opće medicine

Nikola Bilić, dipl. inž.

Prof. dr. sc. Ivan Biondić

Mons. dr. Mile Bogović, biskup

Damir Borovčak, dipl. ing., publicist

Josip Botteri Dini, akademski slikar, predsjednik Ogranka Matice hrvatske u Splitu

Vinko Brkan, član HIVIDR-e Hrvatske i dogradonačelnik Trogira

Prof. dr. sc. Nikola Buble

Mr. sc. Vinko Burazer, odvjetnik

General Miljenko Crnjac

Joško Čelan, novinar i publicist

Mirko Čondić, pukovnik HV u m.

Prof. dr. sc. don Josip Čorić

Branko Čulo - dragovoljac i hodočasnik

Prof. Ante Čuvalo, Ph. D. - Predsjednik Association for Croatian Studies/ACS

Prof. Ikica Čuvalo

Mate Ćavar, hrvatski pjesnik i publicist

Mate Ćavar, umirovljenik

Ružica Ćavar, dr. stom. i dr. med., predsjednica Hrvatskog pokreta za život i obitelj
General Ljubo Česić Rojs
Prof. dr. sc. fra Šimun Šito Čorić, nacionalni koordinator Hrvatskih kat. misija u Švicarsloj
Prof. dr. sc. Ante Čorušić
Prof. dr. sc. Alojz Ćubelić, svećenik
Akademik Žarko Dadić
Dr. dr. h. c. Nikola Debelić, dirigent, sveuč. prof. i hrv. veleposlanik u m.
Ivan Debeljak, dipl. iuris
Zlata Derossi, prof.
Julije Derossi, književnik
Prof. dr. sc. Goran Dodig
Admiral Davor Domazet Lošo
Željko Dorotić, gospodarstvenik
Dubravka Dragaš, dipl. arheolog
Dr. sc. Tomislav Dragun
Prof. Tomislav Držić, novinar i urednik Hrvatskog lista
Prof. Malkica Dugeč, hrv. pjesnikinja
Prof. dr. sc. Andrej Dujella
Stipe Ćipa Dukić kat. svećenik
Marko Dumančić, odvjetnik
Radoslav Dumančić, pravnik
Ante Duvnjak, gospodarstvenik
Marko Duvnjak, profesor
Dr. Ivo Dužević, psihijatar-psihoterapeut
Ante Filipović, brigadir u m.
Ivan Gabelica, odvjetnik
Zoran Galić, odvjetnik
Sandra Galiot, umirovljenica
Slavko Galiot, prof. dipl. arheolog, pred. Udruge oboljelih branitelja
Milan Glibota, predsjednik Matice hrvatske Imotski
Tomislav Grahovac, odvjetnik
Dr. sc. Mario Grčević
Prof. dr. sc. Vinko Grubišić
Josip Hećimović Nikšić, dipl. inž.

Petar Hinić, predsjednik Hrvatske kulturne zajednice u Stuttgарту
Hrvoje Hitrec, književnik i predsjednik Hrvatskog kulturnog vijećа
Prof. dr. sc. Alojzije Hoblaj
Fra Mladen Hrkаč
Mr. sc. Dubravko Hunjet
Mons. Ante Ivas, biskup
Ilija Ivezić, glumac
Dr. sc. Borka Jadrijević, docentica
Dr. sc. Krešimir Jakić, sveučilišni profesor u m.
Dr. sc. Zvonimir Janović, sveučilišni profesor u m.
Akademik Dubravko Jelčić
Josip Jović, kolumnist i publicist
Prof. dr. sc. Vlado Jukić
Marko Jurić, novinar
Ante Jurić, predsjednik Australian Croatian Association Melbourne
Ing. Zrinko Jurić, tajnik Hrvatske kulturne zajednice u Stuttgарту
Dr. sc. Hrvoje Kačić
Don Andelko Kaćunko, novinar i publicist
Damir Kalafatić, dipl. ing. kemije
Marija Kalafatić, dipl. ing. kemije
Pajo Kanjižaj, književnik
Prof. dr. sc. Ivan Karlić
Akademik Andrija Kaštelan
Prof. dr. sc. Vladimir Katović
Pavao Slavko Keserović, dip. ing.
Prof. dr. sc. Stanislav Kliment
Josipa Kliment, ekonomistica
Mate Knezović, odvjetnik
Prof. dr. sc. Pavle Knezović
Zdravko Komšić, predsjednik udruge logoraša Vukovara
Prof. dr. sc. Ivan Kordić
Prof. dr. sc. Manja Kovačević
Prof. Kuzma Kovačić, akad. kipar
Fra Ljubo Krasić, ravnatelj Hrvatskog Instituta, Chicago
General Marinko Krešić, predsjednik udruge Hrvatski generalski
zbor
Prof. dr. sc. Šimun Križanac

- Dr. sc. Mario Krnić, docent
Vjekoslav Krsnik, novinar
Dr. Petar Kružić, stomatolog, predsjednik Hrvatskog Kršćanskog pokreta Stuttgart
Prof. dr. sc. Slobodan Lang
Dr. sc. Inga Lisac, sveučilišni nastavnik u m.
Prof. Ive Livljanić, hrv. veleposlanik u m.
Jadranka Lučić, tajnica Hrvatskog žrtvoslovnog društva
Prof. dr. sc. Branimir Lukšić
Prof. dr. sc. Mate Ljubičić
Ante Madunić, odvjetnik
Dr. sc. Ljubo Marangunić, sveučilišni profesor u m.
Dr. Radoslav Marić, M. D., ABOG, LMCC, FLEX, ECFMG
Ivica Marijačić, novinar, glavni urednik «Hrvatskog lista»
Hrvoje Marušić, gradski vijećnik u Splitu
Prof. dr. sc. Matko Marušić
Prof. dr. Marko Matić
Mate Matić, odvjetnik
Akademik Slavko Matić
Mr. sc. Dražen Matijević, odvjetnik
Miroslav Međimorec, redatelj, publicist i umirovljeni diplomat
Dr. sc. Nedjeljko Mihanović, član suradnik HAZU
Vlasta Mihavec, dipl. oec.
Prof. dr. sc. Alka Mihelić-Bogdanić
Dr. Martin Mikecin, neuropedijatar
Vanja Mikecin, prof.
Marko Mikulandra, književnik i redatelj
Slavica Mikulandra, glumica
Miroslav Mikuljan, filmski redatelj
Prof. dr. sc. Nikola Mirošević
Ana Močnaj, profesor
Ratimir Močnaj, dipl. ing.
Tvrtko-Andrija Mursalo, diplomat u m.
Prof. dr. dr. fra Andrija Nikić, predsjednik Hrvatskog kulturnog društva Napredak Mostar
Tomislav Nürnberger, dipl. ing. matematike
Željko Olujić, odvjetnik

Ivan Pandža - Hvidra Zagreb
Ivo Paradžik, umirovljenik
Mercedes Paradžik-Robek, prof.
Prof. dr. sc. Mladen Parlov
Josip Pavičić, književnik i nakladnik
Mladen Pavković, novinar i publicist
Prof. dr. sc. Davor Pavuna
Marija Peakić-Mikuljan, književnica
Akademik Josip Pečarić
Šimun Penava, zamjenik predsjednika Hrvatskog žrtvoslovnog
društva
Kaja Pereković, bivša predsjednica Društva hrvatskih političkih
zatvorenika
Prof. dr. sc. Nedjeljko Perić
Mr. sc. Damir Pešorda, kolumnist i profesor
Domagoj Ante Petrić, novinar
Nenad Piskač, književnik
Mr. sc. don Bernardo Pleše
Luka Podrug, dipl. iur.
Prof. Jasenka Polić Biliško
Akademik Stanko Popović
Mons. dr. Valentin Pozaić, pomoćni biskup zagrebački
J. Ivan Prcela, urednik i publicist
Darko pl. Prebeg mr. stroj. ing.
Dr. Antun Predanić, ginekolog
Zlatko Prtenjača, odvjetnik
Davor Prtenjača, odvjetnik
Mr. sc. Jakov Radovčić, paleontolog
Ozana Ramnjak, profesor
Toni Ramnjak, dipl. oec.
Prof. Markica Rebić, general u mirovini
Danijel Rehak, predsjednik Hrvatske udruge logoraša
Ivica Relković, publicist
Domagoj Rešetar, odvjetnik
Bojnik Mladen Rogić, dopredsjednik UHDDR-a grada Zagreba i
Zagrebačke županije
Miljenko Romic, akademski slikar

Fra Nikola Mate Roščić
Vedran Rožić, gradonačelnik Trogira i saborski zastupnik
Božidar Ručević, dipl. inž.
general-bojnik Željko Sačić
Marin Sagner, glumac
Prof. dr. sc. Marko Samardžija
Jakov Sedlar, redatelj
Draško Semren, odvjetnik
Dr. sc. Marina Skrobica, dizajner
Prof. em. dr. sc. Ivo Soljačić
Ivan Stričić, književnik
Elizabeta Šajatović, prof. u m.
Petar Šale, odvjetnik
Dr. Danica Šćukanec Predanić, stomatolog
Prof. em. dr. sc. Zvonimir Šeparović, član Europske akademije
znanosti i umjetnosti
Branko Šerić, odvjetnik
Barbara Šešelj, M.A., knjižničarka
Tvrtko Šešelj, računovoda
Tomislav Šimičević, dipl. ing. građevinarstva
Jasminka Šimičević, dipl. ing. građevinarstva, prof.
Adela Šubić, umirovljenica
Prof. dr. sc. Marijan Šunjic
Ante Nadomir Tadić Šutra, pjesnik
Tuga Tarle, prof. filozofije
Benjamin Tolić, filozof i publicist
Prof. dr. sc. Zdravko Tomac
Zora Trek-Čižek, upravni pravnik
Akademik Nenad Trinajstić
Zvonimir Trusić, utemeljitelj dragovoljaca Domovinskog rata,
ravnatelj
Hrvatskog dokumentacijskog centra
Prof. dr. sc. Miroslav Tuđman
Prof. dr. sc. Nikica Uglešić
Aron Varga dipl. inž.
Đuro Vidmarović, književnik i povjesničar
Ljilja Vokić, profesor

Dr. sc. Vladimir Vratović, sv. profesor u m.

Ljubica Vrdoljak, gradska vijećnica u Splitu

Prof. Vera Valčić Belić

Boris Vinčić, odyjetnik

Zlatko Vitez, glumac

Zdravko Vladanović, dipl. pravnik, brigadir u m.

Mr. sc. Božena Volarić, sveuč. nastavnik u m.

Dr. sc. Petar Vučić

Vlč. Tomislav Vučur

Dr. sc. Ante Vukasović

Petar Vulić, pjesnik, tajnik Udruge umirovljenih branitelja

Miroslav Zemljak, dipl. inž.

Prof. dr. sc. Ivan Zulim

Prof. dr. sc. Darko Žubrinić

ZA PONOSNU HRVATSKU, E-KNJIGA. PORTAL HKV-A, 2009.

TUĐMANOV REFERENDUM

HRVATSKOJ JAVNOSTI O INICIJATIVI ZA REFERENDUM O GRANIČNOM SPORU SA SLOVENIJOM

Predsjednički kandidat prof. dr. sc. Miroslav Tuđman zatražio je od Vlade da raspiše referendum sa sljedećim pitanjem:

Jeste li za to da se pitanje granica sa Slovenijom (umjesto političkog odlučivanja arbitražom) rješava isključivo na Međunarodnom sudu pravde?

DA   NE

Prof. Tuđman je predložio da se referendum održi na isti dan kada i predsjednički izbori.

Podsjećamo hrvatsku javnost na sljedeće:

- još 19. svibnja 2000. godine u Ankoni predstavnici Vlade Republike Hrvatske, Vlade talijanske Republike, i Vlade Republike Slovenije, zaključili su i potpisali MEMORANDUM O SUGLASNOSTI IZMEDJU VLADE REPUBLIKE HRVATSKE, VLADE TALIJANSKE REPUBLIKE I VLADE REPUBLIKE SLOVENIJE O USPOSTAVI ZAJEDNIČKOG SUSTAVA PLOVIDBENIH PRAVACA I SUSTAVA USMJERENE I ODJELJENE PLOVIDBE U SJEVERNOM DIJELU SJEVERNOG JADRANA! Kako premijerka RH zna da su ovim dokumentom pravno regulirani bitni pravci plovidbe, očito je što treba riješiti arbitražom!

- Vlada RH donijela Odluku br. Klasa: 342-09/99-01/22, Urbroj: 5030114-01-1, od 22. ožujka 2001., o proglašenju UREDBE o objavi Memoranduma o suglasnosti izmedju Vlade Republike Hrvatske i Vlade Talijanske Republike o uspostavi zajedničkog sustava plovidbenih pravaca i sustava usmjerene i odjeljene plovidbe u području sjevernog i srednjeg Jadrana. Mogu se zamisliti posljedice koje mogu nastati u odnosima između Italije i Hrvatske. O tome nitko ni riječi, koliko znamo, bar javno, nije kazao.

- premijerka RH na svoju je ruku, bez konzultacija sa strukom, ušla u međunarodne pregovore za koje nije kvalificirana, a koji nose moguće vrlo nepovoljne i trajne učinke po integritet naše domovine,

- državni je vrh, saznavši potom za snažnu osudu usmeno dogovorenoga od strane međunarodno-pomorsko-pravne struke tj. od naših znanstvenika najvišega ugleda, vrlo glasno počeo oduševljeno slaviti taj rizični sporazum, najavljujući čak i njegovo skorašnje potpisivanje,

- na saborske je zastupnike izvršen neviđen pritisak, koji je doveo do zlorabe zastupničkog mandata u svrhu izigravanja smisla i temelja demokracije utvrđenih Ustavom RH, te do preokreta stajališta opozicijskih stranaka u Saboru u zastupanju sporazuma,

- ne više samo premijerka, nego i cijeli državni vrh nastavili su javno ignorirati volju hrvatskoga naroda izraženu kroz javnu izjavu crkvene institucije „Iustitia et pax“ te peticiju eminentnih hrvatskih intelektualaca,
- hrvatski državlјani su zapanjeni ovakvim stupnjem samovolje u vlasti RH, koja radi što hoće i pogrešku slavi kao pobedu,
- Vlada RH nije ni jednoga trena ponudila referendum o ovako krucijalnim teritorijalnim i državničkim pitanjima što je dosad neviđena praksa u nas i u svijetu. Riječ je o trajnim pitanjima identiteta, suvereniteta, integriteta i očuvanja međunarodnih granica, ali i ugleda RH u svijetu, a za što konkretno, nismo dali mandat ovoj Vladi,
- U zabludi je svatko tko vjeruje da će dovođenjem RH u rizik poklanjanja državnog ozemљa i „postizanjem“ tobožnjeg sporazuma sa Slovenijom (a sve u cilju što bržeg integriranja u Europsku uniju) lanac protuhrvatskih ucjena biti prekinut. *Jednom sluga – uvijek sluga.* Kako nam pokazuje iskustvo u suradnji s EU - stići će nove, još teže ucjene,
- Kroz povijest, silom prilika, hrvatski su se ljudi proživjeli zaista svašta: od Titovih pokolja i diktature do ratnog višestranačja devedesetih, pa demokracije, pa prividne trećesiječanske demokracije, a zatim i sadašnje potpuno pervertirane demokracije. Vrhunac je ipak kad se premijerka na potpisivanju okitila hrvatskim brošem, a prethodno se u Saboru zaklinjala i u svoje rodoljublje i u djecu koja nam navodno nikada ne bi oprostila odbijanje potpisivanja tzv. sporazuma, u stvari mogućeg teritorijalnog poklona Sloveniji. Tako nakaradan stav, s tako visokog mjesta, Hrvatska ipak još nije vidjela.

Podržimo zato inicijativu prof. dr. sc. Miroslava Tuđmana, jedinog hrvatskog kandidata za Predsjednika Republike, koji zahtijeva obvezno raspisivanje referendumu o ovom prevažnom

pitanju: teritorijalnom razgraničenju sa Slovenijom te zauzimanju državničkoga stava o pristranoj ulozi EU u ovome, pravno inače sasvim jasnome, sporu.

Zagreb, 4. studenoga. 2009.

Akademik Ivan Aralica

Akademik Borislav Arapović (Inozemni član Ruske akademije znanosti)

Dr. sc. Mato Artuković, viši znanstveni suradnik

Akademik Smiljko Ašperger

Duško Abramović, Mississauga-Ont., Canada

Nevena Abramović, Mississauga-Ont., Canada

Bazilio Anićić, kv.kamenoklesar, Pazin

Ljiljana Anić, Zagreb

Mijo Anić, Zagreb

Marija Artuković Zelić, dipl. ing.

Stjepan Asić, dizajner, tajnik HSK-a Australije

Don Miljenko Babaić, katolički svećenik i hrvatski politički uznik

Ivan Babić, umirovljenik, Tribunj

Marijan Babić, ing. cestovnog prometa

Ankica Babin, prof.

Nenad N. Bach, skladatelj

Martina Bačić, domaćica, Zadar

Mate Bačić, pomorac, Zadar

Antonija Badrov, krojačica, Pula

Zdenko Badrov, tokar, Pula

Anita Bagarić, viši fizioterapeut

Diego Bagarić, student ekonomije, Čepin, Osijek

Ivica Bagarić, gospodarstvenik, Rovinj

Tihomir Bajtek

Boris Baković, umirovljenik

Lili Bali, dipl.oec

Ivan Balić, oec

Dubravko Balogh

Miljenko Baloković, knjižničar

Dr sc. A. Balvanović, muzikolog i novinar

B. Balvanović, umirovljana docentica
Anto Bandov, ekonomist
Hrvoje Barać, dipl. ing. šum.
Ankica Baran, domaćica, Split
Helena Baričević, ekonomistica, Pula
Mirko Barić, obrtnik, Pula
Mr. sc. Josipa Barić
Mirko Barišić, dipl.ing., podpredsjednik „Foruma hrvatske slike“
Dr. sc. Osor Barišić, Zagreb
Akademik Slaven Barišić
Željka Barišić, prodavačica, Pula
Niko Boskovic, dipl. ing.
Đurđica Bastjančić, prof.
Iva Bastjančić, studentica
Ivan Bastjančić, dipl.ing.²
Ivan Bašić, geodetski tehničar, Pula
Tomislav Bašić, dipl.ing., umirovlj. pk.³

---

² Naravno da podržavam inicijativu g. prof. dr. sc. Miroslava Tuđmana, jedinog hrvatskog kandidata za Predsjednika Republike, koji zahtijeva obvezno raspisivanje referendumu o ovom prevažnom pitanju:

teritorijalnom razgraničenju sa Slovenijom te zauzimanju državničkoga stava o pristranoj ulozi EU u ovome, pravno inače sasvim jasnome, sporu. Moja supruga i kćerka također podržavaju ovu nakanu.

Bili bismo pokvarenjaci najgore vrste, kad ne bismo podržali ovu domoljubnu i rodoljubnu inicijativu.

³ Predmet sudovanja može biti samo ono što je između dvije stran(k)e sporno, a to je u ovom slučaju granična crta (linija razgraničenja) između RH i RSlo. Nakon utvrđivanja granice (na kopnu i moru), naš teritorij ne može (ne smije) biti osporavan od nikog, niti smo dužni tražiti savjete (upute) što ćemo s njim činiti, ako hoćemo (želimo) možemo ga i poklanjati bilo kome, ali suvereno (bez učjene i pritisaka). Samo sudovanje ima se provesti pred međunarodnim tijelom (sudom pravde) po točno predviđenoj proceduri.

Da se ne bi ponovo dopisivali, kad (ako) iskrsne neki drugi problem sa istim ili drugim susjedom, ako se taj spor ne može riješiti sporazumno (bilateralno), onda opet treba pokrenuti točno propisane procedure i pred nadležno tijelo UN-a i EU-a.

RH, kao nestalna članica Vijeća sigurnosti, mora svojim primjerom pokazati i ustrajati na poštivanju međunarodnih normi i konvencija kojih je i sama potpisnica, u protivnom ćemo poslužiti kao loš primjer za rješavanje konfliktnih situacija, kojih je u svijetu nažalost mnogo.

Dragica Bebić, domaćica, Pula
Natrmir Beciri, vodi-menager, Pula
Mate Begić, umirovljenik, Pula
Damir Begović dipl.ing.
Darko Belović, kap.⁴

Dakle, nikakva arbitraža, posebno ne pred ad hoc sudištem i ne o onom što nije MERITUM stvari (zajednički problem dviju strana), ne dolazi u obzir. Da stvar bude gora te "arbitre" moramo sami platiti.

Ako nas Slovenija i dalje bude ucjenjivala sa blokadom pristupnih pregovora uz svesrdnu naklonost EU-a, uvjetujući deblokadu PRETENZIJOM za našim teritorijem (akvatorijem), onda sve to skupa treba nazvati pravim imenom - AGRESIJOM u pokušaju, i cijeli slučaj konačno prijaviti (uputiti) Vijeću sigurnosti UN.

⁴ Podržavam ideju o referendumu. Svatko kome je stalo do RH mora referendum podržati.

Nakon takozvanog «harača» imamo arbitražu glede Savudrije. Namjerno, smisljeno izbjegavanje Međunarodnih sudova u Haagu i Hamburgu nešto znači. Sve nešto znači.

Budući da je Arbitraža jako skup proces a međunarodni sud je besplatan vjerojatno se radi o visku novaca. Definitivno je moguće da je Hrvatska prebogata zemlja. Razbacuje se «lovom»?

Pa-Jaca kaže da je ovo «domoljubna arbitraža», međutim, ukoliko Hrvatska arbitražom izgubi jedan kvadratni metar svog državnog teritorija u odnosu na teritorij koji joj pripada po međunarodnom pravu mora (konvencija UNCLOS), onda je riječ o antidomoljubnoj arbitraži, nečemu sto je protivno nacionalnim interesima RH, pučanstvo bi rekao – izdaji. Pa-Jaca ima Ustavom jamčeno pravo na svoje osobno mišljenje. Demokratski. Ima pravo i biti u zabludi, iako je plaćena da bude odgovorna i ne bude u zabludi. Ipak, glede teritorija glavnu riječ i glavnu odgovornost snosi Sabor.

Europljani kažu da Hrvatska ne mora poklanjati svoj teritorij. Kaj god. Osim toga, čini se da je Slovenija pri ulasku u Europsku Uniju deklarirala da ima 180 kvadratnih kilometara mora, pa bi bilo sumnjivo da odjednom posjeduje 400 kilometara kvadratnih, odnosno, dvostruko vise Slovenskog mora. Europska Unija dobro zna koliko mora ima Slovenija. Onoliko s koliko su je mora primili u EU. Nije more erekтивno spužvasto tkivo. Sudeći po Svetoj Geri kopno (u praksi) jest erekтивno spužvasto tkivo.

Netko možda i priželjkuje da Hrvatska izgubi teritorij. Radi «prakse». Pitanje granica je otvoreno sa Slovenijom, BiH, Crnom Gorom i Srbijom. Možda i Bugarima ili Rumunjima zatreba dio Hrvatske? Ima naših koje bi im dale.

Uz upozorenja struke, a naši stručnjaci za međunarodno pravo mora su vrhunski, treba biti vrlo hrabar i postupiti po svojoj glavi, pogotovo kada čovjek (točnije: žena) sama izračuna koliko je dugo, dugo studirala pravo. Ne može ni neki Saborski Zastupnik računati da će u slučaju gubitka teritorija RH (za koji su ljudi

Ante Beljo, Hrvatski Informativni Centar
Tomislav Benčik, strojarski tehničar, Pula
Tomislav Beram, Predsjednik Hrvatskog međudruštvenog odbora za
zajedničku suradnju NSW, Australija
Dobila Berković-Magdalenić, prof.

---

ginuli) biti zbrinut povlaštenom mirovinom. Zbrinut po hrvatskoj državi DA ali povlaštena mirovina NE.

Možda Slovenija, Hrvatska i cijela EU ne priznaju međunarodne sudove Ujedinjenih Naroda te Ujedinjene Narode kao krovnu svjetsku organizaciju?

Možda europske pravne stečevine nisu bas neke korektne pravne stečevine ukoliko zemlja članica EU ne priznaje sud i međunarodne konvencije Ujedinjenih Naroda? Zapravo, ne priznavanje međunarodne organizacije UN, međunarodnih sudova, međunarodnih konvencija (međunarodne konvencije UNCLOS) koje su sve donekle civilizirane zemlje (pa i EU, Slo, RH) ratificirale vraća nas u srednji vijek u kontekstu pravne države??? O kojim mi pravnim stečevinama govorimo? Moramo priznavati Ujedinjene Narode i međunarodne sudove UN-a.

Ako Slovenija i Hrvatska same plaćaju nametnutu arbitražu onda Hrvatska i Slovenija biraju arbitre. Zašto bi im arbitre birao netko treći? Pa nisu ni Slovenija ni Hrvatska maloumne da ne bi izabrale arbitre same (one koje će masno plaćati). Valjda su kao međunarodno priznate države i slobodne birati bez tutora.

Kako je Slovenija članica Europske Unije čini se da EU (uključivši Sloveniju) bira 4 arbitra, a Hrvatska samo 1 arbitra. Genijalno, daj mački da ti čuva kanarinca. Pitam se da li će u skladu s time pametna RH arbitrazu platiti samo 20% ili «popola» sa Slovenijom. Neće li pri izboru 4 arbitra EU pogodovati svojoj višegodišnjoj članici Sloveniji, a ne štetu tek novopristigle članice Hrvatske (ako uopće bude ikada članica EU, i ako EU opstane). Neki vid sukoba interesa, ali je to valjda EU pravna stečevina kojom se EU možda daje pravo pogodovanja Sloveniji???

4 arbitra prema 1 arbitar, samo bi idiot na to pristao. Za plaćanje popola, veliki idiot.

I dosta pisanja. Cisti gubitak vremena. Upravo sam shvatio da je suvišno trošiti vrijeme. Hrvatska će vjerojatno jednoga dana izgubiti «dvije lignje» ili «dvije rive» površine 200 kilometara kvadratnih i to je nemoguće onemogućiti. Ali, zna se već danas. Dogovor kuću gradi. Spominju se neki dokumenti od 1994. ali i «dimnik». Sve će se oni dogоворити.

Postoji mogućnost da grijesim pa da Slovenija ne dobije ono sto očekuje, i "izgubi" teritorijalni «dodir» sa otvorenim morem (tamo negdje u Otrantu jer bliže otvorenog mora nema) sto će izazvati mržnju Slovenije prema RH. Suživot? Gdje? Na Svetoj Geri, Savudriji, Ljubljanskoj banci, Nuklearki...?

EU stalno traži nešto novo. General Gotovina 5 godina u Haagu ima jamčeno «brzo i pravedno suđenje». 5 godina života u rešetkama, a dokaze još prikupljaju. Nakon 10 godina od optužnice traže se topnički dnevnići... Odustali smo od suverenih prava Ekskluzivne ekonomski zone (gospodarski pojas) .... Zemlja RH etički je i ekonomski je bogalj, a ono sto kvalitetno radimo jest vlastita šteta.

Ante Bevanda, Cleveland, Ohio, SAD
Marica Bevanda, Cleveland, Ohio, SAD
Petar Bezjak
Josip Bicić, umirovljenik, Pula
Franc Bilić, prof.
Frano Bilić, Matulji
Vlatko Bilić, dipl.ing.arh.
Anica Bilinovac, kućanica, Stuttgart, S.R. Njemačka
Jasna Bilinovac, med. sestra, Stuttgart, S.R. Njemačka
Jozo Bilinovac, umirovljenik, Stuttgat, S.R. Njemačka
Hrvoje Bilinovac, varioc, Stuttgart, S.R. Njemačka
Milka Bilinovac, kućanica, Stuttgart, S.R. Njemačka
Zora Bilinovac, med. sestra, Stuttgart, S.R. Njemačka
Zvonimir Bilinovac, precizni mehan. Stuttgart, S.R. Njemačka
Prof. dr. sc. Ivan Biondić
Pero Blazević, Cleveland, Ohio, SAD
Dražen Bokor, Montreal, Kanada⁵
Natali Bolanca, ekonomist, Pula
Damir Borovčak, dipl.ing., samostalni publicist
Marjan Bošnjak
Lovre Botica, prof.
Dr. sc. Srećko Botrić, doc.
Josip Botteri Dini, akademski slikar, predsjednik Ogranka Matice hrvatske u Splitu
Maja Božić
Prof. dr. sc. Zdravka Božikov⁶
Mr. sc. Tomislav Bradić
Ante Braicin, dipl.ing.grad., Pula

---

⁵ Dobio sam e-mail od gospodina Duška Lokina u vezi peticije, koju sam pročitao podržavam je i želio bih je potpisati .

Od ovom prilikom želio bih vas pozdraviti , ja ne vjerujem da me se sjećate Naime imao sam vas priliku upoznati prilikom vašeg posjeta Montrealu zajedno sa gospodinom Paveličem .

Lijep pozdrav iz Montreala,

Drazen Bokor

P. S. pozdravite mi Janka Perica kad ga vidite

⁶ Hvala na inicijativi za potpisivanje ove sudbonosne peticije. Sa zadovoljstvom, ali i zabrinutošću se pridružujem.

Ante Brajcin, dipl. ing., Medulin
Ivanka Brakus, prof., Pula
Silvio Bratolić, umirovljenik, Pula
Ante Brčić, novinar
Ivan Brdar, Cleveland, SAD
Kristijan Brkljacic, dipl.ing. brodogradnje, Kastel Stari
Anton Bruketa, poduzetnik, Cleveland, Ohio, SAD
Vitomir Brzović, obrtnik-branitelj
Dr. sc. Paško Bubalo, bivši Šibenski župan i zastupnik u Županijskom domu HD Sabora
Ivan Buconjić, Čakovec
Janko Bučar, diplomirani pravnik i književnik
Dinko Budić, poduzetnik
Frano Budimlić, diplomirani politolog i neovisni analitičar
Alain Bukvić, informatičar i izvanredni student, Knin
Milenka Bukvić, viša knjižničarka, Znanstvena knjižnica Zadar
Gordan Bule, direktor
Dr. sc. Miljenko Buljac, prof. savjetnik
Fra Ivan Buljević, Kruševo, župnik
Bartul Bungur, student, Split
Jagoda Bungur, ekonomski tehničar, Split
Damir Burčul, fizioterapeut
Nedjeljka Burić, komerc.
Dr. stom. Mirko Bušić, Medulin
Dr. med. dent Mirko Bušić, Pula
Sandra Bušić, studentica, Pula
Viktorija Butela, umirovljenica
Ivan Butković, ing., Mrkopalj
Hrvoje Cerovac, student
Krunoslav Cerovac, student
Vladimir Cetolo, inžinjer elektrotehnike u m., Argentina
Jadranka Cigelj, predsjednica Hrvatske sekcije međunarodnoga društva za ljudska prava, u osnivanju⁷

---

⁷ Podržavam inicijativu za raspisivanje REFERENDUMA.

Smatram da zastupnici u Hrvatskom Saboru nisu dobili neograničene ovlasti naroda, a samim tim, niti TEHNIČKA VLADA ne smije bez volje naroda, mijenjati ili namjeravati mijenjati granice koje smo branili životima.

Mirjana Cigic, ekonomski tehničar, Široki Brijeg
Mirko Cigic, prof., Široki Brijeg
Juraj Cigler, dipl. inž. građ.
Snježana Cigler, Čakovec
Joso Cindrić, Cleveland, Ohio, SAD
Marina Cotić, dipl.pravnik
Mijo Culic, odvjetnik, Pula
Marko Curać, novinar
Ruza Curic, fotograf, Slav. Prnjavor
Ante Cutic, ing. "consultant", Argentina
Ema Cutic, prof. engleskog jezika, Argentina
Mirjana Cvar, profesorica, Pula
Miho Cvek, Pula
Martin Cvitan, umirovljenik, Tribunj
Karmela Cvitan, umirovljenica, Tribunj
Mladen Cvitan, poljoprivrednik, Tribunj
Seko Cvitan, trgovkinja, Tribunj
Roza Cvitan, medicinska sestra, Tribunj
Luca Cvitan, studentica, Tribunj
Natali Cvitan, studentica, Tribunj
Davor Cvitanić, dipl. ing.
Fanika Cvitanić, dipl. ing.
Mate Curić, publicist, Vodnjan
Đuka Čaić, glazbenik
Marija Čatlak, Zadar
Joško Čelan, novinar i publicist, Split
Ante Česić, radnik, Stuttgart, S.R. Njemačka
Mr. sc. Emil Čić, muzikolog, teolog, filozof i skladatelj
Prof. dr. sc. Marin Čikeš
Vjekoslava Čikeš, Zagreb
Dr. sc. Ambroz Čivljak
Ines Čolak, učiteljica, Knin
Tomislav Čolak, profesor povijesti, Knin
Mr.sc. Ferdo Čolak
Mr. sc. Renata Čulinović-Čaić, dr. med., spec. kirurg
Prof. dr. sc. Vera Čuljak
Jadranka Čuljak-Duvnjak, odvjetnica, Osijek

Srećko Čuljak, dipl. Oec.
Tihomir Čupić, stomatolog
Višnja Čupić Ivić, dipl. ing. elektrotehnike, Šibenik
Prof. dr. sc. Ante Čuvalo⁸
Ikica Čuvalo, prof.
Panfil Čuvalo, umirovljenik, Stuttgart, S.R. Njemačka
Drina Ćavar, ing. matematike i teolog
Marko Ćavar, umirovljenik
Mate Ćavar, pjesnik i publicist
Dr. Ružica Ćavar, dr. stomatologije i dr. medicine
Ružica Ćavar, oec., Tomislavgrad
General Ljubo Česić Rojs
Prof. dr. sc. Vladimir Ćepulić
Prof. dr. sc. Fra Šimun Šito Čorić, nacionalni koordinator Hrvatskih
kat. Misija u Švicarskoj
Silva Dabo, službenica, Pula
Grgo Dadić, dipl.ing.ele
Saša Dadić, obrtnik, Pula
Prof.dr.sc. Vlado Dadić
Prof dr.dr.h.c. Nikola Debelić
Fran Delić, svećenik, Pula
Julije Derossi, književnik
Zlata Derossi, prof.
Mario Despoja, otpravnik poslova simboličnog hrvatskog
veleposlanstva Canberra Australija 1977.-1979.
Josip Devčić, student, Zagreb
Davor Dijanović, student
Antun Dilber, elek. mehaničar, umirovljenik, Pula
Dr. Tomislav Djurasović, Senior Consultant Germany & Croatia
Dragi Doljanin, Hrvace
Admiral Davor Domazet Lošo
Ivica Domić, umirovljenik, Stuttgart, S.R. Njemačka
Miroslav Dorešić, IRB
Danijel Dovadija, student

---

⁸ Dragi doktore, žalosno je da nam razdijeliše Hrvatsku i sad za nju bacaju kocku,
ali rado potpisujemo.

Darinka Drabić, Čakovec
Dr. sc. Pero Draganić, dr. med.
Dubravka Dragaš, arheolog i povj. umjetn.
Franjo Dragaš, teolog, književnik - osnivač i direktor Hrvatskog
instituta za preporod kulture
Prof. dr. sc. Ivan Dragičević
Ivo Dragičević, prof.
Lovro Dragojević, Pula
Prof. Tomislav Držić, novinar i urednik "Hrvatskog lista"
Prof. Malkica Dugec, hrv.pjesnikinja
Prof. dr. sc. Andrej Dujella
Prim. dr. Josip Dujella, spec. patolog
Mr.sc. Jozo Dujmov
Stanko Dukić, prom. tehn.
Vjeko Dukić, dipl. ekonomist
Ante Duvnjak, ing.građevine, Vodice
Drago Duvnjak, dipl. ing.
Marko Duvnjak, prof. geograf.
Ivo Dužević, dr. med., psihijatar, psihoterapeut⁹
Silvana Dvornik, dipl. ing. strojarstva
Željko Dvornik, ing. brodostrojarstva
Marica Đureković, pročelnica, Hrvatski zavod za zapošljavanje,
Područna služba Sisak
Nikola Đuretić, književnik
Josipa Đuričić, umirovljenica, Zagreb
Marijan Đurišić, soboslikar, Stuttgart, S.R. Njemačka
Milena Elbl, Pula
Zvonko Elbl, Pula
Prof. dr. sc. Neven Elezović
Ivan Erman, Pula
Dr. Branko Filipović, Pula
Dr. med. Branko Filipović, Pula
Maestro Dragan Filipović

---

⁹ želio bih da se i moje ime nađe na popisu potpisnika za referendum. U prigodi hodočašća u Boku, u povodu 1200. obljetnice prijenosa moći sv. Tripuna, često sam Vas spominjao, naročito one Vaše riječi: "U Boki Kotorskoj svaki kamen govori hrvatski". Umjesto razglednice, evo Vam šaljem sliku iz katedrale.

Ljubica Filipović, mr. farmacije, Pula
Hilda Marija Foley, SAD
Zerad Fonović, mesar, Krsan
Ivica Fonti, Hrvatski Radio Melbourne Australia
Drago Frnjolić, časnik HV, Rovinj
Zvonko Gadže
Zorka Gajtanić, geodetska tehničarka, Pula
Mr. sc. Irena Galić, prof, asistent, Osijek
Prof. dr. sc. Radoslav Galić
Mr. sc. Krešimir Galin, etnolog, etnomuzikolog
Krešimir Ganza, ing., Labin
Dunja Gaupp, menađer prodaje
Osvin Gaupp, dipl. el. ing.
Ivo Gelo, Cleveland, Ohio, SAD
Stana Gelo, Cleveland, Ohio, SAD
Danica Glavaš
Vlado Glavaš¹⁰
Ante Glibota, redoviti član Europske Akademije Znanosti i Umjetnosti, Pariz
Mladen Glowatzky
Robert Gložinić, automatičar
Tomo Gložinić, sudac Vrhovnog suda RH, u mirovini
Hrvoje Golek, zrakoplovni tehničar Rolls-Royce, Montreal, Kanada
Prof. dr. sc. Ana Marija Grancarić
Vanja Grbac Gredelj, dr. med, pulmolog, nutricionist, publicist
Frano Grbavac
Ante Grbić, zaštitar
Ante Grbić, student
Antonia Grbić, student
Radojka Grbić
Željko Gredelj, dipl.ing.
Dr. Franjo Gregurić, podpredsjednik „Foruma hrvatske slove“
Ivica Grgić, glavni urednik portala:
<http://www.lijepanasadomovinahrvatska.com>

---

¹⁰ Sa zadovoljstvom se pridružujem Vašoj akciji i slobodno možete staviti moje ime za REFERENDUM, jer je on jedino ispravan da se sazna volja hrvatskog naroda.

Josip Grgić, mag.oec, stručni suradnik, Ploče
Ivica Grlić, službenik
Prof. dr. sc. Vinko Grubišić
Prof. dr. sc. Ivan Gusić
Stjepan Gutweald
Dubravka Hamović, službenica, Pula
Dr. sc. Branko Hanžek
Slobodan Hadjikan
Maja Halilović, zdravstvena radnica
Kornelia Hegol, dipl.oec., München, Njemačka
Petar Hinić, predsjednik Hrvatske kulturne zajednice, Stuttgart
Hrvoje Hitrec, književnik i predsjednik Hrvatskog kulturnog vijeća
Andžela Hodžić, ing. informatike
Elamer Hodžić, student, Buje
Vedin Hodžić, grafički dizajner, Buje
Marije-Dražen Horvat, dipl. ing.
Nedeljka Horvat, dipl. ing.
Dr. sc. Kemal Hot, znanstveni savjetnik
Prof. dr. sc. Stjepan Hranjec
Akademik Marin Hraste
Karolina Hrastović, vjeroučiteljica
Branko Hrkač, samostalni lik. umjetnik, Zagreb
Slobodan Hrstić, svećenik i redovnik, Pula
Franjo Huljina, umirovljenik, Stuttgart, S.R. Njemačka
Tomo Huljina, građ.poslovođa, Stuttgart, S.R. Njemačka
Akademik Vladimir Ibler
Srećko Ilić, odvjetnik
Katarina Iskra, med.sestra
Katica Ištvanic, kućanica
Mate Ivanda, umirovljenik, Stuttgart, S.R. Njemačka
Franjo Ivanišević, ing. puk. HV-e u mirovini
Gisela Ivanišević, poljopr.
Mira Ivanišević, dipl.ing. (FH)
Una Ivankić, Vinkovci
Mr. sc. Božidar Ivanković
Đuro Ivanović, monter sanit. Stuttgart, S.R. Njemačka
Zlatko Ivanuša, vozač, Pula

Bože Ivče, bravar, Stuttgart, S.R. Njemačka
David Ivić, grafički dizajner, Pazin
Kornelija Ivoš, službenica
Igor Ivoš, student
Prof. dr. sc. Borka Jadrijević
Damir Jakeljić, upr. pravnik, Tribunj
Mr. sc. Julije Jakšetić
Zvonko Jakus, novinar
Dr. sc. Domagoj Jamičić, znanst. savjetnik
Ivan Jan, dipl. ekonomist, Pula
mr. ing. Ivan Janko, Pula
Branko Jazić, Sydney, Australija
Akademik Dubravko Jelčić
Dr. Igor Jelčić
Prof. dr. sc. Ivan Jelicić
Dr. Milan Jelić, dipl. oec., Argentina
Žarko Jelić, vojni umirovljenik, ing. prometa, Petrinja
Kresimir Jelovac, dipl. iur¹¹
Igor Jelovac, prim.dr.med
Lucija Jelovac, akad. slikarica
Iris Jelovac, nastavnica
Hrvoje Jelovac, stud.iur.
Prof. dr. sc. Alojz Jembrih
Dr. Željko Jeričević, znanstveni savjetnik
Tomislav Jonjić, odvjetnik, publicist, glavni urednik "Političkog zatvorenika"
Josip Jović, kolumnist i publicist
Ivo Jozinović, dipl. ing.
Mijo Jukić, Zagreb
Davor Jurica, Pula

---

¹¹ ovime izražavam ne samo moju suglasnost već i suglasnost svih u mojoj obitelji. Ovo što nam rade združeni izdajnici i na što pristaju "naše elite" je najniže dno u ljudskom i političkom dostojanstvu pojedinca i naroda - krajnji čin pacifikacije ovog naroda!

Na pitanju referendumu bi trebalo ujediniti i sve snage koje su se očitovale sa istim ili sličnim pozicijama - primjerice predsj. kandidata Jurčevića, HSP A. Starčevića, Obiteljsku stranku,

Snage bi trebalo udružiti i oko novog, istarskog konvoja Libertas.

Mijo Jurić, grafičar

Vinka Jurić, dipl.ing.

Zora Jurić, prodavačica, Pula

Mr sc Wanda Jurišić Kette dipl. ing.

Tomislav Jurkić, Zagreb

Andelko Jurun, poduzetnik, predsjednik Hrvatskog doma d.d. u Buenos Airesu

Dr. med. Mira Kačić, Zagreb

Dr. med. Milivoj Kačić, Zagreb

Don Anđelko Kaćunko, novinar i publicist¹²

Damir Kalafatić

Marija Kalafatić

Dr. sc. Dalma Kalogjera

Virginia Kapic

Marijan Karabin, prof., hrv. književnik, Švicarska

Akademik Andrija Kaštelan

---

¹² Hvala i pozdrav!

Potpisite i mene, ali ogorčen sam i razočaran. Ovaj pokušaj je neučinkovito i zakašnjelo formiranje "vatrogasne postrojbe"! Akciju je trebalo provesti preventivno.

Sada bi se - oprostite, bit će "malo" ironičan - eventualno moglo npr. ići na prikupljanje potpisa NATO-u za vraćanje Svetе Gere ili organizirati hodočašće do gore, ali s Kaptola na koljenima!

Ako ništa ne uspije uvijek se može poslati javnu čestitku "zubaru Anti Paveliću u sukni", "dr. Anti Paveliću u sukni", "Bakariću u sukni" i ostalim saborskim "braniteljima" hrvatskih nacionalnih interesa u hlačama i suknjama za "uspješnu transakciju"!...

Jer eto tek sada smo uravnutežena zemlja - što je bio naš stoljetni NAUM: na jugu imamo beha Neum, a na sjevernom dijelu Jadrana smo dobili novi NE-UM! Odličan temelj za pobunu novim generacijama (ako ih bude dovoljno takvih - kao u Tuđmanovo vrijeme - ali mislim da hoće...!)...

Bože, čuvaj Hrvatsku!

Svima pozdrav i blagoslov!

Don Angelo

Don Angelo,

Na njih nije imao utjecaj ni ono lijevo-desno pismo. Dakle, ne bi ništa pomoglo. Može pomoći samo ako na izborima pokažemo da je hrvatska opcija jaka i ako naš kandidat tako dobro prođe da može biti stup novog okupljanja. Ako ovo pomogne tom cilju - ipak ima smisla :)

Vaš, Joško

Prof. dr. sc. Ivan Katavić
Mr. sc. Anita Katić
Ivan Katić, industrijalac, Cleveland, Ohio, SAD
Slavko Katić, industrijalac, Cleveland, Ohio, SAD
Prof. dr. sc. Drago Katović
Prof. dr. sc. Vladimir Katović
Dragan Kezić
Dragica Kezić, oec
Ivica Kirin, Čakovec
Prof. dr. sc. Dubravko Klabučar
Doc. dr. sc. Milica Klaričić Bakula
Ružica Klaričić, umjetnica
Ante Klarić, podpredsjednik „Foruma hrvatske slove“
Ivan Klarić, umirovljenik
Damir Knežević, dipl. oec., Zaprešić
Matej Knežević, student
Alojzije Kokorić, ing.
Darko Kolić -član uredništva društvenih obavijesti glasila H.K.Z-e
Švicarska
Nikša Koncani, dipl.ing. elektrotehnike
Prof. dr. sc. Ivan Kordić
Marjan Kos, direktor, ing. Graditeljstva
Akademik Ivica Kostović
Danijel Kotlar, dipl. ing., umirovljeni brigadir
Ljudevit Kotnik, dipl.ing.
Nedjeljko Kovacavić, Cleveland, OHIO, SAD
Marija Kovač, umirovljenica, Offenbach
Mijo Kovač, Čakovec
Mate Kovačević, novinar i publicist
Barbara Kovačić, prof.
Kuzma Kovačić, akademski kipar
Vinko Kovačić, profesor
Stjepan Kovač, prevoditelj
Marina Kralik Uremović, prof.
Dipl. iur. Ivica Kralj, Labin-Rabac
General Marinko Krešić, predsjednik udruge Hrvatski generalski
zbor

Krešimir Krišto, dipl. oec.
Krešimir Krivdić, prof., Zagreb
Prof. dr. sc. Šimun Križanac
Vesna Križanac umirovljenica
Mladen Križanić, Karlovac
Krešimir Krsnik, dipl.ing.
Želimir Kršulović
Dr. st. Petar Kružić, Stuttgart
Tomo Kucinić, Cleveland, Ohio, SAD
Dragutin Kušan , umirovljenik
Marica Kušan, umirovljenik
Ruža Kutleša, prof.
Danica Ladavac, kućanica
Prof. dr. sc. Slobodan Lang
Vjekoslav Lasić, svećenik, dr. teologije
Ante Latinac
Dr. sc. Damir Letinić
Fra Zvjezdan Linić
Ivica Lipovac, strojarski tehničar. Švedska¹³
Dr. sc. Inga Lisac, geofizika
Dr. med. Antun Liseč
Srđan Listeš, vatrogasni tehničar
Akademik Bozidar Liščić
Ante Livajić, umirovljenik, Stuttgart, S.R. Njemačka
Prof. Ive Livljanić, veleposlanik u m.
Dipl. glumica Vitomira Lončar
Dr. sc. Davorin Lovrić, Zagreb
Ivica Luetić, novinar
Katica Lukacić, dipl. ecc.
Zvonko Lukacić, akad. slikar

---

¹³ Dirnut svim ovim događanjima, pa može se reći u zadnjih deset godina u Našoj lijepoj Hrvatskoj, ne mogu ostati ravnodušan i ne dati svoju potporu listi da se pitanje granica sa Slovenijom umjesto političkog odlučivanja arbitražom rješava samo na međunarodnom sudu pravde. Podržavam gospodina profesora Miroslava Tuđmana u svim njegovim stavovima o Hrvatskoj, Hrvatskoj u EU i svijetu i njegovu kandidaturu za predsjednika. Ako budem imao mogućnosti da glasam, pošto živim u Švedskoj glasovati ću za prof. Tuđmana.

Josip Lukić, obrtnik, Slav.Prnjavor
Dr. sc. Mate Ljubičić, epidemiolog
Marija Ljubić, oec.
Jasna Maceković, dipl.ing.
Mladen Maceković, dipl.ing.
Ante Madunić, odvjetnik
Ivana Madunić, oec Tomislavgrad
Marko Magdalenić, prof. – Katolički bogoslovni fakultet, Zagreb
Mladen Magdalenić, akademski montažer
Blažena Magdić
Ivan Magdić, umirovljeni časnik HV
Maja Magdić-Hanžek, dipl. iur.
Anka Mahmutović, teolog, stručni suradnik za zapošljavanje
Dr. Ivan Majdak, podpredsjednik „Foruma hrvatske slove“
Zvonko Majić, umirovljenik
Marijan Majstorovic, novinar i publicist
Prof. dr. Sime Malenica, Pariz
Hrvoje Malinar, dipl.ing geologije, konzervator savjetnik u m.
Marta Malinar, znanstveni statističar u m.
Denis Malnar, medicinski tehničar, Rijeka
Jerko Malovan dipl. pravnik
Mila Malovan, oec.
Sanja Mamić dipl. ing. građ., Zagreb
Prof. dr. sc. Ljubo Marangunić
Mate Maras, književni prevoditelj
Mato Marčinko, dipl. iur, pjesnik, publicist, dugogodišnji politički zatvorenik
Dr. Radoslav Marić, ABOG, LMCC, FLEX, ECFMG
Ivica Marijačić, novinar, glavni urednik 'Hrvatskog lista'
Ivana Marijić, studentica, Slavonski Brod
Ljerka Marinković, obrtnik
Tonči Marinković, bivši politički zatvorenik
Slobodan Bob Markić, p. eng.
Marija Markić, CTC
Marinko Markić
Mr.sc. Koraljka Marušić dr. med.
Mr.sc. Zvonko Marušić, dr stomatologije, spec ortodont

Andrija Marić, poduzetnik, Cleveland, Ohio, SAD
Ivo Masina, Cleveland, Ohio, SAD
Milka Masina, Cleveland, Ohio, SAD
Miško Maslać, Cleveland Ohio, USA
Ivica Matanić, Zagreb
Ivan Matarić prof., predsjednik Hrvatske kulturne zajednice u Švicarskoj
Petar Matić, dipl. iur.
Akademik Slavko Matić
Mijo Matijević, carinik
Slavko Matijević, električar, Stuttgart, S.R. Njemačka
Prof. dr. sc. Zlatko Matijević
Dr. sci Josip Matjan, dipl. ing.
Zoran Matulić
Prof. dr. sc. Tomislav Matusinović
Andrija Mažić, službenik
Domagoj Medić, Zagreb
Mr. sc. Lujo Medvidović, odvjetnik
Mirjana Medvidović, učiteljica
Dr.sc. Miroslav Međimorec
Ivica Mesić, dipl. iur.
Anton Miculinić, Čavle
Nikolina Mičić, dipl. ing.
Dr. sc. Jadranka Mićić Hot, docentica
Radoslav Mijić, umirovljenik
Dr. sc. Mario Mikolić, umirovljenik, Pula
Marko Mikulandra, književnik i redatelj
Slavica Mikulandra, glumica
Damir Mikuličić, dip. ing., nakladnik
Tomislav Mikulić, akademski slikar grafičar
Miroslav Mikuljan, filmski redatelj
Primarijus dr. sc. Marica Miletić-Medved, dr.med., spec.epidemiologije
Biserka Milinković, Kanada¹⁴

---

¹⁴ Molim Vas uključite moje ime - ovo što rade naši državni predstavnici je sramota... I ja sam dio hrvatskoga naroda iako živim u Kanadi.

Marko Milinković, umirovljenik, Varaždin
Ivica Miloš, dipl.ing.
Mr. sc. Andelka Milošević
Josip Miljak, predsjednik Hrvatske čiste stranke prava
Bosiljko Mišetić, odvjetnik
Krešimir Mišetić
Prof. dr. sc. Nikola Mirošević
Ana Mocnaj, profesorica, Montreal, Kanada
Ratimir Mocnaj, dipl.ing., Montreal, Kanada
Ninoslav Mogorović, predsjednik Kluba hrvatskih povratnika iz
ispunjene 'Krasne zemlje', Pula
Nikola Mulanović, Mokošica
Prof. dr. don Josip Mužić
Gordana Nemet, umirovljenica
Marcela Nemet, dipl.ing. matematike
Roman Nemet, poljoprivrednik
Mate Nevistić poduzetnik
Prof. dr. fra Andrija Nikić, predsjednik Hrvatskog kulturnog društva
Napredak Mostar sa svojih 1092 člana
Prof. dr. sc. Milan Nosić¹⁵
Javor Novak, spisatelj
Akademik Slobodan Novak
Vladimir Novak, Zagreb, umirovljeni povratnik iz SAD
Vinko Novinc, ing. građ.
Tomislav Nürnberger, dipl. ing. Matematike
Mr. sc. Goran Olujić, dipl.inž.
Željko Olujić, odvjetnik
Andelka Orlić, umirovlj.

Molim javite što da mi ovdje radimo da bi sprječili raspadanje i dijeljenje naše domovine za koju su toliko dali svoje živote...

¹⁵ Štovani gospodine, suglasan sam da se raspiše narodni referendum o tzv. arbitražnom sporazumu u kojem stoji da će Slovenija imati izravni dodir s otvorenim morem što se može realizirati samo na šetu Hrvatske. Objavio sam knjigu o toj granici u kojoj su izneseni slovenski stavovi (www.maveda.hr), a sada piše hrvatsko viđenje toga problema. Granicu je jugoslavenska vlada odredila na ušću Dragonje u Sečovlju, a ne na prokopanom kanalu koji je uostalom iskopala Hrvatska. Treba pregledati zapisnike Vlade FNRJ iz toga vremena, a ne čitati zaključke u Službenom listu. Pozdravljam Vas i želim Vam uspjeh. Prof. dr. sc. Milan Nosić (Rijeka).

Michael Pack, Predsjednik Koordinacije HDZ UK i povjerenik Hrvatskog Svjetskog Kongresa UK
Zvonimir Pandžić, dipl. inž.
Dr. Ing. Marijan Papich
Karlo Papić, umirovljenik
Mr. sci. Josip Papković, dipl.ing. fiz.
Marija Papković, dipl. pravnica
Ivo Paradžik, umirovljenik
Mercedes Paradžik Robek, prof.
Ivan Patron, tesar, Stuttgart, S.R. Njemačka
Valentina Paunović, magistrica religiozne pedagogije i katehetike
Prof. dr. sc. Davor Pavelić
Dr. Jurica Pavelić, podpredsjednik „Foruma hrvatske slove“
Dr. sc. Mate Pavković
Prof. dr. Dragutin Pavličević, zaslužni znanstvenik
Vesna Pavlović, poduzetnica, Zagreb
Prof. Dr. Davor Pavuna
Marko Hrvoje Pavuna
Ljerka Pazman, viši fizioterapeut
Marija Peakić-Mikuljan, književnica
Josip Pecaver
Ankica Pečarić, prof.
Akademik Josip Pečarić
Jelena Pećarić, prof.
Barbara Pećarić, student
Mario Pehar, dipl. ing. Agronomije
Jerko Pejković, dipl. ing.
Nikola Pensa, odvjetnik
Demokrita Perić, Tomislavgrad
Dragutin Perić, Cleveland, Ohio, SAD
Prof. dr. sc. Nedjeljko Perić
Stipan Perić, dipl.oec, Tomislavgrad
Mr. sc. Marina Periša, prof.
Marija Perković, dipl iur, Split
Rade Perković, glumac
Lana Pervan, knjižničar
Zdeslav Pervan, zastupnik u osiguranju

Mr. sc. Damir Pešorda, kolumnist i profesor
Mile Pešorda, književnik¹⁶

---

¹⁶ Priklučujem se mirovnoj inicijativi za referendum i demokratsko, međunarodnopravno uređeno, rješavanje međudržavnoga spora između Republike Hrvatske i Republike Slovenije.

U privitku šaljem kopiju svoga prosvjednoga pisma upućena predsjednici Vlade RH gospodi Kosor, na Svisvete, 1. studenoga u 01,00 sat, a kasnije i Hrvatskome saboru, s priloženom "Resolucijom DZ RS" od 28.10.2008.

---Original Message -----

From: [Pešorda](#)

To: predsjednica@vlada.hr

Cc: hina@hina.hr

Sent: Sunday, November 01, 2009 1:06 AM

Subject: protivljenje ARBITRAŽNOM SPORAZUMU slovensko-hrvatskom

Poštovana gospodo predsjednica Vlade Republike Hrvatske,

Hrvatski sam državljanin, zauzet u demokratskoj i mirovnoj izgradnji duhovno i gospodarski povezane Europe kao zajednice suverenih nacija i njihovih jezika i kultura, u kojoj bi se i hrvatski narod sa svojim jezikom i kulturom mogao još slobodnije i potpunije razvijati i samostojno sudjelovati u izgradnji boljega i pravednijega svijeta. Dakle, kao uvjereni europejac hrvatskoga materinskoga jezika i deržanства, izražavam osobno protivljenje tzv. Arbitražnom sporazumu (sadržaju mu, tajnovitome načinu njegova pripremanja kao i najavi žurnoga prihvaćanja istog, bez javne rasprave ili referendumu, u državnom Hrvatskom saboru) kao nelegitimnom, duboko protueuropskom činu, koji je protivan i duhu (a, držim, i slovu) Ustava RH a također i međunarodnim konvencijama koje pravno uređuju odnose među državama i narodima. Povjesno prijateljstvo hrvatskoga i slovenskoga naroda te ono između Republike Hrvatske i Republike Slovenije, kao nedavnih saveznica u otporu velikosrpskoj komfašističkoj agresiji, moglo bi biti ugroženo ovakvim posve nelegitimnim izlaženjem hrvatskih vlasti ususret očitovanim teritorijalnim aspiracijama državnih vlasti RS na štetu Hrvatske (u prilogu: RESOLUCIJA o meji med RS in RH Državnoga zbora Republike Slovenije od 28.X.2008., s prvim člankom koji ustvrđuje da "Piranski zaliv in naselja ob Dragonji so slovenski!)), ovim posttotalitaričkim nastavljanjem urušavanja hrvatske suverenosti i samobitnosti i vitalnih interesa Hrvata kao staroga europskog državotvornog naroda, koji je, toliko okljašten tijekom povijesti, danas sveden na "avnojevsku" Hrvatsku, i to onu koja je, pod serbokomunističkom okupacijom, ostala i bez čudesnih Hrvoja i još 27 hrvatskih sela u hrvatskoj Istri, prepuštenih 1950-ih godina SR Sloveniji. Nu, i ovako "umanjena", ona je velika i prelijepa ne samo Hrvaticama i Hrvatima, nego i svim njezinim građanima i ljudima dobre volje koji je vole i poštuju kao božanski dar, kojim se ne trguje.

Zvonko Peteranac, prof.¹⁷

Alojzije Petračić, umirovljenik

Prof.dr.sc. Mladen Petravić

Hrvoje Petrić

Monica Marta Petrić

Ana Petriško, Zagreb

Luka Petrović, dipl.ecc

Zlata Petrović, ekonomist

Prof. dr. Ivica Picek

Daniel Pinjusić, radnik

Nenad Piskač, književnik

Dr. sc. Mirko Poje, znanstveni savjetnik PMF-a

Svjestan, i u ovom doista povijestnom času, svoje državljanske i kršćanske dužnosti i stvaračke obveze prema tisućljetnome jeziku hrvatskom koji je doma i u Savudrijskoj nam vali, podržavam Izjavu Komisije "Iustitia et pax" Hrvatske biskupske konferencije o hrvatsko-slovenskom razgraničenju, od 31. listopada, koju cijenjenom naslovu šaljem u privitku.

S poštovanjem,

Mile PEŠORDA, hrvatski književnik

Zagreb, 31.listopada 2009.

¹⁷ Ja se zovem Zvonko Peteranac. Već živim u Kanadi preko 50 g. i 27 g. sam predavao matematiku na srednjim školama. U zadnjih 14 godina sam u mirovini i dolazim u HR sa mojom ženom svaku godinu i ostajemo nekoliko mjeseci.

Ne slažem se sa Gosp. V. Šeksom i njegovim i Vladinim predlozima što se tiče promjena ustava za prilagodbu o ulasku u Europsku neZajednicu, EU.

HR Vlada bi trebala, jasno i glasno, javno objaviti sve moguće, negativne i pozitivne prijednosti o ulazku u EU. To su i trebali, pa i morali isto tako napraviti prije HR ulazka u NATO, ali nisu. To je ne demokratsko i protuustavno postupanje prema svima HR građanima-glašicima koji borave u HR i izvandomovinstu. Zašt?????

KAO POJEDINAC, pogotovo ŽIVEĆI IZVAN DOMOVINE, I HR GRAĐANIN, JA SAM PROTIV IKAKVE PROMJENE HR USTAVA BEZ REFERENDUMA i jasnoga obrazloženja HR Vlade Hrvatskoj javnosti što se tiče ULASKA HR u EU. HR Vlada ne smije NIŠTA RADITI U TAJNOSTI i bez odobrenja HR građana-glašača, uključujući pregovore sa Slovenijom, EU, i drugima, itd..

S poštovanjem Zvonko Peteranac,

PS. Ja sam sada u Splitu do konca ovoga mjeseca, i ako trebate neke pomoći u bilo kakvome djelovanju što se tiče referendum, itd., ja sam na Vašemu raspolaganju. U Kanadi sam preko DVADESTAK godina predstavljao moje kolege u našem sindikatu, kao pregovarač, predsjednik sindikalnih odjela itd. Javite mi.

Mr. sc. Dora Pokaz

Vladimir Polgar, el. inzenjer / umjetnik, Ottawa, ON, Kanada

Jasenka Polić Biliško, prof.

Dr. sc. Ivan Poljaković, Voditelj Centra za strane jezike, Sveučilište
u Zadru

Akademik Stanko Popović

Zoran Pranjković, dipl. inž. grad.

J. Ivan Prcela, urednik-autor knjige „!Hrvatski Holokaust“¹⁸

Damir Primorac, Belgija

Mile Prpa, pravnik, slikar, pjesnik i kolumnist

Smiljan Prskalo, dipl. inž.

Filim Prlic, Berlin

Don Vinko Puljić, Stinjan - Pula

Prof. dr. sc. Tanja Pušić

Marijan Puškarić , operni pjevač¹⁹

Mile Radas, Cleveland, Ohio, SAD

Jela Radas, Cleveland, Ohio, SAD

Ivo Radeljak, Cleveland, Ohio, SAD

Mira Radičević, dipl. oec.

Ing. Nijo Radočaj, industrijalac, Cleveland, Ohio, SAD

Marija Radoš, dipl oec Tomislavgrad

Dipl. Ing. Franjo Radosevic, President, Radosevic Associates

Vid Raguž - VIDRA, dragovoljac DR-a, Dubrovnik²⁰

---

¹⁸ Kao urednik-autor HRVATSKOG HOLOKAUSTA i inače hrvatski javni djelatnik sve tamo od godine 1957., slažem se s dr. Miroslavom Tuđmanom, s Tobom i sa svim našim intelektualcima i istaknutim javim

djelatnicima da se slovensko posizanje za hrvatskim državnim teritorijem i slaganje Premjerke Jadranke Kosor s tim slovenskim ZAHTJEVIMA dade na referendum Hrvatima i drugim nehrvatskim državljanima Republike Hrvatske, i to na predsjedničkim izborima od 27. prosinca ove godine. Skupa sa svima Vama, i ja sam U PRILOG arbitraže Međunarodnog suda i PROTIV arbitraže EU.

Neka Tvoj Imenjak i Zaštitnik Hrvatske, Sv. Josip, spasi R. Hrvatsku od moralnog kaosa!

¹⁹ iz sveg srca podržavam ovu peticiju odnosno inicijativu za održavanjem referendumu o ovom prevažnom pitanju .

²⁰ Krajnje je vrijeme za otriježnjenje. Udružimo se kao i prije rata jer mi smo već stari da ponovo uzimamo ono najgore, ali ....

Dajemo punu podršku jednom pravom HRVATU . Krajnje je vrijeme da sami upravljamo i odlučujemo sami o sebi.

Katarina Rajčić, umirovljenica

Željka Rajčić, kemijska tehničarka

Prof. dr. sc. Milan Ramljak, podpredsjednik „Foruma hrvatske slove“

Gordana Rašić, dr. med. Sesvete

Maša Ratković, rednica, Stuttgart, S.R. Njemačka

Nedjeljko Razov, Cleveland, Ohio, SAD

Sonja Razov, Cleveland, Ohio, SAD

Dr. Stjepan Razum

Ivica Relković, predsjednik Hrvatskog odgovornog društva (HOD)

Milan Ribičić, dr. vet. med.

Jozo Rozić, umirovljenik, Stuttgart, S.R. Njemačka

Božidar Ručević, dipl. ing.

Akademik Davorin Rudolf, predsjednik „Foruma hrvatske slove“

Igor Rupčić, dipl. ing.

Vjera Ružević, umirovljenica

Hrvoje Saban

Ivo Sabljić, ing. "consultant", sveuč. profesor, Argentina

Mato Sabljić, kipar, Pula

Ivan Salopek, umirovljenik, Stuttgart, S.R. Njemačka

Neda Sarić-Rosandić, veleposlanica, Cleveland, Ohio, SAD

Mr. sc. Markus Schatten

Jakov Sedlar, redatelj

Dr.h.c. Josip Slabar, umirovljenik, Njemačka

Marija Slišković, predsjednica udruge Žene u Domovinskom ratu

Damir Smiljanić, mehaničar, Stuttgart, S.R. Njemačka

Gordana Smitka, službenica

Marijan Smitka, umirovljenik

Ivan Soldo, grad. radnik, Stuttgart, S.R. Njemačka

Prof. em. dr. sc. Ivo Soljačić

Dipl. ing. Zvonko Springer, direktor u mirovini, Austrija

Marina Spudić-Kušan, trgovac

Matea Spudić, studentica medicine

Luka Stamać

Marcela Stamać

Barbara Stanić, pjevačica

Stjepan Jummy Stanić, estradni umjetnik

Ivan Starčević, dipl. ing. ele.
Miljenko Stojić, teolog, književnik i novinar
Jaroslav Stučka, umirovljenik, Osijek
Vesna Svaguša, profesorica
Antonio Sudac, turistički službenik
Dragutin Sudac, umirovljeni policijski službenik
Ljiljana Sudac, upravni službenik
Berislav Suplika
Željko Susek, prof. povijesti umj. i dipl. sociolog, Umag
Ante Susnjara, Cleveland, Ohio, SAD
Emica Šantić, tajnica
Ante Šare, dipl.ing.el., sveučilišni nastavnik u mirovini i Predsjednik
HUV-a ("Hrvatska udruga vlasnika otuđene imovine za vrijeme
fašističkog i komunističkog režima")
Ankica Šarić, knjigovođa, Zadar
Ivan Šarić, notar Uskoplje
Nediljko Šarić, pomorac, Zadar
Oskar Šarunić, novinar i snimatelj
Dražen Šepić, dipl.soc.rad.
Bruno Šerić, Mostar
Marta Šerić, Mostar
Milenko Šerić, Mostar
Ranka Šerić, Mostar
Josip Šestan, gospodarstvenik, Pula
Stjepan Šešelj, književnik
Milovan Šibl,
Željko Šiljeg, general-pukovnik
Ivana Šimat, mr. pharm, Zadar
Marko Šimat, dipl.inž.
Mijo Šimić, dipl.ing u m.
Dario Šimunović, student prava, Antunovac
Nina Šincek, prof. Zagreb
Nelo Škabić, Pula
Marijan Škarić
Mr.sc. Ljubomir Škrinjar
Mr sc. Đuro Škvorc, umirovljeni časnik
Prof. dr. Hrvoje Šošić, dipl. ecc.

Domagoj Štefanac, student iz Zagreba
Smiljana Šunde, novinarka i publicistkinja
Prof. dr. sc. Marijan Šunjić
Jure Tabak, ugostitelj
Katarina Tadić, dipl.ing.
Miran Tadić, Cleveland, SAD
Prof. Ivana Tanovitski
Marko Tilošanec, student
Benjamin Tolić, filozof i publicist
Prof. dr. sc. Zdravko Tomac, podpredsjednik „Foruma hrvatske slove“
Ivan Tomaš, umirovljenik
Petar Tomaš, prof.
Željko Tomašević, dipl.iur., pričuvni časnik HV
Prof. dr. sc. Ivan Tomašić
Ruža Tomić, Tomislavgrad
Mile Tominac, poduzetnik
Ana Tomljanović
Silvije Tomljanović, diplomirani profesor geografije
Ivana Torlak, gimnazijalka
Damir Tučkar, dipl. ing
Mr. sc. Gordana Turić²¹
Ing. Marinko Udina, pomorski strojar i klase, upravitelj stroja²²

---

²¹ Naraštaji su Hrvata ginuli za hrvatski teritorij i za opstanak Hrvatskoga naroda, pa tako i naša djeca u Hrvatskome obrambenom i oslobođiteljskom Domovinskom ratu. Stoga - bez odluke svih Hrvata (i onih u inozemstvu, jer su itekako sudjelovali u ostvarbi obnove samostalne Hrvatske Države)- NITKO nema pravo niti otvoriti mogućnost promjene granica državnog teritorija, niti smještati Državu u bilo koje "asocijacije".

²² Upravo sam dobio text referendumu i u potpunosti se slažem da takvu odluku treba ipak donijeti cijeli tuzemni (ponavljam riječ "tuzemni") hrvatski puk jer se tiče svih nas. Čudim se političkim vrhovnicima da sebi uzimaju za pravo donošenja tako dalekosežnih i važnih odluka a svjesni su da već davno obični građani nikako ne dijele mišljenje sa njima. Protivim se bilo kojoj ideji glede mijenjanja Ustava a u svezi načina glasanja za ulazak u EU. Ujedno želim svima skrenuti pozornost da isto tako kako postoji tzv. ulazna strategija u EU, trebala bi ustavom postojati i opcija na koj način hrvatski građani mogu izjasniti se i o izlasku iz EU što iz povijesti valjda smo trebali naučiti da "ništa nije zauvjek". Stoga vam predlažem da se pokrene i

Prof. dr. sc. Nikica Uglešić
Ivana Ujević, Split
Vedran Ujević, Split
Prof. dr.sc. Kosta Urumović
Dr. Sonja Urumović, liječnica
Prof. Vera Valčić Belić
Ivan Valek, podpredsjednik „Foruma hrvatske sloge“
Franjo Valentić, Cleveland, Ohio, SAD
Ivan Varemina, dipl.ecc.
Aron Varga, dipl. ing.
Dragica Varga, odgojiteljica u m.
Mislav Vedriš, dipl. ing. šum.
Dr. sc. Ivo Velić, znanstveni savjetnik
Ivica Vidić, alatničar, Stuttgart, S.R. Njemačka
Vinko Višić, elektrotehničar, Split
Domagoj Vlahović , menadzer u m., Argentina
Vesna Vlahović Frković, "CO" u m., Argentina, Brazil
Nevenka Vlaić, dipl. oec.
Zdravko Vlaić, dipl. ing.
Dean Vodicka, bacc.med.techn., Bakarac
Mr. Marina Vokić Žužul, podpredsjednica „Foruma hrvatske sloge“
Mr. sc. Božena Volarić
Prof. dr. sc. Vladimir Volenec, Član suradnik HAZU
Prof. dr. sc. Rudolf Vouk
Andrija Vrane
Stjepan Vrbanec, Čakovec
Ante Vrdoljak, vozač
Igor Vrdoljak, odvjetnik
Ljubica Vrdoljak, gradska vijećnica u Splitu

---

proces dodavanja u Ustav način kako hrvatski građani mogu izjasniti se da ne žele više u budućnosti biti u EU.

Kao argument za vašu inicijativu dovoljan je argument nevjerodstojnost naše Vlade a i sama činjenica da Slovenija izgledno će provesti referendum o arbitraži. pa zašto i mi to nebi uradili?

Ujedno, po pol. opredjeljenju sam više ljevičar negoli desno orijentiram ali ovaj put uopće nije bitno biti "crn ili plav", u pitanju je zbilja zajednička budućnost sviju Hrvata a pogotovo nas koji živimo u Hrvatskoj. Bezrezervno podržavam vašu ideju i akciju te slobodno i moje ime dodajte na priloženu listu.

Dr. sc. Davor Vrsaljko, znanstveni suradnik i kustos
Mirko Vučić umirovljenik
Tomo Vujica, obrtnik, Pula
Marijana Vukadin, tajnica uprave
Ivan Vukić, građevinski tehničar
Marija Vukić, med. sestra
Antun Vuković dipl.građ.teh. Stuttgart, S.R.Njemačka
Suzana Vuksan, knjigovotkinja
Ivan Vuković, ing. brodostajarstva
Petar Vulić, književnik²³
Dragan Zadro, producent, Knin
Barbara Zagorac, umirovljenica
Mladen Zelić, dipl.ing elektrotehnike, prof. matematike i fizike, Split
Miroslav Zemljak, inž.
Milan Zoretić, ing. poduzetnik, sveuč. profesor elektronike,
Argentina
Branko Zovko, Cleveland, SAD
Blago Zovko, Cleveland, SAD
Drago Zovko, dipl. iur.
Marko Zovko, Cleveland, SAD
Ivan Zugcic, časnik HV, Pula
Prof. dr. sc. Ivan Zulim
Denis Žagrić, trgovac, Pula

---

²³ TUDI TUKAJ JE HRVAŠKA!

Drugovi sabornici (čast iznimkama) koji ste glasovali: ZA potpisivanje Arbitražnog sporazuma s Republikom Slovenijom zaboravili ste nešto kako, jako važno da: **Vox populi - vox Dei!**

Mi s Vama ne želimo ići čak niti u Crkvu, a kamoli u Europu (koja je izbacila i Boga iz vlastitog Ustava!), **mi ostajemo u Hrvatskoj!**

Zaboravili ste i još nešto zbilja prevažno: da parafraziram *nestašnog* provokatora Joška Jorasa, slovenskog državljanina, koji ima obiteljsku kuću u zaseoku Mlini, na teritoriju Republike Hrvatske... da se zemlja kojoj Vi radite o glavi zove (vjerovali ili ne!) Hrvatska: **TUDI TUKAJ JE HRVAŠKA!**

Ne bilježim se s poštovanjem jer ga od mene, a vjerujem ni od kojega istinoljubivog Hrvata u RH (ili bilo gdje na kugli zemaljsko!) uopće i ne zaslužujete!

Uz drugarski pozdrav

Petar Vulić

Ante Žanetić, bivši direktor australske banke, po profesiji učitelj i bivši igrač splitskog Hajduka, olimpijska zlatna medalja Rim 1960, kao i srebrena EURO 1960 Pariz²⁴

Barbara Žeruk, domaćica, Tribunj

Ivo Žeruk, umirovljenik, Tribunj

Prof. dr. sc. Tomislav Živković

Josip Žmegač, tesar, Stuttgart, S.R. Njemačka

Prof. dr. sc. Darko Žubrinić

Prof. dr. sc. Miroslav Zugaj

---

²⁴ Čestitam na velikom uspjehu peticije za referendum sa lihvarskom Slovenijom, kao i sa lihvarskom EU.

Ovako treba pokrenuti mase Hrvata da glasaju za Dr Tuđmana, koji je u ovom momentu jedini uz Dr Jurčevića da bude predsjednik Hrvatske. Dr Tuđman i Dr Jurčević bi se trebali sastati, i u ovom momentu Dr Jurčević bi se trebao povuci i pozvati sve one, koji bi glasali za njega, da glasaju za Dr Tuđmana, jer inače rasipanje glasova državotvornih Hrvata, može se dogoditi, da velelopov iz Splita, Vidošević, kojeg podržava velezdajnik Mesić, kao i Bandić budu išli u drugi krug, a to bi bila prava katastrofa za Hrvatsku. Treba narod pozvati da masovno izadju na izbore i glasaju za Dr M Tuđmana. Trebalo je već davno stvoriti novu državotvornu stranku, jer kako vidim Ruža Tomašić radi sporo sa novom strankom prava, koja je trebala biti najveća državotvorna stranka.

OTVORENO PISMO HRVATSKOJ TELEVIZIJI

Sučeljavanje predsjedničkih kandidata na Hrvatskoj Televiziji 20. studenoga navečer je najkvalitetniji program jačanja demokracije u Hrvatskoj u zadnjih deset godina.

Čestitamo i zahvaljujemo gđi Hloverki Novak Srzić i g. Branimiru Biliću na odličnom vođenju.

Građani su imali prilike vidjeti odnos kandidata prema strateškim pitanjima hrvatskih granica, odnosa sa Europom, poštovanja dostojanstva ljudi i naroda, vjeri, razvoju gospodarstva, školstva, odgovornosti prema Hrvatima izvan Hrvatske i drugog. Vidjeli smo snažnu raspravu što Hrvatska treba i što može učiniti. Vidjeli smo i karakterne crte kandidata, samopouzdanje, jasnoću, povjerenje u budućnost, tolerantnost i državništvo.

Predsjednik Republike se bira na razdoblje od pet, odnosno deset godina. To je razdoblje dovoljno dugo da se ocijeni kako su se Predsjednik, ali i cijela vlast i politika pa i Hrvatska uopće sve do svake obitelji i čovjeka suočili i rješavali probleme kao i iskoristili mogućnosti razvoja.

Izbor predsjednika je okupljanje budućih suradnika u vođenju države, suočavanje sa građanima i preuzimanje svih i svakog od nas, a ne samo kandidata i budućeg Predsjednika/ce na odgovornost i ljubav za Hrvatsku.

Vrijeme od 1990. do 2000. bilo je biblijsko vrijeme Hrvatske slobode, uvođenja demokracije, obrane i preuzimanja odgovornosti za budućnost vlastitog naroda. Bilo je to vrijeme neponovljivog uspjeha koje svojom snagom potiče i na kritičko sagledavanje propuštenog.

Po prvi puta u modernoj povijesti 2000. godine imali smo mogućnost uživati slobodu u miru. Nikada Hrvatska nije imala veće mogućnosti i nikada nije više propušteno. Ovakva politika vođena kroz deset godina oštetila je i razočarala gotovo svakog u Hrvatskoj. Zbog toga se proširio pesimizam i opće odbacivanje politike. Velika odgovornost za to leži na Hrvatskoj televiziji, jer nije njegovala političko ozračje kakvo smo imali prigodu vidjeti u spomenutoj emisiji. O tome nam svjedoče i prigоворi pojedinih kandidata o ogromnoj razlici u tretmanu u hrvatskim medijima, a posebno na televiziji.

Ipak, uvjereni smo da nema razloga za pesimizam. Hrvatska je lijepa, naša je, bogata je i vlastitim radom, pameću i ljubavi možemo je učiniti uspješnom, sigurnom, ponosnom i sretnom.

Zbog odgovornosti za Hrvatsku, budućnosti svakog građanina i svih kandidata, trebamo imati priliku za što više ovakvih emisija s kandidatima, da čujemo njihove stavove, upoznamo ih kao ljude i tako formiramo vlastite stavove, te kao birači odlučimo kome ćemo povjeriti da nas povede u zajedničko stvaranje Hrvatske.

Zbog ovakvih potreba nas građana tražimo da se ovakve emisije do izbora održavaju najmanje jednom tjedno. Ovo tražimo u ime svih hrvatskih građana, poštivanja medijskih sloboda, razvoja demokracije i odgovornosti za hrvatsku budućnost.

Zagreb, 21. studenoga 2009.

Akademik Ivan Aralica

Akademik Borislav Arapović (Inozemni član Ruske akademije znanosti)

Stjepan Asić, dizajner, predsjednik AHK (Australsko-hrvatskog kongresa)

Don Miljenko Babaić

Marijan Babić, ing. cest. prometa

Nenad N. Bach, skladatelj (New York, SAD)

Tihomir Bajtek

Miljenko Baloković, knjižničar

Marin Belančić, nakladnik i dragovoljac Domovinskog rata

Božica Belančić

Katarina Belančić, prof.

Karolina Belančić, fiz. terapeutica

Kap. Darko Belović

Petar Bezjak, ekonomist i bivši predsjednik Hrvatskog studentskog zbora

Vlatko Bilić, dipl. ing. arh.

Damir Borovčak, dipl. ing., samostalni publicist

Dr.sc. Srećko Botrić, doc

Josip Botteri Dini, akademski slikar, predsjednik Ogranka Matice hrvatske u Splitu

Mr. sc. Tomislav Bradić
Branko Bralić, fotograf
Ivica Brešić, magistar ekonomije
Juraj Cigler, dipl.inž.grad., Čakovec
Prof. dr. sc. Marin Cikeš
Davor Cvitanić, dipl.ing
Joško Čelan, novinar i publicist, Split
Tomislav Čolak, profesor povijesti, Knin
Mirko Čondić, pukovnik HV u m.
Jadranka Čuljak-Duvnjak, odvjetnica, Osijek
Prof. dr. sc. Ante Čuvalo
Ikica Čuvalo, prof.
Marko Ćavar, umirovljenik
Mate Ćavar, pjesnik i publicist
Dr. Ružica Ćavar, dr. stomat. i dr. med., predsjednica Hrvatskog pokreta za život i obitelj
Prim. Egidio Ćepulić, dr.med.
General Ljubo Česić Rojs
Prof. dr. sc. fra Šimun Šito Čorić, nacionalni koordinator Hrvatskih kat. Misija u Švicarskoj
Prof.dr.sc. Vlado Dadić
Prof. dr.h.c. Nikola Debelić
Zlata Derossi, prof.
Julije Derossi, knjiž.
Davor Dijanović, student
Admiral Davor Domazet Lošo
Prof. Tomislav Držić, novinar i urednik "Hrvatskog lista"
Drago Duvnjak, dipl. ing.
Silvana Dvornik, dipl. ing.
Željko Dvornik, ing.
Prof. dr. sc. Neven Elezović
Prof. dr. sc. Radoslav Galić
Dunja Gaupp, menađer prodaje
Osvin Gaupp, dipl. el. ing.
Danica Glavaš
Vlado Glavaš
Tomo Gložinić, sudac vrhovnog suda u mirovini

Frano Grbavac
Mate Grbavac
Ivica Grgić, glavni urednik portala:
<http://www.lijepanasadomovinahrvatska.com>
Josip Grgić, mag. oec, stručni suradnik, Ploče
Prof. dr. sc. Vinko Grubišić
Petar Hinić, predsjednik Hrvatske kulturne zajednice, Stuttgart
Andela Hodžić, ing. informatike
Elamer Hodžić, student
Karolina Hrastović, vjeroučiteljica
Branko Hrkač, sam. likovni umjetnik
Mr. sc. Božidar Ivanković
Kornelija Ivoš, sluzbenica
Dr. sc. Domagoj Jamičić, znanst. savjetnik
Akademik Dubravko Jelčić
Tomislav Jonjić, odvjetnik, publicist, glavni urednik Političkog zatvorenika
Prof. dr. sc. Drago Katović
Doc. dr. sc. Milica Klaričić Bakula
Alojzije Kokorić, ing.
Prof. dr. sc. Ivan Kordić
Stjepan Kovač, prevoditelj
Mate Kovačević, novinar i publicist
Matej Knežević, student
Prof. dr. sc. Slobodan Lang
Dr.sc.Damir Letinić, Zadar
Prof. Ive Livljanić, veleposlanik u m.
Ivica Luetić, novinar
Prof. Dr. sc. Aleksandar Lutkić
Prof. dr. sc. Mate Ljubičić, epidemolog
Ante Madunić, odvjetnik
Marijan Majstorovic, novinar i publicist
Marta Malinar, znanstveni statističar u m.
Prof. dr. sc. Ljubo Marangunić
Marija Markić, CTC
Slobodan Markić, P. Eng.
Rajka Martinec Mladinić, dipl. ing.

Dr. sc. Josip Matjan, die
Stipe Medvidović
Ivana Medvidović
Marijan Medvidović
Jela Medvidović-Grbavac
Dr. sc. Miroslav Međimorec
Ivica Mesić, dipl. iur.
Dr. sc. Jadranka Mićić Hot, docentica
Marko Mikulandra, književnik i redatelj
Slavica Mikulandra, glumica i pjesnikinja
Miroslav Mikuljan, filmski redatelj
Marko Milinković, umirovljenik, Varaždin
Petar Mladinić, prof.
Ninoslav Mogorović, predsjednik Kluba hrvatskih povratnika iz
iseljeništva 'Krasna zemljo', Pula
Nikola Mulanović, Mokošica
Prof. dr. fra Andrija Nikić, predsjednik Hrvatskog kulturnog društva
Napredak Mostar
Dr. Ing. Marijan Papić
Mr. sci. Josip Papković, dipl. ing. fiz.
Ivo Paradžik, umirovljenik
Marija Peakić-Mikuljan, književnica
Ankica Pečarić, prof.
Akademik Josip Pečarić
Prof. dr. sc. Nedjeljko Perić
Mr. sc. Marina Periša, prof. geologije i geografije
Marija Perković, dipl iur, Split
Mr. sc. Damir Pešorda, kolumnist i profesor
Mile Pešorda, književnik i urednik
Daniel Pinjusić, radnik
Jasenka Polić Biliško, prof.
Akademik Stanko Popović
Davor Potočnjak
Mario Potočnjak
Damir Primorac, Belgija
Dr. Stjepan Razum
Božidar Ručević, dipl. ing.

Jakov Sedlar, redatelj

Marija Slišković, predsjednica udruge Žene u Domovinskom ratu

Prof. em. dr. sc. Ivo Soljačić²⁵

Barbara Stanić, pjevačica

Stjepan Jimmy Stanić, estradni umjetnik

Fra Miljenko Stojić

Jaroslav Stučka, umirovljenik, Osijek

Ante Šare, dipl.ing.el., sveučilišni nastavnik u mirovini i Predsjednik HUV-a ("Hrvatska udruga vlasnika otuđene imovine za vrijeme fašističkog i komunističkog režima")

Oskar Šarunić, novinar i snimatelj

Mr.sc. Ljubomir Škrinjar

Mr sc. Đuro Škvorc, umirovljeni časnik

Prof. Ivana Tanovitski

Prof. dr. sc. Zdravko Tomac

Mile Tominac, poduzetnik

---

²⁵ U privitku Ti šaljem crticu koja je objavljena u jučerašnjem Večernjem. Možda će barem malo koristiti iako se u množini objavljenog materijala ovakva crtica lako izgubi.

Jedno je sigurno kraj ovakvog ponašanja medija Izbori nikako nisu demokratski.

Pozdrav i svako dobro Ivo

19. 11. 2009.

HRT I PREDSJEDNIČKI IZBORI

Još nije pravo ni počela kampanja za predsjedničke izbore, a već se mogu uočiti mnoge nepravilnosti na koje bar za sad nitko nije reagirao. To se osobito može uočiti u emisijama HRT-a. HRT je javna a ne komercijalna televizija, pa bi trebala u svojim emisijama jednako tretirati sve kandidate za predsjednika Republike koji su prema zakonskim propisima ravnopravni. Međutim to se ne dogada. HRT daje prednost četvorici ili petorici kandidata koji prema njihovu mišljenju imaju šanse na izbor, a druge kao da je već unaprijed otpisala i jedva ih ili nikako ne spominje. Kako su emisije HRT-a vrlo mnogo gledane, takav tretman ima vrlo velik utjecaj na mišljenje i stav velikog broja birača, koji nemaju objektivne mogućnosti da se potpuno jednakopravno upoznaju sa svim kandidatima. Dakle HRT potpuno protuzakonito prejudicira izborne rezultate u korist od nje već određenih kandidata, ne dajući pri tom pravo drugim kandidatima da se ravnopravno natječu. Mislim da je ovakav rad i postupak potpuno protuzakonit i da direktno utječe na demokratsko pravo gradana na slobodan izbor predsjednika RH.

Ivo Soljačić

Damir Tučkar, dipl.ing.

Nevenka Vlaić, dipl. oec.

Zdravko Vlaić, dipl. ing

Prof. dr. sc. Rudolf Vouk

Dr. sc. Davor Vrsaljko, znanstveni suradnik i kustos

Marijana Vukadin, tajnica uprave

Daniel Mathew Zakarija, dia, aia

Mladen Zelić, dipl.ing elektrotehnike, prof. matematike i fizike, Split

Prof. dr. sc. Ivan Zulim

Ante Žanetić, bivši direktor australske banke, po profesiji učitelj i
bivši igrač splitskog

Hajduka, olimpijska zlatna medalja Rim 1960, kao i srebrna EURO
1960 Paris

Prof. dr. sc. Tomislav Živković

Prof. dr. sc. Darko Žubrinić

NOVO OTVORENO PISMO HRVATSKOJ TELEVIZIJI

Niste odgovorili na naše prethodno otvoreno pismo. Svi su mediji to pismo potpuno skrili od hrvatske javnosti. Pitamo se je li to zato što smo ga počeli ovako:

,Sučeljavanje predsjedničkih kandidata na Hrvatskoj Televiziji 20. studenoga navečer je najkvalitetniji program jačanja demokracije u Hrvatskoj u zadnjih deset godina. Čestitamo i zahvaljujemo gdјi Hloverki Novak Srzić i g. Branimiru Biliću na odličnom vođenju.“

Ili medijima smeta naš zahtjev:

,Zbog ovakvih potreba nas građana tražimo da se ovakve emisije do izbora održavaju najmanje jednom tjedno. Ovo tražimo u ime svih hrvatskih građana, poštivanja medijskih sloboda, razvoja demokracije i odgovornosti za hrvatsku budućnost.“

Očito je da potpisnici nisu zadovoljni medijskom slobodom u Hrvatskoj, a cilj pisma je omogućavanje poštenih izbora za predsjednika države. Medijska blokada toga otvorenog pisma, a još više otvorenog pisma „Hrvatskoj javnosti o inicijativi za referendum o graničnom sporu sa Slovenijom“, koje je potpisalo preko 700 hrvatskih državljana najrazličitijih zanimanja (između ostalih, 16 akademika, sedamdesetak sveučilišnih nastavnika odnosno stotinjak doktora znanosti) samo potvrđuju priče o „crnim listama“ na kojima su mnogi od potpisnika.

S nevjericom smo doznali kako se u isto vrijeme skupljaju potpisi za peticiju u kojoj se tvrdi kako „HRT nije katedrala već **tamnica hrvatskog duha**“. Zašto? Zato što su pokretači oni kojima je u spomenutih deset godina omogućen golem prostor i materijalna sredstva na toj istoj televiziji. Kroz tih deset godina oni su doista mogli prosvjedovati protiv politike po kojoj mnogim hrvatskim intelektualcima, koji misle drugačije od njih, mediji nisu bili dostupni. Čak su od hrvatske javnosti sakrivena međunarodna priznanja nepodobnim hrvatskim znanstvenicima i umjetnicima.

Zato je zaista nevjerljivo kako ljudi nasjedaju podvalama toga rigidnoga komunističkog "štaba" instaliranog na HTV-u, a koji čine Denis Latin, Aleksandar Stanković i mnogi pridošli drugovi. U općoj

zbrci koja se ovih dana odvija na HTV-u (da li slučajno upravo sada pred izbore?) to zanimljivo društвance vidi svoju priliku da zauzme Informativni program HTV-a i tako bitno odredi tijek i ton izbora za Predsjednika Republike Hrvatske, a jednako tako i za nešto kasnije parlamentarne izbore. Da bi to postigli oni svim silama i ne birajući sredstva nastoje srušiti Hloverku Novak Srzić jer bi tako napokon došli u priliku postaviti svog čovjeka i postići ono o čemu sanjaju već godinama: Latina na čelo Informativnog programa HTV-a!

Cini se uvjerljivom i verzija, o kojoj se u zadnje vrijeme sve više šuška da bi aktualni Predsjednik, koji uskoro seli u novu rezidenciju u Grškovićevoj, na taj način želio zadržati presudan utjecaj na HTV te tako nastaviti kontrolirati politički život u Hrvatskoj i nakon svog silaska s vlasti - odnosno on bi bio u prilici ne samo dobiti svoju televiziju nego i svog privatnog predsjednika države, svoju lutku na koncu.

Zato je pogrešno potpisivati peticiju protiv Hloverke Novak Srzić i napadati je, jer ona nesumljivo radi pod nepodnošljivim pritiscima čija je svrha njezina ostavka. Hloverka Novak Srzić je odana demokraciji, naravno vodeći računa koliko je to moguće u današnjoj Hrvatskoj u kojoj i vlast i mediji moraju samo ispunjavati domaće zadaće svjetskih moćnika. Vjerojatno nikada ne bismo vidjeli sve predsjedničke kandidate u jednoj emisiji i čuli njihova gledišta (a bilo je to zaista prevažno za svijest običnog čovjeka) da ona nije tako odlučila. No, ona je odlučila i dalje svima davati novu priliku, a ne samo "velikoj čertvorki" (Josipović, Pusić, Vidošević, Kain) pa je zato i nastala ta histerija za njezinom smjenom.

Ljudi ne bi smjeli biti tako površni i nasjedati na tako pogubne i opasne namještajke Latina i njegovih pokrovitelja.

Zato očekujemo kako ćete postupiti u skladu sa zahtjevom iz našega prvog pisma u svezi s predsjedničkim izborima, ali i da ćete svima omogućiti jednakopravno pravo na medijsku slobodu.

Zagreb, 25. studenoga 2009.

Akademik Ivan Aralica

Akademik Borislav Arapović, Inozemni član Ruske akademije znanosti

Dr. sc. Mato Artuković, viši znanstveni suradnik
Domagoj Artuković, student
Francika Artuković, dipl. ing.
Jozo Artuković, umirovljenik
Mirjana Artuković, službenica
Mirna Artuković, studentica
Stanislav Artuković, student
Marija Artukovic Zelić, dipl. ing.
Don Miljenko Babaić
Marijan Babić, ing. cest. prometa
Nenad N. Bach. dipl.ing., skladatelj
Ivan Balić, oec.
Đurđica Bastjančić, prof.
Iva Bastjančić, student
Ivan Bastjančić, dipl. ing.
Marin Belančić, nakladnik i dragovoljac Domovinskog rata
Božica Belančić
Katarina Belančić, prof.
Karolina Belančić, fiz. terapeutica
Darko Belović, kap.
Tomislav Beram Predsjednik Hrvatskog međudruštvenog odbora za
zajedničku suradnju Novi Južni Wales Australija
Petar Bezjak, ekonomist i bivši predsjednik Hrvatskog studentskog
zbora
Damir Borovčak, dipl. ing., samostalni publicist
Branko Bošnjaković, umirovljenik
Ruža Bošnjaković, umirovljenica
Tvrko Brekalo, dipl. jur.
Ivica Brešić, magistar ekonomije
Janko Bučar, diplomirani pravnik i književnik
Dr. sc. Miljenko Buljac, prof. savjetnik
Juraj Cigler dipl. inž. grad.
Davor Cvitanic, dipl. ing.
Fanika Cvitanic, dipl. ing.
Joško Čelan, novinar i publicist
Mr. sc. Emil Ćić, muzikolog, teolog, filozof i skladatelj
Prof. dr. sc. Marin Čikeš

Dr. sc. Ambroz Čivljak
Ines Čolak, učiteljica
Tomislav Čolak, profesor povijesti
Srećko Čuljak, dipl. eoc.
Tihomir Čuljak, dipl. eoc.
Prof. dr. sc. Vera Čuljak
Jadranka Čuljak-Duvnjak, odvj.
Marko Ćavar, umirovljenik
Mate Ćavar, pjesnik i publicist
Dr. Ružica Ćavar, dr. stomat. i dr. med., predsjednica Hrvatskog pokreta za život i obitelj
General Ljubo Česić Rojs
Prof. dr. sc. Vlado Dadić
Prof dr.dr.h.c. Nikola Debelić
Julije Derossi, književnik
Zlata Derossi, prof.
Davor Dijanović
Admiral Davor Domazet Lošo
Miroslav Dorešić, Institut Ruđer Bošković
Franjo Dragaš, Hrvatski Institut za Preporod Kulture, Filip-Jakov (HIPK)
Drago Draženović, umirovljenik
Tomislav Držić, prof., novinar i urednik "Hrvatskog lista"
Malkica Dugeč, hrv. pjesnikinja
Ante Duvnjak, ing. građevine
Drago Duvnjak, dipl. ing.
Ivo Dužević, dr. med., psihijatar, psihoterapeut
Prof. dr. sc. Neven Elezović
Matija Filajdić, umirovljenica
Drago Frnjolić, časnik HV
Dunja Gaupp, menađer prodaje
Osvin Gaupp, dipl. el. ing.
Danica Glavaš
Vlado Glavaš
Robert Gložinić, automatičar
Tomo Gložinić, sudac Vrhovnog suda RH, u mirovini
Vanja Grbac Gredelj, dr. med pulmolog, nutricionist, publicist

Frano Grbavac, poduzetnik

Mate Grbavac, student

Ante Grbić - zaštitar

Ante Grbić - student

Antonia Grbić – student

Radojka Grbić

Željko Gredelj, dipl. ing.

Ivica Grgić, glavni urednik portala:

<http://www.lijepanasadomovinahrvatska.com>

Josip Grgić, mag.oec.

Prof. dr. sc. Vinko Grubišić

Dr. sc. Branko Hanžek

Petar Hinić, presjednik Hrvatske kulturne zajednice – Stuttgart

Andjela Hodžić, ing. informatike

Elamer Hodžić, student

Marije-Dražen Horvat, dipl. ing.

Nedeljka Horvat, dipl. ing.

Karolina Hrastović, vjeroučiteljica

Mr. sc. Dragutin Ivančić

David Ivić, grafički dizajner

Igor Ivoš, student

Kornelija Ivoš, službenica

Ante Rokov Jadrijević, dipl. ing.

Gordana Jakšetić, dipl.ing.

Mr. sc. Julije Jakšetić

Dr. sc. Domagoj Jamičić, znanst. savjetnik

Akademik Dubravko Jelčić

Dr. sc. Milan Jelić, ekonomist u m., Argentina

Prof. dr. sc. Ivan Jelicić

Dubravko Jošić, dipl. ing. fizike

Tomislav Jurkić, dipl. ing.

Andelko Jurun, predsjednik Hrvatskog Doma, Buenos Aires u ime
1250 članova

Damir Kalafatić, dipl. ing. kemije, u m.

Marija Kalafatić, dipl. ing. kemije, u m.

Prof. dr sc. Drago Katović

Prof. dr sc. Vladimir Katović

Viktor Kerže, član opernog zbora
Petar Kerže, profesor
Dr. sc. Milica Klaričić Bakula, docentica
Jure Knezović, predsjednik Internacionalne asocijacije bivših političkih uznika i žrtava komunizma, Berlin
Matej Knežević
Alojzije Kokorić, ing.
Prof. dr. sc. Ivan Kordić
Stjepan Kovač, prevoditelj
Mate Kovačević, novinar i publicist
General Marinko Krešić, predsjednik udruge Hrvatski generalski zbor
Petar Kružić, dr. stom., Stuttgart
Vjera Kurtović, profesorica
Zdenko Kurtović, serviser informatičar
Dragutin Kušan, umirovljenik
Marica Kušan, umirovljenica
Stjepan Lamza
Prof. dr. sc. Slobodan Lang
Prof. dr. sc. Ante Lauc
Prof. Ive Livljanić, veleposlanik u m.
Katica Lukacić, dipl. ecc.
Zvonko Lukacić, akad. slikar
Ljubomir Ljubičić, prvi hrvatski redarstvenik i predsjednik Udruge za Slobodu i neovisnost
Ante Madunić, odvjetnik
Blažena Magdić
Ivan Magdić, umirovljeni časnik HV
Marijan Majstorović, novinar i publicist
Hrvoje Malinar
Marta Malinar, znanstveni statističar u m.
Sanja Mamić dipl. ing. građ.
Mate Maras, književni prevoditelj
Dr. Radoslav Marić, ABOG
Željka Marić, službenica,
Ivica Marijačić, novinar, glavni urednik 'Hrvatskog lista'
Ana Marijić, činovnik

Ivana Marijić, student
Katarina Marijić, student
Petar Marijić, radnik
Marija Markić, CTC
Marinko Markić, zamjenik direktora za proizvodnju
Slobodan Markić, P. Eng.
Renata Markuš, ekonomistica
Miško Maslać, Cleveland, USA
Mirja Matas-Grotti
Dr. sci Josip Matjan, dipl. ing.
Maja Matulić
Manda Matulić
Zoran Matulić
Andrija Mažić, službenik
Stipe Medvidović, ing.
Ivana Medvidović, dipl. ek.
Marijan Medvidović, student
Zoran Medvidović, ing.
Jela Medvidović-Grbavac, obrtnik
Dr. sc. Miroslav Medimorec
Ivica Mesić, dipl. iur.
Dr. sc. Jadranka Mičić Hot, docentica
Cika Mikolčić, prof.
Marko Mikulandra, književnik i redatelj
Slavica Mikulandra, glumica i pjesnikinja
Miroslav Mikuljan, filmski redatelj
Marko Milinković, umirovljenik
Jasna Miloš dipl. eoc.
Josip Miljak, predsjednik HČSP
Petar Mladinić, prof.
Alfred Obranić, dipl. ing., predsjednik HDPZ-a
Željko Olujić, odvjetnik
Slavica Orban, umirovljenik
Michael Pack, Hrvatski Svjetski Kongres – UK
Ivo Paradžik, umirovljenik
Marija Peakić-Mikuljan, književnica
Rade Perković, glumac

Alojzije Petračić, umirovljenik
Ninoslav Mogorović, predsjednik Kluba hrvatskih povratnika iz
iseljeništva 'Krasna zemljo'
Nikola Mulanović, umirovljenik
Zvonimir Pandžić, dipl. ing.
Dr. sc. Marijan Papić, ing.
Josip Papković
Miroslav Papić, dipl. ing. stroj.
Branislav Pazman, ing. elektrostrojarstva
Ljerka Pazman, viši fizioterapeut
Ankica Pečarić, prof.
Akademik Josip Pečarić
Mr. sc. Marina Periša, prof. geologije i geografije
Marija Perković, dipl. iur.
Mile Pešorda, književnik i urednik
Jasminka Petracija, kemijski tehničar
Mladen Petracija, projektant, Zagreb, Skrlceva 4.
Daniel Pinjusić, radnik
Nenad Piskač, književnik
Luka Podrug, politički tajnik HČSP
Jasenka Polić Biliško, prof.
Akademik Stanko Popović
Stjepan Poropatić, dipl. ing. – Stuttgart
Davor Potočnjak, student
Mario Potočnjak, dipl. ing.
Zoran Pranjković, dipl. ing. građ.
J. Ivan Prcela, urednik-autor knjige „Hrvatski Holokaust“
Damir Primorac, Belgija
Filim Prlić
Prof. dr. sc. Tanja Pušić
Mira Radičević, dipl. oec.
Prof. dr. sc. Ružica Razum
Dr. sc. Stjepan Razum
Milan Ribičić, dr. vet. med.
Božidar Ručević, dipl. ing.
Hrvoje Saban
Marko Skejo, pukovnik HOS-a, član Glavnog stana HČSP

Marija Slišković, predsjednica udruge Žene u Domovinskom ratu
Gordana Smitka, poduzetnica
Marijan Smitka, umirovljenik
Matea Spudic – student
Marica Spudic Kušan - trgovac
Barbara Stanić, pjevačica
Stjepan Jimmy Stanić, estradni umjetnik
Fra Miljenko Stojić, teolog, književnik i novinar
Jaroslav Stučka, umirovljenik
Antonio Sudac, turisticki službenik
Dragutin Sudac, umirovljeni policajac
Ljiljana Sudac, službenik
Ante Šare, dipl. ing. el., sveučilišni nastavnik u mirovini i
Predsjednik HUV-a
Oskar Šarunić, novinar i snimatelj
Dražen Šep, dipl. soc. rad.
Josip Šintić, prof. psih.
Nelo Škabić
Mr. sc. Đuro Škvorc
Ivana Šimat
Marko Šimat, dipl. ing.
Mijo Šimić
Prof. dr. Hrvoje Šošić, dipl. ecc.
Ivana Tanovitski, prof.
Benjamin Tolić, filozof i publicist
Prof. dr. sc. Zdravko Tomac
Željko Tomašević, dipl. iur.
Mile Tominac, poduzetnik
Damir Tučkar, dipl. ing.
Prof. dr. sc. Nikica Uglešić
Prof. dr. sc. Kosta Urumović
Dr. sc. Ivo Velić, znanstveni savjetnik
Đuro Vidmarović, veleposlanik u mirovini
Nevenka Vlaić, dipl. oec.
Zdravko Vlaić, dipl. ing.
Marijana Vukadin, tajnica uprave
Ivan Vukić, građevinski tehničar

Marija Vukić, medicinska sestra

Petar Vulić, književnik

Ljerka Vukić, prof.

Marinko Vukoja

Barbara Zagorac, umirovljenica

Daniel M. Zakarija, dia, aia - Split/Chicago

Milan Zanoški, inž. cestovnog prometa.

Mladen Zelić, dipl.ing elektrotehnike, prof. matematike i fizike

Drago Zovko, dipl. iur.

Ante Žanetić, bivši direktor australske banke, po profesiji učitelj i
bivši igrač splitskog Hajduka, olimpijska zlatna medalja Rim
1960, kao i srebrna EURO 1960 Paris

Nada Živaković, umirovljenica

Zlata Živaković Kerže, znanstvena savjetnica

Prof. dr. sc. Darko Žubrinić

OTVORENO PISMO PROGRAMSKOM VIJEĆU HRT-A

Poštovani,

Danas je deseta obljetnica od smrti Oca hrvatske države akademika Franje Tuđmana.

Šaljem vam Otvoreno pismo vašem Programskom Vijeću s više od 200 potpisnika - državljana RH najrazličitijih zanimanja (od akademika, sveučilišnih profesora, književnika, umjetnika do radnika i umirovljenika) u znak protesta što se na vašoj televiziji (koja bi trebala biti i naša jer je navodno javna) vrijeđa uspomena na njega, a time se vrijeđaju i svi istinski hrvatski domoljubi!

S poštovanjem,
akademik Josip Pečarić

Poštovani gospodo,

iznenađeni smo vijeću po kojoj ste raspravljali o pokrenutom postupku razrješenja glavne urednice Informativnog programa HTV-a, Hloverke Novak Srzić. Utvrdili ste da je ravnatelj HTV-a Blago Markota (koga ste inače smijenili) pokrenuo postupak njezina razrješenja te zaključili kako od Ravnateljstva o tom postupku treba tražiti mišljenje u roku od tri dana, a od Hloverke Novak Srzić očitovanje u roku od sedam dana. Ovaj zaključak donijeli ste jednoglasno.

Jasno nam je da niste uopće razmatrali dva pisma koja smo uputili HTV-u. Očito je da ste se time svrstali uz one o kojima pišemo u svom drugom pismu HTV-u:

„Zato je zaista nevjerljivo kako ljudi nasjedaju podvalama toga rigidnoga komunističkog "štaba" instaliranog na HTV-u, a koji čine Denis Latin, Aleksandar Stanković i mnogi pridošli drugovi.“

A da je to tako potvrdila je reakcija voditelja emisije „Nedjeljom u 2“ (27. rujna 2009.) Aleksandra Stankovića na skandaloznu izjavu njegova gosta Igora Mandića da je u 90.-tim godinama prošlog

stoljeća, odnosno „nakon što su izbačeni iz ustava **trećina Srba ili ubijena, trećina Srba raseljena, trećina lojalizirana i Pavelić mirno spava**“. Doduše, voditelj Stanković je nakon što je Mandić spomenuo Pavelića konstatirao da je Mandić „upotrijebio teške riječi kad je govorio o položaju Srba u Hrvatskoj nakon 1991. i usporedio to s naumom Ante Pavelića“, ali je nakon Mandićeva novog i odlučnog zaključka da je „**Tuđmanova politika išla za time da riješi srpsko pitanje u Hrvatskoj, isto kao što je Hitler htio riješiti pitanje Židova**“, odnosno da je „**na isti način Tuđman riješio pitanje Srba u Hrvatskoj**“, izostala voditeljeva reakcija na tu izjavu.

Zar takva Stankovićeva reakcija zapravo ne pokazuje koga se može optužiti da „HRT nije katedrala već **tamnica hrvatskog duha**“ što je glavna optužba protiv gđe Hloverke Novak Srzić? Zato Vas pozivamo, da umjesto zahtjeva za smjenom gđe Hloverke Novak Srzić razmotrite odgovornost g. Stankovića za ovakvo izjednačavanje suvremene Republike Hrvatske s nacističkom Njemačkom! Njegovo nereagiranje je zapravo slaganje s takvom tvrdnjom, a to je kleveta najgore vrste kojom su povrijeđeni svi gledatelji HTV-a, isti oni koji su od države primorani vašoj televiziji plaćati «pristojbu». A HTV im to vraća ovakvim uvredama!

Već smo konstatirali da je sve to u funkciji predsjedničkih izbora, tj. u funkciji još većeg favoriziranja pojedinih predsjedničkih kandidata. To nam je pokazao i predsjednički kandidat SDP-a Ivo Josipović, kojega otvoreno podržavaju čak i neki članovi Programskog vijeća, a koji je jedan od onih koje vaša kuća favorizira preko svake mjere i ukusa. Naime, i on se uključio u zahtjeve za smjenom gđe Novak Srzić:

"svaki građanin koji je zadnjih mjeseci gledao HTV-ov središnji dnevnik mogao je i bez nekog velikog istraživanja zaključiti koga preferira gospođa Novak-Srzić".

Trebamo li vas podsjetiti da je upravo Josipović onaj kandidat kojeg je HTV postavio kao posljednjega u redosljedu nastupanja na vašoj televiziji. O tome se oglasilo i Hrvatsko kulturno vijeće:

„Iako smo već predugo svjesni bijede hrvatske demokracije ipak nismo očekivali da će se vladajući u Hrvatskoj usuditi dovesti u pitanje jednakopravnost kandidata u predsjedničkoj kampanji. U tom smislu najteža je situacija na HRT -u gdje se događa nastavak ideologičkih ratova nezamislivih na javnoj televiziji i na kraju sramotna programska podjela u redoslijedu nastupanja pojedinih predsjedničkih kandidata.

Treba li reći da je SDP-ov kandidat Josipović, inače izvan svake logike prezastupljen u svim medijima, dobio mogućnost da nastupi posljednji što je ozbiljna prednost do koje se dolazi ili sretnim ždrijebom (što ovaj put nije bio slučaj, barem ne javno) ili nepoštenim i zakulisnim favoriziranjem protiv kojega dižemo svoj glas zajedno s većinom hrvatskog naroda koja to isto gleda i osjeća.“

Hrvatskoj javnosti dužni ste objasniti, u najmanju ruku, na koji je način HTV dobio spomenuti redoslijed u predstavljanju kandidata.

S obzirom na ovakvo činjenično stanje očito je da ste predložili smjenu gđe Hloverke Novak Srzić samo zato što smatrate da tzv. javna televizija treba dati potporu predsjedničkom kandidatu SDP-a.

U kontekstu, kako HKV kaže, „ideologičkih ratova“, trebali biste uzeti u obzir i sljedeću vijest:

„Europska pučka stranka, koja ima najviše zastupnika u Europskom parlamentu, osudila je u utorak promicanje komunističkih simbola u nekim zemljama članicama, spominjući kao primjer Sloveniju zbog imenovanja ulica po Josipu Brozu Titu i odlikovanja jednog dužnosnika bivše jugoslavenske tajne službe.

- U kontekstu 20. obljetnice demokratskih promjena u Europi, kada se demokratska Europa prisjeća važnosti događaja od prije dvadeset godina, zastupnička skupina EPP-a u Europskom parlamentu odbacuje sustavno ohrabrivanje promidžbe komunističkih simbola i diktatora u nekim zemljama članicama. Primjerice, u Ljubljani, glavnom gradu Slovenije,

jedna ulica imenovana je po diktatoru Josipu Brozu Titu ove godine, a slovenski predsjednik Danilo Tuerk prošli je tjedan odlikovao Tomaža Ertla, bivšeg šefa tajne komunističke policije UDBA - kaže se u priopćenju EPP-a.

- To nije samo revidiranje povijesti i stvaranje podjela u društvima, nego i postavljanje loših primjera za mlade naraštaje. To usporava ozdravljenje društava što je ključni cilj dovršetka tranzicije prema demokraciji. To šalje posebno negativnu poruku domaćoj i međunarodnoj javnosti kao i mlađim naraštajima - ističe šef zastupničke skupine EPP-a Joseph Daul.

- Žalimo zbog odlikovanja bivšeg šefa tajnih službi Slovenije. To je kao da ste odlikovali čelnika STASI-a u istočnoj Njemačkoj - zaključuje Daul. “

Ponovo ćemo Vas podsjetiti na upozorenje dano u našemu drugom pismu:

„U općoj zbrici koja se ovih dana odvija na HTV-u (da li slučajno upravo sada pred izbore?) to zanimljivo društvene vidi svoju priliku da zauzme Informativni program HTV-a i tako bitno odredi tijek i ton izbora za Predsjednika Republike Hrvatske, a jednako tako i za nešto kasnije parlamentarne izbore.“

U tom kontekstu prirodno se nameće zaključak da HTV preferira Ivu Josipovića koji je bio član SK još od 1980. godine (prema „Slobodnoj Dalmaciji“ od 31. 10. 2009. u Partiju je ušao zbog tuge za Titom) zbog njegova mišljenja kako je Tito pozitivna ličnost (vidjeti Index.hr, utorak 16. rujna 2008. - prenio Portal Dragovoljaca Domovinskog rata RH 8. prosinca 2009.):

„Ne bih mogao odgovoriti je li on bio heroj ili zločinac, jer to su preopćenite kvalifikacije. Imao je svoje i dobre i loše strane, ali on je za mene u konačnici pozitivac,“

Jeste li se i vi napadima na gđu Hloverku Novak Srzić, zapravo uključili u borbu za HTV koja će isključivo biti dostupna zagovornicima lika i djela jednog od najvećih zločinaca dvadesetoga stoljeća?

Uvjereni smo da naše pismo u sadržajnom smislu ima potporu ne samo nas potpisnika (a potpisali smo i nedavno pismo sličnoga sadržaja) nego i velikog dijela naroda koji sa zaprepaštenjem promatra drsko vrijedanje najdubljih hrvatskih osjećaja, koje već predugo traje bez ikakvih sankcija odnosno posljedica po one koji to čine. I, umjesto da se postavi pitanje čudne i problematične djelatnosti jednog Stankovića ili Latina na HRT-u, postavlja se problem Hloverke Novak-Srzić, a u tu prozirnu hajku uključuje se javno, ništa manje nego i jedan predsjednički kandidat (Josipović), što je skandal nezabilježen u svijetu demokracije. Ovo je slučaj koji ukazuje da je demokracija u Hrvatskoj ozbiljno ugrožena. Upozoravamo stoga članove Programskog vijeća da stanu u obranu krvlju stečene demokracije koja, nažalost, upravo na HRT-u pokazuje dramatične oblike ugroženosti.

Zagreb, 9. 12. 2009.

Akademik Smiljko Ašperger

Dr. sc. Mato Artuković, viši znanstveni suradnik

Duško Abramović, Mississauga, Canada

Nevena Abramović, Mississauga, Canada

Domagoj Artuković, student

Francika Artuković, dipl. ing.

Hrvoje Artuković

Ivana Artuković

Jozo Artuković, umirovljenik

Mirjana Artuković, službenica

Mirna Artuković, studentica

Stanislav Artuković, student

Don Miljenko Babaić

Marijan Babić, ing.

Aneli Bacelj, dipl. ljudsko pravo, Švedska

Daniel Bacelj, novinar, Švedska

Josip Bacelj, umirovljenik, Švedska

Neda Bacelj, političarka Švedske
Ivan Balić, službenik
Akademik Slaven Barišić
Andrija Baltić, dipl. ing.
Tomislav Beram, Predsjednik Hrvatskog Međudrustvenog odbora za zajedničku suradnju Sydney Australia
Ante Bevanda, Cleveland, SAD
Marica Bevanda, Cleveland, SAD
Ivan Bićanić, ing.
Marija Bićanić, umirovljenica
Mr. sc. Nikola Bićanić
Franc Bilić, prof.
Vlatko Bilić, dipl. ing. arh.
Pero Blazević, Cleveland, SAD
Dražen Bokor, Montreal, Kanada
Gojko Borić, novinar i publicist
Damir Borovčak, dipl. ing., samostalni publicist
Niko Bosković, dipl. ing.
Mr. sc. Tomislav Bradić
Ante Brčić, novinar
Ivan Brdar, Cleveland, SAD
Andrijana Brekalo, dipl. ing.
Tvrtko Brekalo, dipl. iur.
Ivica Bresić, mag. oecc.
Kristijan Brkljačić, dipl. ing.
Anton Bruketa, poduzetnik, Cleveland, SAD
Janko Bučar, dipl. pravnik i književnik
Prof. dr. sc. Marin Cikeš
Joso Cindrić, Cleveland, SAD
Mr.sc. Ferdo Colak, prof. (Njemačka)
Davor Cvitanić, dipl. ing.
Fanika Cvitanić, dipl. ing.
Joško Čelan, novinar i publicist
Srećko Čuljak, dipl. eoc.
Tihomir Čuljak, dipl. eoc.
Prof. dr. sc. Vera Čuljak
Jadranka Čuljak-Duvnjak, odvjetnica

General Ljubo Ćesić Rojs
Prof. dr. sc. Vlado Dadić
Prof dr. dr.h.c. Nikola Debelić
Julije Derossi, književnik
Zlata Derossi, prof.
Davor Dijanović
Admiral Davor Domazet Lošo
Dragi Ante Doljanin
Franjo Dragaš, Hrvatski Institut za Preporod Kulture; Filip-Jakov Tomislav Držić, prof., novinar i urednik "Hrvatskog lista"
Prof. Malkica Dugec, hrvatska pjesnikinja
Ante Duvnjak, ing. građ.
Drago Duvnjak, dipl. ing.
Ivo Dužević, dr. med., psihijatar, psihoterapeut
Matija Filajdić
Nikola Franić, Cleveland, SAD
Dunja Gaupp, menađer prodaje
Osvin Gaupp, dipl. el. ing.
Ivo Gelo, Cleveland, SAD
Stana Gelo, Cleveland, SAD
Danica Glavaš
Vlado Glavaš
Robert Gložinić
Tomo Gložinić, dipl. pravnik
Prof. dr. sc. Ana Marija Grancarić
Frano Grbavac, poduzetnik
Mate Grbavac, student
Ante Grbić, Zadar
Ante Grbić, student
Antonia Grbić, student
Radojka Grbić
Josip Grgić, mag. oec.
Dr. sc. Branko Hanžek
Petar Hinić, Hrvatska kulturna zajednica, Stuttgart
Andjela Hodžić, eng. informatike
Elamer Hodžić, student
Karolina Hrastović, vjeroučiteljica

Branko Hrkač, sam. lik. Umjetnik
Katarina Iskra, med. sestra, Stuttgart
Kornelija Ivoš, službenica
Gordana Jaksetić, dipl. ing. mat.
Mr. sc. Julije Jakšetić
Dr. sc. Zvonimir Janović, sveučilišni profesor u m.
Ante Rokov Jadrijević, dipl. ing.
Luka Javor
Akademik Dubravko Jelčić
Dr. sc. Milan Jelić, ekonomist u m., Argentina
Tomislav Jurkić, dipl. ing.
Damir Kalafatić, dipl. ing. kemije, u m.
Marija Kalafatić, dipl. ing. kemije, u m.
Ivan Katić, industrijalac, Cleveland, SAD
Ljiljana Katić, dipl. učitelj i teolog
Slavko Katić industrijalac, Cleveland, SAD
Prof. dr sc. Drago Katović
Prof. dr sc. Vladimir Katović
Ivan Klarić, umirovljenik, Zagreb
Alojzije Kokorić, ing.
Nedjeljko Kovacavić, Cleveland, SAD
Stjepan Kovač, prevoditelj
Mate Kovačević, novinar i publicist
General Marinko Krešić, predsjednik udruge Hrvatski generalski zbor
Mladen Križanić, dipl. ing.
Tomo Kucinić, Cleveland, SAD
Ruža Kutleša prof.
Prof. Ive Livljanić, hrvatski veleposlanik u m.
Ivica Luetić, novinar
Prof. dr. sc. Mate Ljubičić
Mario Mađer, dipl. ing.
Marijan Majstorovic, novinar i publicist
Blažena Magdić
Ivan Magdić, umirovljeni časnik HV
Prof. dr. sc. Ljubo Marangunić
Ivan Marić

Marko Marić
Matko Marić
Željka Marić
Ana Marijić
Ivana Marijić
Katarina Marijić
Marija Markić, CTC
Slobodan Markić, P. Eng.
Miško Maslać, Cleveland, SAD
Dr. sci Josip Matjan, dipl. ing.
Andrija Mažić
Mr. sc. Lujo Medvidović, odvjetnik
Jela Medvidović-Grbavac, obrtnik
Josip Miljak, predsjednik HČSP
Luka Mitrović
Vlado Mitrović
Nikola Mulanović, umirovljenik
Ante Madunić, odvjetnik
Andrija Marić, poduzetnik, Cleveland, SAD
Ivo Masina, Cleveland, SAD
Milka Masina, Cleveland, SAD
Dr. sc. Miroslav Medimorec
Marko Milinković, Varaždin
Petar Mladinić, prof.
Ninoslav Mogorović, predsjednik Kluba hrvatskih povratnika iz
seljeništva 'Krasna zemlja'
Prof. dr. fra Andrija Nikić, predsjednik Hrvatskog kulturnog društva
Napredak u Mostaru sa 1101 članom
Prof. dr. sc. Milan Nosić
Alfred Obranić, predsjednik HDPZ-a
Michael Pack, za Hrvatski Svjetski Kongres – UK²⁶

---

²⁶ Štovani,

Evo tek sad se javljam u svezi događaja u upravi HTV-a kao i programa na TV-u. Rekoh TV-u jer HTV-u bi značilo Hrvatskoj televiziji, koja iako se tako naziva, nije.

U prvom redu, tko i zašto želi izbaciti gdje Hloverku Novak Sržić, jednu od prvih i sad već posljednjih iskusnih voditelja na našoj hrvatskoj televiziji. Malo

Josip Papković
Dr. ing. Marijan Papić
Ivo Paradžik, umirovljenik
Prof. dr. sc. Davor Pavelić
Branislav Pazman, ing elektrostrojarstva
Ljerka Pazman, viši fizioterapeut
Ankica Pečarić, prof.
Akademik Josip Pečarić
Dragutin Perić, Cleveland, SAD
Mr. sc. Marina Periša, prof.
Mr. sc. Damir Pešorda, kolumnist i profesor
Alojzije Petračić, umirovljenik
Prof. dr. sc. Ivan Petrović
Akademik Stanko Popović
Zoran Pranjković dipl. ing. grad.
Damir Primorac, Belgija
Mile Radas, Cleveland, SAD
Jela Radas, Cleveland, SAD
Ivo Radeljak, Cleveland, SAD
Ing. Nijo Radočaj, industrijalac, Cleveland, SAD
Vid Raguž - VIDRA, dragovoljac DR-a, Dubrovnik
Nedjeljko Razov, Cleveland, SAD

Hrvata (ica) danas ima u upravi HTV-a. Kad slušam neke voditelje u Hrvatskoj uživo ili drugim emisijama, ili sapunicama (Sunčana dolina), jezik im vrvi srbizmima ili nepotrebnim engleskim inačicama. Nasa zvana Hrvatska televizija sad bas pred izbore prikazuje partizanske filmove, promičući na taj način komunizam, koji je Europa osudila, a mi želimo u EU?! Plaćamo skupo TV a dobijemo za uzvrat škart i jugo bljuvotine.

OTVORENO je jedna od najboljih emisija na hrvatskoj emisiji, visokog europskog i demokratskog standarda. Kakve li sramote izbaciti ili izgubiti osobu, koja kakvog god se programa prihvati, stvoriti kvalitetu i interes, kakvu Hrvati mogu samo poželjeti.

Zato, mi Hrvati prosvjedujemo protiv onih, koji sve vise svode HTV program na balkanizam i komunizam, a nisu našli vrijedno da nas izvješćuju o dogadajima kao KRUG ZA TRG, proces protiv naših heroja u Haagu ili umjesto Neretve, Sutjeske da se prikaze vrijedan hrvatski film novije povijesti CETVERORED.

Hvala na pozornosti

Michael Pack

HRVATSKI SVJETSKI KONGRES - UK

Sonja Razov, Cleveland, SAD
Dr. Stjepan Razum
Milan Ribičić, dr. vet. med.
Božidar Ručević, dipl. ing.
Ivan Sarić
Neda Sarić-Rosandić, bivša veleposlanica, Cleveland, SAD
Gordana Smitka, poduzetnica
Marijan Smitka, umirovljenik
Barbara Stanić, pjevačica
Stjepan Jimmy Stanić, estradni umjetnik
Ivan Starčević, dipl. ing. ele. u m,
Miljenko Stojić, teolog, književnik i novinar
Jaroslav Stučka, umirovljenik
Ante Susnjara, Cleveland, SAD
Ante Šare, dipl. ing. el., sveučilišni nastavnik u mirovini i
Predsjednik HUV-a
Oskar Šarunić, novinar i snimatelj
Dražen Šepl, dipl. soc. rad.
Ivana Šimat, mr. pharm.
Marko Šimat, dipl. ing.
Mijo Šimić, dipl. ing.
Mr.sc. Ljubomir Škrinjar
Mr. sc. Đuro Škvorc
Miran Tadić, Cleveland, SAD
Benjamin Tolić, filozof i publicist
Ivana Tanovitski, prof.
Prof. dr. sc. Zdravko Tomac
Željko Tomašević, dipl. iur, pričuvni časnik HV
Mile Tominac, poduzetnik
Damir Tučkar, dipl. ing.
Prof. dr. sc. Kosta Urumović
Franjo Valentić, Cleveland, SAD
Đuro Vidmarovic, veleposlanik u mirovini
Zdravko Vlaić, dipl. ing.
Prof. dr. sc. Zlatko Vrljičak
Marijana Vukadin, tajnica uprave
Petar Vulić, književnik

Daniel M. Zakarija,dia,aia (Chicago)

Mladen Zelić, dipl. ing elektrotehnike, prof. matematike i fizike

Marija Zelic-Artuković, dipl. ing.

Blago Zovko, Cleveland, SAD

Branko Zovko, Cleveland, SAD

Drago Zovko, dipl. iur.

Marko Zovko, Cleveland, SAD

Ante Žanetić, bivši direktor australske banke, po profesiji učitelj i
bivši igrač splitskog Hajduka, olimpijska zlatna medalja Rim
1960, kao i srebrna EURO 1960 Paris

Portal „Hrvati amac“, 10. 12. 2009.

Portal HKV-a, 10. 12. 2009.

KOMENTARI NA PORTALU HRVATI AMAC

STOP LJEVIČARSKOM TERORU NA HTV-U

Svakako treba onemogućiti smjenu Hloverke N. S., jer je ona zadnja brana toj nedemokraciji, ljevičarskom teroru i neprofesionalnosti na HTV-u! Čim ljevičarima nije po volji (kao deset "mračnih" godina), odmah nema demokracije. Riješimo se već jednom i Tita i komunističkog znakovalja (i maknimo sve one table po zgradama u kojima se sastajao SKH)! DOSTA S TOM MESIĆEVOM RESTAURACIJOM! Nek i "antifašisti" malo pripaze što govore, kao što "ustaše" (kojih nema!) moraju paziti. Provedimo onda tu "političku korektnost" do kraja! A propos, veliki demokrat i pravnik (koji ne misli da je Hag političko sudište) Josipović navodno bio protiv kad se micalo naziv SKH!!! HAHAHA

Tihomira Mršić, 10-12-2009.

STOP LJEVIČARSKOM TERORU NA HTV-U

Dugo vas pratim i mišljenja sam da se ipak nešto iza brda valja...

Naime opet se ponavlja ona poznata hrvatska šutnja.

Svjedoci smo da se zadnjih mjeseci nešto mijenja..

Silno se osjećam ponosnim čitajući vaša cjenjena imena...nikako nemojte odustati...samo naprid...ima nas još mnogo..

SVE ZA HRVATSKU, HRVATSKU NI ZA ŠTO !!!!

NOVI GROM, 10-12-2009.

NAPREDAK

Mala država Estonija krenula je u svakom pogledu naprijed kad se riješila komunističkog taloga, koji je gušio svaki napredak te zemlje! Dok se ne riješimo taloga Mesićevo-totalitarističkog antifašizma i njegovih klonova iz svih struktursa društva/vlasti/Hrvatska nemože naprijed! LUSTRACIJA ODMAH!

Franjo, 11-12-2009.

ŽELJKO TOMAŠEVIĆ

Lanište 17, 10 020 Zagreb

URED PREDSJEDNIKA REPUBLIKE HRVATSKE

n/r Predsjednika gospodina Stipe Mesića

SABOR REPUBLIKE HRVATSKE

n/r Predsjednika gospodina Luke Bebića

VLADA REPUBLIKE HRVATSKE

n/r Predsjednice gospođe Jadranke Kosor

DRŽAVNO ODVJETNIŠTVO REPUBLIKE HRVATSKE

n/r Državnog odvjetnika gospodina Mladena Bajića

DRŽAVNI URED ZA REVIZIJU

n/r Državne revizorice gospođe Šime Krasić

PUČKI PRAVOBRANITELJ REPUBLIKE HRVATSKE

n/r Pučkog pravobranitelja gospodina Jurice Malčića

MINISTARSTVO KULTURE REPUBLIKE HRVATSKE

n/r Ministra gospodina Bože Biškupića

MINISTARSTVO FINANCIJA REPUBLIKE HRVATSKE

n/r Ministra gospodina Ivana Šukera

HRVATSKI RESTAURATORSKI ZAVOD

n/r Ravnatelja gospodina Ferdinanda Madera

DELEGACIJA EUROPSKE KOMISIJE U RH

n/r Šefa Misije Nj.E. Paula Vandorena

PROSVJEDNO PISMO

zbog protucivilizacijskog čina Vlade Republike Hrvatske počinjenog odobrenjem obnove spomenika četničkom fašističkom zločinu genocidnih razmijera započetom od četničke rulje u Srbu 27. srpnja 1941., i nezakonitosti Rješenja Vlade Republike Hrvatske o izdvajaju novčanih sredstava na teret Proračunske zaštihe Državnog proračuna Republike Hrvatske za 2008. u svrhu finansiranja obnove spomenika u Srbu.

OBRAZLOŽENJE:

Potaknut vijestima koje se šire u hrvatskoj i inozemnoj javnosti o obnovi i državnom financiranju obnove spomenika u Srbu, na koju obnovu i financiranje da je Vlada Republike Hrvatske pristala na ultimativni zahtjev potpredsjednika Vlade Slobodana Uzelca koji da je time uvjetovao ostanak stranke SSDS u vladajućoj koaliciji, a pozivom na odredbe Zakona o pravu na pristup informacijama, Vladi Republike Hrvatske sam 04. studenog 2009. postavio sljedeći upit:

1. Na kojoj je sjednici Vlade Republike Hrvatske od strane potpredsjednika Vlade Republike Hrvatske Slobodana Uzelca odnosno SSDS-a podnijet (po našem mišljenju kažnjivi i za svaku javnu moralnu osudu) prijedlog odnosno zahtjev za donošenjem Odluke o obnovi i financiranjem obnove spomenika tobožnjem "antifašističkom ustanku naroda Like" u Srbu 27. srpnja 1941. godine?;
2. Na kojoj Sjednici je Vlada Republike Hrvatske usvojila prijedlog i donijela Odluku o obnovi i financiraju spomenika tom tobožnjem "antifašističkom ustanku" u Srbu?
3. Kolika su finansijska sredstva u ukupnom iznosu i po stavkama odobrena u svrhu obnove i ponovnog otkrivanja spomenika „ustanku“ u Srbu i sa koje stavke Državnog proračuna za 2009. ili 2010. godinu?;

Umjesto konkretnog odgovora Vlade RH o svom aktu kojim je odlučila obnoviti i financirati obnovu spomenika, Vlada Republike Hrvatske svojim me dopisom KLASA:008-02/09-01/387, URBROJ:50402-01-09-02 od 11. studenog 2009. obavijestila, da je zahtjev proslijedila Ministarstvu kulture uz sljedeći tekst:

Poštovani gospodine Biškupić, temeljem Zakona o pravu na pristup informacijama („Narodne novine“ 172/2003), članak 13., stavak 1., u privitku dopisa ustupamo Vam na mjerodavno postupanje zahtjev g. Željka Tomaševića radi ostvarivanja prava na pristup informacijama. S poštovanjem, Zamjenica predstojnika ureda za odnose s javnošću i službenik za informiranje Vlade RH Martina Banić“. (Dopis Vlade RH dostavlja se i u privitku ovog Prosvjednog pisma).

Dopisom Ministarstva kulture Republike Hrvatske Klasa: 008-01/09-01/0014, Urbroj: 532-02-01/1-09-02 od 17. studenog 2009, a zaprimljenim 25. studenog 2009., obaviješten sam sljedeće:

Poštovani, temeljem Vašeg zahtjeva za ostvarivanjem prava na pristup informacijama, i postavljenih pitanja dajemo sljedeći odgovor: Vlada Republike Hrvatske je na sjednici održanoj 19. prosinca 2008. godine donijela rješenje o odobrenju sredstava na teret Proračunske zalihe Državnog proračuna Republike Hrvatske za 2008. godinu. Na teret posebnog dijela Državnog proračuna Republike Hrvatske za 2008. godinu (Narodne novine, broj 28/2008 i 82/2008), Razdjela 025 – Ministarstvo financija, Glave 02506 Ministarstvo financija – ostali izdaci države, Aktivnosti 539019 – Proračunska zaliha, računa 3851 – Nepredviđeni rashodi do visine proračunske pričuve, odobrava se Hrvatskom restauratorskom zavodu u Zagrebu, iznos od 1.000.000,00 kuna, za obnovu spomenika u Srbu. S poštovanjem, DRŽAVNI TAJNIK Zoran Šikić. (preslik u privitku).

Iz postupanja Vlade Republike Hrvatske koja je kao prvonadležna o svom aktu izbjegla izravno dati točan odgovor u zakonskom roku od 15 dana (Zakon o pravu na pristup informacijama) te citiranog odgovora Ministarstva kulture RH,

očevidno je da je Vlada Republike Hrvatske pri donošenju akta o pristanku na obnovu i financiranju iz Državnog proračuna postupala nezakonito, slijedom čega se u njezinom postupanju ostvaruju sva bitna obilježja kvalificiranog kaznenog djela, zbog čega se ovaj dopis dostavlja na nadležno razmatranje i postupanje i Državnom odvjetništvu Republike Hrvatske, Državnom uredu za reviziju te Pučkom pravobranitelju Republike Hrvatske, budući se ovdje raspolaže sredstvima poreznih obveznika.

Članak 30. Zakona o Vladi Republike Hrvatske (N.N. broj 101/98, 15/00, 117/01, 199/03, 30/04), određuje da:

„Vlada donosi odluke, rješenja i zaključke o pitanjima koja se ne uređuju uredbama.

Odlukom se uređuju pojedina pitanja iz nadležnosti Vlade ili određuju mјere, daje suglasnost ili potvrđuju akti drugih tijela i pravnih osoba, te odlučuje o drugim pitanjima o kojima se ne donosi propis.

Zaključkom se utvrđuju stajališta Vlade u pitanjima provedbe utvrđene politike te određuju zadaće tijelima državne uprave.

Rješenjem se odlučuje o imenovanjima i razrješenjima te o drugim pojedinačnim stvarima iz djelokruga Vlade.“

Dakle, Vlada Republike Hrvatske ovim Zakonom nije ovlaštena rješenjem odlučiti o uređenju pojedinog pitanja, kao što je u ovom slučaju bilo uređenje pitanja obnove i financiranja obnove spomenika u Srbu s iznosom od 1.000.000,00 kuna na teret Proračunske zalihe Državnog proračuna RH.

Rješenje je akt niže pravne snage čak i od zaključaka kojim se samo utvrđuju stajališta Vlade, a ne rješavaju pitanja iz nadležnosti Vlade, niti određuju mјere.

Rješenjem je zakonito odlučiti jedino o imenovanjima i razrješenjima odnosno o drugim pojedinačnim pitanjima, dakle pitanjima koja se tiču statusa pojedinca/aca, a takva rješenja imaju pravnu narav upravnog akta protiv kojih je između ostalog dopuštena žalba, a nikako riješiti o raspolaganju sredstvima Državnog proračuna, i to još sa Zakonom namjenski određene osnove Proračunske zalihe. Svaki korisnik Državnog proračuna dobro zna, da mu Vlada RH može odobriti, bilo posebno jednogodišnje, bilo višegodišnje financiranje određenog projekta, jedino posebnom Odlukom Vlade RH!

Nadalje, i odredbom članka 4. Poslovnika Vlade Republike Hrvatske kao provedbenog akta niže pravne snage (N.N. broj 138/99, 16/00, 36/00, 105/00, 107/00-pročišćeni tekst, 24/01, 22/05, 68/07, 10/08), određeno je u kojim je jedino slučajevima Vlada ovlaštena odlučivati rješenjem:

Članak 4.

Vlada, kad je ovlaštena i u granicama svojih ovlasti:

- 1. donosi uredbe i druge propise;*
- 2. donosi upravne akte;*
- 3. donosi akte u vršenju vlasničkih ovlasti koje ima Republika Hrvatska;*
- 4. donosi akte poslovanja;*
- 5. donosi rješenja o imenovanju i razrješenju dužnosnika i državnih službenika, te članova drugih tijela koje imenuje i razrješava Vlada; ...*

Prema citiranom odgovoru Ministarstva kulture Republike Hrvatske, očevidno je i da je Vlada nezakonito odobrila novčana sredstva za obnovu spomenika u Srbu na teret Proračunske zalihe

Državnog proračuna RH za 2008, budući je odredbama Zakona o proračunu (N.N. broj 96/03, 87/08) jasno određeno za što se isključivo smiju koristiti sredstva Proračunske zalihe. Odredbe članaka 45. do 48. ovog Zakona tako određuju:

PRORAČUNSKA ZALIHA

Članak 45.

- (1) *U proračunu se utvrđuju sredstva za proračunsku zalihu.*
- (2) *Sredstva proračunske zalihe koriste se za nepredviđene namjene, za koje u proračunu nisu osigurana sredstva, ili za namjene za koje se tijekom godine pokaže da za njih nisu utvrđena dosta na sredstva jer ih pri planiranju proračuna nije bilo moguće predvidjeti.*
- (3) *Sredstva proračunske zalihe koriste se za financiranje rashoda nastalih pri otklanjanju posljedica elementarnih nepogoda, epidemija, ekoloških nesreća ili izvanrednih događaja koji mogu ugroziti okoliš i ostalih nepredvidivih nesreća, za izvršavanje sudskih odluka i nagodbi za isplatu naknade i rente te za druge nepredviđene rashode u tijeku godine.*
- (4) *Sredstva proračunske zalihe iz stavka 2. i 3. ovoga članka mogu iznositi najviše 0,50 posto proračunskih prihoda bez primitka.*
- (5) *Visina sredstava proračunske zalihe iz stavka 4. ovoga članka utvrđuje se zakonom, odnosno odlukom o izvršavanju proračuna.*
- (6) *Sredstva proračunske zalihe ne mogu se koristiti za kreditiranje.*

Članak 46.

(1) *O korištenju sredstava proračunske zalihe iz članka 45. ovoga Zakona odlučuje Vlada, odnosno poglavarstvo do određenog iznosa, predsjednik Vlade, odnosno predsjednik poglavarstva i ministar financija.*

(2) *Visina korištenja sredstava iz stavka 1. ovoga članka utvrđuje se zakonom, odnosno odlukom o izvršavanju proračuna.*

(3) *Ministar financija obvezan je svaki mjesec izvijestiti Vladu, a predsjednik poglavarstva poglavarstvo o korištenju proračunske zalihe iz stavka 1. ovoga članka.*

Članak 47.

Vlada, odnosno poglavarstvo obvezno je polugodišnje izvijestiti Sabor, odnosno predstavničko tijelo o korištenju proračunske zalihe iz članka 46. ovoga Zakona.

Članak 48.

Ako se tijekom godine, na temelju propisa, smanji djelokrug ili nadležnost proračunskog korisnika, zbog čega se smanjuju sredstva, ili ako se ukine proračunski korisnik, neutrošena sredstva za njegove rashode i izdatke prenose se u zalihu proračuna ili na proračunskog korisnika koji preuzme njegove poslove.

Nadalje, Zakonom o izvršavanju državnog proračuna za 2008. godinu (N.N. broj 28/08, 82/08), odredbom članka 8., određen je iznos planiranih sredstava i iznos dopustivog raspolaganja proračunskom zalihom:

1. *U proračunu su planirana sredstava proračunske zalihe u svoti od 467.683.00 kuna.*
2. *korištenju sredstava proračunske zalihe odlučuje Vlada.*

3. *Predsjednik Vlade može raspolagati sredstvima proračunske zalihe do pojedinačne svote od 500.000,00 kuna.*
4. *Ministar financija može raspolagati sredstvima proračunske zalihe do pojedinačne svote od 100.000,00 kuna.*
5. *Neutrošena sredstva iz ovog članka korisnik je dužan vratiti u proračunsku zalihu.*

Iz citiranih odredbi Zakona o proračunu i Zakona o izvršavanju Državnog proračuna RH za 2008. godinu, očevidno je da je Vlada RH, sredstva Proračunske zalihe nezakonito prenijenila za svrhu potpuno drugačiju od Zakonom striktno određene, i još k tome u iznosu koji znatno nadilazi Zakonom dopušteni iznos raspolaganja (Predsjednik Vlade do 500.000,00 kuna, ministar financija do 100.000,00 kuna!).

Međutim, ovim se prosvjednim pismom nadležnim tijelima Republike Hrvatske i drugim primateljima pisma ne ukazuje samo na navedeno nezakonito, proizvoljno te stoga nesporno kažnjivo odlučivanje Vlade Republike Hrvatske, očevidno usmjereno u cilju javnog zatajenja odluke o odobrenju obnove i uvjetima i načinu finansiranja obnove spomenika u Srbu, a koje zatajenje ne bi u tolikom stupnju moglo biti moguće, u slučaju zakonitog odlučivanja Odlukom Vlade RH koja podliježe javnoj objavi te tako postaje dostupna javnosti. Ova je istinita činjenica na žalost potvrđena i postupanjem Vlade RH povodom postavljenih upita o obnovi spomenika u Srbu o kojima Vlada RH svojim dopisom od 11. studenog 2009., nije željela izravno odgovoriti?!

Ovim se prosvjednim pismom prije svega ukazuje, kako tijelima Republike Hrvatske tako i međunarodnoj zajednici čijim će

nadležnim tijelima biti dostavljeno (UN, EU), da je Vlada Republike Hrvatske pristankom na obnovu spomenika ustanku u Srbu 27. srpnja 1941. i dodjeljivanjem novčanih sredstava iz Državnog proračuna u tu namjenu, počinila nedopustivi te od hrvatskog društva i svjetske zajednice civiliziranih naroda neprihvatljiv protucivilizacijskog čin obnove spomenika genocidnom četničkom zločinu započetom u Srbu 27. srpnja 1941. i okončanom potpunim istrebljenjem, potpunim „etničkim čišćenjem“ svega nepravoslavnog puka istočne Like i jugozapadne Bosne i zatiranjem zemljišnih međa i knjiga njihove privatne imovine!

Budući Vladi RH takva genocidna narav „ustanka“ u Srbu nije i ne smije biti nepoznata, ovakav civilizacijski sramotan i nedopustiv, kažnjiv čin Vlade RH, razlog je i „tajnovitosti“ postupanja Vlade RH.

Nadnevka 27. srpnja 1941. u mjestu Srb u Lici nije došlo do bilo kakvog antifašističkog ustanka ugroženog srpskog (pravoslavnog) puka protiv bilo kojih naoružanih vojnih ili redarstvenih postrojbi Nezavisne Države Hrvatske, niti protiv okupatorskih talijanskih vojnih postrojbi, niti protiv oružanih postrojbi bilo koje druge države članice tzv. „Sila osovine“. Tog je zlosretnog 27. srpnja 1941., započeo pokolj svega nepravoslavnog (nesrpskog) puka istočne Like i jugozapadne Bosne (katolika i muslimana), organiziran od pripadnika četničkog pokreta Draže Mihailovića, a u čijim su redovima u to vrijeme uistinu bili i vodeći srpski komunisti iz tog područja. Citat jednog od sudionika i organizatora pobune Gojka Polovine (Svedočenje, Prva godina ustanka u Lici, Beograd, 1988, str. 340. I 342.): „*Za nepun sat Boričevac je bio u plamenu...ostaje činjenica da je u masi neboraca tog momenta u pljački i paljenju učestvovao i znatan broj boraca, od kojih su neki poslije toga bili sjajni ne samo partizanski borci nego politički i vojni rukovodioci,*

komandiri, komandanti. Nikad nisam niti hoću javno pomenuti njihova imena“.

Tog zlosretnog 27. srpnja 1941., nisu „ustali“ narodi Like, Hrvati, Srbi i drugi narodi Like, gospodo iz Vlade RH, kako se to zločinački podlo pokušava iskazati nazivom spomenika „spomenik ustanku naroda Like“!, već su tog dana, uistinu sotonskom mržnjom prema hrvatskom narodu i svakoj hrvatskoj državi ispunjeni, monstruoznim zločinom „ustali“ jedino srpski četnici, a protiv svekolikog hrvatskog civilnog puka toga kraja, smjerajući istrebljenje hrvatskog naroda u cjelini te protiv postojanja i obstanka bilo kakve hrvatske države!

Pokolj koji se nakon jugosrbske hegemonističke povijesne torture od 1945. do 1995., njoj unatoč i danas ponovno pokušava podvesti pod „antifašistički ustanak“, započeo je gospodo iz Vlade RH, postavljanjem balvana na prugu (jednako dakle kao i 1990.!) i zaustavljanjem vlaka s civilima hodočasnicima muževima, ženama, djecom, starcima, svećenikom, te oružanim napadom na te nenaoružane hodočasnike koji su od svega „oružja“ imali samo krunice i molitvenike, a zajedno su sa svojim župnikom Waldemarom Maximilianom Nestorom, svi pobijeni i bačeni u jamu Golubinjaču i tako postali prve žrtve tog četničkog „antifašističkog“ pokolja (tako svjedoči partizan Stevo Babić u knjizi „Drvar 1941-1945 – Sjećanje učesnika“, Drvar 1972, II svez., str. 207-208: „...grupa Damjana Zeljkovića je na svoju ruku povela sve putnike ka Golubinjači i sve ih, bez ičijeg odobrenja, postrijeljala.“).

A primjerice tamošnjeg katoličkog župnika Gospodnetića rodom s Brača, „uhitili su 27. srpnja 1941. u 10 sati, sazvali zbor Srba ispred katoličke Crkve Sv. Ilike. Nabili mu na leđa magareći samar i jašili ga i to ispred njegove majke. Naložili su veliku vatru. Nabili ga

na ražanj i pekli, te između ostalog uz silnu kriku i viku pjevali...“
(Ante Mile Krvavica, „Svjedok sam četničkih zločina u Grahovu...“
Nedjeljna Dalmacija, 10.08. 1995. Str. 15).

Ovim prosvjetnim pismom nije moguće, ali ni potrebno bilo kome navoditi sve činjenično utvrđene zločine i potvrđene organizatore i sudionike tog četničkog fašističkog, a ne antifašističkog ustanka u Srbu 27. srpnja 1991., budući za to postoji dovoljno dostupnih povijesnih izvora, a da se ne prigovori bilo čijoj pristranosti, i svjedočenja Titovih generala i „narodnih heroja“ o toj srpskoj pobuni.

Svakako nije samo za napomenuti, već uistinu za iz svega glasa vrisnuti, da jama Golubinjača, pa jama u Dabinu vrhu kod Brotnja kod koje je poklan i u jamu bačen cijeli rod Ivezića (do tada je u tom selu živjelo je oko 70 obitelji Ivezića!), kao niti druge brojne kraške jame tog i drugih područja (do sada je popisano oko 1300 jama i masovnih grobišta!), jame pune nevinih civila mučenika, te duboke jame-grobnice djece, žena, mladića, očeva i staraca, žrtava mučkog četničkog pokolja ili „antifašističkog ustanka“, koji bi se po stranci SDSS, ali na žalost i po sramotnoj, nezakonitoj i kao takvoj, kažnjivoj rješidbi Vlade RH, nečuveno trebao slaviti i častiti monumentalnim spomenikom, još do danas nisu naravno istražene, jer ove su žrtve trenutnim političkim strukturama očevidno nedostojne spomena, a kamoli novčanih sredstava iz Državnog proračuna!. Ne samo da dostojanstvom svakog civiliziranog naroda i čovjeka, Vlada RH ne istražuju takva masovna grobišta te dostojanstveno pokapa posmrtnе ostatke žrtava i žrtvama podiže dostojanstvene spomenike, nego kako vidimo, Vlada RH nečuveno, za civiliziran i demokratski svijet sablažnjivo, odlučuje i financira podizanje spomenika njihovim zločincima!

Ukazujući i uvažavajući nesporne povijesne činjenice potvrđene vjerodostojnim pisanim dokumentima, da je samo s područja istočne Like južno od Udbine, u potpunosti istrijebljeno oko 21. 000 tisuća Hrvata katolika, da su njihova sela i Crkve gotovo do temelja uništeni, zemljische međe preorane, a zemljische knjige uništene (spaljene) u cilju zatiranja svakog traga njihova življenja na tom prostoru i njihova mogućeg kasnijeg povratka, što sve rezultira ne vraćanjem im njihove imovine do današnjeg dana i nemogućnošću povratka potomaka tih sasvim nevinih i izbjeglištvom srećom spašenih žrtava na svoja ognjišta, četnički ustanak u Srbu 27. srpnja 1941. uistinu je zločin genocidnih razmjera, čina i naravi.

Stoga najsnažnije iz dubine duše prosvjedujem, držeći da je s gledišta očuvanja i promicanja sveopće prihvaćenih civilizacijskih vrijednosti koje živi i želi živjeti i promicati današnja svjetska zajednica naroda, a koje nadam se i želim u to vjerovati, jednako tako žele promicati i hrvatske državne strukture u Europskoj zajednici naroda, vrijednosti utemeljenih na jasno usvojenim i snažno čuvanim prirodnim ljudskim pravima poput prava na sam život, slobodu i privatnu imovinu, kao i jasnu zabranu i osudu svakog nedemokratskog sustava ili snaga i veličanja bilo kojeg mirnodopskog ili ratnog zločina protiv čovječnosti, podizanje spomenika tobоžnjem "antifaističkom" ustanku, a uistinu četničkoj agresiji koju su 27. 07. 1941. započele četničke barbarske horde (uz neskrivene prema hrvatskom narodu teritorijalno jasne simpatije i oružničku potporu talijanskih fašista) zvјerskim pokoljem vjernika hodočasnika i njihovih svećenika, a okončale mučkim istrebljenjem svekolikog do tada živućeg nesprskog puka na tom području te pljačkom i otimanjem im njihove imovine do današnjeg dana, duboko anticivilizacijski čin Vlade Republike Hrvatske, čin za svaku domaću i inozemnu osudu!

Hrvatsko društvo kao nesporno drevni baštinik najviših europskih i svjetskih uljudbenih vrijednosti i dosega, a posebno i kao skori dionik i baštinik takvih najviših društvenih vrijednosti Europske zajednice naroda, ne može i ne smije biti talac obstanka na vlasti bilo koje političke stranke ili vladajuće koalicije u Republici Hrvatskoj, ako joj se takav obstanak uvjetuje nedopustivim protučovječnim, protucivilizacijskim, kako domaćim tako i međunarodnim pravom kažnjivim, ultimativnim uvjetom bilo kojeg koalicijskog partnera, a u ovom slučaju stranke SDSS.

Stoga se ovo prosvjedno pismo dostavlja i nadležnim tijelima EU i UN-a, a od Vlade Republike Hrvatske se traži, da žurno razmotri povjesne činjenice glede četničke agresije u Srbu 27. srpnja 1941. (osnivanjem nepristranog Povjerenstva povjesničara) te donese Odluku o povlačenju odobrenih novčanih sredstava odobrenih iz Državnog proračuna i zabrani obnovu spomenika u Srbu, kako nakon Republike Srbije i Republika Hrvatska ne bi obnovom ovog spomenika službeno rehabilitirala četništvo i četnički pokret Draže Mihailovića kao antifašistički pokret, a sav svoj prestrašno mučenički pobijen nevini civilni puk istočne Like i jugozapadne Bosne proglašila fašistima.

Obnovom spomenika u Srbu toliki bi mučenički pobijeni, nevini i nenaoružani pravednici iz ljeta 1941. bili oglašeni fašistima, a njihovi ubojice, mrzitelji sotonskih čudi, nagona i nedjela antifašistima, a hrvatskom bi se narodu i svakoj hrvatskoj državi, slikovito rečeno zabio ne „nož u leđa“ nego „nož u srce“, jer ako se dopusti da hrvatski civil, nenaoružan seljak, žena, dijete, starac, suprug ili mladić iz 1941. postane fašist, onda je svaka dosadašnja ali i buduća agresija na hrvatski narod i hrvatsku državu ili sam spomen njezina postojanja dopuštena. Upravo tako su se takvi „srbski antifašisti“ i ponijeli i odnosili prema samom spomenu i

postojanju slobodne hrvatske države sve do 1995. godine! Jednako kao i oni „antifašisti“ iz odreda „Dušan Silni“, koji su u zapadnoslavonskom selu Donji Mosti započeli prve pokolje hrvatskih civila već 08. travnja 1941, dakle i prije proglašenja Nezavisne Države Hrvatske koja im je uvijek služila kao „alibi“ za četničke pokolje, istrijebljene i protjerivanje hrvatskog naroda, dok je istinski razlog njihovih pokolja bila upravo sotonska, iracionalna mržnja prema hrvatskom narodu i uspostavi hrvatske države.

Razmatrajući i podsjećajući sve i na zlokobni upit SDSS-ovog zastupnika Milorada Pupovca: „A što vi to danas slavite?“, koji upit imenovani svake godine upućuje hrvatskoj javnosti povodom obilježavanja Dana pobjede i Domovinske zahvalnosti 05. kolovoza, hrvatski bi narod mogao očekivati, da bi sljedeći čin Vlade Republike Hrvatske u cilju održanja koalicijske Vlade na vlasti pod bilo koju cijenu, mogao biti podizanje spomenika „antifašističkim ustanicima balvan revolucije“ iz kolovoza 1990, odnosno 1991. godine. Koalicijski partner bi ih u takvu nužnost mogao s lakoćom uvjeriti, jer ako im kao antifašizam bude priznata četnička fašistička agresija započeta u Srbu 27. srpnja 1941. kada bili „prisiljeni ustati“ nožem, puškom, ražnjem i ostalim oruđem i alatom protiv svojih nesrpskih susjeda, nenaoružanih seljaka i svećenstva, ali naravno fašista, kako im onda „ustanak“ 1990/91. ne bi mogao priznat i slavljen i čašćen kao antifašistički ustank, a u tom su „ustanku“ od 1990/91. do 1995. primjerice na Plitvicama i u Borovu Selu, bili „prisiljeni ustati“ snajperima i noževima protiv tijela, grla i očiju nesporno naoružanih redarstvenika, a ne više civila kao 1941. godine.

Potkrijepi takvog zahtjeva, očekivano će svesrdno doprinijeti i zastupnica Vesna Pusić, koja je također nazočila ovogodišnjem obskurnom okupljanju u Srbu, svojom ničim i nikad kažnenom

izjavom „da je Republika Hrvatska nastala na zločinu“. Ako je Republika Hrvatska nastala na zločinu, civilizirano je i obvezujuće žrtvama podići dostojni spomenik!

Tako ćemo po Miloradu Pupovcu, Slobodanu Uzelcu, Vesni Pusić i Vladi RH, poučeni o pravim, a ne pogrešnim nadnevцима narodnog i državnog slavlja, moguće uskoro ponovo slaviti 27. srpnja, i novo 17. kolovoza kao dane „antifašističke borbe“, a spomenike umjesto žrtvama, podizati četničkim „antifašističkim“ zločincima u slavnome Zrinu, Gvozdanskom, Španovici i drugim mjestima iz kojih je živući puk pobijen, ili prognan ako je uspio preživjeti pokolj, a mjesta razorena do temelja te naseljena Srbima!

Podsjećajući i na riječi zastupnika koalicijske stranke SDSS Milorada Pupovca izgovorene upravo na tom obskurnom i nekažnjrenom okupljanju u Srbu 27. srpnja 2009. „*da se krik naroda s ovog mesta mora čuti*“, poručujem Vladi RH i drugim primateljima ovog prosvjednog pisma, da se krik pobijenog mučeničkog naroda-pravednika toga kraja, vapijuće čuje i stalno sluša savješću svega čestita svijeta, a doprijet će i do savjesti „gluhih“, doprijet će i do Vaših usiju, gospodo iz Vlade RH! „Jer kamen će progovoriti ako čovjek ne će! (Sveto Pismo)“

U tom pouzdanju želim vjerovati da Vlada Republike Hrvatske, poštujući zadane i obvezujuće vrijednosti današnjeg civiliziranog svijeta, svoje domaće i međunarodne obveze, ne će dopustiti obnovu i ponovno otkrivanje spomenika četništvu u Srbu pa gradeći time hrvatsko društvo na povijesnoj laži, a ne na povijesnoj istini, i ohrabrujući time očevidno nikad savješću ne pročišćena i ne okajana srca jednog dijela hrvatskih državljana i pothranjujući im nadu u pravoprigodni novi zločin, ponovo posijati i obilato nahraniti sjeme

razdora i budućih sukoba, kako među državljanima unutar Republike Hrvatske tako i među državljanima šireg prostora!

Uvažavajući navedene tvrdnje, zahtijevam žuran i pravičan odgovor Vlade Republike Hrvatske, kako na dio neodgovorenih upita od 04. studenog 2009., tako i o ukupnoj osnovanosti i zakonitosti odlučivanja Vlade RH o pitanju obnove i prenamjene sredstava Državnog proračuna za 2008. u svrhu obnove spomenika zločinu u Srbu.

Privitak: 1. Dopis Vlade RH od 11.11.2009.
                 2. Dopis Ministarstva kulture RH od 17.11.2009.

U Zagrebu, 26. studenog 2009.

Željko Tomašević, dipl.iur.

Dostaviti:

- Naslovljenima (preporučenom poštom)
  - Zavičajnim udrugama Ličana - svima,
  - Udrugama branitelja iz Domovinskog rata - svima
  - EU
  - UN
  - Sredstvima javnog priopćavanja – svima
-

Dostavlja se dopunjeni popis s imenima supotpisnika prosvjednog pisma upućenog 30. 11. 2009. državnim tijelima republike hrvatske i međunarodnim organizacijama zbog odluke o obnovi i financiranju spomenika u srbu, koji su prosvjedno pismo supotpisali do **15.** prosinca 2009.!

Do sada je pismo supotpisalo poimenično 225. osoba, skupno 1502. osobe, ukupno 1727. supotpisnika, uz sve pripadnike postrojbe „glavska 11“ iz dubrovnika!

Supotpisivanje prosvjednog pisma se nastavlja!

Dopunjavani popis potpisnika će se nadalje e-mailom TJEDNO dostavljati primateljima pisma te svim sredstvima javnog priopćavanja, unatoč njihovoj dosadašnjoj potpunoj „nezainteresiranosti“ za ukazano nezakonito raspolaganje državnim sredstvima u svrhu veličanja fašizma, a Vladi Republike Hrvatske će se u pisanim oblicima javno dostaviti na dan održavanja prve sjednice Vlade RH u 2010. godini!

U petak 11. prosinca 2009. su gospodin Ante Beljo i gospođa Cika Mikolčić, članovi GI „Krug za TRG“, pred ulazom u Hrvatski sabor, svim saborskim zastupnicima dijelili brošuru (sadržaj: povijesni pisani činjenični dokumenti- 70-ak stranica) gospodina Ante Belje „Četnička pobuna i zločin u istočnoj Lici i jugozapadnoj Bosni 27. srpnja 1941. i Hrvatske žrtve“, predstavljenu na Tiskovnoj konferenciji Građanske inicijative „Krug za Trg“ održanoj 09. Prosinca 2009. U Europskom domu u Zagrebu.

Prema svjedočenju gospođe Cike Mikolčić, jedini saborski zastupnik koji je odbio primiti brošuru bio je Zoran Milanović, koji je kao prethodnik ovogodišnjoj nazočnosti Vesne Pusić, podsjećamo nazočio obskurnom okupljanju u Srbu 27. srpnja 2008. uz riječi: „Ne trebam to, to nisu bili četnici, ja znam!“

Ovo svakom istinoljubivom čovjeku, a ne samo pripadniku hrvatskog ili bilo kojeg drugog narodu, „na znanje i ravnanje“!

Stoga vrlo štovani i dragi prijatelji čovjekoljublja i istinoljublja, kad je već na poticaj štovane gospode ing. Damira Borovčaka i akademika Josipa Pečarića, ovo Prosvjedno pismo upućeno na supotpisivanje, budite prema svojoj savjesti slobodni uputiti ga na supotpisivanje i svim Vašim cijenjenim i poštovanim prijateljima i poznanicima kojima do sada nije dostavljeno.

E-mail adrese za javljanje osobnih podataka su: zeljko.tomasevic@inet.hr, zeljko.tomasevic@gmail.com, a osobno im poznati, mogu svoje podatke i podatke svojih prijatelja, dostaviti

i izravno gospodi ing. Damiru Borovčaku i akademiku Josipu Pečariću!

S osobitim štovanjem i najsrdačnijim pozdravom!

---

1. Damir Borovčak, dipl.ing, samostalni katolički publicist
2. Josip Pečarić, akademik
3. Ive Liviljanić, veleposlanik u m.
4. Josip Pavičić, pisac i nakladnik
5. Marija Perković, dipl.iur.
6. Dr. Stjepan Razum
7. Kornelija Ivoš, službenica
8. Ante Šare, dipl. ing., Predsjednik HUV-a
9. Janko Bučar, dipl. pravnik i književnik
10. Mr. sc. Ljubomir Škrinjar
11. Ivana Marijić
12. Katarina Marijić
13. Petar Marijić
14. Ana Marijić
15. Ante Beljo, Upravitelj Hrvatskog informativnog centra, zastupnik u Hrvatskom saboru od 1993. do 2003. godine.
16. Nina Krznarić, dipl.oec.
17. Zdravko Vlaić
18. Juraj Cigler, dipl. inž. građ., Čakovec
19. Karolina Hrastović, vjeroučiteljica
20. Dr.sc. Mario Mikolić, veleposlanik u m., Pula
21. Vera Čuljak
22. Petar Bezjak, ekonomist, bivši predsjednik Hrvatskog studentskog zbora
23. Gordana Galešić, dipl.oec.
24. Vlado Glavaš
25. Danica Glavaš
26. Jaroslav Stucka, Osijek
27. Franjo Dragaš, Hrvatski Institut za Preporod Kulture, Sv. Filip-Jakov

28. Jadranka Matašin, prof., Predsjednica Udruge Ličana Župe Borićevac i 346. članova "Udruge Ličana župe Borićevac"
29. Don. Andelko Kačunko
30. Radovan Smokvina
31. Branimir Petener, HOR - Hrvatski obranbeni red, Pročelnik
32. Prof. Dr. Fra Andrija Nikić, i 1101 član Hrvatskog kulturnog društva "Napredak" Mostar
33. Prof. Dr. sc. Marin Čikeš, Sveučilište u Zagrebu, Rudarsko-geološko-naftni fakultet
34. Antun Vuković, dipl.građ.teh., Stuttgart
35. Ninoslav Mogorović, predsjednik Kluba hrvatskih povratnika iz iseljeništva "Krasna Zemljo"
36. Jakov Rojnika, Predsjednik Hrvatskog društva političkih zatvorenika Splitsko-Dalmatinske županije
37. Dr. sc. Milan Jelić, ekonomist u m. , Argentina
38. Prof. dr. sc. Josip Jurčević, zaposlen kao viši znanstveni suradnik u Institutu društvenih znanosti Ivo Pilar, predavač suvremene nacionalne i svjetske povijesti na Hrvatskim studijima Sveučilišta u Zagrebu i na Filozofskom fakultetu u Zagrebu, Predsjednički kandidat na izborima za Predsjednika Republike Hrvatske
39. Marko Milinković, Varaždin
40. Kristijan Brkljačić, Kastel Stari
41. Tomislav Vuković, novinar, Zagreb
42. Robert Sertić
43. Liljana Katić, dipl. učitelj i teolog
44. Drago Zovko, dipl.iur.
45. Robert Gložinić
46. Milan Zanoški, inž. cestovnog prometa, poduzetnik
47. Cika Mikolčić, Prof., Zagreb
48. Josip Milić, dipl.iur., tajnik Sveučilišta u Zagrebu u m.
49. Ljerka Vukić
50. Dr. Zvonimir Šeparović, profesor emeritus, predsjednik Hrvatskog žrtvoslovnog društva
51. Tomislav Čolak, profesor, Knin
52. Ines Čolak, učiteljica, Knin
53. Mr.sc. Goran Rubić, dipl.oec.

54. Ivan Bastjančić, dipl.ing
55. Đurđica Bastjančić, prof.
56. Iva Bastjančić, student
57. Damir Kalafatić
58. Tvrto Andrija Mursalo, veleposlanik RH u m., Vinogradi 97,10000 Zagreb
59. Jasna Polić-Biliško
60. Ružica Ćavar, dr. stom. i dr. med., predsjednica Hrvatskog pokreta za život i obitelj
61. Mate Ćavar, pjesnik i publicist
62. Vinko Ostojić, publicist
63. Ivan Kovač, politički izgnanik do 1991., dragovoljac Domovinskog rata, Zagreb
64. Ante Zanetić, bivši igrač HNK "Hajduk" Split
65. Alojzije Petračić, umirovljenik
66. Mirjana Majnarić, oec. u m.
67. Dunja Gaupp, Baden, Švicarska
68. Osvin Gaupp, Baden, Švicarska
69. Ivica Grgić, urednik portala „Lijepa naša Domovina“
70. Ivan Starčević, dipl.ing.el. u m., Sarajevo
71. Mile Prpa, dipl.iur., slikar, pjesnik i kolumnist
72. Jaroslav Rojnika, politički zatvorenik, Split
73. Misko Maslać, Cleveland, Ohio, SAD
74. Ivanka Eržen, dipl.oec.
75. Tomislav Držić, prof., urednik „Hrvatskog lista“
76. Marko Magdalenić, Prof., Katolički bogoslovni fakultet Zagreb
77. Dr. sc. Josip Matjan
78. Ljerka Pazman, viši fizioterapeut, Samobor
79. Franc Bilić, prof.
80. Marta Malinar
81. Hrvoje Malinar
82. Dr. Ivo Soljačić, profesor emeritus, Zagreb
83. Prof. Dr.sc. Ivan Bioncić, Zagreb
84. Joško Ćelan, novinar i publicist, Split
85. Mr. sc. Emil Čić, Zagreb
86. Tomislav Stockinger, dipl.iur., Zagreb
87. Boris Gašpar, Švicarska

88. Dr. ing. Marijan Papić
89. Mr.sc. Zorka Zane, politička zatvorenica
90. Maja Runje, Prof.
91. Vjera Ružević, umirovljenica
92. Rudi Tomić, žurnalist, autor i nakladnik, dopredsjednik Saveza Hrvata BiH u Kanadi
93. Marija Markić, CTC
94. Slobodan Markić, P. Eng.
95. Damir Tučkar, dipl.ing., Zagreb
96. Julije Derossi, književnik
97. Zlata Derossi, Prof.
98. Ante Brčić, novinar, Zagreb
99. Josip Grgić, mag. oec.
100. Ivan Balić
101. Lili Balić
102. Petar Mladinić
103. Ivo Dužević
104. Mr.sc. Wanda Jurišić-Kette, dipl.ing.
105. Mr.sc. Boris Kette, dipl.ing
106. Damir Primorac, Zaventem, Belgija
107. Dr.sc. Zvonimir Janović, sveučilišni profesor u m.
108. Zoran Matulić
109. Manda Matulić
110. Stjepan Lamza
111. Ante Grbić, Zadar
112. Radojka Grbić
113. Ante Grbić, student
114. Antonia Grbić, student
115. Ivica Škiljo, dipl.ing., Split
116. J. Ivan prcela, Hrvatski javni djelatnik i pisac, Cleveland, SAD
117. Darko Kolić, Švicarska
118. Melanie Kolić, Švicarska
119. Nathalie Cerina, Švicarska
120. Veselko Ravlić, Švicarska
121. Ivka Ravlić, Švicarska
122. Ivan Ravlić, Švicarska
123. Ante Drmić, Švicarska

124. Josip Šokac, Švicarska
125. Petar Kružić, dr.st., Stuttgart
126. Petar Hinić, predsjednik Hrvatske kulturne zajednice, Stuttgart
127. Don Miljenko Babaić
128. Mag. Jasmina p. Petter
129. Miljenko Stojić, književnik i novinar
130. Ivica Luetić, novinar
131. Frano Grbavac
132. Mladen Zelić, Prof. dipl.ing.
133. Mato Artuković
134. Tomislav Beram, Predsjednik hrvatskog medudruštvenog odbora za zajedničku suradnju u N.S.W. Australia i tajnik HOP-a Područnog odjela za Australiju i Novi Zeland
135. Tomislav Nürnberg
136. Hrvoje Šaban
137. Blažena Magdić
138. Ivan Magdić, umirovljeni časnik HV-a
139. Krešimir Krišto
140. Andrija Mažić
141. Miroslav Zemljak
142. Ante Matić, ing. el., predsjednik SHP
143. Franjo Talan
144. Željka Znidarčić, dr.sc., dr. med.
145. Tomislav Pavičić, dipl. ing.
146. Jelena (Jeka) Pavičić,
147. Marija Rukavina, poduzetnica
148. Marija Magdalena Matasić, nutr.diet.
149. Dr. Radoslav Marić, auktor i nakladnik
150. Stjepan Kovač, prevoditelj
151. Mile Tominac, poduzetnik
152. Marija Vukić, Gospic
153. Ivan Vukić, Gospic
154. Stela Šikić
155. Josip Papković, dipl.ing.fiz.
156. Mladen Križanić, Karlovac
157. Slaven Perović, muzejski savjetnik, Zagreb
158. Josip Miljak, predsjednik Hrvatske čiste stranke prava

159. Daniel m. Zakarija, dia. aia.
160. Ivica Relković, Hrvatsko odgovorno društvo
161. Prof. dr. sc. Zvonimir Radić
162. Marko Šimat, Zadar
163. akademik Stanko Popović, redoviti profesor fizike Prirodoslovno matematičkog fakulteta u Zagrebu,
164. Kata Jelovčić, dipl.iur.
165. Dr. sc. Marko Krznarić, dr.vet.med.
165. Boris Prebeg, predsjednik udruge HOZ JAZOVKA
166. Boris Mihaljević, član HOZ-a Jazovka
167. Ivan Šebalj, član HOZ-a Jazovka
168. Andrej Šebalj, član HOZ-a Jazovka
169. Branko Slavić, član HOZ-a Jazovka
170. Anto Jurendić, član HOZ-a Jazovka
171. Dragan Vukelić, član HOZ-a Jazovka
172. Vera Vukelić, član HOZ-a Jazovka
173. Igor Vukelić, član HOZ-a Jazovka
174. Josip Grgić, mag.oec.
175. Mile Pešorda, književnik i urednik
176. Zlatko Jelinić, hrvatski Radio Vancouver-urednik i voditelj programa
177. Dr. sc. Martini Ira Glogar, doc. TTF
178. Durđa Pavičić
179. Oskar Šarunić
180. Damir Kalafatić, dipling.kem. u m.
181. Marija Kalafatić, dipl.ing.kem. u m.
182. Jadranka Lučić, Tajnica Hrvatskog žrtvoslovnog društva
183. Marija Slišković, Predsjednica udruge Žene u Domovinskom ratu
184. Vera Uglešić, prof., Zadar
185. Željko Soldo, ing.el., Zagreb
186. Igor Ivoš, student
187. Gordana Smitka, poduzetnica
188. Marijan Smitka, umirovljenik
189. Branko Duboković, dipl.ing.
190. Dragutin Šafarić, Velenje, Slovenija
191. Prof. dr. sc. Pater Vladimir Horvat,

192. Prof. dr. sc. Zenun Skenderi, Sveučilište u Zagrebu, Tekstilno-tehnološki fakultet, Zavod za projektiranje i menađment tekstila
193. Prof. dr. fra Šimun Šito Čorić
194. Dr. sc. Nikola Jelovac, psihijatar, Split
195. Anita Blažeković, predsjednica Povjerenstva za popisivanje prešućenih hrvatskih žrtava 2. svjetskog rata i porača s područja Bjelovarsko-bilogorske županije
196. Miroslav Dorešić, fizičar, IRB
197. Fra Zlatko Špehar, OFM
198. Ante Vunić, umirovljenik, Stankovci, bivši Predsjednik Vlaams-Kroatische vriendschap/Belgija
199. Ante Pribudić, dr. stom.
200. Mr. Nikola Bićanić, publicist, Zagreb
201. Marija Bićanić, umirovljenica, Zagreb
202. Ing. Ivan Bićanić, Zagreb
203. Ante Česić
204. Matea Maja Perković
205. Marijana Čorić, doc. dr. sc., dr. med.
206. Mr. sc. Ferdo Čolak, prof., Njemačka
207. Marinko Markić
208. Alojzije Petračić, umirovljenik
209. Duško Abramović, Toronto, Canada
210. Nevena Abramović, Toronto, Canada
211. Nikola Mulanović, umirovljenik, Mokošica
212. Dr. sc. Tanja Pušić, izv. Prof.
213. Andja Lovrić, prof.
214. Niko Bošković, dipl. ing.
215. Zvonimir Pandžić, dipl. ing.
216. dr. med. Jagoda Šarunić-Gulan, spec. epidemiolog
217. ing. Vid Raguž-Vidra, dragovoljac Domovinskog rata sa SVIM pripadnicima postrojbe „Glavska 11“ – Dubrovnik
218. Ivana Haberle, predsjednica Udruge „Žene u Domovinskom ratu – Zadar“ i 55 članica Udruge
219. Dr. sc. Marko Krznarić, London
220. Ivan Ćosić-Bukvin, povjesnik, pučki pisac, Vrbanja
221. Josip Pavičić, Zagreb
222. Đurđa Pavičić, dipl. oeec., Zagreb

223. Hrvoje Pavičić, dipl. ing. naftnog rударства, Zagreb
224. Ivona Pavičić Meier, Prof., Zagreb
225. Ivica Pavičić, Zagreb

RASIZAM SVJETSKIH MOĆNIKA, ZAGREB, 2012.

PISMO VIJEĆU SIGURNOSTI UJEDINJENIH NARODA

Ne tražimo od vas da pokapate naše mrtve.

Ne tražimo od vas da nas branite od agresije i od terorizma.

Ne tražimo od vas da zaštítite naše gradove od prekomjernoga granatiranja.

Ne tražimo od vas da spriječite granatiranje glavnoga grada Hrvatske – Zagreba.

Ne tražimo od vas da spriječite barbarsko uništavanje grada Dubrovnika, spomenika svjetske baštine.

Ne tražimo od vas da spriječite granatiranje grada Šibenika i uništavanje katedrale sv. Jakova, spomenika svjetske baštine.

Ne tražimo od vas da spriječite granatiranje gradova Zadra, Slavonskog Broda, Osijeka...

Ne tražimo od vas da spriječite snajperiste da gadaju naše građane dok se vraćaju s posla.

Ne tražimo od vas da spriječite strojnice i topove iz vojarne „Maršal Tito“ da pucaju po stanovnicima zagrebačkih naselja Utrina, Travno i Dugave.

Ne tražimo od vas da spasite hrvatsko selo Ćelije, spaljeno i zajedno s crkvom sravnjeno sa zemljom.

Ne tražimo od vas da spriječite pokolj dvanaest hrvatskih redarstvenika u Borovu Selu.

Ne tražimo od vas da spriječite prekomjerno barbarsko granatiranje grada Vukovara, Vukovarske bolnice i ranjenika.

Ne tražimo od vas da nama golorukima dozvolite da se naoružamo i branimo.

Ne tražimo od vas da spriječite masovni pokolj tri stotine ranjenika na Ovčari.

Ne tražimo od vas da spriječite organizirani transport više tisuća Hrvata u koncentracijske logore u Srbiji, ni ubijanja, psihološka maltretiranja i silovanja.

Ne tražimo od vas da spriječite pokolj osamdeset i četiri civila i branitelja u Škabrnji.

Ne tražimo od vas da spriječite miniranje brane hidroelektrane 'Peruča' s trideset tona eksploziva.

Ne tražimo od vas da spriječite rušenje hrvatskih mostova, paljenje i rušenje hrvatskih kuća i da vratite stotine tisuća prognanih Hrvata.

Ne tražimo od vas da spriječite rušenje više od tisuću naših katoličkih crkava.

Ne tražimo od vas da čistite minska polja.

Ne tražimo od vas da sprijecite genocid, kulturocid i urbocid.

Ne tražimo od vas da spriječite odvoz stoke i žita u Srbiju.

Ne tražimo od vas da spriječite pljačku hrvatskih umjetnina i uništavanje hrvatske kulturne baštine, ni uništavanje naših netaknutih nacionalnih parkova i parkova prirode.

Ne tražimo od vas da vratite u život naše 402 poginule djece u ratu.

Ne tražimo od vas da vratite dijelove ruku, nogu i tijela naša ranjena 1044 djeteta.

Ne tražimo od vas da oživite roditelje za naše 5497 djece, koja su bez njih ostala u ratu.

Mi sve to ne tražimo od vas, jer je za to i onako već odavno kasno, ali i zato jer su sve to već ionako obranili naši Branitelji, koji su

umjesto vas konačno donijeli mir, a koje ste vi zatočili u vašemu Den Haagu! Zatočili ste ih i zato što su umjesto vas spasili sto tisuća muslimana u vašoj navodno zaštićenoj zoni Bihać, a poslije pokolja u također vašoj zaštićenoj zoni Srebrenica.

Mi sve to ne tražimo od vas jer znamo da je za vas braniti svoj Dom, svoj Narod i svoju Državu samo PLANIRANI UROTNIČKI ZLOČIN!

Mi ne tražimo od vas da oživite naše mrtve stradale u genocidu jer vi niste bogovi.

Mi čak ne tražimo od vas ni da pronađete naše nestale, jer kod vas se umire lijepo, civilizirano i prirodno.

Mi tražimo od vas: Vratite nam naše žive, naše branitelje, koje ste vi zatočili i osudili bez dokazane krivnje! Tako ćete spasiti svoju čast, zajedničku čast svih vas i svakoga pojedinačno. A po njoj će vas suditi povijest.

Mi Hrvati samo to od vas tražimo ...

Povodom rasističkih Haaških presuda od 15. travnja 2011.

akademik Ivan Aralica

akademik Smiljko Ašperger

akademik Hrvoje Babić

akademik Stjepan Babić

akademik Slaven Barišić

mons. dr. sc. Mile Bogović, biskup gospicko-senjski

akademik Boris Bučan

akademik Marin Hraste

dr. sc. Zvonimir Janko, Prof. Emeritus der Universitaet Heidelberg,

dopisni član HAZU-a (Hrvatske akademije znanosti i
umjetnosti)

akademik Dubravko Jelčić

mons. Ante Juric, nadbiskup u miru, Split

akademik Andrija Kaštelan

akademik Ivica Kostović

akademik Slavko Matić

akademik Slobodan Novak

akademik Josip Pečarić

akademik Stanko Popović

prof. dr. Valentin Pozaić, pomoćni biskup zagrebački
akademik Franjo Šanjek
akademik Nenad Trinajstić²⁷

Supotpisnici

prof. dr. sc. Andrea Aglić Aljinović
prof. dr. sc. Miroslav Akmadža, povjesničar
dr. sc. Maja Andrić, prof. mat. i inf.
dr. sc. Mato Artuković
prof. dr. sc. Vanda Babić, Zadar
prof. dr. sc. Ivan Bakran, Zagreb
doc. dr. sc. Senka Banić, Sveučilište u Splitu
dr. sc. Josipa Barić, Split
dr. sc. Osor Barišić, znanstvenik, Zagreb
prof. dr. sc. Danko Basch
dr. sc. Zlatko Begonja, Zadar
dr. sc. Mirko Belak, geolog
dr. sc. Ivana Benzon, profesorica engleskog i njemačkog jezika
prof. dr. sc. Mihovil Biočić, KBC Split, Medicinski fakultet
Sveučilišta u Splitu
akad. kipar Kruno Bošnjak, redoviti professor, Zagreb
prof. dr. sc. Marijan Bošnjak
dr. sc. Srećko Botrić, docent
prof. dr. sc. Velimir Božikov, Zagreb
prof. dr. sc. Zdravka Božikov, Split
Sergio Brantes Glavic, Médico, Profesor Asistente de Medicina,
Santiago, Chile
dr. sc. Morana Brkljačić Žagrović, dr.med.
dr. sc. Milko Brković, znanstveni savjetnik – trajno zvanje, redoviti
prof. dr. sc., naslovno zvanje
dr. sc. Miljenko Buljac
prof. dr. sc. Gojko Buljat, Zagreb
dr. sc. Ivica Čatić, KBF Đakovo
prof. dr. sc. Marin Čikeš, Sveučilište u Zagrebu, Rudarsko-
geološko-naftni fakultet

---

²⁷ Ovaj je tekst objavio tjednik Nacija 9. studenoga 2011.

dr. sc. Ambroz Čivljak, predavač i znanstveni suradnik
doc. dr. sc. Alojzije Čondić, KBF Split
prof. dr. sc. don Josip Čorić
Filip Čulo, dr. med., sveuč. profesor, Osijek
prof. dr. sc. Vera Čuljak
prof. Ante Čuvalo, Ph. D.
prof. dr. Vladimir Ćepulić, Zagreb
prof. dr. sc. Šimun Šito Čorić, Nacionalni koordinatora Hrvatskih
kat. misija u Švicarskoj
prof. dr. sc. Krešimir Čosić, general pukovnik (u mirovini)
prof. dr. sc. Alojz Ćubelić, svećenik
prof. dr. sc. Borislav Dadić, filozof
prof. dr. sc. Vlado Dadić
prof. dr. dr. h. c. Nikola Debelić
prof. dr. Josip Delić, umirovljeni professor KB fakulteta Sveučilišta
u Splitu
dr. sc. Vladimir Delić, sveuč. prof., Zagreb
dr. sc. Đuro Deželić, sveuč. profesor i veleposlanik u m.
prof. dr. sc. Goran Dodig
prof. dr. sc. Slavica Dodig, Zagreb
prof. dr. sc. Sergio Dokozla, Zadar
admiral Davor Domazet Lošo
profesor Esteban M. Domic M., Ingeniero Diplomado y Profesor
Universidad de Chile, Santiago de Chile
dr. sc. Žarko Domljan, prvi predsjednik Hrvatskoga državnog
sabora
dr. sc. Pero Draganić, dr.med
prof. dr. sc. Zvonko Dragčević
prof. don Ilija Drmić, Vinica, Aržano
prof. dr. sc. Andrej Dujella
Asaf Duraković, profesor, dr. med., USA.
prof. dr. sc. Boris Dželalija
prof. dr. sc. Neven Elezović, redoviti profesor FER, Zagreb
docent dr. sc. Srečko Favro
prof. dr. sc. Jasenka Gajdoš Kljusurić
prof. dr. sc. Krešimir Galešić, Zagreb
prof. dr. sc. Danica Galešić Ljubanović, patolog, Zagreb

Domagoj Galinović, dipl. ing. elektronike, docent državnog sveučilišta u Buenos Airesu u mirovini, Argentina
Ante Glibota, redoviti član, l'Académie Européenne des Arts, des Sciences et des Lettres, Paris
dr. sc. Martinia Ira Glogar, doc.
prof. dr. sc. Željko Grabarević
prof. dr. sc. Ana Marija Grancarić
doc. dr. sc. Mario Grčević
prof. dr. sc. Damir Grgičević, dr. med.
prof. dr. Vinko Grubišić, professor emeritus, Sveučilište Waterloo, Germanski i slavenski studiji (Germanic and Slavic Studies), Kanada
dr. sc. Željko Hanjš
dr. sc. Branko Hanžek, viši znanstveni suradnik
prof. dr. sc. Andrija Hebrang, saborski zastupnik, Zagreb
prof. dr. sc. Dubravko Horvat
dr. sc. Katarina Horvat, znanstvena savjetnica u Institutu za povijest umjetnosti, Zagreb
prof. dr. sc. Stjepan Hranjec, redoviti sveučilištni profesor
dr. Zdeslav Hrepic, Assistant Professor, Department of Earth and Space Sciences, Columbus State University
prof. dr. Nada Hulina, sveuč. prof. u mirovini
dr. sc. Ivan Ilić, sveč. prof. (emeritus), bivši veleposlanik, Zagreb
prof. dr. sc. Zlata Ivanović-Herceg, dr. med., Zagreb
dr. sc. Božidar Ivanković, predavač matematike
dr. sc. Slavica Ivelić, prof. mat. i inf.
doc. dr. sc. Hicela Ivon, Split
dr. sc. Borka Jadrijević, izv. prof.
dr. sc. Julije Jakšetić, viši predavač
dr. sc. Domagoj Jamičić, geolog, znanstveni savjetnik
dr. sc. Zvonimir Janović, umirovljeni sveučilišni professor
dr. sc. Dubravko Jelić, znan. sur., Galapagos istraživački centar, Zagreb
dr. Milan Jelić, dipl. oec., R. Argentina
prof. dr. Branko Jeren, Sveučilište u Zagrebu, redoviti professor
prof. dr. sc. Damir Ježek
doc. dr. sc. Marko Jukić, dr. med.

prof. dr. sc. Vlado Jukić, ravnatelj Klinike za psihijatriju Vrapče
fra Karlo Jurišić, dr. sc., prof emeritus, Makarska
dr. sc. Držislav Kalafatić, liječnik-ginekolog, 'bolnica u Petrovoj'
dr. sc. Dalma Kalogjera, klinički psiholog, istraživač i autor
prof. dr. sc. Damir Kalpić
prof. dr. sc. Duško Kardum, Zagreb
prof. dr. sc. Ivan Karlić
dr. sc. Marija Kaštelan-Macan, prof. emeritus, Fakultet kemijskoga
inženjerstva i tehnologije Sveučilišta u Zagrebu
dr. sc. Ivan Katavić, redoviti profesor u trajnom zvanju
dr. sc. Drago Katović, redoviti profesor
dr. Vladimir Katović, professor of Chemistry, Wright State
University, Dayton, OH USA
dr. sc. Boris Kavur, dipl. ing. rud.
prof. dr. sc. Marijan Kirin, Zagreb
Oscar Kitashima, profesor, docente, Provincia de Buenos Aires,
Argentina
prof. dr. sc. Milica Klaričić Bakula
Branko Kornfeind, župnik, Pandrof, Austrija
dr. sc. Ivan Kordić, redoviti profesor
prof. dr. sc. Srećko Kovač, Institut za filozofiju, Zagreb
sveuč. prof. Kuzma Kovačić, akademski kipar
prof. dr. Slavko Kovačić, umirovljeni professor KB fakulteta
Sveučilišta u Splitu
prof. dr. sc. Zdenko Kovačić
dr. sc. Jadranka Kraljević, viša asistentica
general-bojnik Marinko Krešić, predsjednik udruge Hrvatski
generalski zbor
prof. dr. sc. Šimun Križanac
prof. dr. sc. Mario Krnić
dr. sc. Nikša Krstulović, Institute of Physics, Zagreb
dr. sc. Ana Kunštek
prof. dr. sc. Želimir Kurtanjek
prof. dr. sc. Stipe Kutleša, znanstveni savjetnik, Zagreb
prof. dr. sc. Slobodan Lang
dr. sc. Ante Lauc, sveuč. profesor u mirovini
dr. sc. Inga Lisac, sveuč. nastavnik u mirovini (docent)

- dr. sc. Srećko Listeš, Split, viši savjetnik AZOO-a
dr. sc. Davorin Lovrić, fizičar
prof. dr. Maja Lukac-Stier, Doctora en Filosofía, Profesora universitaria e investigadora, Buenos Aires, Argentina
prof. dr. sc. Branimir Lukšić
dr. sc. Mislav Elvis Lukšić, Zadar
dr. sc. Aleksandar Lutkić, umirovljeni profesor u trajnom zvanju
prof. dr. sc. Mate Ljubičić
prof. dr. sc. Ivan Malčić
dr. sc. Ljubo Marangunić, sveuč. profesor u mirovini
prof. dr. sc. Jozo Marević
dr. sc. Davor Marijan, povjesničar
dr. sc. Ivica Martinjak, Zagreb
prof. dr. Mate Matas, Zagreb, sveučilišni profesor
dr. sc. Ante Mateljan, red. prof., KBF Split
dr. sc. Josip Matjan, die
prof. dr. sc. Marko Matić, PMF Split
dr. sc. Anita Matković, docent
dr. sc. Zvonimir Medvedović, ministar prve Vlade RH, Zagreb
dr. sc. Miroslav Međimorec, redatelj, hrvatski branitelj, diplomat
Enes Midžić, redoviti profesor
prof. dr. sc. Vine Mihaljević, znanstveni savjetnik, Institut društvenih znanosti Ivo Pilar, Zagreb
dr. sc. Stjepo Mijović Kočan, književnik
dr. sc. Mario Mikolić, veleposlanik u m.
prof. dr. Davor Miličić, dekan Medicinskog fakulteta
prof. dr. Zlatko Miliša
dr. sc. fra Dušan Moro, teolog, docent, KBF Split
dr. sc. Smiljana Narančić Kovač, Zagreb
prof. dr. fra Andrija Nikić, dipl. knjižničar i archivist, predsjednik Hrvatskoga kulturnog društva Napredak Mostar (i u ime 1219 napretkovaca iz Mostara)
prof. dr. sc. Milan Nosić
prof. dr. Dubravka Oraić Tolić
dr. sc. Tado Oršolić, znanstveni suradnik u Zavodu za povijesne znanosti HAZU-a u Zadru i docent na Filozofskom fakultetu u Mostaru

- dr. sc. Vlado Pandžić, redoviti profesor Filozofskog fakulteta,
Zagreb
- dr. ing. Marijan M. Papich, Vancouver, Canada
- dr. sc. Đurđica Parac-Osterman redoviti profesor u trajnom zvanju
- prof. dr. sc. Mladen Parllov, KBF, Split
- prof. dr. Snježana Paušek-Baždar, znanstveni savjetnik u trajnom
zvanju, upraviteljica Odsjeka za povijest prirodnih i
matematičkih znanosti HAZU-a
- dr. sc. Davor Pavelić, redoviti profesor
- dr. sc. Dubravka Pavišić Strache, docent u mir.
- dr. sc. Ivan Pavković, Zagreb
- prof. dr. sc. Davor Pavuna
- dr. sc. Marija Pehar
- dr. sc. Ivan Perić, red. prof.
- prof. dr. sc. Nedjeljko Perić
- doc. dr. sc. Ante Periša
- prof. dr. Tomislav Petković, fizičar i filozof
- prof. dr. sc. Mladen Petravić, PhD (ANU, Canberra), FAIP, Odjel
za fiziku, Sveučilište u Rijeci
- prof. dr. sc. Ivan Petrović
- prof. dr. sc. Ivica Picek
- dr. sc. Biserka Pigac, Varaždin
- prof. dr. sc. Valdi Pisac Pešutić, Split
- prof. dr. sc. Franjo Plavšić, toksikolog i hrvatski književnik
- dr. sc. Dora Pokaz
- prof. dr. sc. Tanja Pušić
- dr. sc. Marija Raguz, viši asistent na Medicinskom fakultetu u
Splitu
- Esteban Angel Ramljak, Profesor full time de la Universidad
Nacional del Centro de la Provincia de Buenos Aires, En
Tandil, provincia de Buenos Aires, Argentina
- dr. sc. Stjepan Razum, povjesničar i arhivist
- prof. dr. Adalbert Rebić, profesor Katoličkog bogoslovnog
fakulteta Sveučilišta u Zagrebu
- prim. dr. sc. Darko Richter, dr. med.
- prof. dr. sc. Mladen Rogina
- mr. sc. Željko Sačić, general bojnik

Javier Gustavo Santich, Contador Público Nacional y Profesor de Ciencias Económicas, Profesor Académico y Economista, Ciudad de Rosario, República Argentina
prof. dr. sc. Dora Sečić
Haris Mirka Seitz, Prof. Dr. Investigador CONICET, Buenos Aires, Argentina
prof. dr. sc. Sven Seiwert, Zagreb
prof. dr. sc. Predrag Sikirić, Zagreb
profesor Arturo Calderon Simunovic, Universidad Austral, Puerto Montt, Chile
Marina Skrobica, Ph. D., dizajner
dr. sc. Ana Smontara, znanstvena savjetnica, Koprivnica
dr. sc. Ivo Soljačić, prof. emeritus
prof. dr. Tomislav Sunić, spisatelj
prof. dr. sc. Denis K. Sunko
docent Goran Pavel Šantek, prof. etnologije i filozofije
dr. sc. Zvonimir Šeparović, profesor emeritus, član Europske akademije znanosti i umjetnosti, predsjednik Hrvatskoga žrtvoslovnog društva
dr. sc. Andelko Šimić, bivši veleposlanik, direktor Visoke škole za turizam i ugostiteljstvo u Kuala Lumpuru, Malezija
dr. sc. Tatjana Šimurina, dr med., anestezijolog, Zadar
dr. sc. i književnik Igor Šipić, Split
prof. dr. ing. Marija Šiško Kuliš, Split
doc. dr. sc. Dražen Švagelj, Vinkovci
prof. dr. sc. Zdravko Tomac
prof. dr. sc. Miroslav Tuđman
dr. sc. Kosta Urumović, red. prof.
prof. dr. sc. Mirko Valentić, znanstvenik emeritus
dr. sc. Hrvoje Valpotić, dr. med. vet.
Silvia Adriana Varela, Profesora en Letras, Instituto Fátima y Santísima Trinidad, Instituto Nuestra Sra. del Líbano
prof. dr. sc. Sanja Varošanec
prof. dr. sc. Đurdica Vasilj
dr. sc. Mislav Vedriš, dipl. ing. šumarstva
dr. Mile Vidović, umirovljeni professor Nadbiskupijske klasične gimnazije u Splitu

doc. dr. sc. Mirela Vlastelica, dr. med., Split, Hrvatska
prof. dr. Petar Vrankić, prof. Bogoslovnog fakulteta, München
prof. dr. sc. Dario Vretenar
prof. dr. sc. Zlatko Vrljičak, dipl. ing.
dr. sc. Petar Vučić, Zagreb
prof. dr. sc. Ante Vukasović, umirovljeni sveučilišni profesor,
Zagreb
prof. dr. sc. Marija Vukelić-Shutoska, Skopje, Republic of
Macedonia
doc. dr. sc. Tihomir Vukelja
dr. Vida Vukoja, lingvist
dr. Milan Vuković, umirovljeni sudac Ustavnog Suda RH i bivši
predsjednik Vrhovnog Suda RH
Milan Zoretić, dipl. ing. elektronike, sveučilišni professor,
Argentina
prof. dr. sc. Jure Zovko
doc. dr. sc. Marija Žagar, Zagreb
prof. dr. sc. Dražen Živić, znanstveni savjetnik, Vukovar
prof. dr. Tomislav Živković, dr. fizike
prof. dr. sc. Darko Žubrinić
dr. Ante Žuvela, dipl. iuris., Buenos Aires, Argentina
prof. dr. sc. Zdravko Žvorc, dr. vet. med.
(...)
prof. Tomislav Držić, dipl. novinar
(...)

RASIZAM DOMAČIH SLUGU, ZAGREB, 2013.

REFERENDUM POSLIJE PRESUDE HRVATSKIM GENERALIMA!

ZAHTJEV VLASTIMA REPUBLIKE HRVATSKE

Zahtijevamo da se referendum o pristupanju Hrvatske Europskoj Uniji održi nakon donošenja konačne presude hrvatskim generalima!

Bivši francuski vojni biskup Michel Dubost, na međunarodnom vojnem hodočašću u Lourdesu, rekao je da se divi Hrvatima, jer imaju nešto što sve više nestaje, imaju vrijednosti koje se u Europi gube, a bez kojih ona ne može živjeti. I doista, moramo se sjetiti samo dviju činjenica koje to zorno pokazuju.

Pravo i obaveza svake države jest vratiti svoj okupirani teritorij. U Ženevskoj konvenciji od 12. kolovoza 1949., koja govori o ratnim zločinima, odredba članka 3. stavak 1. Protokola II. kaže: “*Ne može se pozivati ni na jednu odredbu ovog protokola da bi se ugrozio suverenitet države ili odgovornost vlade da svim zakonitim*

sredstvima održava ili ponovno uspostavi zakon i red u državi ili da brani nacionalno jedinstvo i teritorijalni integritet države!"

Nasuprot tome, EU je kaznio Hrvatsku ukidanjem Phare programa već drugog dana oslobođilačke operacije "Oluja", pozivajući se na lažne tvrdnje o prekomjernom granatiranju Knina. Na tome tragu Tužiteljstvo haaškoga suda optužilo je hrvatske generale i iskonstruiralo pravnu normu o "zajedničkom zločinačkom pothvatu" kako bi moglo optužiti čitave civilne i vojne strukture.

Nakon takvih blasfemičnih optužaba hrvatski je narod javno i otvoreno postavio pitanja, na koja nikada nije dobio odgovor: Je li bilo prekomjerna granatiranja Vukovara, Dubrovnika, Osijeka, Vinkovaca, Karlovca, Siska, Sl. Broda, Zadra, Šibenika i tolikih drugih gradova i mjesta? Je li "zajednički zločinački pothvat" planirana i provedena agresija od strane JNA i srpskih paravojnih snaga na Hrvatsku, nakon što su se njezini građani plebiscitarno odlučili za samostalnost i samoopredjeljenje, koju je bio još prije Pariške mirovne konferencije usadio kao misao vodilju tolikim potlačenim narodima američki predsjednik Woodrow Wilson? Je li tko odgovarao za prvo spaljeno mjesto, pravi holokaust na početku srpske agresije na Hrvatsku – istočnoslavonsko mjesto Ćelije, koje se našlo na putu barbarogenijima? Je li bilo prekomjerno granatirano Sarajevo...? Po sadržaju optužnica i presudama kao da je u tim gradovima 90-tih godina vladao mir, a građani uživali u baroknoj glazbi. Takvo ponašanje Europe može se nazvati povijesnim primjerom bešašća i licemjerja, gaženjem svih kršćanskih vrijednosti na kojima se Europa stoljećima održala. Čini se da su, ipak, naše moralne vrijednosti u korijenima jedne druge Europe, koju su stvarali njezini najbolji umovi, nadasve kršćanski mislioci. Izjednačivanje žrtve i agresora dogodilo se prvi put u povijesti, kao što se dogodilo prvi put da glavni protagonisti rata – agresije na Hrvatsku, nisu osuđeni. Time je u Europi visoko podignuta sramna zastava – zastava rata, a ne zastava mira, koju su donijeli hrvatski branitelji. Nismo mogli ni vjerovati koliko je francuski premijer Georges Clemenceau svojedobno bio u pravu kad je tvrdio da je dobiti mir teže nego rat. U konačnici sve to govori koliko je Europi stalo do slobode i prava naroda koji su stoljećima bili imperijalnim žrtvama.

Poštovanje i prilagodavanje Hrvatske odlukama Haaškoga suda bio je stalan zahtjev EU-a i ostao je do danas, iako se sve vrijeme taj “sud” odnosio rasistički prema pojedinim narodima. To se konstatira i u nedavnom pismu 20 hrvatskih akademika, biskupa i nadbiskupa Vijeću sigurnosti UN-a, koje je supotpisalo 2300 građana (230 sveučilišnih profesora i doktora znanosti). Spomenimo samo jednu konstataciju iz toga pisma: “Zatočili ste ih i zato što su umjesto vas spasili sto tisuća muslimana (nesrba) u vašoj navodno zaštićenoj zoni Bihaću, a poslije pokolja u takoder vašoj zaštićenoj zoni Srebrenici.” Slično upozorenje dao je i tadašnji američki vojni ataše u Hrvatskoj, tvrdeći da su general Gotovina i Hrvatska vojska tada spriječili *genocid takvih razmjera kakav je bio samo u Drugome svjetskom ratu*.

Haaški su tužitelji prešli preko tolikih zlodjela. Nisu nikoga optužili za tolika silovanja... Žrtve svakodnevno gledaju silovatelje na ulicama hrvatskih gradova, posebice na ulicama Vukovara. To najednom nije zločin, možda zato što je to radio agresor, a njega su od mnogo čega amnestirali.

Sve su hrvatske vlasti od 2000., zbog navodno viših ciljeva, poslušno prihváćale nakaradne poglede na osnovne vrjednote koje su u suprotnosti s civilizacijskim vrjednotama o kojima je tako upečatljivo govorio francuski vojni biskup, i ne samo on. Ako ih koji put i nisu prihváćale, nisu to ničim pokazale.

Ulaskom u EU pod takvim uvjetima Hrvatska ne će moći pomoći EU-u da spozna koje su stvarne vrjednote, bez kojih ona ne može opstati. Zato pozivamo hrvatske vlasti da promijene odluku o nadnevku referendumu i odgode je sve dok se ne objavi konačna presuda Haaškoga suda hrvatskim generalima.

Želimo se još jednom uvjeriti u njihovu vjerodostojnjost, želimo vidjeti je li Europa prepoznala žrtvu, razlikuje li vrijednosti slatke i drage slobode od sužanjstva. Zato trebamo izići na referendum o EU-u tek nakon što vidimo konačnu presudu našim generalima.

Time želimo dati priliku članicama EU-a da se izjasne – smatraju li oni i dalje da postoje više i manje vrijedni narodi. I da pokažu je li im i dalje nebitno hoće li netko pobiti i 100 000 pripadnika nekog – po njima – manje vrijednog naroda. Uvjereni smo da bi njihovi

generali zaslužni za spašavanje tako velikog broja ljudi dobili Nobelovu nagradu za mir, bili bi slavljeni, a hrvatski su generali u prvostupanjskoj presudi drakonski osuđeni!

Ako hrvatske vlasti ne bi željele odgoditi referendum, time bi bitno umanjile plebiscitarni izlazak na referendum o EU-u i pokazale da nas vode u EU jer ne znaju što s hrvatskom državom, kao što nisu znale ni 1918. pa su, nasuprot jasnim upozorenjima, odveli narod kao guske u maglu. U magli isprepletenom raznim protuhrvatskim ideologijama ostali smo gotovo jedno stoljeće, plativši neizmjernom žrtvom. I tada se naše pretke uvjeralo kako nemaju alternativu. Slobodan građanin i slobodan narod uvijek imaju alternativu, a to su sloboda i samostalnost, poput Norveške i Švicarske. Ne možete nas stoga zaplašiti ni s eventualnim balkanskim parlamentima, jer jednostavno tamo ne pripadamo.

Ne bude li se odgodio referendum to će biti dokaz da hrvatske vlasti ne žele pomoći članicama EU-a, pa pozivamo hrvatske gradane da na referendumu pokažu i jednima i drugima da, slično francuskom vojnem biskupu, puno više cijene hrvatske vrijednote od onih koje nam propagiraju iz EU-a, a slijepo podržavaju hrvatske vlasti od 2000. misleći na svoje fotelje, a ne na dobrobit naroda.

Hrvatski fokus, 26. prosinca 2011.

akademik Smiljko Ašperger

akademik Andrej Dujella

dr. sc. Zvonimir Janko, Prof. Emeritus der Universitaet Heidelberg,
dopisni član HAZU-a

akademik Dubravko Jelčić

mons. Ante Jurić, nadbiskup u miru (+ 20. 03. 2012.)

mons. Vlado Košić, sisacki biskup

prof. dr. sc. Stjepan Marčelja, dopisni član HAZU, full member of
Australian Academy of Science, Australia

akademik Josip Pečarić

Ante Glibota, redovni član Europske Akademije Umjetnosti
Znanosti i Literature (EASL), Paris

dr. Zvonimir Šeparović, profesor emeritus Sveučilišta u Zagrebu,
član Europske akademije znanosti i umjetnosti
prof. dr. sc. Ivica Veža, član Europske akademije industrijskog
managementa, FESB, Split
mr. sc. Željko Sačić, general u miru
dr. sc. Maja Andrić
dr. sc. Mato Artuković
prof. dr. sc Vanda Babić, Sveučilište u Zadru
prof. dr. sc. Ivan Bakran, Zagreb
dr. sc. Mladen Bandić, dipl. ing. grad.
doc. dr. sc. Senka Banić
doc. dr. sc. Josipa Barić
doc. dr. sc. Zlatko Begonja
dr. sc. Ivana Benzon
prof. dr. sc. Mihovil Biočić, KBC Split, Medicinski fakultet
Sveučilišta u Splitu
dr. sc. Srećko Botrić, Sveučilište u Splitu
prof. dr. sc. Zdravka Božikov, Split
doc. dr. sc. Snjezana Braić, Prirodoslovno matematički fakultet,
Split
dr. sc. Morana Brkljačić Žagrović, dr. med.
dr. sc. Miljenko Buljac
dr. sc. Krešimir Bušić
prof. dr. sc. Marin Čikeš, Sveučilište u Zagrebu
dr. sc. Ambroz Čivljak, predavač i znanstveni suradnik
doc. dr. sc. Alojzije Čondić, Split
prof. dr. sc. don Josip Čorić
prof. dr. sc. Vera Čuljak
prof. Ante Čuvalo, Ph. D.
prof. dr. sc. Vladimir Ćepulić
prof. dr. sc. Alojz Ćubelić, Katolički bogoslovni fakultet
prof. dr. sc. Borislav Dadić
prof. dr. sc. Vlado Dadić
doc. dr. sc. Antun-Ante Delić, dragovoljac Domovinsakog rata,
Grubišno Polje
dr. sc. Ivo Derado, Max-Planck-Institut fuer Physik, Munchen,
Germany

doc. dr. sc. Pero Draganić, dr. med.

prof. dr. sc. Boris Dželalija

prof. dr. sc. Neven Elezović, FER, Zagreb

prof. dr. sc. Rea Fulgosi- Masnjak, redovita profesorica

Edukacijsko-rehabilitacijskog fakulteta Sveučilišta u Zagrebu
prof. dr. sc. Danica Galešić Ljubanović, patolog, Zagreb

dr. sc. Nikša Glavić

doc. dr. sci. Martinia Ira Glogar

prof. dr. sc. Ana Marija Grancarić

prof. dr. Vinko Grubišić, professor emeritus, Sveučilište Waterloo,
Germanski i slavenski studiji (Germanic and Slavic Studies),
Kanada

dr. sc. Željko Hanjš

prof. dr. Ivan Ilić, professor emeritus, FER, Sveučilište u Zagrebu,
bivši veleposlanik

prof. dr. sc. Borka Jadrijević

dr. sc. Julije Jakšetić

dr. sc. Domagoj Jamičić, znanstveni savjetnik

dr. sc. Zvonimir Janović, sveučilišni profesor u mirovini

dr. Milan Jelić, dipl. ekonomist, Argentina

prof. dr. sc. Branko Jeren, Sveučilište u Zagrebu

prof. dr. Hrvoje Kačić

dr. sc. Držislav Kalafatić

prof. dr. sc. Damir Kalpić

prof. dr. sc. Ivan Karlić

prof. dr. sc. Vladimir Katović, Wright State University, Dayton,
OH USA

doc. dr. sc. Marijan Kirin

prof. dr. sc. Milica Klaričić Bakula

prof. dr. sc. Srećko Kovač

prof. dr. Slavko Kovačić, Split

dr. sc. fra Smiljan - Dragan Kožul, O. F. M., Duhovni ravnatelj
Pokreta Krunice za obraćenje i mir

dr. sc. Jadranka Kraljević, viša asistentica

prof. dr. sc. Šimun Križanac

prof. dr. sc. Mario Krnić

dr. sc. Nikša Krstulović

prof. dr. sc. Marija Šiško Kuliš, Split
prof. dr. sc. Stipe Kutleša
prof. dr. sc. Slobodan Lang
prof. dr. sc. Ante Lauc
prof. dr. sc. Velimir Laznibat, redovni prof. Filozofskog fakulteta u Mostaru u miru
doc. dr. sc. Inga Lisac
Maja Lukac-Stier, doktor filozofije i sveučilišni profesor, Buenos Aires, Argentina
prof. dr. sc. iur. Branimir Lukšić
dr. sc. Mislav E. Lukšić, Zadar
Marko Magdalenić, prof. - dirigent, KBF Zagreb
prof. dr. sci. Ivan Malčić
dr. sc. Ljubo Marangunić, sveuč. profesor u mirovini
dr. sc. Ivica Martinjak
prof. dr. sc. Marko Matić, Split
dr. sc. Tomislav Matić, Canberra, Australia
dr. sc. Josip Matjan, die
dr. sc. Bruno Mayer, dipl. ing. tehnologije
dr. sc. Zvonimir Medvedović
dr. sc. Miroslav Međimorec, redatelj, hrvatski branitelj, diplomat
dr. sc. Zlatko Miliša, red. prof.
prof. dr. fra Andrija Nikić, predsjednik Hrvatskog kulturnog društva Napredak u Mostaru sa 1263 člana
prof. dr. sc. Milan Nosić
prof. dr. sc. Zarko Nozica
prof. dr. Dubravka Oraić Tolić
dr. ing. Marijan Papić, Vancouver, Canada
dr. sc. Đurđica Parac-Osterman, redoviti profesor u trajnom zvanju
prof. dr. sc. Davor Pavuna
prof. dr. sc. Ivan Perić
prof. dr. sc. Nedjeljko Perić
doc. dr. sc. Ante Periša
dr. sc. Damir Pešorda, kolumnist i profesor
prof. dr. sc. Mladen Petravić, Sveučilište u Rijeci
prof. dr. sc. Ivan Petrović
dr. sc. Dora Pokaz

prof. dr. sc. Tanja Pušić
dr. sc. Stjepan Razum, povjesničar i archivist
prim. dr. sc. Darko Richter, Zagreb
prof. dr. sc. Dubravka Sesar, Zagreb
dr. sc. Drago Šimundža
prim. dr. sc. Tatjana Šimurina, dr. med., anesteziologinja
Đuro Tikvica, pijanist, profesor Muzičke akademije u Zagrebu
prof. dr. sc. Kosta Urumović, Zagreb
prof. dr. sc. Zdravko Tomac
dr. sc. Hrvoje Valpotić, dr. med. vet., Veterinarski fakultet, Zagreb
dr. sc. Mislav Vedriš, dipl. ing. šumarstva
dr. Mile Vidović
dr. sc. Petar Vučić
dr. sc. Zlatko Vučić
dr. sc. Vida Vukoja, lingvist
dr. sc. s. Lucila (Anica) Zovak, Švicarska
prof. dr. sc. Tomislav Živković
prof. dr. sc. Darko Žubrinić
dr. Antonio Žuvela, pravnik, Buenos Aires, Argentina
(...)
prof. Tomislav Držić, dipl. novinar
(...)

APEL HRVATSKOJ JAVNOSTI: SUPROTSTAVIMO SE MEDIJSKIM MANIPULACIJAMA!

Mediji su snaga iznad hrvatskog društva. Ne polažu nikomu račune osim profitu i nevidljivim političkim centrima moći. U tu svrhu sve im je dopušteno, od gaženja ljudskog dostojanstva, do raznih oblika manipulacije i potkopavanja hrvatske države. U medijima najmanje prostora ima za argumente. S poluinformatcijama i dezinformacijama hrani se publika bez odgovornosti za napisanu riječ. Vještим manipulacijama inficiraju se sve skupine. Ali dok za razne infekcije postoje službe koje o tome skrbe, za psihičke napade putem medija na osobni integritet nema ni posljedica ni sankcija. Sve je dopušteno kad su mediji u pitanju, jer oni su sila i moć, svi ih se boje. Tako nešto je trebalo da bi se lakše upravljalo hrvatskim društvom. Najprije su se okomili na vrijednosti Domovinskog rata, zatim su isključili iseljenike, koji su se bili spremni vraćati u Hrvatsku, hrvatske nacionalne institucije, koje se raznim montiranim aferama podvojilo, a što se nije podvojilo, to se “ocrnilo”, zatim obitelj, a u završnom činu hoće lažima kompromitirati Katoličku crkvu, zapravo kršćanstvo koje je održalo hrvatski narod na ovim prostorima punih trinaest stoljeća.

Preko medija se vlada Hrvatskom. Mediji se izdašno koriste za upravljanje hrvatskim društvom. Skrivenim centrima moći oni su učinkovitiji od demokratskih putova, jer protivnika eliminiraju odmah, a istodobno pridobivaju javnost za svoja stajališta, koja ne trebaju objašnjavati. Društveni pravobranitelj u posljednjih dvadeset godina nije nijednom intervenirao i pokušao zaštititi pojedince ili društvene skupine od medijskih nasrtaja? Javna stručna analiza medija, koja je napravljena u jednoj znanstvenoj instituciji, nikada nije objavljena. Koji je razlog tomu? Medijski je prostor u Hrvatskoj danas kao jednosmjerna ulica u kojoj publika bezglavo bježi pred “razjarenim bikom”. Što više “krvi i spektakla”, to mediji zadovoljnije trljaju ruke. Na taj način najdirektnije se ugrožavaju demokratski korijeni i potiču najniže strasti. Za nasilje u društvu stoga su u određenoj mjeri odgovorni i mediji. Bez medija i

velikosrpski projekt izgledao bi puno drukčije. Te stvari se ne žele uzeti u obzir.

Medijska pristranost postala opasnost za državu i društvo. U dvadeset godina samostalnosti mediji su bili u funkciji promidžbe, uglavnom neskloni hrvatskoj državi, nagnuti najčešće lijevim dioptrijama. Oni ne mogu shvatiti da za medije nema ni lijeve ni desne strane, nego kritička prosudba i istina. Ali što njima znači istina? Mediji su ti koji su "kadili" bivšem hrvatskom premijeru, pravili s njime izmišljene interviewe, oni su ga pokopali, ne radi toga da kritički upozore na njegove nedostatke i štete za nacionalne interese, nego da instrumentaliziraju borbu za vlast i pokušaju ubiti svaki pluralitet stajališta i razmišljanja u hrvatskom društvu. Eliminiranje intelektualaca iz hrvatskih medija, osim onih koji misle kao i stranački vođe, jasan je znak da se u hrvatskom društvu ne razvijaju zdravi odnosi, nego da se društvo mijesi, po mjeri moćnika, koji se vješto skrivaju iza zavjesa.

Državni odvjetnik i mediji. U spregu s medijima ušao je i državni odvjetnik, koji selektivno pušta predmete u optjecaj, narušavajući demokratske stečevine i pretvarajući se u moć kojoj se treba pokoravati. Stalna stigmatizacija i kriminalizacija koja se događa svakodnevno u medijskom prostoru stvara dojam u običnih ljudi da u hrvatskom društvu ništa ne valja. Ali, ne će biti tako, jer da je tako, ono bi već davno nestalo. U hrvatskom društvu ima pozitivnih događaja, znanstvenih uspjeha i dostignuća, gospodarskih probaja, ali ti sadržaji nemaju mjesta u medijima, budući da su odredili pokazivati domaćoj i inozemnoj javnosti kako je hrvatska država nemoguća. Na tom tragu ima onih koji već javno govore kako "nismo u stanju držati, stvarati, oblikovati i voditi državu". Koja je poruka – treba nas vratiti u balkansku tamnicu ili rastaliti u Europskoj uniji.

Perfidna igra medija uoči izbora. Stalnim napadima na jednu političku opciju, podilaženjem drugima, želi se biraćima sugerirati komu treba vjerovati, tko su nacionalni spasitelji. Ni u jednoj europskoj državi danas nisu posloženi mediji da više manje pušu u jedan rog. Čovjek dobije dojam kao da su još u crvenoj košulji s titovkom na glavi. Ali već je rečeno kako će Hrvatska biti crvena i kako je to lijepa kapa. Pojedinačni disonatni tonovi samo potvrđuju

tezu o uniformiranosti medija, kojima se ravna iz jednog mjesta, pa se i afere, crne kronike prelijevaju kao po zakonu spojenih posuda.

U Hrvatskoj nema slobodnog novinstva. Novine su strogo zatvoren i kontroliran prostor koji ima zadatku stvarati određen tip mišljenja i ponašanja, pohlepan za potrošnjom i ideološki obojen, da stalno mrzi svoje, preferira i divi se tuđem. Ankete kojima pribjegavaju elektronički mediji samo su način provjere kako napreduje određen projekt, kakve rezultate polučuje "pranje mozga". Ono što je početkom prošlog stoljeća jasno uočio njemački znanstvenik K. Buecher, u Hrvatskoj je ostalo na snazi do danas, a on je tada ustvrdio kako su se "novine iz ustanove za objavljivanje vijesti pretvorile u nositelje i vode javnog mnijenja, u borbeno sredstvo partiskske politike". Hrvatske novine to nikada nisu prestale biti – one su danas najočitije sredstvo partiskske politike kojima su strane nacionalne vrijednosti i nacionalni interesi.

Zbog svega rečenog smatramo:

- Potreban je jači i kritičniji glas intelektualaca u postojećim oazama slobode.
- Dok se ne dosegne medijski prostor za pluralitet mišljenja, potrebno je koristiti se i osnivati alternativne medijske prostore.
- Tražiti od javnog pravobranitelja da stane u obranu dostojanstva pojedinaca i skupina koje su izložene nasrtajima medija, da zaštiti djecu i mladež, koja je podvrgnuta perfidnim medijskim manipulacijama.
- Budući da se javni mediji financiraju iz proračunskih sredstava, nije dovoljno tražiti da budu servis javnosti, nego da budu pod svakodnevnim nadzorom javnosti.
- Privatni mediji moraju jednako služiti općim interesima i vrijednostima. Oni ne mogu biti suprotstavljeni općem i nacionalnom interesu.
- Intelektualci i nacionalne institucije trebaju odlučno braniti nacionalne interese i nacionalne stečevine.
- Građani, koji svaki dan kupuju razne tiskovine, moraju biti načisto koga sa svojim novcem podupiru - lošom hranom

čovjek zatruje želudac, a poluinformacijama i dezinformacijama truje svoju dušu i dušu djece i obitelji.

- Gledе parliamentarnih izbora upozoravamo građane da ne nasjedaju manipulacijama, već da se kritički, s obzirom na svoj sustav vrijednosti stečen školovanjem i životom, odluče, ne emocionalno, nego vrlo promišljeno, za kandidate koji će hrvatsku državu, voditi odgovorno i uravnoteženo.
- Naše je temeljno opredjeljenje slobodno i kritičko novinstvo, zasnovano na općeljudskim vrijednostima, koje će otvarati demokratska obzorja, a ne stvarati uvjete za interesne i partijske pobjede.

Zagreb, 27. studenoga 2011.

akademik Ivan Aralica

akademik Slaven Barišić

dr. sc. Zvonimir Janko, Prof. Emeritus der Universitaet Heidelberg,
dopisni član HAZU-a

akademik Dubravko Jelčić

dr. sc. Henrik Heger Juričan, Sveučilište Pariz-Sorbona, dopisni član
HAZU-a

akademik Andrija Kaštelan

akademik Josip Pečarić

akademik Stanko Popović

dr. sc. Ivana Benzon

prof. dr. sc. Mihovil Biočić, KBC Split, Medicinski fakultet
Sveučilišta u Splitu

dr. sc. Srećko Botrić, Sveučilište u Splitu

prof. dr. sc. Zdravka Božikov, Split

doc. dr. Ivica Čatić, KBF Đakovo

prof. dr. Valentin Pozaić, pomoćni biskup zagrebački

akademik Nenad Trinajstić

dr. sc. Mato Artuković

prof. dr. sc. Vanda Babić, izv. prof.

prof. dr. sc. Ivan Bakran

dr. sc. Mladen Bandić, dipl. ing. grad.

doc. dr. sc. Josipa Barić, Split
dr. sc. Osor Barisić
dr. sc. Zlatko Begonja
dr. sc. Mirko Belak, geolog
prof. dr. sc. Marin Čikeš
dr. sc. Ambroz Čivljak, predavač i znanstveni suradnik
doc. dr. sc. Alojzije Čondić, KBF Split
prof. dr. sc. don Josip Čorić
prof. dr. sc. Vera Čuljak
prof. dr. Ante Čuvalo
prof. dr. sc. Vladimir Ćepulić
prof. dr. fra Šimun Šito Corić
prof. dr. dr. h. c. Nikola Debelić
dr. Josip Delić, sveuč. prof. u m., Split
prof. dr. sc. Slavica Dodig, Zagreb
prof. dr. sc. Serđo Dokoza, Zadar
dr. sc. Žarko Domljan
prof. don Ilija Drmić
prof. dr. sc. Andrej Dujella
prof. dr. sc. Krešimir Galešić, Zagreb
prof. dr. sc. Danica Galešić Ljubanović, patolog, Zagreb
doc. dr. sc. Martinia Ira Glogar,
prof. dr. sc. Ana Marija Grancarić
doc. dr. sc. Mario Grčević
prof. dr. sc. Damir Grgičević
prof. dr. Vinko Grubišić
prof. dr. sc. Stjepan Hranjec, Čakovec
doc. dr. sc. Zdeslav Hrepic
dr. sc. Slavica Ivelić Bradanović
dr. sc. Borka Jadrijević, izv. prof.
dr. sc. Julije Jakšetić
dr. sc. Zvonimir Janović, umirovljeni sveučilišni profesor
dr. sc. Dubravko Jelić, znan. sur., Galapagos istraživački centar,
Zagreb
prof. dr. sc. Vlado Jukić
prof. dr. sc. Ivan Karlić, KBF Sveučilišta u Zagrebu
prof. dr. sc. Damir Kalpić

- prof. dr. sc. Vladimir Katović, Wright State University, Dayton,
OH, USA
- prof. dr. sc. Milica Klaričić Bakula
- prof. dr. sc. Ivan Kordić
- dr. Slavko Kovačić, sveuč. prof. u m., Split
- dr. sc. fra Smiljan - Dragan Kožul, duhovni ravnatelj Pokreta
Krunice za obraćenje i mir
- prof. dr. sc. Šimun Križanac
- prof. dr. sc. Mario Krnić
- dr. sc. Nikša Krstulović, Institute of Physics, Zagreb
- prof. dr. sc. Stipe Kutleša
- dr. sc. Ante Lauc, sveuč. profesor u mirovini
- dr. sc. Srećko Listeš, Split, viši savjetnik AZOO
- prof. dr. Maja Lukac-Stier, sveučilišni professor, Buenos Aires,
Argentina
- prof..dr. sc. Mate Ljubičić
- prof. mr. Ivanka Madunic-Kuzmanović
- prof. dr. sc. Ivan Malčić
- dr. sc. Ljubo Marangunić, sveučilišni profesor u mirovini
- dr. sc. Zvonimir Marić, sveučilišni profesor, Zagreb
- dr. sc. Ivica Martinjak, Zagreb
- prof. dr. sc. Marko Matić, Split
- dr. sc. Josip Matjan, die
- dr. sc. Miroslav Međimorec, redatelj, hrvatski branitelj, diplomat
- dr. sc. Stjepo Mijović Kočan, književnik
- prof. dr. don Josip Mužić, KBF Split
- prof. dr fra Andrija Nikić, predsjednik Hrvatskog kulturnog društva
Napredak u Mostaru
- dr. sc. Tado Oršolić, Zadar
- dr. ing. Marijan Papić
- prof. dr. sc. Mladen Parllov, KBF, Split
- prof. dr. sc. Davor Pavelić
- prof. dr. sc. Davor Pavuna
- prof. dr. sc. Ivan Perić
- prof. dr. sc. Nedjeljko Perić
- doc. dr. sc. Ante Periša
- prof. dr. sc. Mladen Petravić, Sveučilište u Rijeci

prof. dr. sc. Ivan Petričević, liječnik
prof. dr. sc. Ivan Petrović
dr. sc. Dora Pokaz
prof. dr. sc. Tanja Pušić
dr. sc. Stjepan Razum, povjesničar i archivist
prof. dr. Adalbert Rebić, sveučilišni profesor u mirovini
prim. dr. sc. Darko Richter, Zagreb
prof. dr. sc. Sven Seiwerth, Zagreb
prof. dr. Andjelko Simic, HELP University Kuala Lumpur
dr. sc. Zvonimir Šeparović, profesor emeritus, član Europske akademije znanosti i umjetnosti, predsjednik Hrvatskog žrtvoslovnog društva
dr. sc. Drago Šimundža, Split
prim. dr. sc. Tatjana Šimurina, dr. med., Županijska bolnica Zadar
Đuro Tikvica, pijanist, sveučilišni profesor
prof. dr. sc. Zdravko Tomac
prof. dr. sc. Miroslav Tuđman
prof. dr. sc. Nikica Uglešić
prof. dr. sc. Darko Ujević
prof. dr. sc. Kosta Urumović
prof. dr. sc. Mirko Valentić, znanstvenik emeritus
dr. sc. Hrvoje Valpotić, dr. med. vet.
dr. don Mile Vidović, Split
dr. sc. Petar Vučić
dr. sc. Zlatko Vučić, Zagreb
prof. dr. sc. Tomislav Živković
prof. dr. sc. Darko Žubrinić
Antun Abramović prof. Zagreb
Duško Abramović, Toronto, Canada
Nevena Abramović, Toronto Canada
Katica Amidžić Peročević, dipl. oec., Zagreb
Nikola Andačić, prof., ravnatelj škole, Makarska
Grgo Tomislav Antičić
Martina Antunović
(...)
Tomislav Držić, urednik Hrvatskog lista
(...)

**‘AKO VOLIŠ HRVATSKU SVOJU’, ZAGREB,
2014.**

OTVORENO PISMO

Tomislavu Karamarku, predsjedniku HDZ-a
Milanu Kujundžiću, koordinatoru Saveza za Hrvatsku
Željki Markić, čelnici druge U ime obitelji

Približavaju se predsjednički izbori. Po našem mišljenju oni su ključna točka mogućeg preokreta. Predsjednik Ivo Josipović već je mjesecima u žestokoj kampanji na državni račun. On stvara široku koaliciju podrške niza stranaka, a ne samo Kukuriku koalicije. Ima skoro potpunu kontrolu medija u Hrvatskoj. Ukoliko bi sadašnji predsjednik Republike pobijedio na predstojećim predsjedničkim izborima, bile bi vjerojatno zaustavljene moguće promjene vlasti u Hrvatskoj, odnosno oni koji su njega podržali, uz njegovu podršku i ogromnu podršku glavnih medija vjerojatno bi pobijedili i na parlamentarnim izborima. Tako se u Hrvatskoj ne bi ništa promijenilo, nego bi se nastavilo nazadovanje koje vodi u propast, a od nje bi se Hrvatska teško mogla oporaviti.

Dakle, smatramo da je nužno sve učiniti kako bi se pobijedilo sadašnjeg predsjednika Ivu Josipovića na sljedećim predsjedničkim izborima.

Kako sada izgleda, malo je vjerojatno da HDZ-ova koalicija, Savez za Hrvatsku i udruge građana i neovisni intelektualci predlože zajedničkog kandidata za predsjednika (iako bi to bio najsigurniji put do pobjede domoljubne opcije). Stoga Vam predlažemo da održite trojni sastanak i da donesete odgovarajuće odluke bez kojih su male šanse za pobjedu na predsjedničkim i parlamentarnim izborima, tj. bilo bi nužno usvojiti sljedeću strategiju. U prvi krug moglo bi se ići i s tri kandidata: kandidat koalicije HDZ-a, kandidat Saveza za Hrvatsku i neovisni kandidat udruge građana na čelu s udrugom *Uime obitelji*. Ti kandidati trebali bi potpisati sporazum da će u drugom krugu ne samo podržati nego se i uključiti svim snagama u korist onog kandidata koji uđe u drugi krug. Takva strategija bila bi plodonosna jer bi u prvom krugu potaknula mnoge birače koji inače ne bi izašli na izbole (a njih je skoro 50%) da izađu na izbole. Uvjereni smo da bi takav Vaš postupak hrvatski narod zdušno pozdravio. A u drugom krugu bi s velikom vjerojatnošću glasovali za zajedničkog kandidata i oni koji inače ne bi glasovali.

Taj model bi trebalo primijeniti i za parlamentarne izbole s prethodnim potpisivanjem sporazuma o poslijerjezbornoj koaliciji. Na taj način postigla bi se velika izlaznost na izbole i sigurnost građana koji žele promjenu vlasti da njihov glas neće propasti te da je u krajnjoj liniji svejedno za koju grupaciju glasuju ako svi imaju zajednički cilj, a to je promjena sadašnje vlasti.

Poštovani gospodine Karamarko, poštovani gospodine Kujundžiću i poštovana gospođo Željka Markić, po našem mišljenju Vi ste najodgovorniji za sudbinu Hrvatske i zato Vam se obraćamo ovim otvorenim pismom kako biste na predstojećim i predsjedničkim i parlamentarnim izborima predložili građanima Hrvatske realnu opciju promjene vlasti koja će imati velike šanse za pobjedu. Hrvatsku ponovno trebaju voditi ljudi koji vole ovu državu i hrvatski narod! Obraćamo Vam se jer nimalo ne sumnjamo da Vi volite ovu državu i ovaj narod te da Vam je veoma stalo do sudsbine hrvatskog naroda i hrvatske države.

Srdačan pozdrav,

Akademik Josip Pečarić
i prof. dr. sc. Zdravko Tomac

U Zagrebu, 13. svibnja 2014.

Pismo supotpisuju:

Antun Abramović, prof. pov., puk. HV
Duško Abramović, Toronto
Nevena Abramović, Toronto
Katica Amidžić Peročević, dipl oec. Zagreb
Jozo Andrić, Zagreb
dr. sc. Mato Artuković, znanstveni savjetnik
don Miljneko Babaić, ratni vojni kapelan
Dominik Babec, Koprivnica
Leea Babec, Koprivnica
Vesnica Babec, Koprivnica
Ivana Babić, prof.
Damir Babić
Nada Babić
M. Giuseppina Bacchia
Rade Bacelic
Emma Bakovic, Stockholm
Jakov Bakovic, Stockholm
Marija Bakovic, Stockholm
Miro Blaž Bakovic, Stockholm
Ivan Balić
Zdravko Ban
Miro Banović
Milenko Barbir
Krešimir Barković, Paris, Francuska
Sevda Barković, Paris, Francuska
Đurđica Bastjančić, prof.
Iva Bastjančić, nastav.
Ivan Bastjančić, dipl. ing. stroj.
Daran Bašić, branitelj/invalid, Mostar
Nikola Bašić, pisac, Vis

Tomislav Batinić, prof., Sarajevo

Dinko Batur, umirovljeni bojnik HV i HRVI

Tomislav Begić, Zagreb

Vlado Begić, Zagreb

Ante Belas, Trogir

mr. sc. Nikola Bičanić, publicist, Zagreb

Marija Bičanić, umirovljenica, Zagreb

Ivan Bičanić, ing., Zagreb

Vlatko Bilić, dipl. ing. arh., Zagreb

Ivanka Bilić, Zagreb

Branimir Bilić, Zagreb

Stanislav Bilić, strojarski tehničar, Krško

Vladimir Biondić

Lidija Blagojević, prof.

Tomislav Blagojević

Vide Blažević, Dubrovnik

Tomislav Bolanča, dip.oec., Zadar

Katarina Bodrožić, Slavonski Brod

s. Janja Boras, Međugorje

Vanda Boras Podravac, Senj-Canberra (Australija)

Damir Borovčak, dip. ing., publicist

Miljenka Botteri

dr. sc. Vinko Botteri

dr. sc. Srećko Botrić, Split

Davor Bozin, mr. sc

Ivan Bradvica dipl. ing. građ., pjesnik

Ante Brčić, novinar

prof. dr. sc. Milko Brković, Poličnik, Briševac

Radoslav Brković, upravni pravnik (dragovoljac Domovinskog rata), Banjevci

Ivan Bukovac, odvjetnik, Županja

Ivo Buntin

Branko Butkovic, Zagreb

Juraj Cigler, dipl. inž. građ., Čakovec

Mario Crnković, umirovljeni časnik HV

Vinko Cujic, dipl. ing. str., Hamburg

Milan Ciliga, dipl. Ing.

Nada Cunjak

Vjekoslav Cunjak, mag.oec.

Vedran Čanić, Zagreb

doc. dr. Ivica Čatić, Katolički Bogoslovni Fakultet Đakovo

Marija Čatlak, Zadar

don Lazar Čibarić

Pejo Čičak

prof. dr. sc. Marin Čikeš

Ante Čizmić, prof. u mirovini, Zadvarje

Katica Čizmić, prof. u mirovini, Zadvarje

Marija Čokljat, profesorica u mirovini

Anamarija Čuljak, student, Osijek

Jadranka Čuljak-Duvnjak, odvjetnica, Osijek

Domagoj Čunko, ing.

Ružica Čavar, oec

Tomislav Čavar, prof., Zagreb

Ante Ćesić, Zagreb

Anto Ćosić, Slavonski Brod

Ksenija Ćosić, Slavonski Brod

prof. dr. sc. Alojz Ćubelić, KBF

don Marko Ćubelić, Split

Jozo Ćuk, Taylors Lakes, Vic., Australia

Jela Cuk

Ante Marko Cuk

Alojz Ivan Cuk

Kate Jelena Cuk

Tomislav Domagoj Cuk

Krešimir Ćuže, Split

Vlado Dadić

Josip Debelec, Zagreb

Ljiljana Debelec, Zagreb

prof. dr. dr. h. c. Nikola Debelić

Dubravko Deletis

Mladen Deletis

dr. sc. Josip Delić, Split

Mirko Dijanek

Vladimir Dobravec, upravni pravnik, Đurđevac

Rosanda Dorotić

Frank Dragash

don Jakov Dragušica, Split

Domagoj Dravinski, Zagreb

Hrvoje Dravinski, Zagreb

Željko Dravinski, Zagreb

Ante Drmic, Svicarska

M. Danijela Dropulja

Tomislav Držić

Kristina Dugan

Malkica Dugeč, prof., hrvatska pjesnikinja

mr. sc. Danijel Dugonjić, dr. med. vet.

fra Tomislav Dukić, München

Drago Duvnjak, dipl. ing. grad., Osijek

Katarina Duvnjak, student, Osijek

Krešimir Duvnjak, dipl. ing., mag. phil. et univ. bacc. relig.

Ivica Dužević, Makarska

Ivo Dužević, Makarska-Split

Josip Djukic, USA

Ivica Džajkić

Milenko Džajkić

Vinko Điković, Zagreb

Jana Điković, Zagreb

prof. dr. sc. Neven Elezović

M. Cvetka Erce

Fra Vladimir Vlado Ereš, Voditelj Hrvatske katoličke misije

Lausanne-Wallis u Švicarskoj

Pero Faletar, Vinkovci

Mario Filipi

Ivan Filipović, pomorac

Damir Findrik, dipl. ekonomist

Stjepan Fiolic, Buenos Aires, Argentina

Žarko Flanjak

Hilda Marija Foley, USA

Marko Franovic, Sydney, Australia

Andela Galić, Zagreb

Martin Galić, Zaprešić

Mate Galić, Zagreb

Gordana Galić, Split

Mladen Galić, umirovljeni bojnik HV-a

prof. dr. sc Radoslav Galić

Marija Galović, Zaprešić

Mirko Galović, Zaprešić

Danica Glavaš

Vlado Glavaš

Dajana Glavota

Hrvoje Glavota

Krunoslav Gliha, Velika Gorica

Ante Gojević-Zrnić, Rijeka

Marinko Gospić

Matija Grgat

Vinko Grgić, prof.

mr. sc. Josip Grilec

prof. dr. sc. Vinko Grubišić, Sveučilište Waterloo, Kanada

Marija Ruza Habunek Fiolic, Bs.As., Argentina

dr.sc. Beata Halassy, Sveučilište u Zagrebu

p. Vatroslav Halambek, SJ

Branko Haubrich, iur. Mostar

Ivanka Haubrich

Marta Haubrich

Marija Haubrih

Ivana Haubrich-Mihovilović

Štefica Himmelreich, Zagreb

Petar Hinić, član Časnog suda HSK Nj, Stuttgart

Tomislav Horvat

prof. dr. sc. Stjepan Hranjec, Čakovec

Branko Hrkač

Hrvoje Hrkač, Zagreb

Stella Hubmayer, urednica radio postaje, Buenos Aires

Mladen Ibler, dr. med.

Katarina Iskra, medicinska sestra

Branko Ivanda, mag. phil. et. croat.

Tatjana Ivanda, dipl. ing. el.

Ivan Jaklin, Varaždin

dr. sc. Domagoj Jamičić, znanstv. savjetnik
prof. dr.sc. Zvonimir Janović, u mirovini
Vjekoslav Jazbec, dr. med. spec., Zgb
Ivica Jelic, ugostitelj, Biograd na moru
dr. Milan Jelić, ekonomist u miru, Buenos Aires, Argentina
Ivan Jeličić, Zagreb
Marko Jerčinović, Zagreb
Dragutin Jeromić, Zagreb
Kruno Jeromić, Zagreb
Stipe Jolić, dipl. teolog
Jelena Jozipović, Zagreb
M. Nada Julardžija
Drago Jurič, Zagreb
Ilija Jurič
Ivan Jurič
Ivan Juricic
Mirjana Juricic
Anto Jurina, dip. ing. ele.
Branko Juroš dipl. oec., Sesvete
Ivan Juroš
Dubravka Jurun, Buenos Aires
Zaviša Kačić-Alesić, prof.
dr. sc. Hrvoje Kalinić, dipl. ing.
Margarita Kaliterna, dipl. ing. mat.
prof. dr. sc. Ivan Karlić, KBF Sveučilišta u Zagrebu
dr. sc. Drago Katović, prof. emeritus
Vilma Kešina, Split
Ana Kirchmayer-Wonnemann, Osnabrück
mr. art. Eva Kirchmayer Bilić, Muzička akademija Zagreb
Zrinka Klarin, Preko
Ivan Klarić, dipl. ing. grad. u m.
Milivoj Klobucar, dipl. ing. Elektrotehnike, Toronto, Canada
Erena Knez, Sesvete
Ivan Kolak, dipl oecc, Sesvete –Zagreb
Darko Kolic, Švicarska
Mijo (Mile) Kokan, ing., Split
Alojzije Kokorić, ing. stroj., Tribunj

Marija Komar
prof. dr. sc. Ivan Kordić
Ivan Kostrenčić JP, Perth Western Australia
Ante Kovač, dipl. ing. geod., Split
prof. dr. sc. Srećko Kovač
Kazimir Kovačić, (umirovljenik, 100.), Buenos Aires
prof. dr. sc. Slavko Kovačić, Split
Tomislav Kozjak, Zagreb
Marija Kozjak, Zagreb
dr. fra Smiljan Dragan Kožul, duhovni ravnatelj Pokreta krunice za
obraćanje i mir
Ante Kraljević, književnik i leksikograf, Zagreb
Marija Kranjec
Tomislav S. Krcmar
Ante Krišto, Split
prof. dr. sc. Šimun Križanac
Vesna Križanac
Mladen Križanić, dipl.ing., Karlovac
M. Skolastika Krstaš
fra Ante Kukavica, kapucin, gvardijan
Kukina Stjepan, Zagreb
dr. Ante Kunek
Tomislav Kušec, prof.
prof. dr. sc. Stipe Kutlesa
prof.. dr. sc. Slobodan Lang
prof. dr. sc. Ante Lauc
Silvija Lažeta, dipl. iur.
Ivan Lehpamer, Zagreb
Ivana Lehpamer, Zagreb
Nenad Lehpamer, Zagreb
Zdravka Lehpamer, Zagreb
Zdravka Leindl, Austrija
Mladen Leko, Canberra
Paulina Leko, Canberra
Ive Livljanić, veleposlanik u m.
Ankica Lojkic, socijalni radnik
Mladen Lojkic, publicist

Katica Lončar, Zagreb

Ivica Lovošević, ing. inf., Našice

Luka Lozo, Zagreb

Jadranka Lučić, tajnica Hrvatskog žrtvoslovnog društva

Ivica Luetić, novinar, Split

prof. dr. Maja Lukac-Stier, direktorica Filozofskog odijela

Filozofskog fakulteta, Argentinskog katoličkog sveučilišta -

Buenos Aires, Argentina

Ivan Lulić, mr. sig.

Damir Ljubičić, ing. telekomunikacija , Zagreb

Ivana Madunić, oec

Marko Magdalenić - Katolički bogoslovni fakultet, Zagreb

Blažena Magdić, umirovljenica,

Ivan Magdić, umirovljeni časnik HV-a

Robert Majerić, dipl. ing. el., Zagreb

Josip Malović

Dubravko Malvić, Zagreb

Gordana Malvić. prof. Zagreb

Mijo Maljković, inovator

Anka Maljković, umirovljenica

Marijan Maljković, student

Radica Maljković, tex.tehničar

Mile Mamić

Ankica Mandarić, Mostar

Gordan Mandarić, Mostar

Luca Mandarić, Sarajevo

fra Velimir Mandić, Humac

dr. sc. fra Josip Marcelić, Split

Vladimir Marčinko

Ante Marević

Terezija Margaretić prof.u mirovini, Dubrovnik

Stipe Marić

Zvonimir Marić, sveučilišni profesor, Zagreb

mr. sc. Zdenko Marincic, dipl.ing.el. / M.Sc.E.E.

Marija Markić, CTC,

Marinko Markić

Slobodan Markić, P. Eng.

Blandina Marković Randić
Ivo Markulin, kap.d. pl; Preko, Bilišće
Josip Maršić, HSP
Danica Martinović
prof. mr. art. Miroslav Martinjak
Dubravka Matanić, Velika Gorica
Ivan Mataric, Austija
Kata Matoković
Miljana Mažar, dipl.inž.
Stjepan Mažar dipl.inž.
Nikola Mažuran Karlobag
Marija Mažuran, Zagreb
don Pavao Medić, Split
dr. sc. Miroslav Međimorec, redatelj, hrvatski branitelj, diplomat
Kazo Mikašek
Ignac Mikulaj, Zagreb
Marijana Mikulaj, Zagreb
prof. dr. sc. Vladimir Mikuličić
Gojmir Milat, Sv. Filip Jakov
M. Benedikta Miletić
Branko Milićević, innovator
Marija Milina, medicinska sestra, Nova Gradiška
Željko Milina, medicinski tehničar VŠS, Nova Gradiška
mr.sc. Ante Milinović, muzejski savjetnik u mirovini
Pero Mioč, književnik, Šibenik
Kristiana Misetic
Marijan Mjedvidović
Ivan Mlikota, Zagreb
Milivoj Mlikota, umirovljenik, Split
Branko Mrakužić, dipl. ing.
Franjo Mudrovčić, Zagreb
Domagoj Musa
Jadranka Mustac
Miljenko Mustac
prof. dr. fra Andrija Nikić, u ime Hrvatske akademije znanosti i
umjetnosti – 25 članova i Hrvatskog kulturnog društva
Napredak u Mostaru – 1381 člana

prof. dr. sc. Milan Nosić
Nenad Novak, dipl. ing., Zagreb
dr. sc. Anto Orlovac
Mate Orlović
Zrinka Orlović
Marijan Osmak
Dubravka Otorepec, odgojitelj, Zagreb
Michael Pack, Engleska
Mirta Padovan Nakić, prof., Zagreb
Dragica Palada
Ivan Pandža
Miroslav Papic, dipl. ing. stroj., Zagreb
mr.sci. Josip Papković, dipl. inž. Zagreb
Marija Papković, dipl. iur. D. Pušča
Josip Paštrović, dipl. ing.
Tomislav Pavicic, dipl. ing., Argentina
Mladen Pavković, novinar i publicist
Alojz Pavlović, mag./dipl. ing. kibernetike, Zadar
dr. sc. Davor Pećnjak, Institut za filozofiju
Mario Pehar
Tatjana Pehar
Stipan Perić, dipl. oec
Demokrita Perić
Ivan Perić
Martina Perić,oec
Marija Perić, dipl oec
mr. sc. Marijan Petek, Zagreb
Alojzije Petracic, umirovljenik
Damir Piljac, dipl.inž. Zagreb
Marijan Pinhak, dipl. ing. el.
Josip Pintarić, Zagreb
Nenad Piskač, književnik
M. Veronika Pivčević
Dubravko Pižeta, dipl. ing. Elektrotehnike
Stipan Plazonić
Miljenko Plisic
Igor Plisic

Katica Plisic
Marin Plisic
Stipo Pokrajčić
Ema Poljak, Zagreb
Ivan Poljak, Duće – Dugi Rat
mr. sc. Kruno Poljak, Zagreb
Dubravka Poljak-Dravinski, dr. st.
akademik Stanko Popović
Siniša Posarić, književnik, Rijeka
Ivica Primorac, prof. (dragovoljac Domovinskog rata, umirovljeni
časnik HV-a)
Vera Primorac, prof. i književnica
Damir Privora, dipl. ing.
Željko Prpić, dipl. ing. strojarstva i stož. brigadir u mirovini
Don Vinko Puljić, Siegen
Nikola Radić, Krk
Anton Raff
Antun Raguž, prof., Švedska
Marinko Raguz, Mostar
Vid Raguž, Udruga Dragovoljaca Domovinskog Rata 1991.
Dubrovnik
don Dragan Rajković, Split
Prim. mr. sc. Miljenko Raos, dr. med.
Kata Rašić, Zagreb
Stipo Rašić, Zagreb
Božidar Ručević, dipl. inž.
dr. sc. Stjepan Razum, archivist i povjesničar
Branko Reić, dipl. ing.građ. umirovljenik
Petar Renić, Zagreb
M. Zrinka Roglić
prof. dr. sc. Mirjana Rumboldt, Split
prof. dr. sc. Zvonko Rumboldt, prof. emerit., Split
Stjepan Samoborec, Prvi. Hrv. redarstvenik
Marija Senjić (Žarko)
Ivan Sesar, prof.
Vjekoslav Severinac, Zagreb
Roko Sikiric, Bibinje, Zadar

Željko Soldo, Zagreb

Josip Sopta, ing., sudionik rata, invalid 100%, Zagreb

Dragutin Spajić, Zagreb

Višnja Spajić

dr. Josip Stjepandić, Bensheim

Suzana Stojmenovski

Antonio Storić, Zagreb

Mirko Strabić

Davorka Stupin Reić, umirovljenica, Zagreb

Antoaneta Sudarić, dipl. ing. građ., Josipovac

Mirna Sunić-Žakman

Ana Sušac, prof.

Marija Sušac, prof.

Mate Sušac, prof.

Robert Sušac, Zagreb

Vera Sušac soc. radnica

M. Jasna Suvalj-Kondić

Dragutin Šafaric, umirovljenik projektant, Velenje – Slovenija

Danijela Šakota, novinarka

Mario Šaler, Zagreb

Ante Šare

Stanko Šarić, dipl. ing., Najbolji hrvatski tamburaši (nekad Zlatni dukati)

Hrvoje Šubić, mag, prava

Oskar Šarunić

Dubravka Šelendić

Mario Šelendić

Katarina Šelendić

Ladislav Šelendić

prof. dr. sc. Zvonimir Šeparović

Marko Šimat

Dobroslav Šimović, dip. iur, Zagreb

Bruno Šimunović, Zagreb

Milan Šincek

Josip Šintić, prof. psih., član Foruma hrvatske sloge

prof. dr. sc. Boris Širola

Ivan Škarica

Vesna Školnik-Popović, dr. med. spec. ped., Zagreb
Ivica Škreb, Zagreb
mr. sc. Ljubomir Škrinjar, Zagreb
Franjo Škrobo, Vinkovci
m. M. Marina Škunca
Maja Šnajder (HDZ od 1991.), Split
Branka Šmalcelj, dipl. ing., Zagreb
Donat Šolta, dipl. ing. el.
Nikola Štedul
Kate Šumić, med. sestra, Dubrovnik
Ante Nadomir Tadić Šutra, prof., Knin
Đuro Tikvica, pijanist, red. prof. Muzičke akademije Sveučilišta u Zagrebu
Franjo Tkalcic
Marica Tkalcic
Petar Todorić, dipl. ing. str., Zagreb
Miroslav Tomac, mag. ing. el.
Mladen Tomašević, Zagreb
Rudi Tomić
Ruža Tomić
Franjo Tomšić
Robert Tomšić
Sanja Tomšić
Igor Trbušić
Jelena Trbušić
Zvonimir Trusić
Damir Tučkar, dipl. ing.
Zvonimir Josip Tumbri, dipl. ing. građ., Stupnik
Vera Uglešić, Zadar
Ivica Ursić, neovisni katolički novinar i publicist
prof. dr. sc. Kosta Urumović
Ivan Vakula, umirovljenik
Vera Valčić Belić
Vlado Vanjaka, apsolvent teologije, Filozofsko - teološki institut
Družbe Isusove u Zagrebu
dr. sc. Mislav Vedriš

prof. dr. sc. Ivica Veža, član Europske akademije industrijskog management, FESB, Split

dr. sc. Mile Vidović, Split

Marica Vitlov, Zadar

Ante Vlahov, Rijeka

Dunja Vlahov, Rijeka

mr. Sc. Rudi Vlahov, Rijeka

Nevenka Vlaić, dipl. oec.

Zdravko Vlaić, dipl. ing.

don Ante Vojnović, Split

don Ante Vrbatović, Split

Ivan Vrdoljak, svećenik, Zadvarje

Kristina Vrebac

don Stanko Vrnoga, Split

dr. sc. Petar Vučić

dr. sc. Zlatko Vučić

Jelenka Vučkov, mr.sc.teol.

prof.dr.sc. Šime Vučkov, dr.med.

Lidija Vukalović, dipl. učitelj

don Dušan Vuković, Split

don Pavao Vuković, Split

Ani Vuletic, dipl. ing. gradj.

Petar Vulić, književnik

Robert Vulić, dipl. krim. u mirovini, Koprivnica

Zorka Zane

Milan Zanoški, hrvatski branitelj - poručnik HV, mali poduzetnik

Barbara Zeruk, kontoristin Stuttgart

Ivo Zeruk, umirovljenik, Tribunj

Tonći Zokić, pomorac, Orebic

Ljilja Zovko, Mostar

Amela Žaja, uprani pravnik

Ante Žaja, akademski slikar

Franka Žaja, Aržano

Gordana Žaja, Makarska

Marko Žaja, Aržano

Kata Žarko

Nediljko Žarko

Marko Žarko

Ana Žarko

Franjo Žgela, Slunj

Stjepko Živković, Vukovar

prof. dr. sc. Tomislav Živković

Katica Žmire, učiteljica, Sinj

Lovre Žuljević, Split

**ŽIVJELA NAM ANTIFAŠISTIČKA, TJ
BRANITELJSKA HRVATSKA, ZAGREB, 2015.**

**TREĆA JAVNA SJEDNICA HRVATSKOG
NACIONALNOG ETIČKOG SUDIŠTA**

O medijima u RH sve govori činjenica da na Trećoj javnoj sjednici Hrvatskog nacionalnog etičkog sudišta njih nije bilo. Zato se o samoj sjednici s priopćenjem javnosti obratio sam predsjednik HNES-a profesor emeritus dr. sc. Zvonimir Šeparović:

HRVATSKO NACIONALNO ETIČKO SUDIŠTE
e-mail: eticko.sudiste@gmail.com

PRIOPĆENJE ZA JAVNOST (18. 4. 2015.)
(Etička osuda: Stjepan Mesić, Vesna Pusić i Milorad Pupovac)

U Zagrebu je u prepunoj Maloj dvorani KD Vatroslav Lisinski održana Treća javna sjednica Hrvatskog nacionalnog etičkog sudišta,

na kojoj su donesene Odluke kojima su Stjepan Mesić, Vesna Pusić i Milorad Pupovac etički osuđeni za veleizdaju hrvatskih nacionalnih interesa. Dispozitiv Odluke o etičkoj osudi Milorada Pupovca pročitao je Nenad Vlahović, predsjednik Srpske pravedne stranke u Republici Hrvatskoj i pri tome ukazao na samu suštinu problema koje Milorad Pupovac i njegovi istomišljenici stvaraju u hrvatskom javnom i političkom životu. Oduševljeni takvim javnim govorom čelnika javnosti posve nepoznate političke stranke, koja u Republici Hrvatskoj okuplja pripadnike srpske zajednice, svi su u prenapučenoj dvorani ustali na noge te s dugim pljeskom pozdravili gospodina Nenada Vlahovića.

Pored toga, na sjednici su i obrazložene podignute etičke optužbe protiv Zorana Milanovića, Budimira Lončara, Vesne Teršelić i Carla Bildta te su istodobno javno pozvani da aktivno sudjeluju u postupku svoje obrane. Odluka o etičkim osudama za ove etički optužene osobe očekuje se do kraja godine.

Počasni gosti bili su predstavnici Udruge 100 – postotnih ratnih vojnih invalida iz Domovinskog rata odnosno hrvatskih branitelja iz Savske 66, Udruge udovica poginulih hrvatskih branitelja te Stožera za obranu hrvatskog Vukovara. Pozdrave i potporu Hrvatskom nacionalnom etičkom sudištu uputili su brojni Hrvati iz zemlje i svijeta. Izdvajamo pismo potpore predsjednika Hrvatske demokratske zajednice gospodina Tomislava Karamarka kao i poruke s potporama europskih parlamentaraca Ruže Tomašić i Davora Stiera.

Najavljene su tematski specijalizirane konferencije o kulturocidu, kao obliku uništavanja hrvatskog identiteta te jugoslavenskom komunističkom totalitarizmu odnosno odgovornosti diktatora i ratnog zločinca Josipa Broza Tita, a koje će se održati uoči obilježavanja 70. obljetnice Bleiburske tragedije i Hrvatskog križnog puta.

Hrvatsko nacionalno etičko sudište, u kojem djeluje više od trideset akademika, profesora, odvjetnika, pravnika, književnika, istraživača i predstavnika domoljubnih udruga, predstavilo je i svoju drugu knjigu *Hrvatske veleizdaje II..* U knjizi su objavljene sve do sada

donesene etičke osude i podignute etičke optužbe s obrazloženjima uključujući i etičku osudu Ive Josipovića za veleizdaju hrvatskih nacionalnih interesa donesenu krajem prošle godine.

Unatoč prekršajnoj prijavi, ovu sjednicu ipak nije zasjenila policija, a koja je intervenirala na poziv osoblja Koncertne dvorane nakon što je mnoštvo ljudi ostalo ispred ulaznih vrata. Pokušaj zabrane ulaska u dvoranu, osoblje opravdava prevelikom zainteresiranošću javnosti i sigurnosnim razlozima.

U zagrebu, 19. travnja 2015.

PREDSJEDNIK HNES-a

Dr. sc. Zvonimir Šeparović, v. r.

Nije bilo medija, ali je bilo ljudi. Bilo ih je toliko da je Mala dvorana u Lisinskom u potpunosti opravdala svoje ime. Doista je bila premala, pa puno ljudi koji su po kišnom vremenu ipak došli u Lisinski nisu mogli ući u dvoranu. Srećom, snimak sjednice načinio je, po običaju, neumorni Oskar Šarunić:

<https://www.youtube.com/watch?v=zYbE9K1dQE4>

Naravno, ne smijemo biti nepravedni prema hrvatskim državotvornim portalima. Oni su pisali o sjednici, Npr. Portal HKV-a:

<http://www.hkv.hr/reportae/lj-krinjar/20142-eticko-sudiste-osudenimesic-pusic-i-pupovac.html>

Nisam slučajno spomenuo samo taj portal. Na njemu je Karolina Mueller opisala sjednicu na doista izuzetan način:

Hvaljen Isus i Marija,

čula sam jučer u Lisinskom,

izrekla je Bartolić, predstavnica Udruge udovica Domovinskog rata, što je odjeknulo jer zagrajali su sudionici skupa na kojem se etički sudilo veleizdajnicima. Pozdravila je tako i Nada Prkačin na

predstavljanju svoga filma "In odium fidei" u Širokom Brijegu, vidjela ovdje na portalu, i moje bake i djedovi tako su govorili...

Kiša je padala jučer u Zagrebu i ja zakasnila, a u Lisinskom me dočekala gužva na vratima Male dvorane, i nije bilo nade da će ući, srećom su zakasnila i dva poznata lika, Ilkić i Tomislav Josić koji su morali ući. I onda sam se ja lijepo njima prikrpala i sretno dospjela negdje na sredinu dvorane gdje sam se morala izvaliti, u punoj opremi, na pod. Tako sam pratila događaj, s poda, iako nisam uopće primijetila jer je bilo zanimljivo.

Vodio je Šeparović, čitao pozdravna pisma nekih ljudi iz Australije, Kanade, Berlina... Karamarko se ispričao da ne može doći, javio se Slobodan Novak, pismeno blagoslovio skup biskup Košić (Pozaić?, JP)...

Onda su krenuli čitati optužnicu Mesiću, to je dramatično pročitao B. Alić.

Protiv Bude Lončara, ovaj put su rekli poimence koga je ubio u Preku, on je bio oznaš (tako bi mogli odraditi i lustraciju, napisati knjigu koja će kolati, kad dođe zgodan čas, pomesti udbaše).

Doznali smo da je 900 stanovnika mjesta Preko, gdje se zločinački lik rodio, potpisalo peticiju da je nepoželjan u tom mjestu. A meni je tata pričao da su Lončaru 90-te namazali rodnu kuću drekom i tako izrazili osjećaje. Prečesto, jadan naš narod, radi krepanog sudstva mora posegnuti za tim smrdljivim sredstvima. Mislim da je tu optužnicu čitao Hodak.

Pusićkinu optužnicu je čitala Bartolić, mislim. Bile su dvije žene, Bartolić i Nekić. Moram reći da žene svemu daju poseban ton, sami njihovi glasovi su osvježenje u ovim turobnim vremenima političke prevlasti, nažalost, nesposobnoga muškoga roda.

Ne znam više tko je čitao protiv Teršelić. Za nju su rekli da je NEPOŽELJNA u Hrvatskoj. Mislim da je Ante Beljo čitao protiv Carla Bildta. I taj je NEPOŽELJAN. Ima vikendicu na Korčuli pa mu mnogi imaju prilike poći viknuti da je nepoželjan, ili izraziti osjećaje kao u Preku.

Na skupu se dogodila senzacija. Neki Nenad Vlahović je pročitao optužnicu protiv Pupovca. Rekao je da je on predstavnik "Srpske prave stranke" i onda....svašta nevjerojatnoga rekao, što je zapravo trebalo sva ova stoljeća biti vjerojatno, ali radi utjecaja stranih sila stalno se protezala ta nesreća da su Srbi protiv nas Hrvata.

Ljudi su se digli i dugo mu pljeskali.

Čovjek je govorio nadahnuto.

Šeparović se izljubio s njim na kraju i sve je zapravo izgledalo kao znanstvena fantastika. Ja ne poznam normalnog Srbina tj. pravoslavca. Iako ih sigurno ima u Hrvatskoj. Ali da bi baš tako mislio i govorio kao Vlahović? Netko je viknuo – Kod Bujanca... valjda da dođe u emisiju i da ga svi čuju.

Šeparović je rekao da se s Vlahovićem događa ono što je Tesla rekao – da je on Hrvat pravoslavne vjere.

Nadam se jako da je to sve tako. A zašto ne bi bilo?

Moraju i pravoslavci jednom mirno živjeti u Hrvatskoj.

Pa su optužili Nulanovića. Sve ono što je taj nesposobnjaković "napravio" su nabrojili. Doduše ne znam kako su okarakterizirali to što je taj nulanović napravio, je li veleizdaja ili...

Skupu se obratio Iljkić, Josić....

Šeparović je poveo skandiranje – Vukovar! Vukovar! Moj Bože kako je bilo lijepo! Kako smo se lječili dva sata.

Ante Beljo je govorio.... Nekić je govorila što će obraditi sljedeći put, mislim kulturocid, optužiti će ustanove i institucije, jedan je najavio skup o zločincu Titu, mislim Nikola Debelić, svi su nešto pročitali, ali se ne mogu sjetiti baš tko što i kojim redoslijedom govorio.

Što je još bilo? Pjevalo je 100% invalid Domovinskog rata – Iz moje krvi raste trava.

Onda je nastupio Tomac koji je održao vatreni govor, al je prije plakao nad tom pjesmom i zaželio da Hrvatska bude sretna. Kazao je da će biti, al da prvo moramo odglasati pametno.

Svi su plakali, čak je i debeljuškasta fotografkinja, koja se muvala naokolo po pozornici, brisala suze. Na pozornici na podu je sjedila Ozana Bašić.

Jel ono Ozana? – pitao me jedan do mene. Svi znaju Ozanu.

Mala dvorana KD Vatroslav Lisinski bila je puna ljudi (...) Njih stalno srećem na hrvatskim skupovima. I da nema njih....ne znam što bi bilo s nama... Neki djedice su se dizali i gromkim glasom nešto zapitivali i izjavljivali, drugi su ih stišavali.

Koliko naš narod želi govoriti, držati govorancije, koliko smo se mi hrvatski likovi sami informirali u tišini svoga doma, anonimni, i sad bismo samo željeli održati neki naš maljušni govorčić, o tome što mi zamo, bar na tv kad nazovemo, ali ne... ne daju nam.... :)

Nekoj ženi je zazvonio mobitel i ona se opušteno s nekim dogovarala i govorila kako još malo pa je skup gotov....ha, ha, ha...

A imali smo i incident. Koji će u novinama biti okarakteriziran kao ustaški, ako se usude izvijestiti o suđenju za veleizdaju čitavom današnjem vodstvu Hrvatske.

Toga nema na svijetu, ovo je povijesni čin, da se optuži čitavo vodstvo jedne države, rekao je Šeparović. Zaista!

Neki je čovjek počeo glasno govoriti usred govorancija i počeo spominjati policiju. Onda su ga počeli stišavati s pozornice. Tajnik je izašao van i tek na kraju objasnio narodu, da nije radila ventilacija u dvorani, ljudi su otvarali vrata, a čuvari i garderobijeri su uporno zatvarali vrata, valjda su nas htjeli ugušiti, rekao je tajnik, kojemu sam zaboravila ime. Onda su ovi pozvali policiju koje je bila "dobrohotna" pa nisu ništa poduzeli. Molim te?!

Vani sam kupila knjigu Veleizdaje II. To je neka nesretna nadaljevanka kojoj se ne vidi kraja. Tko zna koliko će biti brojeva.

Oprostite što sam se ovako naložila, ali Saga je htjela da idem, pa sam išla iako mi se nije išlo. Sreća da sam poslušala jer bilo je za sjećanje.

Hvaljen Isus i Marija....

S druge strane i g. Gojmir Milat mi je na veoma originalan način komentirao tu sjednicu. Poslao mi je svoju pjesmu:

"Imamo svoj/u (Bankomat) Hrvatsku"

Da vi imate svoju Hrvatsku!
Hrvatsku kakvu ste sanjali.
Da, upravo takvu ste sanjali.
Raseljenu, oglođanu,
bijednu i poniženu!

Da vi imate svoju Hrvatsku!
Sanjali ste bankomat,
snovi vam se ispunili.
Hrvatsku ste pretvorili,
u svoj osobni bankomat.

Da vi imate svoju Hrvatsku!
Ljubite je i grlite, ma da,
to je vaša Hrvatska!
Tko da je ne ljubi, ne grli,
kad je tako darežljiva.

Da vi imate svoju Hrvatsku!
Ona je, vaš osobni bankomat.
Celofan je jako dobar,
nepropustan materijal.
Služite se jako dobro njime,
da sakrijete od očiju puka, bankomat.

Da vi imate svoju Hrvatsku!
Poradi bankomata,
vi izvrćete aktualne teme.
Tražite krivca za sve današnje teme.
Gle čuda, uvijek, ama baš uvijek,
nađete dežurnog krivca.
Dežurnog krivca za sve nastale probleme.
A tkoga drugog, već onog što vam puškom,
devedesetih osigurali udobne fotelje.

Da vi imate svoju Hrvatsku!
Bilo bi vrlo zabavno,
jako, jako smiješno.
Kada za sve svoje problema,
ne biste režirali, dežurnog krivca.
Da vi imate svoju Hrvatsku!
Ta Hrvatska je,
vaš privatni bankomat!

Gojmir Milat

Osobno sam posebno ponosan, a vjerujem i svi ostali članovi utemeljitelji HNES-s što je među nama i veliki hrvatski književnik akademik Slobodan Novak. Sjećam se osnivanja Sudišta. Ozana Bašić, koju spominje i Karolina u svom opisu sjednice, tada je uspjela nemoguće. Za njenu emisiju "Oluja" snimila je njegovu izjavu. Poznato je da akademik Novak ne voli javno nastupati. Nije da nije pokušao i tada, ali tko može odoljeti Ozani. Zbog bolesti akademik Novak nije nazočio ni ovoj našoj sjednici. Ali ona nije prošla bez njega. Poslao nam je slijedeće pismo:

Prva optužnica Etičkog suda protiv četvoro prononsiranih hrvatskih herostrata, zbog svoje čvrste utemeljenosti i preciznosti, sažeta je do same jezgre zločina, a istovremeno i sumarna, pa donekle i oskudna (gdje je Mesićeva sramotno cincarsko manipuliranje državnim tajnim arhivom?), ali je više nego dostatna da bi dozvala ruku

pravde, da bi slabovidnima razbistrla vid, i da bi onima u kojih su neki od obilježenih najpopularniji hrvatski političari – barem zaustavila glasačku ruku. U vakuumu između očiglednih činjenica i prosudba naivnih ljudi zjapi još jedan zastrašujući vakuum: šutnja države, letargija institucija, oportunizam mislećih građana. U Beogradu se pišu memorandumi, u Novom Sadu prisvaja dubrovačka književnost, na pućkim tribinama prisvaja Vukovar, izcrtavaju se granice Velike Srbije. Neupućenim se našim državnicima podmeće zagrebačko kukavičje jaje – Micićev hrvatožderski Zenit uz judin trostruki poljubac. Jer neki, da, pa i naši, imaju i treće lice. Gdje su hrvatske institucije, gdje osviješteni pojedinci? Gdje Ujedinjeni narodi, gdje Europska unija? Gdje rezolucije, deklaracije, štitonoše i kišobrani? Zločinci mitingaše po Balkanu, igraju kolo s agresorima na Krimu. Mi ih podržavamo pred Europom. A u nas – branitelji su sami na poprištu, pod šatorom, njih se u Hrvatskoj tretira kao ekscesne i kapriciozne. Zločin je u Hrvatskoj prešućen, pa će, bojim se, i presuda Etičkog suda biti ekscesna.

Karolina je u svom komentaru spomenula i novu knjigu koju smo izdali:

Vani sam kupila knjigu Veleizdaje II. To je neka nesretna nadaljevanka kojoj se ne vidi kraja. Tko zna koliko će biti brojeva.

Moj zadatak je bio predstaviti tu knjigu. Evo kako je to izgledalo:

Predstavljanje knjige *Hrvatske Veleizdaje II.*

Knjiga Hrvatske veleizdaje II. / Josipović – Mesić – Milanović; Pusić – Pupovac – Lončar – Teršelić – Bildt sadrži sve etičke osude i optužbe koje su danas izložene na ovom skupu (ETIČKE OSUDE ZA VELEIZDAJU: Stjepan Mesić, Vesna Pusić i Milorad Pupovac; ETIČKE OPTUŽBE ZA VELEIZDAJU: Zoran Milanović, Budimir Lončar, Vesna Teršelić i Karl Bildt; kao i *Kulturocid kao oblik uništavanja hrvatskog identiteta; Jugoslavenski komunistički totalitarizam i Titovo zatiranje hrvatskog roda i imena*). Knjiga sadrži i osudu bivšeg predsjednika Josipovića, koja je već dana u

našoj prvoj knjižici. S obzirom da se radilo o knjižici mi smo u ovoj knjizi prenijeli sve što je bilo u njoj, ali su dani i tekstovi Josipa Botterija Dinija: OBNOVITI SE ILI UMRIJETI! s predstavljanja te knjižice u Splitu u kome se Botteri prigodno sjetio pok. Branimira Lukšića, člana utemeljitelja HNES-a. i Zvonimira Hodaka: TUŽBA PROTIV IVE JOSIPOVIĆA ZA KLEVETU NA ŠTETU ZDRAVKA TOMCA I JOSIPA JURČEVIĆA, koja baca posebno svijetlo na naš rad. Naime, jedini odgovor koji je mogao naći bivši predsjednik na našu optužbu bile su sramotne uvrede na račun naših istaknutih članova. Zapravo to je bilo njegovo priznanje da ne može odgovoriti na našu optužbu, pa je prirodno slijedila i naša osuda.

Današnji Predsjednik Vlade, danas optužen za etičku veleizdaju, definirao je sve riječima: Mi ili oni! Doista Hrvatska je podijeljena na one koji su za jugoslavensku bolje reći srpsku Hrvatsku i nas koji smo za hrvatsku Hrvatsku. Slijedeći primjer nam sve kaže:

"U tjedniku 7Dnevno od 26. 12. 2014. opisan je razgovor od "29. novembra 2007.", koji je za Josipovića "slavan datum". Cvetićanin (srpski veleposlanik u RH, JP) će Josipoviću:

- *Uvek se setim govora u Srbu 27. jula 1941. koji je održao kraljev otadžbinac vojvoda Mane Rokvić kazavši da dio Hrvata u njedrima njeguje ustašku zmiju: 'Srbine, keva te uči! U Hrvatu zmija čuči!'*
- *Zanimljiva metafora, ekselencijo. To je Mane lijepo rekao. Zapamtit ću to! Možda nekad u budućnosti na to i upozorim. Na nekom važnom mjestu!*

Josipović je dobro naučio i naučeno izgovorio u Knesetu, zar ne?" Inače, sastanak su završili tako što je Josipović odsvirao ekselenciji: MARŠ NA DRINU!

Svojevremeno smo profesor Tomac i ja u našem poznatom otvorenom pismu naglasili kako *Hrvatsku ponovno trebaju voditi ljudi koje vole ovu državu i hrvatski narod!* Treba naglasiti da je pred predsjedničke izbore na svoj način to isto govorila i Crkva u Hrvata. A danas to isto poručuje i naša predsjednica Kolinda Grabar Kitarović kada kaže:

Gospodinu Milanoviću poručujem da interes države stavi ispred vlastitih interesa i da počne obnašati odgovorno dužnost predsjednika Vlade prema svim građanima Hrvatske.

Naravno, nama je jasno da on i njemu slični to ne mogu poslušati jer njihov interes je jugoslavenska tj. srpska Hrvatska, a to je ono što i čini njihovu politiku veleizdajničkom.

Svoju mržnju prema narodu i državi koja ih i dovodi do veleizdaje pogotovo ne mogu sakriti kada su u pitanju oni koji su najzaslužniji što imamo državu – hrvatski branitelji. Vidimo koliku mržnju otvoreno pokazuju prema Stožeru za obranu hrvatskog Vukovara i stopostotnim ratnim invalidima iz šatora u Savskoj 66. Pa i u najnovijem Hrvatskom tjedniku imate članak Tomislava Držića o tome kako je Vlada RH agresore izjednačila s braniteljima.

A da stvar bude još gora, zbog slučaja hrvatskog stradalnika Veljka Marića (s pravom Ivica Marijačić naslovljava svoju kolumnu u najnovijem Hrvatskom tjedniku Bijeda države u slučaju Veljka Marića; <http://www.hkv.hr/hrvatski-tjednik/20137-i-marijacic-bijeda-drzave-u-slucaju-veljka-marica.html>) napisao sam dva otvorena pisma Predsjednici RH upozoravajući na fašistički karakter velikosrpske agresije na Hrvatsku, kao što je to nedavno u Bujici učinio i prof. dr. sc. Andrija Hebrang. Osim jednog ili dva portala nitko se nije usudio objaviti pisma! Dodajmo tome da sam također upozorio i kako su istinski antifašisti upravo hrvatski branitelji koji su se suprotstavili tom fašizmu i pobijedili ga. Potpuno je u pravu Marko Curać kada u najnovijem Hrvatskom tjedniku za mogući susret Predsjednice s Predsjednikom Srbije kaže: najbolje je da se on uopće ne dogodi ako ne bude rezultirao spasom za zatočenoga hrvatskog branitelja Veljka Marića.

Naši branitelji su istinska SAVJEST našeg naroda i naše države. Smiješno je kada osuđeni veleizdajnik Josipović tvrdi da je to danas optužena ravnateljica "Dokumente". Još smješnije je kada se zna kako ta ista "Dokumenta" radi po njegovim uputama, pa je – zapravo – on za samog sebe rekao da je savjest naroda čije ime ne voli ni izgovoriti. Vjerovali ili ne: VELEIZDAJNICI KAO SAVJEST NARODA!

Ne dvojim da će glavni mediji prešutjeti i ovu knjigu i današnje optužbe i osude. Međutim, znamo da istinu ne mogu sakriti. Uostalom članovi HNES-a predsjednik Zvonimir Šeparović, i članovi predsjedništva Zvonimir Hodak, Josip Jurčević, Željko Olujić, Zdravko Tomac a i drugi stalno sudjeluju u najgledanijim emisijama lokalnih televizija, pišu za državotvorne novine i portale, a često ih pozivaju da komentiraju razne događaje.

Zato ne dvojim da će osude i optužbe koje su dane u ovoj knjizi i sama knjiga odigrati veliku ulogu u sljedećem razdoblju u kojem trebamo osigurati da Hrvatsku ponovno vode ljudi koje vole ovu državu i hrvatski narod!

HVALA!

Poslije sastanka mi je jedan prijatelj rekao da je pokušao pronaći odakle su u 7Dnevno prenijeli spomenuti razgovor između srpskog veleposlanika i Josipovića. Pogledao je u Cvetičaninovoj knjizi i taj dio nije našao. Zapravo, u cijeloj priči to nije ni bitno. Sama priča pogarda u bit Josipovićeve sudjelovanja u realizaciji velikosrpskog Memoranduma SANU 2. 7Dnevno je veoma čitani tjednik, a priča je tiskana u jeku predsjedničke kampanje. I nije demantirana! Vjerojatno zato što se i samom Josipoviću svijjela. A kada se svida i njemu i meni, zašto je ne bi navodili kad god je to moguće.

Glas Brotnja, 20. 4. 2015.

Kamenjar.com, 20. 4. 2015.

**M. MEĐIMOREC, J. PEČARIĆ, GENERAL
PRALJAK II. U OBRANI HRVATSKOG
NARODA, ZAGREB, 2018.**

TOMISLAV DRŽIĆ

ZBOGOM GENERALE

Zbogom prijatelju, generale. Baš sve što si odradio u ovozemaljskom životu bilo je časno, dostojanstveno i poštено. Sjećam se kada smo bili zajedno na jednoj Histrionskoj premijeri na Opatovini i kada se obrušio pljusak na prepuno gledalište, a samo nas dvojica i Biba ostali smo mokri do kože i odgledali predstavu do kraja. S Tvojom od kiše ugašenom cigarom u ustima i mojom isto tako mokrom lulom, dok se tribina zbog pljuska potpuno ispraznila, savjesni Vitezovi glumci i Tvoji vječni prijatelji, usprkos mokri do kože, samo su za nas troje odigrali predstavu do kraja. Nikad nisi odustajao, pa tako i kao pravi kazališni djelatnik niti u takvoj prilici.

Poslije, kad si opet dolazio iz den Haaga na kratke dolaske iz zatvora, premda si imao pratnju, policijsku naravno, koju Ti je dosudio taj

antihrvatski sud, obilazio si prijatelje, i ratne i druge, uvijek nasmijan i spremjan na šalu, ali siguran da ćeš konačno dočekati oslobođenje od tih izmišljenih optužbi.

Borio si se pismenima protiv presude, istraživao i pisao knjige i brošure o ratu u BiH, otkrivaо nepoznate detalje, slagao statistike, konačno i otkrio čije je zlodjelo bilo rušenje mosta u Mostaru, a sve to sam financirao bez pomoći svoje Domovine za koju si sada i život predao. Tih osamnaest brošura koje si nam slao, novinarima i inima, bila su dosad nepoznate činjenice o ratu, za koje mnogi, pa ni povjesničari nisu znali. A umjesto zahvale, iz Domovine doživio si još jednu pljusku, tu povjesnu dokumentaciju proglašili su šundom i pokušali Te još jednom raniti. Oni koji vode našu izmučenu državu nisu to htjeli prepoznati, baš kao niti pomagati dok si se ponovno borio za hrvatsku istinu u haškom uzništvu.

Čast mi je bila s Tobom Slobodane, hrvatski generale družiti se, učiti od Tebe i poznavati Te. Doviđenja uskoro u jednom drugom svijetu, nadam se ne i antihrvatskom.

Hrvatski tjednik, 7. prosinca 2017.

**M. MEĐIMOREC, J. PEČARIĆ, GENERAL
PRALJAK IV. S PRIJEZIROM ODBACUJEM
VAŠE PODANIŠTVO, ZAGREB, 2018.**

**Od mirnodopskoga do ratnoga druženja i 50-godišnjega prijateljevanja - Zlatko VITEZ,
Praljkov prijatelj:**

BIO JE LJUDINA, ERUDIT I HUMANIST!

Slobodan Praljak otišao je časno, kao istinski junak, a ja čuvam njegovu časničku odoru i generalsku kapu koju mi je predao pred zadnji odlazak u Haag, kao da je znao da se više ne će vratiti

Nikada nije bio stalno zaposlen, nisu mu to zbog političke nepodobnosti dopuštali, komunistička partija je pamtila

Kao osoba spada u antičke junake pokazavši baš samoubojstvom svoj izuzetan stav i čin na koji se dugo pripremao jer nije htio živjeti sa stigmom ratnog zločinca

Smatrao je da to nije suđenje njemu, već hrvatskoj državi i hrvatskoj vlasti. Branio je hrvatsku državu pred sudom briljantno i šteta da to naši mediji nisu prenosili. Suđenje šestorici u Haagu, pogotovo Praljku, veliki je krimen hrvatske politike

Razgovarao: TOMISLAV DRŽIĆ

Na tužnu godišnjicu smrti Slobodana Praljka, Čapljinca rodom, vojskovođe Domovinskoga rata, general-pukovnika HV-a i HVO-a, koji je nakon što je čuo potvrđenu presudu i izjavio da nije ratni zločinac i zatim popio boćicu smrtonosnog otrova, razgovarali smo s njegovim dugogodišnjim prijateljem, legendarnim glumcem Zlatkom Vitezom koji je prošle godine na komemoraciji u dvorani Lisinski održao i oproštajni govor.

Kako je započelo vaše zajedničko druženje i prijateljstvo, koje je kasnije rezultiralo sudjelovanjem obojice u stvaranju naše države?

Bili smo generacija na kazališnoj akademiji. On je upisao godinu iza mene. Družili smo se od 1969. zajedno čitavo vrijeme studija, on je studirao kazališnu režiju, a ja glumu. Nastavili smo i poslije Akademije. Jedna od ljepših uspomena mi je 1984. kada je bila godišnjica Matoševe smrti, pa smo on i ja s glumcem Božidarom Bobanom napravili zajedno program Matoševih polemika, koje smo garnirali s njegovom domoljubnom poezijom. Sjećam se jednoga političkog incidenta tada. Pozvao sam na premijeru Vladu Gotovca koji je baš dan ranije stigao iz kaznionice u Lepoglavi. Novine su nas drugi dan zbog toga prozvalе. I poslije smo tu predstavu igrali i gostovali s njom po Hrvatskoj. Bila je to uspješna Praljkova režija, nakon već snimljenih par filmova.

POVEZALO NAS JE HRVATSTVO

Što vas je zbližilo: on iz Čapljine, Vi iz Varaždina?

To se nije tada tako gledalo kao danas. Mi nacionalno orijentirani bili smo zajednička ekipa, hrvatski nacionalni korpus. Počelo se dijeliti tek poslije rata, dijeliti na Dalmatince, Hercegovce,

Zagorce, Istrane... U ono vrijeme nas je povezivalo hrvatstvo. Upisali smo Akademiju u vrijeme velikih studentskih pokreta, prvo 1968., onda je došla 1971. i hrvatsko proljeće. Sjećam se jednoga događaja s Praljkom. On je zastupao studentski štrajk, ali bilo je Jugoslavena koji su bili protiv. Tako je neki Kupusović, partijaš, došao u sukob s njim. Ali štrajk je održan, a nas su zabilježili u Udbine zapise kao žestoke i tada opasne nacionaliste. Bili smo dio toga pokreta.

Bio je svestran u želji za znanjem, prije Kazališne akademije diplomirao je i na Elektrotehničkome fakultetu, a potom još i filozofiju i sociologiju.

Nije nikada to isticao, ali sjećam se da je predavao honorarno elektrotehniku na jednoj srednjoj školi. Doista, bio je ljudina i erudit. Nikada nije bio stalno zaposlen, nisu mu to zbog političke nepodobnosti dopuštali. Partija je pamtila. Ostao je slobodnjak. Družili smo se i obiteljski. Putovali smo na izlete prije rata, sjećam se prekrasnoga putovanja u Barcelonu s našim suprugama. Poslije 2004. kad je dolazio iz Haaga nije smio iz Zagreba pa tako nije dolazio više u moju vikendicu u Zagorju. Obilazili smo se tada u Zagrebu u krugu naših obitelji, dolazio je u Histrione, na Opatovinu... Bio je Histrion i takav je ostao. Predstava o Matošu „Dragi moji suvremenici“ koju je režirao bila je histrionska.

Njegovi ratni dani povezani su i s dolaskom kazalištaraca u Sunju na prvu crtlu bojišnice.

Da, pozvao je prvo kolegu režisera Miru Međimurca, poslije im se pridružio Sven Lasta i još neki. I mi smo dolazili gostovati povremeno. Tako smo na sam dan priznanja Hrvatske 15. siječnja 1992. održali u Sunji tri predstave, našu Zrinjsko-frankopansku priču, zatim jednu koju su igrali Marija Kohn i Zvonko Torjanac te Ivo Gregurević sa svojom predstavom. Bilo je fantastično. *Slastičari*, tadašnji predstavnici EU-a, samo su gledali i nisu vjerovali da je to Praljak organizirao. I jednom prije toga dok se još pucalo, bili smo samo Histrioni u Sunji.

U TUĐMANOVU INICIJALNOME KRUGU

Predsjednik Tuđman poznavao je Praljka još prije početka Domovinskoga rata.

Slobodan Praljak je još prije poznatoga sastanka na Plješivici, s dr. Tuđmanom bio u inicijalnome krugu njegovih političkih istomišljenika za osnivanje prve demokratske stranke u Hrvatskoj. Bio je zadužen za organizaciju buduće stranke. Od umjetnika u tom krugu bili smo Praljak, Fabijan Šovagović, Petar Selem i ja. To je bila Tuđmanova odluka. Na tome sastanku izrodili smo i ime – Hrvatska demokratska zajednica. Poslije je Praljak postao vojnik, a ja ministar kulture. Viđali smo prvih dana rata na Pantovčaku.

Nazivali ste ga ljudinom.

Bio je častan čovjek, veliki humanist. Kad sam o njemu govorio, doista bih ga nazivao ljudinom. Sve ono što je o njemu poteklo iz Haaga, što mu je ondje prišiveno, nije bilo istina, nismo to prihvaćali. Ne zato što smo ga dobro poznavali i cijenili, nego zato što on nije pripadao toj vrsti ljudi koja bi radila bilo kakve zločine. Poznato je iz samog rata niz situacija da je on spašavao i pomagao ljudima, bilo Muslimanima, Srbima i drugima. On kao osoba spada u antičke junake jer je pokazao baš samoubojstvom svoj izuzetan stav. Kad je to napravio, nisam bio iznenaden jer se on na to pripremao. Nije htio živjeti s tom stigmom da je ratni zločinac. Konačno, on to nije bio. I zadnja njegova rečenica to dokazuje: da on s gnušanjem odbacuje presudu. A po inkriminaciji da je kriv i po zapovjednoj odgovornosti, tada smo po tome svi krivi, i vi i ja i drugi u Hrvatskoj.

Tko zna, da se on u BiH nije pojavio, što bi ostalo ondje od hrvatskog korpusa. On je smatrao, tako mi je govorio, da to nije suđenje njemu, već hrvatskoj državi i hrvatskoj vlasti. Hrvatsku državu branio je pred sudom briljantno i šteta da to naši nisu prenosili na televizijama i u tiskanim medijima. Stav ovdje, i političara i medija, bio je da BiH nije naša država, da je to druga država. Nije istina, to je država u kojoj žive naši ljudi i po ustavu smo obvezni brinuti se za tu Bosnu i Hercegovinu. On se tako i ponašao. A koja je to sila prevagnula da se naši generali izruče, to samo znaju naši umni pravnici, ministri pravosuđa koji nisu ni prstom mrdnuli da bi to sprječili. Suđenje šestorici u Haagu, pogotovo Praljku, veliki je

krimen naše politike. A u njihovoj se presudi spominju u tom zločinačkom pothvatu i predsjednik Tuđman i Gojko Sušak. To je prestrašno.

Bio je vizionar i samouki ratnik. Kasnije kao uznik borio se pismenima protiv presude, istraživao i pisao knjige i brošure o ratu u BiH, otkrivao nepoznate detalje, slagao statistike, konačno i otkrio čije je zlodjelo bilo rušenje mosta u Mostaru, a sve to sam financirao bez pomoći svoje Domovine za koju je život predao.

Sjećam se da nam je govorio još 1988. „Ja sam spreman za rat, imam sve doma, odoru, pušku.“ Mnogi su ga tada prijatelji pitali, ti misliš zaista da će biti rat. Mislili su da je kao umjetnik fantast, ali bio je realan čovjek. Znao je dobro procijeniti. Zato je bio izvanredni zapovjednik i u Sunji i u Hercegovini. Premda nije imao nikakve vojne škole, obrazovao se čitajući, imao je talent vođe.

Njemu su ljudi vjerovali, cijenili ga. Pričao mi je da je rekao jednom kad su dolje u Hercegovini bili u okruženju: ne predajemo se, moramo krenuti. I krenuo je prvi vojnik kroz minsko polje i pao, pa iza njega drugi. Rekao mi je da je sada on morao krenuti prvi. I velikim koracima, po kakvima ga se sjećam, prošao je minsko polje, a za njim su krenuli tada drugi. To je bio zapovjednik. Pitao sam ga nije li mogao na drugi kraj. Ne, rekao mi je, Zlatko to je bio jedini put kojim smo mogli i da eventualno ostanemo živi. Dva su poginula, ali drugi su prošli. To je bio rat.

ČASNIČKA ODORA I GENERALSKA KAPA

Sjećam se kad su mu pakirali most. U emisiji kod Željke Oreste, ona je tražila da kaže da li je srušio most. Da ili ne? Odgovorio joj je, nisam, ali za mali prst kojega mojeg vojnika bio sam spreman srušiti sve, a ne samo most. Nije ga srušio premda su svaki dan preko tog mosta prolazili mudžahedini i muslimani i ubijali naše ljude. Bio je zaštićena zona i to su koristili. Konačno je u Haagu dokazano da s rušenjem mosta Hrvati nisu imali ništa. Dokaze im je pribavio sam Praljak iz zatvorske celije, dok su hrvatski mediji na

naslovnicama objavljivali da je Praljak srušio most. Zapravo, kad je most srušen, on više nije bio zapovjednik.

Posljednji put s njim ste se družili 2014. prije njegova konačnoga odlaska u Haag.

Da, došao je k meni u Ilicu u Histrione i donio mi svoju časničku odoru, košulje i generalsku kapu. Rekao mi je samo da to meni pripada i da to čuvam. Rekao sam mu da će mu to još trebati, ali odgovorio mi je da nema šanse da ju više nosi. Kao da se oprštao. Ništa drugo nije htio reći. Evo, tu je još uvijek kod mene generalska njegova odora. Znači da je već tada pripremao svoju odluku. Došao je u pratnji dvaju hrvatskih policajaca u civilu. Nakon toga su mu iz Haaga zabranili da izlazi iz kuće. Nazvao me i oprostio se te mi objasnio da što će tu zatvoren u kući, da odlazi natrag u zatvor u Nizozemsku. Već tada, ali i prije kad smo se družili uz jelo i piće govorio mi je: „Ja ne želim živjeti kao ratni zločinac!“ Tako da je on sebi sve to izrežirao i nije vjerovao, kao mi u oslobođajući ishod te svoje kalvarije.

Sada, godinu dana nakon presude i tragične smrti generala Praljka hrvatska država i ministar Bošnjaković poduzimaju neke korake za reviziju postupka uz angažman tzv. Akademije pravnih znanosti.

To da će sada naši pravnici nešto napraviti post festum, to su iluzije. To je gotova priča. Slobodan Praljak je, na žalost, otisao i to je kraj. Činjenica je da je otisao časno, premda mnogi govore da je samoubojstvo kukavički čin. Zapravo, to je herojski čin, kad netko govorи da nije zločinac i da ne želi živjeti s tim.

STIJEPO MIJOVIĆ KOČAN, ZAGREB, 2020.

Tiranija manjina nad hrvatskom većinom u Hrvatskoj prevršila je svaku mjeru snošljivosti, a to je proizveo

**UJEDINJENI ZLOČINAČKI PODUHVAT
NEČINJENJA i OBSTRUKCIJE ISTINE HAZU
I SVIH HRVATSKIH VLADA DOSADA**

a osobito one Budiša-Račan-Tomašićeve i ove, odnarođene i izdajničke, ničije, osim sebenaguzne i guzoštipne

Piše: dr. sc. Stijepo Mijović Kočan

Manjina i većina

Radije pripadam manjini, nego većini, manjina je moj svijet, moja galaksija, moj svjetonazor, moj način bivstvovanja. Pjesnička manjina, u kojoj se družim s kolegicama i kolegama, u zadnje

vrijeme osobito rado s Emily Dickinson, sa starim Whitmanom, s Ai Qingom, (čitaj Činom!), kojega sam poznavao i osobno, malo nešto i preveo, s davnim Li Taj Poom, sa „školarcem s lijevih vješala“, još od mladosti, dakle s Villonom, srednjovjekovnim Francuzom, no ima i Rusa, i Engleza, i Katalonaca i Španjolaca, i Talijana i Portugalaca, Židova, Arapa, Perzijanaca, sa svih strana Sviljeta. Tu su i dva Srbina, Vladislav Petković Dis i Milan Rakić, čija „Jefimija, čerka gospodara Drame/ i žena despota Ugleše u miru,/ daleko od sveta, puna verske tame,/ veze svilen pokrov na dar manastiru“ (Navodim prema sjećanju, štošta zaboravih, ali Rakićeve stihove pamtim još od prije vremena studija srbske književnosti!). A družim se, naravno, i s domaćim kolegama, s minulima i sa živima, s pokojnim akademikom Nikolom Milićevićem sam punih četvrt stoljeća i duže, tijekom svakoga krajtjedna ispijao kavu i raspravljao o pjesništvu, osobito o poetici zvonina/soneta, u čemu je moj prijatelj bio obrazovaniji od svih nas zajedno.

Manjina kojoj pripadam u suvremenom društvu posve je beznačajna. Poput prvih kršćana, stjerana je u zadimljene suterene, u podpuni društveni beznačaj. Pjevače/revače, uglavnom stihoklepane, svi slušaju, puni su ih mediji, jedan je čak dobio Nobelovu nagradu, a da samo piše svoje pjesme, a ne udara ih u gusle i tambure, ne bi za njega nitko ni znao, osim u našoj manjini, možda.

Socijalizam/komunizam i Jugoslavija, u kojima sam proveo većinu zemaljskoga života, uspješno su glumili ljubav prema pjesništvu i pjesnicima: u dnevnim se novinama, u tjednim revijalnim izdanjima, redovito moglo pročitati *Pjesnik bira pjesmu* ili neku slično nazvanu rubriku, tako da je pjesnička manjina imala svoj prostor javnog iskazivanja, jer i pjesništvo, kao i svaka druga umjetnost, živi od pokazivanja, od priznanja, od ljubavi koju umjetničkim činom pokušava i dati i primiti. Gluma je ta bila vrlo uspješna, no čim bi objavljeni stihovi dirnuli u vlast, a osobito u Vladara, ili u Vladarova Podbočnika, bilo kojega od njih, rubrika se ukidala, autor „moralno i zakonski“ odgovarao, urednik bio smijenjen; znaju se pravila igre u novinarstvu: veži konja gdje ti gazda kaže, amen!

No, manjina je ipak poštivana, imala je „svoje slobode“ koje su bile bez ograničenja i granica, sve do granice Vlasti i Vladara;

oduvijek je bilo tako. Neposlušni Dante slobodu misli i s stiha plaćao je izgnanstvima, progonstvima...

Da, on je, u ondašnjemu shvaćanju zagrobnoga života u najgori i najnizi, u Deveti krug pakla, strpao sve izdajnike Domovine; tamo im je, uostalom, i mjesto.

Suvremeni tisak i svi ini suvremeni mediji uspješno glume da su „javni servisi“, „slobodno novinarstvo“ i što sve ne, no svugdje se zna tko je Gazda i Gospodar. Novoosmišljeno slobodno kokodakanje i blebetanje po takozvanim društvenim mrežama, po raznoraznim portalima... čim je i to postalo opasno po vlast, smjesta postaje predmet domišljanja kako sve to kontrolirati, spriječiti, zabraniti, čim se osokoli i počne biti „antiprotivno“.

Međutim, „slobodni tisak“ uistinu postoji, upravo ga čitate, prema svim već zadanim i već viđenim pravilima, naravno, ali značajan je i trenutno je (uz dva-tri rijetka mjesta) jedini prostor slobode u Hrvatskoj, sve dok ne postane vladajući, akòbogda: tko ostane živ, tada će vidjeti što će i kako će biti!? Možda istinska sloboda tada bude ostvarena, možda, kažem!?

Hrvat u Hrvatskoj ili Hrvat u Srbiji –na isto su spali

Osim ove i drugih manjina, postoje i nacionalne manjine, o kojima se mnogo piše, a malo zna. One se provode kako gdje, no u slobodnom svijetu Zapada, pa i na Istoku, manjine se u načelu poštuju, njihovi pripadnici su u ljudskim i svim drugim pravima izjednačeni s većinskim narodom dotične države, osim u vladanju državom. Država pripada narodu, dakle i manjinama, ali one njome ne vladaju, u većini država je tako. Sudjeluju li ili ne sudjeluju u odlučivanju o državničkim pitanjima, ovisi o stupnju te o karakteru demokracije (Indijanaci u SAD-u su u rezervatima, a domicilni su narod!), ili o broju manjinaca. Negdje se ta prava poštiju i ozakonjena su, negdje se pak otvoreno zatiru (Katalonskom narodu pravo na vlastitu, nekada već postojeću državu!), negdje se manjine trijebe i uništavaju vrlo brutalno, ali u izvanjskoj slici to je prikazano posve drugačije, u suptilno izvedenoj laži i podvali.

Najbolji primjer brutalnog zatiranja manjinskih prava, s izvanjskim pokazivanjem da je drugačije, imamo u susjednoj Srbiji. U Subotici, još od 18. stoljeća, postojalo je hrvatsko kazalište,

utemeljeno dakle u Vojvodini, izvan Srbije, (izvan Srbije je i Zemun, danas dio Beograda na lijevoj obali Dunava, a nekada hrvatski grad u kojem je izlazilo pet novina na hrvatskom jeziku, jedne je uređivao Stjepan Radić). Začeto dakle još 1747., a pod nazivom *Hrvatsko narodno kazalište* od rujna 1945., živjelo je sve do naših dana, sve dok Vojvodina nije podpala pod Srbiju. Suvremena srbijanska država, političkim nasiljem, marifetlucima i drugim sredstvima pripojivši svojoj državi tu autonomnu pokrajinu, dala je HNK u Subotici bagerima sravniti sa zemljom. Budući da su srbijanski političari i vodeći njihovi intelektualci, takozvani velikosrbi, zagovornici proširenja svoje države na hrvatskom teritoriju, svjetski prvaci u laganju, podvaljivanju, izvrтанju istine i obmanjivanju, svoj su šovinizam prema Hrvatima prikrili uistinu magistralno. Na mjestu *Hrvatskoga narodnoga kazališta* u Subotici sagradili su novu zgradu i na njoj napisali da je to: Srpsko narodno pozorište/ Mađarsko narodno kazalište (na mađarskom) i Hrvatsko narodno kazalište. Srbi i Mađari u tomu kazalištu imaju svoje izvođačke ansamble, a Hrvati imaju samo naziv! Nitko ne može reći da u Subotici više ne postoji *Hrvatsko narodno kazalište*, pogledajte, zar ne znate čitati!? To što nema ni jednoga glumca i ni jedne predstave, ha, tamošnji su Bunjevci pristali ne biti Hrvati, da ih Srbi ne kinje i ne ponižavaju, pitomi i nenasilni, kakvi već jesu, kao i većina Hrvata inače, zadržali su bunjevačko ime, ikavicu i običaje, a Hrvati su... ostali tek neki. Njihov vođa, kolega Žigmanov, o svemu tomu zna mnogo više, ali –u osnovi je tako! To što je u Srbiji na čelu vlade „Hrvatica“, očiti pijun velikosrbstva, samo potvrđuje vješto izvedenu podvalu. A to što je Šešelj narodni zastupnik, i on do djeda ili pradjeda Hrvat, posljedica je nekadašnjega crkvenog poreza, koji su katolici plaćali a pravoslavci ne... taj se njegov predak stoga u Orahovu Dolcu popravoslavčio, a njegov potomak silno mrzi Hrvata u sebi, misleći valjda da posrbica tako postaje dobar Srbin pa to manifestira agresijom na simbole hrvatstva, što se svakomu poštenu Srbinu kojega poznajem u osnovi gadi. Nu, ima jedan sličan psihijatrijski slučaj u Fabrijevu *Vježbanju života*: taj potalijančeni sin Hrvatice ubio bi svakog Hrvata, da može, konačno valjda i sebe sama!

U Hrvatskoj, prilike su sasvim drugačije, ali i tu Hrvati „bježe od vlasti“. Ona manjina kojoj ja pripadam izmisnila je haiku-poeziju (u Japanu, pa se to proširilo posvuda po svijetu!). U njoj su pravila takva da pjesma ima svega sedamnaest slogova u tri redka i da se ne piše ni o čemu drugom nego: proljeće/ jesen/ ljeto/ zima. Pjesnici su tako sigurni i ne mijehaju se s prljavim političarima. Hrvatska je puna haiku-pjesnika, među najboljima su u svijetu.

Međutim, ja pripadam onima koji ne mogu a ne reći što ih muči te sam tako, negdje 2012., iskreno u stihu zavapiro: „Bože, smiluj mi se i učini me/ da budem neka manjina u Hrvatskoj!“ Da sam pripadnik neke manjine, bilo da napravim kakvu svinjariju, bilo da sam ičega potrebit, imao bi me tko braniti i štititi, imao bih svojega zastupnika u Saboru, čim bih se javno pojadao sa sam „nacionalno ugrožen“, to bi sve nehrvatske dnevne novine smjesta stavile u naslov, da se dokaže kako u Hrvatskoj „ima ustaša“, ali da i sami sebe dokažu da „nisu nacionalisti“, a sve su hrvatske dnevne novine NE-hrvatske, to je makar jasno. (S pojedincima u njima kao „incidentnim osobama“ ili maknutima na marginu!)

Od mладости sam u vlastitoj Domovini drugorazredna sorta čovjeka! Sudrug mi u gimnazijskoj klupi, dijete Srbina oficira, inače neškolovana primitivca, čija su primanja bila među najvišima u zemlji, dobije za studije osam puta bolju stipendiju od mene, to jest: ja ne dobih nikavu, nego samo socijalnu pomoć, i to jedva i nakon silna nerviranja, prihvaćanja Partije i ponižavanja, premda sam bio i bolji đak i dijete vrhunskog majstora, graditelja glazbala kojem su zabranili rad!

Drugi primjer: desetljeće i pol sam u socijalizmu/komunizmu čekao da se izbavim podstanarstva i skućim, a moj prijatelj Srbin nije čekao ni godinu dana; odmah je dobio „krov nad glavom“. No, razveo se, s drugom ženom dobio dijete; opet mu treba stan! Ne može, rekoše mu, već si ga dobio, a što si ga ostavio bivšoj ženi, tvoja je krivica! Tada se dosjetio kako će te ode tamo i reče im: „Vi mene progonite kao Srbina, brojite moja crvena krvna zrnca“ (ta izprazna laž redovito bi upalila!), pa ne pròđe ni pola godine – evo njemu trosobnog! (Častio me tada pićem!) A ja s cijelom obitelji još uvijek u onom jednoipolsobnom! Nisam bio Srbin u Hrvatskoj, što se tu

može!? Premda sam bio već napisao neke „društveno vrijedne“ knjige i obavio neke društvu korisne poslove...

Nakon Domovinskog rata, izgledalo je da će se sve to unormaliti, no ubrzo sve se vratilo na još gore nego je bilo – hrvatske većine u Hrvatskoj što se tiče. Nisam ja zavatio „da mi je biti manjina u Hrvatskoj“ iz obijesti ili neke ideologije, politikantstva, briga me za sve to, nego iz istinske potrebe i potrage za istinom i iz očaja. (Uprapaštavam time vlastito pjesništvo, znam, ali nema mi druge, moram!) Zar su zato izginuli toliki ljudi? Da bi me se i u vlastitoj Domovini ponovno svrstavalo u ljude druge kategorije? A upravo to se događa! Većinski Hrvat u Hrvatskoj i manjinski Hrvat u Vojvodini i Srbiji jednak su zapostavljeni svim mogućim i nemogućim podzemnim i drugim raspoloživim postupcima gdje god je koji velikosrbin na vlasti ili hrvatski kukavelj duboko zagađen jugoslavenstvom ili Udbin suradnik, možda i ne znajući da je jugoslavenstvoisto što i podpomaganje velikosrbske ideje širenja na hrvatske teritorije i akvatorije, a može odlučivati o судбини svojih zemljaka; želi se ili istaknuti ili ne zamjeriti projugoslavenskoj vlasti. To je tim „Hrvatekima“ „ušlo u krv“. I danas je tako.

Gdje u Svijetu toga ima? Nema nigdje!

U Hrvatskom tjedniku 30. svibnja o. g., na stranici 33, tiskani su podaci briselskog *Europskog centra za parlamentarna istraživanja* o zastupljenosti manjina u pojedinim europskim državama.

Prema tim podacima, u većini europskih parlamenta nema predstavnika manjina. I nitko to ne drži u bilo čemu upitnim: manjinska prava naprosto ne uključuju i to pravo. Kako navodi autor članaka (Tomislav Držić) ne postoji čak niti izborni postupak za nacionalne manjine u sljedećim državama: u Njemačkoj, Francuskoj, Portugalu, Irskoj, Islandu, Švedskoj i Norveškoj, a nemanju rezervirano svoje mjesto u parlamentu ni manjine u Austriji, Češkoj, Bugarskoj, Slovačkoj, Estoniji, Litvi, Latviji, Malti, Cipru, Luksemburgu, Poljskoj, Rumunjskoj i Slovačkoj. **Manjinca u parlamentu imaju samo četiri europske zemlje:** Belgija i Finska po jednoga predstavnika, a Slovenija dva (ne i Hrvata, Slovenija kao

država Hrvate ne priznaje, dok joj za nešto ne zatrebaju!). Najviše manjina u parlamentu ima Danska: četiri. Dakle jednakom koliko sve ostale Europske zemlje zajedno.

Hrvatska je, međutim, u priznavanju prava manjina rekorder i daleko ispred svih: u Hrvatskom državnom saboru, ne priznavajući da je taj Sabor državni, time ne priznavajući niti državu u čijemu parlamentu sjede (??), manjine imaju predstavnika koliko sve ostale europske zemlje zajedno, uračunavši i Dansku: osam. Sto posto više nego Danska. A osamsto posto više nego sve ostale europske zemlje. To su podaci, činjenice.

„Niko u Svijetu (dakle, ne samo u Europi!, op. a.) ne daje manjinama takva prava kao što ih Hrvatska daje“ zaključuje autor i dodaje „jedino Hrvatska ima manjince po profesiji koji stvaraju nered na političkoj sceni“. Dalje zaključuje „takva nakaradna politika dovela je do diskriminacije hrvatskog naroda“ dometnimo – u vlastitoj državi.

Gdje u svijetu toga ima? Nigdje!

Gdje u Svijetu ima toga da s takvima pravima manjina njihovi predstavnici stalno, neprekinuto, bezobrazno, nametljivo pred cijelim svijetom kmeče, da je „teško biti Srbin u Hrvatskoj“, da optužuju kako su im „prava ugrožena“ dok ih istovremeno imaju daleko najviše u Svijetu! Nigdje.

U jadu nam gospoda, Esde Eses i Sporcacione, usude se prozivati čak i predsjednicu države ako im se učini da im netko želi smanjiti tako enormna „stečena prava“. Gdje toga u Svijetu ima? Nigdje.

Ta dakle u jadu nam gospoda, narečeni Esde Eses i Sporcacione, ne samo da sjede u Hrvatskom državnom saboru, nego obnašaju i dužnost podpredsjednika Sabora odnosno predsjednika najvažnijih saborskih odbora, praktično vladaju državom, a sve to ne osobnim zaslugama niti voljom građana, pa ni voljom svoje manjine, nego političkom trgovinom s predsjednikom ne-hrvatske hrvatske vlade i ucjenama da vlada ne padne, da gospodin Guzoštipani ne ugruva stražnjicu, da ne izgubi orijentir koji mu Štipoguz daje na štetu Hrvatske? Nigdje toga nema.

Gdje u Svijetu ima to da manjine i tako opisani predsjednik ne-hrvatske hrvatske vlade zabranjuju podizanje spomen-obilježja

osloboditeljima zemlje od okupatora, a dopuštaju, čak daju policijsku zaštitu za podizanje spomenika okupatorima kojima dio te manjine pripada? Nigdje, to je čak i nezamislivo.

Gdje u Svijetu ima to da se simboli pod kojima je narod oslobođen od okupatora zabranjuju, a oni pod kojim su okupatori počinili genocid nad tim narodom dopuštaju? Nigdje. To je svakom zdravom razumu čak nezamislivo.

Uostalom, zar je zamislivo da bi u Parlamentu de Gaullove Francuske, pošto se Pariz oslobođio od nacista, sjedio neki esesovac? Nezamislivo, neostvarivo, nigdje osim u Hrvatskoj. Jedino u Hrvatskoj osvjedočeni izdajnik vlastite domovine i također osvjedočeni suradnik okupatora –kroji državu.

Itd., itd., itd. *Ad absurdum.* Dakle, mogli bismo i dalje nizati hrvatske absurde i srahote s manjinama i o njima.

Znači, u Hrvatskoj, u Saboru sjedi osam zastupnika nacionalnih manjina. O njima ovise sve saborske odluke, svi zakoni... Bez njih vladajuća stranka „nema dovoljno ruka“ svaku odluku mogu blokirati. Da to ne urade, dobivaju sve više i više povlastica, zavladali su posvuda, u svima ministarstvima...

Osam ih je zato što je svojevremeno, iznimno lukavi, domišljati prema hrvatskomu narodu otvoreno šoviniistični suradnik, kreator i jatak velikosrbskog okupatora Hrvatske, osmišljenik pobunjenih Srba u Hrvatskoj koje je Sloba Milošević na kraju balade izigrao i izdao u zamjenu za izdašniji osvajački zalogaj, za Bosansku Posavinu, etnički također hrvatsku, taj gospodin, Esde Eses, hrvatsku političku kokoš na čelu vlade ucijenio je (svi smo to tada mogli vidjeti i čuti!) i stoga umjesto samo njega, sada su u Sabori tri sunarodnjaka mu. Ni ne dolaze u Sabor, samo su na broju kada treba nešto izboriti!

Da sažmem: Hrvatska većina u Hrvatskoj i hrvatska manjina u Vojvodini i Srbiji, a i u Posavini, kada velikosrbi/četnici, fašistoidni šovinisti, vladaju *de facto* i tamo i tu, (tu vladaju i Vladom!), Hrvati su ljudi drugoga reda, stalno izvragnuti lažima te političkim pritiscima i ucjenama.

Bože, jadne li žene: što joj to rade?! Yu-Udba nam je sudba!
Ili ipak postoji neka bolja Hrvatska!?

Žuti hrvatski tabloid *24 sata* u broju 4680, 5. lipnja 2018. na 11. stranici donosi proširenu vijest naslovljenu „Voditeljica HRT-a ispričala se zbog stavova gosta o logoru Jasenovac“. Tu piše: „Marina Medved Pulić, voditeljica HRT-eove emisije 'Dobar dan, Hrvatska', u kojoj je prošli tjedan Igor Vukić izjavio da je Jasenovac bio radni logor u kojem nije bilo masovnih ubojstava, pismom se obratila javnosti. 'Kriva sam. Čak sam i konstatirala kako je pravo zadovoljstvo slušati s kakvim žarom govori. Ispričavam se svima koje sam time povrijedila, ali i žalim što čovjek takvoga žara ima uvjerenja suprotna mojima', stoji između ostalog u pismu.

Ta samokritika meni inače posve nepoznate kolegice izrečena je dakle javno, na način nama starijima znan iz staljinističkih vremena; ne vjerujem da će nesretnici išta pomoći. Ako i zadrži uredničko mjesto, imat će u sebi strah i autocenzuru, nema više slobode mišljenja i „slobodnog novinarstva“, a „iztraživačkog“ pogotovo, javnost ne smije biti obavještavana ni o čemu „antiprotivnom“. Jadnici je slomljena volja, popljuvan moral, (da ga je imala drugačijeg, bila bi časno stala iza svojega čina i dopustila da joj uruče odkaz ili da je maknu na neko nevažno mjesto). Ovako, umjesto da joj se divimo i da je poštujemo, izvrgnuta je podsmijehu i preziru. No, sama je izabrala: posipati se tudim izmetom).

Hrvatski tjednik nam u broju 715 iz pera Ivice Marijačića, odkriva i tko su njezini tlačitelji: HRT-u od strane državne vlasti nametnuti članovi Programskog vijeća i kustosi iz Jasenovca. To je sve, čini se, Yu-udba, sva je prigoda reći, tamo su neki od njih i uslikani, ispisana su im imena, skupa s osobama izapranih mozgova, yugo-diktatura se u Hrvatskoj na taj način nastavlja, sve to je kolega Marijačić profesionalno odlično obavio te ne bi trebalo ništa tomu dodavati, sve je jasno.

Međutim, meni je ovdje nešto drugo na umu: sve to je zapravo posljedica tiranije manjinā nad većinom puka u Hrvatskoj, osim srbske nacionalne manjine, koja kao papiga ponavlja i svijetom raztrubljuje da je ugrožena i koja stalno za svoje potrebe blaćenja Hrvatske proizvodi na hiljade tisuća ustaša s namjerom da pokaže tu „ugroženost“, ali i da sije razdor između sebe i hrvatske većine, da stvara, mržnju, napetosti i zlu krv, što Esde Esusu odgovara jer mu je, kao petoj koloni memorandumske Velike Srbije to cilj, što je i

više nego očito, zatim ideološke, kriptofašističke manjine zamotane u antifašističke boje i barjake, (zar Staljin i Hitler nisu bili „dva oka u glavi“, združeni, jesu!), pa tjelesno i duševno, a osobito društveno malformativnih manjina, separatističke istarske yugo-srbske fašistoidno-komunističko-staljinističke manjine... i svaka mlatara o svojim tobože ugroženim, a u naravi i više nego u svemu već ostvarenim pravima.

I sve bi se to trpjelo, „svijet je ovaj tiran tiraninu,/ a nekmoli duši blagorodnoj“, da svakidanje ne provociraju, ne vrijedaju hrvatsku većinu, ne obtužuju, ne kenjkaju o ugroženosti, ne izmišljaju ustaše i faštiste, bez da se prije pogledaju u zrcalu, da ne piju krv hrvatskog proračuna... Najizrazitije antihrvatsko ponašanje jest od strane onog dijela srbske manjine kojim manipulira i kojim trguje „etnobiznismen“, u jadu nam gospodin Esde Eses, a pridružio mu se ne tek Sporcacione nego i buljumenta domaćih moralnih bijednika i bijednica i neznalica nedovoljno obaviještenih i pogrešno odgajanih i naopako odgojenih i jugoslovenstvom/velikosrbstvom dubinski i sudbinski zagađenih mladih ljudi. Neki su doista i uvjereni da su „na pravom putu“, a lutaju u neznanju i neosviješteni, i neosvijetljeni, (nelustrirani).

Kolateralna žrtva jedne nevine novinarice, što se slično i vrlo davno u istoj ustanovi i meni osobno dogodilo, samo se ja nisam posipao tuđim govnima, nego sam naknadno izborio sudsku zadovoljštinu – posljedica je zajedničke strateške odluke velikosrba (tajno, ali „memorandumski“) i yugo-komunista (javno) da se o Jasenovcu kao o „logoru smrti“ govori i piše, ako je moguće svakidanje, da se svakogodišnje priređuju potemkinovske komemoracije, temeljene na neistinama i pretjerivanjima svake vrste, da se preuveličava broj žrtava koliko se komu svidi i dokle mu izopačena mašta dopire, da se otvoreno krivotvorí (18 ili 26 puta u Jasenovcu ubijene jedne te iste osobe i druga preuveličavanja!), da Jasenovac postane stanoviti kontejner za sve ratne i poratne zločine na tlu Jugoslavije, da se sve pobijene potrpa u Jasenovac, i one, prema nekim iz Titova blizkoga kruga izrečenih „polu milijuna Titovih zemljaka“, koji danas trunu po šumama i dolovima oko Dravograda, Celja i Maribora te na Kozari i drugdje. Tako se prikriva genocid poludjelih pobjednika nad Hrvatima, čitaj

„pobjednicima prikrpljenih četnika“, do tada suradnika nacista, koji su se hvalili Beogradom kao „Juden frei gradom“, koji su preko noći naci-fašističke kokarde zamijenili staljinističkim petokrakama. Jedan od koljača, skupa s onom Milkom, kasnije Planinc, Dolanc, kako li, onaj Simo Dubajić, (pripadnik srbske manjine u Hrvatskoj) kasnije se javno, u novinama, hvalio da je samo on vlastitom rukom poklao „trinest i po hiljada ustaša“. Ne vjerujem da ih je toliko „na kupu“ bilo i kad su bili na vlasti, ali vjerujem da je moguće posmicao toliko domobrana i civila, skupa s tamo stradalim ženama i djecom, svih koje je njegov nož dohvatio, a nisu se mogli ni braniti niti su mogli pobjeći, niti im je itko sudio, a nekmoli da bi im dokazao ikakvu krivicu, osim što su se sklanjali pred nadolazećim komunistima. Mnogi nisu bili čak ni ratni zarobljenici, nego civili koji su bježali da se spase, a naletjeli su na pokvarene Engleze koji su ih poslali u klaonicu! (Ima drugačijih Engleza, osim Shakespearea, onih koji su Hrvatima pritekli u pomoć oslobođiti se od velikosrbskog okupatora 1991.!)

Stvaranjem mita o Jasenovcu, smanjivao se i namjerno prikrivao zločin nad Hrvatima, genocid nad hrvatskim narodom u „krvavom proljeću 1945.“ Sprječavalo se o tomu i govoriti, nekmoli pisati, nikada ništa, da sve to nestane u zaboravu, a u pamćenju da ostane samo to da su Hrvati „mrzili Srbe“ (Židove i Rome), da su „genocidni narod“, da su „svi ustaše“, a ustaše da su „svi koljací“ i da ih „sve treba pobiti“ „Ratni pobjednici 1945. posao nisu obavili kako ga je trebalo obaviti“, znači trebalo je pobiti sav hrvatski narod, jer među pobijenima ustaše su bili manjina, tako govorи taj očiti četnik u saborskim klupama, zagovornik koljača u Hrvatskom državnom Saboru, neki Stazić na stazi širenja mržnje, fašistoidnog šovinizma i zločina, očito ne pročitavši nikada nikakav dokument, ne poznavajući ni jednu relevantnu činjenicu o ustašama i o NDH, bilo što osim laži „moralno-političkog vaspitanja“ kojim nas u Hrvatskoj vladajući komunisti, danas SDP (uz brojne i u Stranci, u HDZ-u!), kljukaju kao guske i tretiraju kao smetnju širenju Velike Srbije, od 1945. do danas.

Državno odvjetništvo, koje je, uostalom, najozbiljniji kandidat za Remetinec, upravo zbog podržavanja ovakvih ponašanja usred Hrvatske i usred Sabora, i na taj javni poziv klanja Hrvata iz

hrvatskoga Sabora –šuti! (Svi su Hrvati „ustaše“, bez nijanse, sada već i legalno, posvuda!) Prema tom zločudnom saborskem zastupniku, poznatom po šešeljevskom ponašanju, izlazi da hrvatski narod treba sav poklati zato da bi današnja velikosrbska manjina u Hrvatskoj postala većina, pa tada reći „evo vam što ste htjeli: ukidamo prava nacionalnih manjina, sada kada to nismo mi!“ Po uzoru na četničku rabotu u Subotici.

I taj saborski zagovornik klanja Hrvata, pripadnik je srbske nacionalne manjine u Hrvatskoj; no nisu svi pripadnici srbske manjine takvi, dosta ih je, kažu deset tisuća, skupa s hrvatskim braniteljima branilo Domovinu od velikosrbske okupacije, a među četnicima, vodeći su danas ipak –Hrvati.

Umlaćivači one jadne novinarice barataju ovim riječima i frazama o Jasenovcu i o novinarstvu: „striktno poštivati društvene standarde“. To znači: „ne dirati u naša uvjerenja“ ništa ne mijenjati. („Standard“ je „društveno zadani okvir“, „prihvaćeno stanje“, bez činjenica i spoznaja, a tehnički gledano, to „metar za dužinu ili kilogram za težinu“, nešto nepromjenljivo. „Striktno“ ne znači ništa drugo nego: „nema mrdanja!“ Šuti i poštuj naše „društvene standarde“. Našu lažima betoniranu istinu.

Vukić je „iznosio shvaćanja“, reče jedan od tih politikantskih barbaćepa. Kad je o Jasenovcu riječ, ne mogu ničija „shvaćanja“ biti ikakvo mjerilo, neka shvaća kako tko hoće, ali jedino što je mjerilo to je činjenica, utvrđena, dokazana i provjerena. „Nulta tolerancija prema ustaškom naslijedu“ reče drugi čuvar lažne prošlosti. Valjda „prema ustaškom zločinu“, jer ustaško naslijede je i Sveučilišna klinika Rebro u Zagrebu i Hrvatska enciklopedija, kažu, najbolja u cijeloj hrvatskoj povijesti, i zbrinjavanje kozaračke djece, većine njih koji su uspjeli preživjeti zimu, glad i zarazne bolesti prije prihvata i spašavanja u NDH. Ugošćeni na tv-u, Igor Vukić, prema čuvarima nepogrešive komunističke yu-prošlosti, svrstane u njihovu sadašnjost, „amater je i diletant“, (kada nema protuargumenta, napada se *ad hominem*, „ako je čovjek problem, ukloni ga i –nema problema“ (Staljin!). „Svi su osudili njegovo gostovanje na tv-u“, piše tako“, toliko je „tisuću puta ponovljena laž postala istina“ da svi (u Hrvatskoj) vjeruju u laž (?!).

Međutim, prema utvrđenim činjenicama, Igor Vukić (prema ocu Srbin), Roman Leljak (Hrvat/Slovenac), Blanka Matković (Hrvatica), te Nikola Banić, M. Koić i drugi, jezgro su znanstvenika koji utvrđuju činjenice pronađene po arhivima, odkrivaju krivotvorine u popisima ubijenih, skupljaju svjedočenja... pišu vjerodostojnu, na provjerenim podatcima utvrđenu povijest. Tu su i pater Horvat, i Smiljana Šunde koja je svojom knjigom dokazala da su žrtve zločina u Jasenovcu, one kojima se ona bavila, iz njezina zavičaja, preuveličane dvadeset puta. To su „društvena shvaćanja“ onoga bijednika iz Programskog vijeća koja treba “striktno poštivati”: laž uvećana dvije tisuće posto.

Dolaze novi ljudi, dolaze revizionisti i sva će naša novija povijest neminovno morati biti preispitana i revidirana, a činjenice utvrđene i dokazane. „Teze“, „stajališta“, „uvjerenja“, shvaćanja“, „tumačenja“... sve to može postojati i postojat će, ali povijest moraju pisati činjenice, dokazi, autentična svjedočanstva, ne ni pobjednici ni poraženi, nego nepristrani i na znanstvenim osnovama.

Zločinačko nečinjenje HAZU i svih hrvatskih vlada dosada

Svega toga ne bi bilo da su hrvatske vlade i hrvatske znanstvene ustanove koje bi trebale brinuti o vlastitoj naciji, prije svih Hrvatska akademija znanosti i umjetnosti, doista o njoj i brinule, a nisu. Da jesu danas se, već gotovo četvrt stoljeća nakon vojnog oslobođenja Hrvatske od okupatora, ne bismo više bavili ni ustašama ni partizanima, ni četnicima ni fašistima, ni komunistima ni antifašistima, ni manjinama ni malformativnim rubnim skupinama ljudske mase koje sva prava koja traže već imaju, imaju snošljivost i human odnos društva prema vlastitim izopačenjima, ali nije im to dosta: treba larmati, tiranizirati normalno formiranu većinu, imati u humanizam maskirane drpiresne udruge, pokazivati se, izvlačiti novac od države: to zadnje njima je prvo i najvažnije. Stoga je i Esde Eses postao „etnobiznismen“, trgujući vlastitom manjinom u interesu velikosrbskih memoranduma, a sličan je i Sporacione („Fašisti je javljaju kao antifašisti, jeka reče: „isti, isti“!).

Da nije sve te nevolje, pisalo bi se i govorilo o bitnijim ljudskim temama.

HT je već u više navrata pisao, a i sâm sam spominjao kako je nakon Domovinskog rata bila zasnovana komisija za ispitivanje ratnih i poratnih zločina pa su je zaskočili pripadnici u Jasenovcu stradalih manjina (!?) i utjecali na tada ljevičarsku vladu Budiša-Račan-Tomašić da Sabor tu komisiju ukine. Normalno bi bilo da je njima, „ugroženima“, odgovaralo razotkriti zločin nad svojim sunarodnjacima, nad tom hrvatskom manjinom, ali ne, nego „striktno se držati društvenih shvaćanja“, i kad su to laži. U strahu da se ne odkrije istina, dakako. Ta vlada je izdala nacionalne interese, izdala je svoju Domovinu i neka tako zauvijek ostane zapisano, i kada dođu nova preispitivanja i revizije, činjenice će i dalje biti činjenice, i ova!

Nacionalnu izdaju jednako je počinila i Hrvatska akademija znanosti i umjetnosti, njezina sadašnja uprava, a ni prošla se ničim nije proslavila. Neću ponavljati zgražanje nad time da jedan predsjednik HAZU, najznačajnije nacionale znanstvene i umjetničke ustanove, bude na čelu nekakve tobože znalačke skupine politikanata bez činjenica i tako postane otužni jadničak i brzopleti potrčko aktualne vlasti, stidni smokvin list na vladinu zločinačkom poduhvatu negiranja i proganjanja osloboditelja Domovine. Neka i to ostane zapisao, da se zna kakav smo velebni Um na čelu HAZU imali. I da se u sve to uprtljala šarena grupa raznoraznih spašavalaca vladinih promašaja, što na tanak led nepoštivanja povijesnih činjenica navodi zavedene poštenjake, no tamo su bili i kriptokomunistička laprdala kojima je to bio način da ponovno budu netko i nešto, ali i dalje su ostali Nitko i Ništa.

Međutim, na vidiku je „svjetlo u tunelu“, zahvaljujući Igoru Vukiću, Blanki Matković, Romanu Leljaku i drugima, pretežno mladim znanstvenicima i junacima koji studiraju i tumače noviju hrvatsku povijest na temelju nepobitnih činjenica, a ne na osnovi komunističkog, u kapitalizam i liberalizam, ma kakvi da jesu, očito zalutalog i povijesno nadiđenog, po staljinizmu bazdećega „društvenog standarda“ kao zadanog jednom zauvijek. No, taj „društveni standard“ vrijedi samo dok se ne zamijeni novim i standardnijim, samo dok ne dođu zagovornici poštivanja i znanosti i čovjeka.

A novo vrijeme i novi ljudi već tu su i bit će ih sve više i više. I u Hrvatskom institutu za povijest, koliko se dade razabrati, „pušu

novi vjetrovi“ i rađaju se nove znanstvene spoznaje, mimo ikakvih ideologija, manjina, većina, izvan čitave te manjino-hrvatske, a veliko-srbske zamotavke, podmetanja i podvala, laži i obmana, što se sve, evo već puno stoljeće, od 1918. i tadašnjega dobrovoljnog stavljanja hrvatskoga vrata na veliko-srbski panj nazvan „Jugoslavija“ i pod četničko sekirče. Sve to se kao sablast i vampir nadvilo nad hrvatski narod, nastojeći ga ščepati i zadaviti, a na njegovu imanju, na njegovoј baštini, napraviti svoju državu. Prisjetimo se početka „balvan revolucije“ i toga što su tada radili pripadnici srbske manjine u Hrvatskoj, kivni što i tu nisu više „konstitutivni narod“, ta naša usurpirajuća manjina koju su Hrvati prihvatali kao braću, poštivali ih, gradili im ili darivali bogomolje... Okupirali su hrvatska sela i etnički ih čistili od Hrvata. Najkonkretnije: Hrvate ubijali, a kuće im palili, kao i više puta do tada, uzorak je bilo hrvatsko selo Kijevo. To je i opći uzorak ponašanja (nekih, ne svih, ali dominirajućih!) pripadnika srbske manjine u Hrvatskoj. Tu se u aktivnoj ulozi, vrlo aktivnoj, sjećamo se toga, kao i danas, nalazio upravo u jadu nam gospodin Esde Eses. Jasna namjera je bila i jest na hrvatskoj zemlji uspostaviti prostor Velike Srbije. To NEĆE PROĆI. „Gospodo, napraviste gadan kvar/razoriste Vukovar“ (Tonko Šoljan). Niti to, vidite, ne prolazi.

Svi koji hoće vide, ili mogu vidjeti, da je čitava ta halabuka oko Jasenovca već prelila čašu podnošljivosti i strpljenja, svaku mjeru razuma i razboritosti te da nema druge nego „lopatu u šake“, kako netko reče, te uz pomoć suvremene znanosti, forenzičke i inih, nepobitno utvrditi što se, kada i kako u tom nesretnom Jasenovcu događalo između 1942., kada su ga nacisti zasnovali, (ili već od 1941.?) do pedeset i neke kada su ga yugo-komunisti raspustili, prema sadašnjim saznanjima predhodno ga napunivši mrtvim tijelima pobijenih zarobljenika.

Ako taj golemi i iznimno važni posao neće preuzeti hrvatska vlada, popraviti povijesni i kobni propust one Budiša-Račan-Tomašićeve vlade, ako ga neće preuzeti HAZU, ako ga neće preuzeti Hrvatski povijesni institut, da se dosadašnja parcijalna iskapanja obave temeljito i dokraja, preuzet će ga mlada skupina nepristranih znanstvenika, međunarodno udruženih, pod međunarodnim nadzorom, (naći će se i pokrovitelji i darovatelji!), da se jednom

zasvagda s hrvatskoga naroda ukloni kolektivna krivnja za zločin koji taj narod nije počinio, ako nacisti uz pomoć podčinjenih im ustaša i jesu, ali u Jasenovcu, to se već sada jasno vidi, ni tako ni toliko koliko se o svemu laže i „zna“ i krivotvoriti; počinjen je zločin nad tim narodom. To znači da prije Jasenovca i važnije do njega, treba utvrditi što se sve i kako događalo tijekom „kravog maja“ i u lipnju 1945. I kasnije. Zašto je i kako je pobijeno toliko Hrvatica i Hrvata, ni krivih ni dužnih, skupa s onima koji moguće da jesu bili i krivi i dužni, ali zapravo te 1945. – nije bilo selekcije, nego „svi su oni zločinci, svi ustaše: sve pod ledinu!“. To, vidimo, i danas tvrdi onaj sablasni sabornik, dakle pripadnik srbske manjine u Hrvatskoj, ona neka krvožedna Milijana, plavuša na 5. stranici HT-a u prošlom broju (715, „danasm slavimo dan kada smo pobili nedovoljan broj zločinaca“, reče ta. „Pobili“, pa to „slavimo“, „zločinaca“, reče i to, a ono nevine djevojke, neke plavuše kao i ona, samo dugih pletenica koje su pronađene u Hudoj jami u koju su tadašnji antifašisti i staljinisti žive bacili da umru u panici i u mukama dugog skončavanja bez nade...

Bože moj, gdje ja to živim, koliko je oko mene jasno samooznačenih zlikovica i zlikovaca...kao da i taj sabornik i ta plavuša jedva čekaju trenutak da ubijaju...

Hrvati poštuju svoje manjine, a poštuju li manjine Hrvate; osobne opaske

Ovo piše legalist i dobromanjernik, neovisni hrvatski intelektualac koji je, prije Tuđmana, ali slično njemu, pokušao „spasiti Jugoslaviju“ na taj način da književnosti svih tada federalativnih naroda i narodnosti, dakle i nacionalnih manjina, ravnopravno budu zastupljene u srednjoškolskoj nastavi književnosti, ovisno o vrijednosti djela, naravno, a ne kao do tada, da hrvatske književnosti izvan Hrvatske zapravo nema, a srpske u Hrvatskoj proporcionalno više nego hrvatske...

Pošto je, nakon pet-šest godina sastajanja predstavnika svih tadašnjih književničkih društava/udruženja bivše države, taj prijedlog postao stajalište SSRNJ-a (Socijalističkoga saveza radnog naroda Jugoslavije) sve se, iza kulisa i preko noći, nasukalo na

beogradsku tvrđavu nacional-šovinizma i velikosrbstva. Strateški izvrsno, a politički iznimno vješto i vrlo podmuklo podmetnuto hegemonističko-šovinističku utvrdu, vrhunski sinkronizirano. Poslije toga sam stekao posve zdrav pogled na sve oko sebe.

Ovo piše autor pjesme *Jasenovačke ledine*, (u knjizi *Izravno u stroj*) u kojoj se grozi ubijanja i odklanja se od zločina nad djecom jer je bio uvjeren da su tu, „ustaškim klanjem“, doista stradala i neka djeca. Ne baš „dvadeset hiljada“, kako šovinisti maskirani u pravednike tvrde, to je na tomu mjestu mimo svale logike i neizvedivo, ali – ne provjeravajući – jer tko normalan da se bavi mračnim i odvratnim ubijanjem djece u ratu, ako mu to nije znanstvena ili publicistička tema, u zločin te vrste ipak je bio uvjeren.

Međutim, kad mu je, već staru, Igor Vukić, još mlad, gvozdenom logikom dokazao (njemu i svima koji su ga čuli!) da u Jasenovcu ustaše nisu ubili ni jedno jedino dijete, konačno je doista progledao. Ljut na sebe! Sve moraš triput provjeravati, znaš gdje živiš i s kim!

Zahvalan sam Vukiću, jer su od mene (i od svih nas), u mojoj vlastitoj zemlji, lažovi pravili budalu. U jadu nam gospoda, starojugoslavenski Srbijanci i domaći (neki) Srbi, bahatim zločinima, ubijanjima Hrvata i ugnjetavanjem hrvatskog naroda, proizveli su ustaše. Oni se doista jesu, čak i bezglavo, osvećivali, stradala je i srbska sirotinja. A onda su lagali da su Hrvati njih, Srbe, ubijali na nacionalnoj osnovi. Međutim, pronađeni dokumenti (u Vojnomu muzeju u Beogradu) pokazuju da su u Jasenovcu bili ubijani komunisti, protivnici ustaškog režima: i Hrvati i Srbi i Židovi i drugi, svi jednak. U onoj spomen-sobi u Spomen-području Jasenovac, koliko se sjećam, najviše je slika pobijenih hrvatskih komunista, s katoličkim imenima i prezimenima.

A moja pjesma može ostati prosvjed protiv zločina, i tu i svugdje drugdje. Naime, ako je tu ubijen i jedan jedini pravednik ili osoba bilo koje narodnosti koja je ideološki „druga i drugačija“, i to je mnogo i nedopustivo.

Konačno, je li itko pozabavio time koliko su u stvaranju ustaškog pokreta sudjelovali hrvatski Srbi i Židovi, rado bih pročitao nešto o tomu, iako – nije to moje područje zanimanja.

Upoznao sam, još kao brucoš, Novaka Simića, hrvatskoga (dobrog!) romanopisca i bosanskog Srbina, kao glavnog urednika *Republike*, tada najvažnijega hrvatskog književnog časopisa. Ostali smo bliski čitava njegova života, no nismo baš o ratu pričali, njega su zanimale žene, ali jednom, onako pijan, u njegovu samačkom petersobnom i dvokatnom stanu na elitnoj zagrebačkoj Šalati, sve mi reče.

Najkraće, čitavo vrijeme ustaškog režima u Zagrebu je, mudar kakav je već bio, surađivao s ustašama, a kad su 1945. došli „moji, da sam bio Hrvat –ode glava“, no uskoro je opet surađivao, dalje s komunistima...

Hrvatska kao država ipak dobro funkcioniра, u iznimnim okolnostima, kada je vlastite manjine podkopavaju... Međutim, ne mogu nas sve pobiti, sada već ne! Valja nam vjerovati u sebe. Dok smo živi, „nećete u Čavoglave!“.

U *Novostima*, glasilu srbske manjine u Hrvatskoj, drugi će reći Esesovu glasilu, honorari su, kažu mi, pet do sedam puta veći nego u *Vijencu*, Matičinu dvojedniku za kulturu i umjetnost.

Hrvati poštjuju sve svoje manjine, a poštjuju li manjine Hrvate?

Doći će nova i bolja vremena, ne valja posustajati

Na pragu smo tri predstojeća velika događaja koji se neće ostvariti ni brzo ni lako, ali moraju se ostvariti jer danas u Hrvatskoj vladaju povjesno prevladani i s povjesne scene drugdje po Europi posve uklonjeni kriptokomunistički lažni antifašisti, u Hrvatskoj još i prosrbski, jugonostalgičarski bivši udbaški kadar, s etnicima umrežen posvuda, na svim razinama odlučivanja, osim u većini lokalnih zajednica.

Jedna je stvar vapiti za više dobra života i socijalne pravde, za boljim standardom svih, a ne samo tajkuna i kaste na vlasti, a druga zazivati nacionalno ugnjetavanje vlastita naroda: to dvoje se posve pobrkalio. Vladajuća kasta će morati prestati tlačiti hrvatski narod, a manjine imati svoja prava kao i drugdje, a ne povlaštenost i nedodirljivost, te enormne povlastice, čak i u očitim bezobrazlucima.

Drugi događaj trebao bi biti obavljeni iskapanje u Jasenovcu, objavljena istina o svemu, umjesto mita i strateškog umnožavanja

zločina, s namjerom da se hrvatski narod nikada ne oslobodi velikosrbskog zagrljaja, onog Marinkovićeva, ali u pripovijetki je kobno zagrljen pojedinac, a u s našoj stvarnosti cio hrvatski narod.

Treće, neobhodno je ne tek pijetetno i privatno, kao sada, nego nacionalno osmišljeno i strateški dosljedno provedeno zanimanje za genocid nad Hrvatima 1945. Nisu tamo pobijeni samo ustaše, zlikovci i koljači, kako se stalno podmeće, zlikovci i koljači su ih pobili, no njih je ipak dosta „uteklo vani“ (Argentina, USA...), izvan domašaja krvnika, nego su stradali nevini domobrani, hrvatska regularna vojska i civili, masovno, vjerojatno uvjereni da se ne trebaju ničega bojati jer nikomu ništa nisu bili krivi. Svi koji su smaknuti bez ikakva suđenja, nevini su ubijeni. Bez obzira tko su bili i komu su pripadali.

Kolega redatelj, (V. B.) tada partizanski kurir, 13-14 godina, sjeća se slike nakon svršetka(!) rata koju je upamlio gledajući s mosta u Dravogradu, a pričao nam je to u onom sobičku uprave „filmskih radnika“, na zagrebačkom Britancu, još prije devedeset prve. Kako je mrtvih, pobacanih u rijeku, bilo mnogo, Drava ih nije uspjevala sve odplaviti pa se usred rijeke stvorio golemi stog ljudskih tjelesa, „piramida mrtvih domobrana“. No, to nije bila Krležina fikcija u proročanskim stihovima, nego hrvatska stvarnost.

„A tirjanstvu stati nogom za vrat/ to je ljudska dužnost najsvetija“ (Njegoš). Ne, nisam ni za kakvo nasilje, ali velikosrbskog zagrljaja, koji je sve čvršći i sve bezobrazniji, stegnut rukama velikosrbske pete kolone u Hrvatskoj, nužno se oslobođiti. Okupatorska srbska manjina morat će prestati vladati okupiranom hrvatskom većinom.

Ne valja posustajati u tim nastojanjima jer gore od ovoga danas teško da može biti, a bolje može, hoće, mora.

Razmaknuti laži prošlosti, to je uvjet napredku i budućnosti.

Konavle, 13. lipnja 2018.

**ZALJEV HRVATSKIH SVETACA,
DRAGOVOLJAC.COM, 2022.**

**MOJ PRIJATELJ CRVENI HRVAT KRSTO
PAPIĆ**

U razgovoru na Podcastu Velebit admiral Davor Domazet Lošo daje objašnjenje zašto su crnogorski domoljubi, suočeni s pobjedom velikosrpske koalicije na nedavnim izborima u Crnoj Gori, pjevali Thompsonovu „Bojnu Čavoglave“: *Crnogorci su Crveni Hrvati i zato pjevaju Thompsona*

<https://projektvelebit.com/podcast-velebit-davor-domazet-losocrnogorci-su-crveni-hrvati-i-zato-pjevaju-thompsona/>

(Podsjetimo da je na izborima pobijedio Mitropolit Amfilohije koji je tijekom 90-tih godina prošlog stoljeća bio jedan od najvećih ratnih huškača u Crnoj Gori, a u cilju obrane srpstva, pa je tako u svojoj rezidenciji u manastiru na Cetinju dočekivao i ratnog zločinca Željka Ražnatovića Arkana. Poznat je i po svojim kletvama, a u jednoj od najcitatiranjih, uoči ulaska Crne Gore u NATO, rekao je:

“Tko ne bio vjeran jednojezičnoj, jednokrvnoj Rusiji, dabogda živo meso od njega otpadalo, bio proklet tri puta i 3000 puta od mene“.

<https://kamenjar.com/mitropolit-spc-u-crnoj-gori-amfilohije-u-bolnici/>)

Bio sam uvjeren da sam spomenuo crvene Hrvate u svom tekstu ODGOVOR TOMISLAVU DRŽIĆ. Ali nisam. A htio sam u dijelu: *Upoznao sam ga na osnivanju Društva Crnogoraca i prijatelja Crne Gore “Montenegro” kada sam kao Hrvat iz Boke kotorske i izabran za potpredsjednika. Brat mi je pričao o njemu i njegovim tekstovima u VUS-u, pa je bilo prirodno da se od prvog trenutka razvilo veliko prijateljstvo među nama. U mojoj knjizi U Boki kotorskoj svaki kamen govori hrvatski / Borba za Boku kotorskiju 2, Zagreb, 2004. Na str. 183-187 imaš dva teksta koja sam objavio u Vjesniku, 3. siječnja 1997. i 24. siječnja 1997. u kojima sam ga branio od napada „njegovih“ Crnogoraca kako sam u tim tekstovima tvrdio „napad na g. Kastratovića je zbog njegova hrvatskoga usmjerenja“.*

Zapravo brat mi je ispričao i kako je jednom u društvu Crnogoraca Drago, koji je bio jedini Crnogorac koji je završio u zatvoru zbog Hrvatskog proljeća, sračno pozdravljen. Međutim, kad je otiašao brat je čuo kako govore podrugljivo o njemu kao Crvenom Hrvatu, iako je Drago uvijek isticao da je Crnogorac.

Ali u pismu g. Držiću spomenuo sam i jednog pravog Crvenog Hrvata velikog hrvatskog redatelja Krstu Papića (godinama smo bili smo zajedno svako nedjeljno prijepodne, najčešće sa Slavicom Maras, njenim suprugom Markom Mikulandrom i drugima iz njihove branše):

Tada sam se družio s velikim hrvatskim redateljem i dragim prijateljem Krstom Papićem koji je komentirao moje tekstove rekavši kako oni koji napadaju Draga Kastratovića njega – najpoštenijeg čovjeka u Hrvatskoj – prikazuju kao lopova. Zanimljivo je spomenuti da sam vjerojatno ja bio razlog zašto su i Hrvat Krsto Papić i Crnogorac Drago Kastratović postali članovi Hrvatske bratovštine Bokeljska mornarica – 809.

Pravili smo Krsto i ja mojim Bokeljima i probleme jer smo na tradicionalnim Bokeljskim večerima u Zagrebu dolazili sa svojim prijateljima i tražili da budemo za istim stolom. Morali su pripremati

veći stol samo za nas. Koliko je tek uspomena s njegovih godišnjica braka. Ili njegov duhoviti komentar sa krštenja njegovih kćeri:

Ja sam jedini čovjek u Hrvatskoj koji može organizirati okupljanje na kojemu će biti ljudi od Vinko Breaana do Josipa Pečarića.

O njegovim bokeljskim korijenima doznao sam kada je na televiziji ispričao svoju priču kako su njegovi predci Bokelji bježeći pred Turcima zakasnili na brod i onda pobjegli u brda. Kasnije mu je jedan crnogorski akademik spomenuo da je iz kraja odakle je papa Siksto V. pa je sam počeo istraživati svoje porijeklo.

Kada smo se sreli na Jelačić placu upitao me: *Zašto me vi iz Bokeljske mornarice ne zovete?*

I samo učlanjenje bilo je neobično. Kada smo išli na sastanak s kardinalom Kuharićem pozvao sam i njega i učlanili smo ga ispred Katedrale I s Predsjednikom prof. dr. sc. Zvonimirovom Janovićem, podpredsjednikom dr. sc. Dejanom Škanatom otišli smo kod našeg kardinala. Kardinalu je bilo drago što je i Krsto s nama, ali meni je bilo simpatično kada je Krsto odgovorio kako se formalno tek tada učlanio u Bratovštinu.

Uvijek je isticao da je rođen na tromedi Hrvatske, BiH i Crne Gore. Zato je kao gost urednik Vjesnika pozvao mene da u jednom od intervjuja bude riječi i o Boki i o Crvenoj Hrvatskoj. Taj intervju dajem u Prilogu.

Zapravo nadam se da je Kastratović shvatio da sam se u tom intervjuu našalio kada sam govoreći o podjelama Crnogoraca spomenuo i kako na sjeveru Crne Gore imamo Crnogorce koji ne znaju da su Srbi. Poruga je bila zbog toga što sam ja djetinjstvo proživio u uvjerenju da su pravoslavci u Crnoj Gori - Crnogorci. Tek su s Miloševićem neki od njih postali Srbi. Vidimo i danas da takvih ima svuda po Crnoj Gori. Znamo i da su Sandžak u Jugoslaviji podijelili na dio koji je pripao Srbiji i dio u Crnoj Gori. A Srbi su u toj državi (zapravo Srboslaviji) radili da se eliminira kontakt muslimana u Sandžaku s onima u BiH pa su posrbljivali zapadni dio Sandžaka. Jasno je da nisam mislio da su svi na sjeveru Crne Gore Srbi. Itekako sam smatrao Draga za izuzetnog Crnogorca i bio ponosan na naše prijateljstvo.

A Crvena Hrvatska je nešto što se spominje u naslovu moje knjige PROPADA IM CRVENA HRVATSKA iz 2015. Neki moji prijatelji

su pomislili da se doista odnosi na Crvenu Hrvatsku. Šime Đodan nije bio živ jer bi možda pomislio da sam napokon napisao prikaz njegove knjige CRVENA HRVATSKA - DUBROVNIK I BOKA OD KOTORA iz 2003. Nedugo nakon što me je zamolio umro je pa prikaz nisam napisao.

Intervju koji je 15. ožujka 2015. povodom izlaska te moje knjige objavio Portal HKV-a počeo s pričom o kakvoj je Crvenoj Hrvatskoj zapravo riječ (*Akademik Pečarić: Ništa ne može na bolje bez vlasti koja voli hrvatski narod i državu*):

Poštovani gosp. Pečariću, 25. ožujka u dvorani Udruge specijalne policije bit će predstavljena Vaša nova publicistička knjiga "Propade im crvena Hrvatska". O čemu možemo čitati u Vašem novom djelu?

Naslov može zavarati one koji znaju da sam ja Hrvat iz Boke kotorske. Tako mi je dragi prijatelj hrvatski književnik Stjepo Mijović Kočan napisao: KAD SE VEĆ BAVIŠ Crvenom Hrvatskom, pročitaj moj poetsko-oglednički tekst (pjesmu) Svjedoci su... o zajedničkom jeziku nekada u Crvenoj Hrvatskoj (Duklji, Zeti, Crnoj Gori) koji je jednak u Dubrovačkom Primorju i Konavlima i u današnjoj Crnoj Gori kao i u nekim selima u Albaniji, u ostacima starinskih riječi (tzv. arhaizama). U CG ih je Nikčević ozakonio u njihovu jeziku. Ali, ti fonemi su dokaz o jedinstvu narodnoga govora nekadašnje Crvene Hrvatske, od Neretve do Bojane. Osim toga, jezično "crmno" (Crnica) je isto što i "crveno", isto što i "crljenica" (crvena boja brda gdje ima boksita (?!). Lako je moguće da se "crmno" prometnulo u "crno", a izgubilo značenje "crveno" pa JE GORA POSTALA CRNA, NE VIŠE CRMNA (CRVENA!)?! Tebi poezija ZNAM DA NE LEŽI BAŠ, ALI PROČITAJ KAO ČINJENICU, TO TI LEŽI! Šaljem cijeli ciklus, a ti pročitaj samo ono "Svjedoci..."! (Kočanove pjesme dao je portal *Glas Brotnja*).

Njegovo reagiranje podsjetilo me je na jednog drugog dragog prijatelja, pokojnog hrvatskog redatelja Krsta Papića, koji je također bio s područja Crvene Hrvatske koju spominje Kočan. U onim vremenima kada se stvarala Hrvatska znao je reći da je Crveni Hrvat, a ljudi su mislili da kaže da je komunist. Da, moja knjiga govori o takvoj Hrvatskoj na koju su mislili ti o kojima mi je pričao

Krsto. Knjiga zapravo predstavlja svojevrsni nastavak na dvije moje knjige: 'Ako voliš Hrvatsku svoju' i Hajka na Thompsona.

<http://mail.hakave.org/razgovori/19872-akademik-j-pecaric-nista-ne-moze-na-bolje-bez-na-vlast-ne-dodu-oni-koji-vole-hrvatski-narod.html>

(Zapravo sam se svog prijatelja Krsta Papića sjetio i u knjizi JE LI POLITIČARIMA KRIVA MATEMATIKA? Zagreb, 2019. pišući o Thompsonu:

Jednom mi je Thompson objasnio i zašto mnogi od vas volite moje tekstove: „Vi njima uđete u glavu.“ Zapravo je na svoj pjesnički način ponovio ono što mi je još devedesetih godina govorio veliki hrvatski redatelj Krsto Papić: „Ljudi Tebi vjeruju!“)

Ovih dana izašla je iz tiska moja nova knjiga STIJEPO MIJOVIĆ KOČAN, Zagreb, 2020.. U njoj je dan i ovaj intervju. Ali i u Dubrovniku sam travnja 1995. ispričao jednu Krstovu priču s tih naših druženjima. U stvari, 27. 12. 1994. g. na poticaj i uz potporu Vlade Republike Hrvatske održano je savjetovanje “Interesi Hrvata Boke kotorske”. Koordinatori Savjetovanja bili smo dr. Juraj Njavro, ministar u Vladi Republike Hrvatske i ja. Tom prigodom sam nastupio i u emisiji HTV-a “Slikom na sliku”. Mislim da je Krsto nagovorio urednika emisije da me pozovu, a bio je i oduševljen mojim nastupom Kako sam tada bio član suradnik HAZU, akademik Vladimir Paar, na moje čuđenje jer sam ja bio u HAZU kao matematičar, zamolio me je da pripremim odgovaraajući tekst za Vjesnik HAZU, čiji je on bio glavni i odgovorni urednik: Nije važno što si matematičar. Ljude će više zanimati ono što si govorio na HTV-u. I tiskano je to moje uvodno izlaganje sa Savjetovanja: Hrvatska i Zaljev hrvatskih svetaca, Vjesnik HAZU 1 - 3 / 1995, 75 - 87. Taj tekst je poslužio kao osnova za spomenuto predavanje u Dubrovniku, kao i za izlaganje na znanstvenom skupu u Zadru. Dakle pod naslovom BOKA I HRVATI (Dubrovnik, časopis za književnost i znanost, 4, 1995., str. 255 – 262) možete naći i dio u kome spominjem Krsta:

Znajući s kakvim smo neprijateljem suočeni, moramo na tome raditi mnogo više. Moramo znati da je hrvatska kulturna baština strašno oružje, koje nismo u dovoljnoj mjeri iskoristili u ovom ratu. A koliko je ono ubojito, vidjeli smo upravo u reakciji svijeta kad je

napadnut Dubrovnik. Ili, da ispričam jednu zgodnu priču koju sam čuo od našega velikog redatelja Krste Papića. Govoreći o ratu u Hrvatskoj, neki njegov američki kolega je govorio o ratu između balkanskih plemena. Krsto ga je upitao: "Razmislite malo, kolega, zar možete o narodu koji je stvorio jedan Dubrovnik govoriti kao o balkanskom plemenu." Čovjek je malo razmislio i sve mu je postalo jasno. Zato upravo Dubrovnik i treba biti ona naša sredina koja će permanentno ukazivati svijetu što je Boka kotorska, koja će svijet upoznati s hrvatstvom Boke kotorske, s velikom hrvatskom kulturnom baštinom Boke. Jer kad Dubrovnik upozorava svijet na veličinu gubitka hrvatskog naroda kroz gubitak Boke kotorske, onda to zaista ima posebnu težinu. Osnivanje pobočne bratovštine Hrvatske bratovštine "Bokeljska Mornarica 809" u Dubrovniku jest nešto što u meni budi nadu da će to zaista tako i biti. Po meni ona ima biti glavna uzdanica u budućem radu bokeljskih Hrvata u Hrvatskoj jer, kao što znate, ne postoji nikakva organizacija bokeljskih Hrvata u samoj Boki kotorskoj. I na kraju neka mi bude dopušteno da u ovome veličanstvenom gradu kažem o mojoj Boki ovo: Ako se itko igdje u svijetu utrkivao s Bogom u stvaranju ljepote, onda su to Hrvati Boke kotorske. Ne znaš čije je djelo veličanstvenije!

To je itekako dobro znao i župan Dubrovačko-neretvanske županije Jure dr. Burić koji je predložio, a to je i usvojeno, da danas dan te županije bude po hrvatskom svetcu iz Boke kotorske sv. Leopoldu Bogdanu Mandiću. Radi se o još jednom mom prijatelju kome sam također posvetio jednu knjigu (DR. JURE BURIĆ, Zagreb, 2020). Tijekom naših druženja Krsto me je stalno nagovarao da me odvede kod predsjednika Tuđmana. Nisam mislio da trebam smeta Predsjedniku pa nisam prihvatio, ali sam zabilježio dvije zgode iz naših druženja u kojima se spominju Tuđman i on.

Prva je (DNEVNIK U ZNAKU 'ZA DOM SPREMNI', Zagreb, 2017.) na str. 217.-218. za 26. 09. 2016.:

Kao što sam nedavno u društvu nekih poznatih državotvornih Hrvata reagirao na tvrdnju da je već dosta priča o ustašama i partizanima rekao da meni nije dosta priča o ustašama jer su Srbi i srpske sluge u Hrvatskoj branitelje nazivali ustašama i RH ustaškom državom. A ja se ponosim i s braniteljima i s činjenicom da imamo

svoju državu. Dakle Domovinski rat je samo proširio ono što sam tvrdio 1987., a što je „Krugoval“ nazvao mojim poučkom. A ako baš hoćete i o napadima i o pričama o zločinima u NDH poučak bi trebao biti i to: Kada imamo tolikih i takvih priča o ustašama u Domovinskom ratu i o Ustaškoj Tuđmanovoj Hrvatskoj zar nije prirodno upitati se, a koliko su nas tek lagali o NDH. Lažu nam o Domovinskom ratu u kome smo pobijedili i u nezavisnoj RH. A koliko su nam onda lagali u ratu u kojem su pobijedili Jugoslaveni i u njihovoj državi za koju su se borili (a bore se i danas)? Političari koji žele biti hrvatski državnici trebaju biti svjesni da to nije lako. Akademik Franjo Tuđman je pokazao da mu je doista Hrvatska bila iznad svega, tj. pokazali su to svjetski moćnici tako što mu nisu došli na sprovod. Jednom sam u šali mom dragom prijatelju redatelju sada pokojnom Krstiću Papiću to prokomentirao: Da ih je Franjo htio slušati i sprovoditi njihove, a ne hrvatske interese, Ti bi već u Hollywoodu snimio film o Franji i za njega bi dobio oskara!

U tekstu TKO JE IZBORNI POBJEDNIK PUPOVAC ILI PLENKOVIĆ?:

Očito je kako već skoro trideset godina upozoravam i pišem isto. Izbori su pokazali da danas imamo puno Hrvata koji su ravnodušni prema Hrvatskoj. Koji vjerojatno nisu ZDS. Da je Tuđman imao takvu Hrvatsku nikada ne bi uspio u stvaranju države. Ravnodušna Hrvatska bi shvatila da mnogi ne bi poginuli za domovinu da su spremni slušati i služiti balkanskom krvniku, da je za to Tuđman bio spremjan, kao što to danas čini Plenković. S druge strane imamo dvadesetak posto istinskih Tuđmanista. I nije bio u pravu moj dragi prijatelj pokojni Krsto Papić kada mi je prorekao da će ja biti posljednji Tuđmanist.

Ima nas! IMA!

<http://bezczencure.hr/izbori/tko-je-izborni-pobjednik-pupovac-ili-plenkovic/>

<http://glasbrotnja.net/akademik-pecaric-tko-izborni-pobjednik-pupovac-plenkovic/>

<http://dragovoljac.com/index.php/razno/22217-tko-je-izborni-pobjednik-pupovac-ili-plenkovic>

Josip Pečarić

[http://dragovoljac.com/index.php/razno/23328-moj-prijatelji-](http://dragovoljac.com/index.php/razno/23328-moj-prijatelji-crveni-hrvat-krsto-papic)
[crveni-hrvat-krsto-papic](http://bezczenzure.hr/vlad/moj-prijatelj-crveni-hrvat-krsto-papic/)

<http://bezczenzure.hr/vlad/moj-prijatelj-crveni-hrvat-krsto-papic/>

ZAVRŠNI TEKST

Knjiga sam posvetio svom prijatelju Krstu Papiću mom crvenom Hrvatu. Zato kao završni tekst dajem tekst u kojem govorio o drugom svom prijatelju iz Kotora prof. dr. sc. Danilu Đuroviću čiji je život povezan i sa sv. Leopoldom Bogdanom Mandićem i s blž. Ozanom a koji je Crnogorac – katolik.

NEZAVISNA I EVROPSKA CRNA GORA ILI VELIKA SRBIJA

U Uvodu knjige NEZAVISNA I EVROPSKA CRNA GORA ILI VELIKA SRBIJA Borislav Cimeša o izglasavanju „Zakona o slobodi vjeroispovijesti ili uvjerenja i pravnom položaju vjerskih zajednica piše:

Bio je to direktni okidač i povod da Srpska pravoslavna crkva u Crnoj Gori pređe iz permanentno neprijateljskog, destruktivnog i devastatorskog stanja u „ratno“ stanje tzv. Hibridnog rata protiv nezavisne, suverene i međunarodno priznate države Crne Gore i svih njenih istorijskih i aktuelnih vrijednosti, a prije svega protiv Vlade, crnogorskog naroda, nacije, crkve, istorije, kulture, jezika...

Osnovu ... taktike i strategije i svojega svetosavsko-pravoslavnog fundamentalizma, SPC je našla u sintezi i jedinstvu sa svim srpskim, prosrpskim i velikosrpskim političkim partijama i snagama u Crnoj Gori i vlastitoj dijaspori (posrbicama).

Davno sam o mnogima iz svog hrvatskog naroda govorio kao o posrbicama: *Posrbica gori od Srbina*. Kasnije mi je, ovdje nazočan, hrvatski književnik Mile Pešorda rekao da je to još prije mene koristio on sam. Danas o njima govorim kao o srpskim slugama. Oni se danas uklapaju u aktuelnu politiku „srpskog sveta“ o kojoj zapravo i piše Cimeša.

U Hrvatskoj vlast ništa ne će uraditi ako to ne odobri Milorad Pupovac. Zapravo to je sve u službi ostvarenja ciljeva svjetskih moćnika koji su podržavali – mogli bi reći i organizirali – naci-fašističku agresiju Srbije na Hrvatsku. Poraženi su ali sada se ona nastavlja i ostvaruje mirnim putem. Da nije tako i da Hrvatska ne

sudjeluje u sproveđenju politike 'srpskog sveta' ne bi ni došlo ni do agresije na Crnu Goru. Tako dok su u Crnoj Gori imali hrabrosti donijeti spomenuti zakon, u Hrvatskoj se izdašno financira SPC, nelegalno im se poklanja sve i svašta, samo da bi se opravdali svjetskim moćnicima što ih je Tuđman pobijedio, pa se moraju koristi njima da bi uspjeli u svojim nakanama. Na pitanje saborskog zastupnika i generala Anta Prkačina glavnom Pupovčevom suradniku Predsjedniku Vlade o tome još nismo čuli odgovor.

Spomenut će samo i nedavnu hrvatsku sramotu kada je na HRT-u za blagdan zaštitnika hrvatskog naroda i hrvatske države emitiran intervju s patrijarhom SPC Porfirijem, a znamo da je jednu od glavnih uloga u naci-fašističkoj srpskoj agresiji na Hrvatsku imala SPC. Tada smo pišući o politici 'srpskog sveta' generali Ivan Tolj i Ivan Kapular, admirал Davor Domazet Lošo, prof. dr. sc. i pričuvni general Andrija Hebrang, prof. dr. sc. Slobodan Prosperov Novak, književnik Zdravko Gavran, i akademici Ivan Aralica bezuspješno tažili smjene na HTV-u iako je bilo više od 3000 potpisnika. Slično je prošlo i pismo o zabrani slavljenja četničkih pokolja nad Hrvatima u RH koje smo uputili Akademik Ivan Aralica, biskup dr. Vlado Košić, general Ivan Tolj i ja.

Sigurno je da je Cimeša u pravu kada Crnogorce koji se bore za srpske interese naziva posrbicama, jer mnogi od njih doista se i izjašnjavaju kao Srbi. Pogotovo oni u Srbiji. S jednim od njih dr. Milanom Bulajićem još 1998. godine imao sam sučeljavanje na radiju „Slobodna Europa“. Samo sučeljavanje dano je u nekoliko mojih knjiga i na hrvatskom i na engleskom jeziku, a nedavno sam mu posvetio i knjigu:

J. Pečarić, *O sučeljavanju Bulajić vs. Pečarić*, Portal dragovoljac.com:

http://www.dragovoljac.com/images/minifp/suceljavanje_hazu.pdf

U tom razgovoru sam mu rekao o crnogorskim posrbicama:

I tu se otvara pitanje razlike između doktora Bulajića i ostalih koji su pripremali zločin stvarajući jasenovački mit, i koji ga i dan danas stvaraju, od onih koji su ubijali. Mi danas sudimo nekim čuvarima logora, a ne sudimo ovima koji su ih pripremali za te zločine. I tek sad, došli smo do toga da se poslije toliko godina da se stidljivo spominje kao zločinac Milošević u izjavi američkog senata. Čini mi

se da je to više zbog političkog pritiska, mada je velikosrpska politika s rasporedom Crnogoraca na sva ključna mjesta i predvidjela da će do toga eventualno i doći. Za svaki slučaj - bolje da se sudi Crnogorcima, kao što je meni svojevremeno rekao jedan moj prijatelj Crnogorac, kad je došao tu u Zagreb: "Znate Srbi nas Crnogorce doživljavaju kao krpu. Upotrijebi pa baci.

Polemika je organizirana povodom tiskanja moje knjige:

J. Pečarić, *Srpski mit o Jasenovcu / Skrivanje istine o beogradskim konc-logorima*, Hrvatski povijesni institut, Zagreb, 1998.

Knjiga je bila odgovor na knjigu „Tuđmanov Jasenovački mit“ ovog beogradskog posrbice, ali i danas je u RH svim srpskim slugama, a ima ih doista puno i vladaju Hrvatskom draži Bulajić koji je osnivač Beogradskog instituta o žrtvama genocida koji radi s hrvatskim SP Jasenovac na očuvanju lažnog mita o Radnom logoru Jasenovac.

Možda se nekome čini da je sastav parlamenta u Crnoj Gori i Hrvatskoj isti jer većine su po jedan glas. Međutim situacija je mnogo bolja u Crnoj Gori jer su navodno u opoziciji u Hrvatskom saboru i dva kluba SDP-ovaca i klub Možemo tako da oni koji sprovode politiku koju diktiraju svjetski moćnici kojima je danas u interesu da to bude podrška velikosrpskoj politici Memoranduma SANU 2. – zapravo – čine dominantnu većinu u Hrvatskom Saboru. Dakle pro-srpska vlast u RH je stabilna i u svakom trenutku može se napraviti i formalno velika koalicija i nema mogućnosti da u RH neće i dalje materijalno i na svake druge načine ne nastavi pomagati ostvarenje velikosrpskih interesa. A to u Crnoj Gori doista nije tako. Zato se meni čini da trebam danas govoriti o nekim ljudima koji su svojim djelovanjem puno pomogli stvaranju crnogorske države a koje sam poznavao pa i surađivao u ostvarivanju tog cilja.

Danas je ovo okupljanje posvećeno prof, dr. sc. Miloradu Nikčeviću koji nas je nedavno napustio. Spomenut је samo slijedeće:

Osnivač je i potpredsjednik Društva Crnogoraca i prijatelja Crne Gore „Montenegro“ (1990), Nacionalne zajednice Crnogoraca (1993), predsjednik Crnogorskog kulturnog društava „Montenegro – Montenegrina“ u Zagrebu (1995 – 1997) i u Osijeku (1997). Sada je potpredsjednik Hrvatsko-crnogorskog društva prijateljstva „Croatica Montenegrina“ RH (2000), Saveza crnogorskih udruženja Republike Hrvatske (2002). U najnovije vrijeme, s blagoslovom poglavara

Crnogorske autokefalne pravoslavne crkve i Punomoćjem njegova Preosyeštenstva Arhiepiskopa cetinjskog i Mitropolita crnogorskog Mihaila (Miraša Dedeića), prof. Nikčević je imenovan povjerenikom i opunomoćnikom u Republici Hrvatskoj. Kao takav on je inicijator, pokretač i realizator osnivanja Crnogorske pravoslavne crkve u Republici Hrvatskoj (2005).

<http://dhk.hr/preminuli-clanovi/detaljnije/preminuo-dr.-sc.-milorad-nikcevic>

Kako sam bio i sam kao Hrvat iz Boke kotorske potpredsjednik Crnogoraca i prijatelja Crne Gore "Montenegro" i prvi predsjednik Crnogorskog kulturnog društava "Montenegro – Montenegrina" u Zagrebu Čini mi se da upravo ja trebam govoriti i o takvim zaslužnim ljudima borcima za nezavisnu Crnu Goru.

Recimo naš veliki redatelj Veljko Bulajić je želio da budem dio delegacije Crnogoraca iz Hrvatske u HNK kada je Zagreb posjetio Papa Benedikt XVI. Mjesta su dobili iz MVP-a, ali ispostavilo se da je Ministarstvo to mjesto već popunilo. Ispričao sam to biskupu Pozaiću pa sam ipak išao.

Prošle godine sam napisao tekst O SRPSKOM FAŠIZMU U CRNOJ GORI kao komentar teksta Milorada Popovića:

<https://bezcenzure.hr/vlad/o-srpskom-fasizmu-u-crnoj-gori/>

<http://dragovoljac.com/index.php/razno/22918-o-srpskom-fasizmu-u-crnoj-gori>

U tekstu sam pisao o velikom crnogorskom domoljubi i mom dragom prijatelju Mladenu Lomparu koji je odigrao važnu ulogu u mom izboru za Izvanjskog člana DANU.

Urednik "Hrvatskog tjednika" Tomislav Držić mi je tada napisao:
Josipe, zaboravio si dodati velikog pok. novinara, mojeg prijatelja, kolege i kuma Dragu Kastratovića koji sve to u svojim kolumnama u VUS-u navještavao i uz svoju borbu za slobodnu Hrvatsku tražio slobodu i za Crnu Goru.

Naravno u odgovoru sam mu napisao puno i o Kastratoviću, pa i tekst koji je pročitan na njegovoj komemoraciji, a i TV CG:

SKUPU "SJEĆANJA NA DRAGU KASTRATOVIĆA"

Nisam u mogućnosti biti nazočan među vama danas kada se sjećamo dragog nam prijatelja g. Draga Kastratovića.

Imam jedino moguće opravdanje za tako nešto: danas je u Trogiru međunarodna konferencija posvećena meni.

Nisam siguran ni da među Hrvatima ima puno onih koji Hrvatsku toliko vole kako ju je volio Drago.

Tome sam osobno svjedokom jer smo u najtežim danima velikosrpske agresije zajedno djelovali.

A jednak je toliko je volio i svoju prvu domovinu Crnu Goru.

Dobri Bog ga je nagradio time što je dočekao neovisnost i Hrvatske i Crne Gore.

Vjerujem da će mu se i Crna Gora odužiti na sličan način kao što to čini Hrvatska.

Sve vas skupa srdačno pozdravlja,

Akademik Josip Pečarić

Trogir, 10. srpnja 2008.

Od mojih Hrvata iz Boke izuzetnu ulogu odigrali su Adrijan Vuksanović i Zvonko Deković a i bili su 'desna ruka' Lomparu prilikom mog izbora u DANU. O njima sam i sam često pisao, a sigurno znate da su Vuksanoviću prijetili i poznatim srpskim specijalitetom koji i danas slave u RH - ražnjem. S njima sam se i konzultirao kada sam predložio mojoj Akademiji, što je i usvojeno, za dopis Akademije Vladi RH o odnosima RH i Crne Gore:

S obzirom na iskustvo s nedavnih parlamentarnih izbora u Crnoj Gori kada su tamošnji Hrvati izgubili svog predstavnika u Crnogorskem parlamentu, a s obzirom na ogromni udio njihove kulturne baštine u ukupnoj kulturnoj baštini Crne Gore Hrvatska bi trebala tražiti zagarantirani mandat Hrvatima u Parlamentu Crne Gore. Nešto slično u RH postoji.

Sigurno ne bi bilo loše da u takav dopis uđe i naša potpora prijedlogu UNESCO-u za zajedničku nominaciju Bokeljke mornarice kao nematerijalno kulturno dobro Crne Gore i hrvatskog naroda.

Zapravo bi Akademija trebala podržati Zaključke znanstvenog skupa "Identitet Hrvata Boke kotorske" koji je nedavno održan u Zagrebu i Tivtu. Njih su u Zaljevu hrvatskih svetaca potpisali jedna od začetnica inicijative prof. dr. sc. Vanda Babić Galić i predsjednik programsko-organizacijskog odbora prof. dr. sc. Željko Holjevac,

ravnatelj Instituta društvenih znanosti Ivo Pilar. Zaključci su potpisani u prisutnosti ministra vanjskih i europskih poslova RH Gordana Grlića Radmana i kotorskog biskupa Ivana Štironje, prenosi HRT.

<https://hrvatskonebo.org/2021/05/11/bastina-kultura-i-tradicija-zakljucci-znanstvenog-skupa-identitet-hrvata-boke-kotorske>

Nadam se da će i moja druga akademija DANU podržati te zahtjeve! Napominjem i da je danas objavljeno

REAGIRANJE ZAJEDNICA BOKELJSKIH HRVATA NA POKUŠAJ CRNE GORE DA OTME BOKELJSKU MORNARICU KAO NEMATERIJALNO DOBRO BOKELJSKIH HRVATA

<https://biramdobro.com/reagiranje-zajednica-bokeljskih-hrvata-na-pokusaj-crne-gore-da-otme-bokeljsku-mornaricu-kao-nematerijalno-dobro-bokeljskih-hrvat/>

<https://hrvatskonebo.org/2021/11/25/reagiranje-zajednica-bokeljskih-hrvata-na-pokusaj-crne-gore-da-otme-bokeljsku-mornaricu-kao-nematerijalno-dobro-bokeljskih-hrvata/>

Međutim u ovoj knjizi prilog je dao jedan od izuzetnih Kotorana prof. dr. Danilo Đurović moj vršnjak i prijatelj iz Kotora.

U monografiji su dani kratki životopisi svih autora. Njegov je najkraci. On i jeste samozatajan i na Internetu možete naći samo tekstove o njegovom humanitarnom radu.

Izuzetno mi je bilo drago vidjeti u ovoj monografiji i njegov prilog, tj. vidjeti da se i on bori za nezavisnu Crnu Goru.

Uspio sam pronaći njegov životopis u knjizi: POMORSKI FAKULTET KOTOR MONOGRAFIJA 2011 – 2017.

Evo što pišu o svom redovitom profesoru:

PROF. DR DANILO ĐUROVIĆ PROFESOR

Prof. dr sci. Danilo A. Đurović je redovni profesor Pomorskog fakulteta Kotor u penziji. Potiče iz tradicionalne pomorske porodice. Rođen je 18. februara 1949. godine na Cetinju. Osnovno obrazovanje stiće u školama u Prčanju i Kotoru, zatim u školi učenika u privredi u Kotoru, srednju tehničku školu završava u Borovu (SR Hrvatska) 1969. godine. Višu pomorsku školu izuzeo je u Kotoru (1979. godine), Fakultet za pomorstvo Kotor (diplomirao na pomorskom

brodarstvu u junu 1986. godine, a na odsjeku pomorske luke u julu, 1986. godine). Magistrirao je u januaru 1989. godine na Fakultetu zaštite na radu u Nišu (Srbija), a 24. maja 1995. godine stekao zvanje doktora nauka na istom Fakultetu. Na Fakultetu za pomorstvo Kotor uradio (drugi) doktorat 30. januara 1995. godine (br: 06/46). Radio je u fabrići „Bokeljka” Kotor na radnim mjestima: laborant pripreme gumiranih smješa, lanser proizvodnje, šef pogona pripreme, poslovoda proizvodnih pogona, šef kontrole i obrade gotovih proizvoda, planer proizvodnje. Zatim u bankarstvu: „Invensticiona banka” - Kotor (rukovodilac obezbjeđenja, rukovodilac dinarsko-deviznog sektora), koja prelazi u „Bokeljska osnovna banka”- Kotor, (rukovodilac kredita za zemljotres), koja potom prelazi u A.D. „Jugobanka” Beograd, poslovna jedinica Kotor (glavni referent kredita dinarsko-deviznih). U međuvremenu, volonterski stalno angažovan na Fakultetu za pomorstvo Kotor gdje započinje nastavnu aktivnost (1986. godine) kao saradnik-asistent na predmetu Socijalna psihologija pomoraca i zaštita na radu. Učestvuje na domaćim i međunarodnim skupovima iz oblasti psihosocijalne zaštite pomoraca i ekologije, sa preko 40 objavljenih stručnih radova. Na Fakultetu za pomorstvo uvodi nove nastavne predmete: Pomorska ergosofologija, Ekološki menadžment, Osnovi zaštite morskog prostora, Urbana ekologija luka. Izdao je 15 naučnih publikacija koje se koriste u nastavi. Mentor je na 274 diplomskih i završnih radova, mentor kandidata-magistara i član doktorskih odbrana. Učesnik u međunarodnim i domaćim naučnoistraživačkim projektima. Plovio je na brodovima „Jugooceanije” Kotor. Dana 05. jula 1993. godine imenovan je za pomoćnika generalnog sekretara International Association for Urban Ecology – „IAUE- Ekoman” sa sjedištem u Moskvi, gdje dobija priznanje za uvođenje Humane ekologije. Na Univerzitetu Crne Gore izabran je u zvanje docenta 1998. godine, vanrednog profesora 2002. godine, a u zvanje redovnog profesora 2007. godine. Društveno-humane aktivnosti: vatrogasni oficir (dobrovoljac u DVD Kotor od 1962. godine do danas). Formira Aktive (21) i Klub dobrotoljnih davalaca krvi pri OO Crvenog krsta Kotor. Kao aktivista DDK do sada je darovao svoju krv 120 puta o čemu svjedoče „Bronzana plaketa” za 50 puta, „Srebrna plaketa” za 75 i „Zlatna Plaketa” za 100 puta koje mu je dodijelio Crveni krst

Crne Gore. Za posebne zasluge u humanim aktivnostima odlikovan je Zlatnom plaketom Ministarstva zdravlja Crne Gore u dva navrata (1999. i 2014. godine). Donator je svojih organa od 2012. godine. Između ostalog završio kurs-edukaciju iz „Ranog Krišćanstva” i „Apokalipse” i stekao adekvatne diplome-edukator (1990/92. godine). Bavio se amaterskim sportom: bokserski klub „Školski centar” Borovo (1967/69. godine) i karate klub „Partizan” Kotor (1970/76. godine). Dobitnik je najvišeg opštinskog priznanja, nagrade „21. Novembar” (1990. godine). U više navrata postiže udarničke značke na lokalnom (Kotor) i jugoslovenskom nivou (Letenka, Fruška gora). Za humane aktivnosti dobija priznanja od „Sestara majke Terezije”-Zagreb, „Oca Anta Gabrića”- Zagreb, „Primasa Poljskog Jozefa Glempa”. Za publikaciju pod naslovom „Ekologija i religija neizbrisivo jedinstvo životnog smisla” (1999. godine) u Vatikanu-Segreteria Di Stato-Prima sezone-Affari Generali, (18. januar 2003. godine) dobio je pismenu zahvalnicu od predsjednika za opšte poslove Državnog tajništva pape Ivana Pavla II., mnsg. Gabriele Caccia. Mentor je mnogih humanih projekata koji su rađeni na Fakultetu za pomorstvo Kotor sa studentima („Romi i Eškalini”, „Štićenici Grabovac Risan”, „Đeca sa posebnim potrebama-Cetinje”, „Druženje sa distrofičarima Crne Gore”(2006. godine), „Dvodnevno druženje distrofičara regionala” (2007. godine), „Montenegro Regionem Oecumenismo - 2013. godine, Kotor Cetinje” i drugih). Oženjen, otac petoro dece.

https://ec.europa.eu/programmes/erasmus-plus/project-result-content/c6fe4482-d6c1-4a77-9ef6-835fef6c0627/Monography_PFKOTOR_2017_v42.pdf

Zamolio sam svog da dopuni svoj životopis, a posebno da mi pojasni činjenicu da je 'prvi' doktorat u tekstu poslije 'drugog'. Evo što mi je odgovorio:

Dragi moj prijatelju Josipe-Joško Pečariću, dragi moj kotoranine, veoma sam iznenađen, a posebno srećan da si mi se javio. Hvala Ti jer mi smo stari prijatelji i kotorani. Što se tiče moje dopune biografije ima prilično toga. Do 2018 godine sam izdao 20. publikacija. Možeš o jednoj vidjeti na internetu - sajt pod naslovom HFZ. BUGARI I HOR MEDRESE NA PROMOCIJI U STAROM GRADU KOTORU. Bilo je to još 2018. god 09 .maja. Na Fakultetu

za pomorstvo Kotor predao sam doktorat i od Komisije Univerziteta Crne Gore odobren za odbranu, ali obrana je prolongirana od strane tadašnjeg Direktora za doktorate prof. dr Bora Ivoševića, pod izgovorom kako je planiramo da prvo doktorira Mr A.L, i M.R. koji su ranije od mene angažovani na Fakultetu. Navodi o doktoratima su tačni. Datum drugog (odnosno da ga nazovemo "prvi") doktorata je 30. januara 1995. godine (br: 06/46).

Bio sam mentor do penzionisanja na 394 diplomska rada, krv sam donirao 149 puta - poslijednji put u Draču drugog dana kada je bio potres. Dana 11. maja 2020. ponovo dobijam najviše priznanje Ministarstva Zdravlja Crne Gore za humanost i edukativni rad i promociju važnosti doniranja krvi. Posijedujem 87 Priznanja i Zahvalnica i povelje za humanost i doniranje krvi (tadašnje Jugoslavije i tada i sadašnje Crne Gore). Krv sam donirao u Vukovaru-Borovu, Lurd, Francuska ....

Šaljem Ti slike iz Herceg Novog pored svetog Tijela Sv. Leopolda Bogdana Mandića. i jednu sliku će sam prije 19 godina na Ivanovim koritima nosio, sa suprugom i kćerkom Danielom, zajedno-spojene zastave Republike Hrvatske i Crne Gore koja još tada nije zvanično imala ovu svoju zastavu.

Takođe Ti šaljem iz jedne svoje publikacije skeniram fotografiju đe sam vodio studente-zvanično kod Vladike Mihaila u Cetinje koji nas je primio. Vodio sam studente katolike, pravoslavne srpske crkve, pravoslavne crnogorske Crkve i Islamske vijernike. Naravno samo njih kao predstavnike, koji su pred Vladikom molili, svak posebno po jednu molitvu. To je bio zvanično Ekumenski pohod Vladici i Mitropolitu Cetinjskom gospodinu Mihailu!

Slika: Svetosložni susret Ekumenskog Biogradskog Bogdana Mandića 15.-16.-septembar 2017.Hrvoje Novi Jurčić, arhiv autora

Metropolit Bogdan Mandić

Fotografija br. 1. **ISTINSKI EKUMENIZAM PO ZAGOVORU SV. I. B. MANDIĆA** Fotografija br. 2.

Fotografija br.1. S likovim na desno: Dominikanci iz Padova?, Svetosložni Svetošće Pravoslavne Crkve u Bošnji gospodin Nikola Čudrić, Svetosložni Srpske pravoslavne Crkve u Bošnji, gospodin dr. Gjoko Mrđević, preuzetički Singo Božiljevac Blaženog i Svetog Sv. Leopolda Bogdana Mandića prof. dr. sc. Duško A. Đurović, don Ivo Čorić, don Mile Jasić.

Fotografija br.2. S likovim na desno: Dominikanci iz Padova?, Svetosložni Srpske pravoslavne Crkve u Bošnji gospodin Nikola Čudrić, Svetosložni Srpske pravoslavne Crkve u Bošnji, gospodin dr. Gjoko Mrđević, preuzetički Singo Božiljevac Blaženog i Svetog Sv. Leopolda Bogdana Mandića prof. dr. sc. Duško A. Đurović.

Susret sa Dorkom Bošnjem Mlađim. Susret s rishinom Časopisom

Ekuemenski susret mladih Vladičike Crnogorske pravoslavne Crkve i Mitropolit Cetinjski – gospodin Mihailu sa grupom studenata Fakulteta za pomerstvo kultur, pripadnicima Islamske, Pravoslavne i Katoličke vjeronispovijesti, sa dučinom i printom sv. Danilom A. Đurovićem.

A za kraj moje Biografije gdje piše da sam otac petoro đece: Imam i petoro unučadi.

U vrijeme dok smo se družili po kotorskim ulicama nisam ga pitao ali mi je bilo neobično da je on Crnogorac-katolik. Kako je moj veliki prijatelj pok. Krsto Papić rodom iz Crne Gore bio Hrvat i katolik (volio je reći kako je Crveni Hrvat iz Duklje tj. Crvene Hrvatske, a moj članak MOJ PRIJATELJ CRVENI HRVAT KRSTO PAPIĆ objavljen je na pet portala) želio sam danas čuti od Danila i o tome: *Dragi moj Josipe, moja porodica nije hrvatska, mi smo stari Dukljani rimokatolici Crnogorci, prvi rod sa porodicom Blažene Ozane (Vidjeti životopis Bl. Ozane strana pet, drugi pasus od dna. autora don Nika Luikovica. Sto ne znaci da mi kao Dukljani (rimokatolici) Crnogorci ne poštujemo Hrvate i druge narode. O tome sam diskutovao sa primarijusom Josipom Gjurovićem, mojim rođakom, kome sam rekao da je njegov pokojni brat Vinko Djurović, uvijek govorio da su Biokelji-Crnogorci katolici. Eto dva brata a bio je i treći brat Radovan koji je govorio da je katolik Bokelj. Gjurovich pa kasnije Gjurović, pa kasnije Djurović pisalo se zato sto nije bilo u tehnicki- mašinskom pismu Đ. O svemu ovom ima faktografija. Posebno u opisu grba sa lijeve strane u gornjem dijelu piše, Gjurovich-Minich i grba Gjurovic pise da su iz Duklje-Montenegro. Dakle, svi moji su se pisali kao Gjurovich, pa Gjurovich, pa Gjurović, pa Djurović i na kraju sa Durović.*

Misljam da nije na odmet znati.

prvi vladika Crnogorske pravoslavne Crkve i Mitropolit Cetinski pok. Antonije Abramović je rođak mog brata rođenog po mojoj majci koja je bila udata za Jova Abramovića koji je ubijen 1943.god. sa njim je moja majka imala sina Janka koji se družio u osnovnoj i srednjoj školi sa tvojim bratom Đildom i Baćom Ivanovićem, Ivicom Županovićem, Stefkom Borojem ... Janko, moj brat je umro u Kotoru 07.09. 2012. god. i sahranjen u Škaljarima.

Aktuelni Vladika Crnogorske pravoslavne Crkve i Mitropolit Cetinski gđin. Mihailo Dedeić je kum moje djece kćerke Daniele i sina Daniel-Antonia. Moja djeca su krštena u Crkvi Bl. Gracije (crkva Pomocnice kršćana na Muo) đe sam ja i moja braća i svo moje petoro djece Krsteni.

Vladika Mihailo je držao na križ moju djecu: kćerku Danielu u junu 2001., a sina Daniel-Antonia u maju 2003. godine. Tada su bili i sveštenici Crnogorske pravoslavne Crkve sa Vladikom Mihailom i

mnogo naroda i naravno katoličkim sveštenikom koji je držao obred krštenja.

Meni je posebno u sjećanju priča o njegovom snu koji je bio prijelomni trenutak kada se okrenuo Bogu i pomaganju bližnjima: "San" 25.08.1976.god.

U snu me oko 03. sata ujutro 25/26 četvrtak probudio šapat Svetog Leopolda Bogdana Mandića koji mi je par puta - gledajući njegove usne - rekao "Željko je umro" Željko je moj najmladi brat, prof. hemije i biologije, a radio je u osnovnoj školi u Radanovićima kod Kotora. Rođen je 1951.god. u Cetinje. Probudio sam tadašnju suprugu i rekao joj da je Željko umro. Ona je mislila da se samnom nešto dešava i smatrala je da treba pozvati ljekara. Međutim, ja sam otisao u komšiluk kod svog tetka Đura Jankovića i rekao mu sto sam doživio ne kao san nego već kao stvarno viđenje. Ni on mi nije vijerovao. U toj nevijerici dok je u mene sumnjao, pojavio se moj brat Garsija-Gaga, koji nam je u suzama prišao, a ja sam ga prekinuo i rekao "znam Željko je umro". A Željko je imao 25 punih godina, sportista i aktvni član VK Primorac iz Kotora, predsjednik mladih izviđaca Kotora i dr.

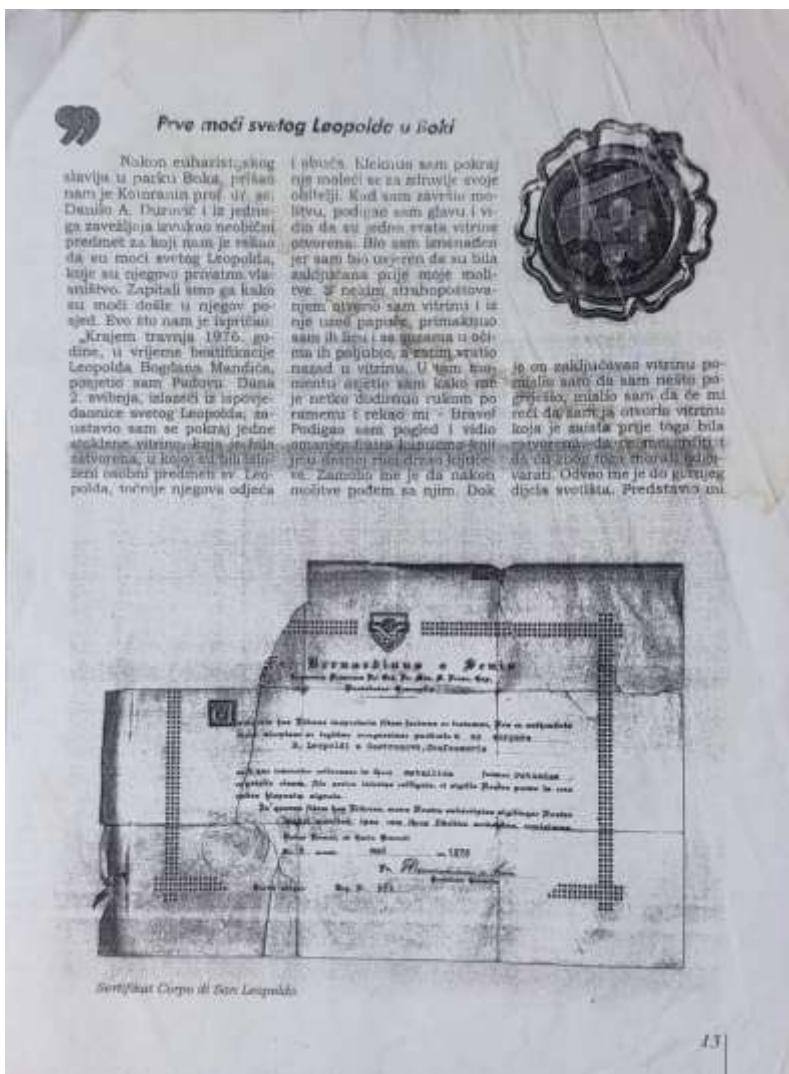
Meni je draga moja fotografija pored tijela sv. Leopolda kada je bio u Zagrebu:

A Danilo o sv. Leopoldu ima izuzetnu vezu. Ne samo u tom snu:

Prvi doživljaj-misteriozno saznanje-veliki regal

Na proglašenje Blaženog Leopolda Bogdana Mandića za Sveca, bio sam sa svojoj porodicom privatno u Padovu par dana. Dan prije tog zvaničnog proglašenja u Rimu, u prostorijama đe se nalazila odjeća i papuče (pantofule) Sveca koje su stojale u staklenoj vitrini pod ključem, ja sam otvorio vrata od te vitrine i uzeo papuče Sv. Leopolda i zagrljio ih. Tada sam osijetio Njegov miris. Dok sam držao papuče prigrljene osijetio sam da me neko od prisutnih (a bilo je mnogo naroda) tapka po desnom ramenu. Okrenuo sam se i video jednog omalog fratra koji me je gledao i rekao na italijanski. Bravo amico, bravo, andiamo,..." Ja sam se uplašio da će me pred sav taj narod osuditi što sam izvadio iz vitrine papuče Sveca i držao ih zagrljene. Vratio sam papuče na svoje mjesto. Fratar je zaključao vitrinu i rekao da je ona i prije bila zaključana i upitao me kako sam došao do papuča i uzeo ih kada je vitrina bila zaključana. Ja sam u

strahu od neke kazne rekao istinu, zaista istinu da sam nekako čudno video papuče koje sam nesmetano mogao uzeti-dohvatiti. Taj pater, mislim da se zvao pater Pijetro Valdipore(!?), pokazao mi je rukom pred svim prisutnim narodom da idem za Njim. Iskreno bio sam preplašen, a moja porodica ostala je nijema, čekajući da se vratim,. Izašli smo iz prostorija koje su u prizemlje, pošli smo dvorištem i jednim stepenicama popeli se na sprat. U prostoriji na spratu uzeo je neke ključeve i sa dva ili tri (tačno se ne sijećam) brava otvorio jednu "kasu" i iz nje izvadio zamotuljak i jedan papir. Rekao mi je da je to regal od Sveca jer je video da zaista volim Svetog Leopolda. Plakao sam od sreće, a On-pater bio je potresen kada sam mu rekao da sam iz Boke-Jugoslavije. U rotundo medaljici nalazi se dio tijela, tačnije "čestica" od desne ruke Svetog Leopolda, što je i danas u mojem privatnom vlasništvu. Dobio sam i certifikat koji svjedoči da je corpo-dio Svečevog tijela. Od 1976.godine dok fratri u Kotoru nijesu dobili moštvi svećeve (mislim 2010.god.), svakog 12. maja Svećeve mosti koje su u moje vlasnistvo bile su postavljene na Oltaru u crkvi Sv. Klare, Crkva zvana Sv. Anton u starom gradu Kotoru i nakon svetih misa date vijernicima na cijelivanje.

— Mislim da je rekao da se zove Pio (Pietro) Bernardi de Valentibus. Giovanni je sef i izvukao jednu male kostiju i jedan papir umoran i površinski vrpcom. Prisao mi je rezavom na tijelom učinak — Brato Leopolda desiderira che vi do una parte del suo corpo (Bladini Leopold želi da Vam uđešem jedan dio njegovog tijela). U daljem razgovoru rekao mi je da mu je pratio i da je vistno da sam poboljan. Kad sam mu rekao da sam u Kotoru, iz Bolje, bio je razista stvor. Što je upravo u zagovoru

bismerring Leopolda prepoznao da sam u njegove domovine Vrano sam se zadovoljan u Kotoru. Kasnije sam doznao da padre Nikole Stanika Novaka koji je bio zagovornik beatifikacije, kasnije i od don Viktora Kalofira, koji je bio supnik u Hrvatov Novome, da su moći svetog Leopolda tada prvi put došle u 1873. Ove moći od tada su bile istagane na cijeljivanje, svake godine 12. svibnja, u supnju crkvi svetog Leopolda u Herceg Novome, sve dok crkva nije dohla smrću, a nakon tega su moći

svake godine bila stavljanje na oltar u kotoraskoj crkvi svete Klare, u narodu zvana sveti Antun. O ovome svjedoči padre Anselmo Stulić, padre Franjo, padre Andrija, padre Venko i pokojni padre Đurđko. Ove godine, na dan 16. rujna, na par minuta sam postavio moći na sarkofag u neraspadanum tijelom svetog Leopolda Bogdana Mandića u spomenutom parku Boku u Herceg Novome.”

Ekumenski portret

Ove godine navršilo se 50 godina od nastanka prvoga umjetničkog portreta u Kotoraskoj biskupiji, danas svetoga Leopolda Bogdana Mandića.

Portret je naslikan 25 godina nakon njegove smrti. Naročio ga je don Nika Luković od slikara Đurđe Teodorovića (*1907. - † 1986.), profesora Akademije likovnih umjetnosti u Beogradu, koji je često boravio na Prćanju. Na poliedričkoj sliki čita se sljedeća povjeta, napisana rukom autora:

Prćanj, godine 1967.

Ovaj lik časnog Leopolda Bogdana Mandića nadzirjen je na řetu don Nika Lukoviću u znak hrabrosti, a u spomen svojih majci Olgi i oca Nikoli prototjerjaju Obrovackim (Bac-ka).

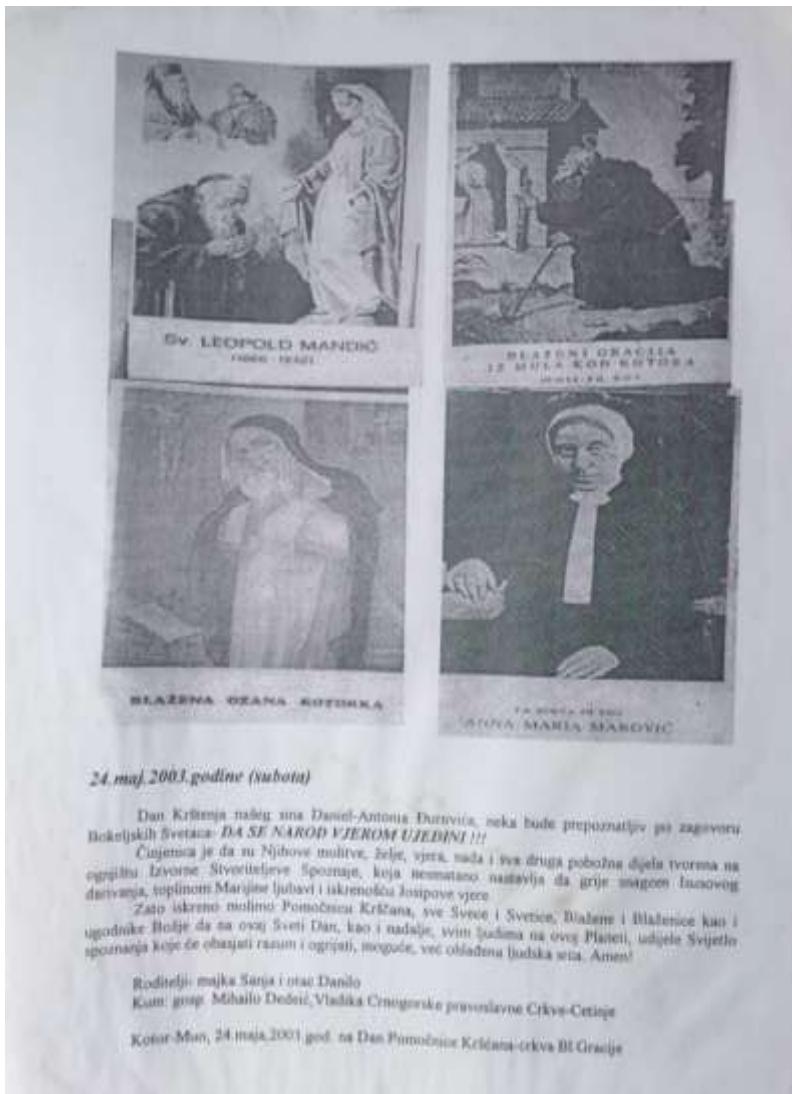
Đurđe Teodorović slikar

Kao što vidimo slike je slika pravoslavnoga svećenika, što general portreta i poslike koje on u sebi nosi daje ekumensku dimenziju. Ideal je to kojemu je sveti Leopold Bogdan Mandić posvetio cijeli svoj život. Portret je nastao prije be-

stifikacije i kanonizacije Leopolda Bogdana Mandića, ali i površin pogled govori nam o svetačkom liku. Nisu nam potrebni svetački atributi da bi tu svetost i prepoznati. Na slici dominiraju svjetlost i tamna, lik izrazna iz tamne pozadine u kojoj se utapa i tamna redovnička odjeća, koja se samo naslučjuje iz bijelog franjevačkog pojaša (Pascem).

Lik je okrenut za tri četvrtine, udešao u odnosu na promatrača. Zagledan je u neku nedeliriranu točku. Tri su boje dominantne: tamna, bijela i naglašeno istaknuta ljubljasta, koja inačinu svećeničku službu u dijelu liturgijske odjeće (Štolj) prijevo potrebe za sakramenat ponurreni, po kojemu je u Crkvi prepoznat u herojskom stupnju. Zato je i pravan herojem isapovedaonice. Ljudje je iz tame grijeha privodio k svjetlu života. Taj sakrament - tajna, simboliziran je u tri dominantne boje na portretu. Đurđe Teodorović slika o Leopoldu a neke fotografije više puta, kojom se koristilo više umjetnika. Savsim sigurno slika i uz neke sugestije don Nika, koji je o Leopoldu osobino poznavao i s njim se susretao u Padovi, a godine

1927. i u Kotoru kada je o. Leopold posjetio biskupa Frana Uccellinija. Slikar slika vrlo specifičnim likovnim jezikom. Riječ je o izvanom psihosocijalnom portretu i karakterizaciji lika. Sto najviše učinavamo na ovome portretu? Oči Oči koje su prozori duše. In intriore hominis habitat veritas (U matrimoni čovjekovo stanuje istina). Ona progovara kroz oči čovjekove. U očima o. Leopolda ogleda se svjetlost onostranog života, oči su pod lukom naglašenih obrva koje u kontrastu s bijelim inkarnatom lica podsjećaju na još izraženu vitalnost i odaju dva svijeta - svijet patnje, žalosti i sveopće tuge dok na rubovima zenica u donjem dijelu zrči svjetlo neugasnute naše i radoši. Ispod očiju su dva mala zelenomoređa boje. Ogledaju se podočnjaci, simboli neprospanih noći, patnje, prolaznosti i uvelosti svakoga judaškog bica. Bijeli inkarnat lica i brade nije samo ofrza bošnjačkog duha kojim je bio obasjan. On je simbol nevinosti i bijeline koju naduzimo u Ivanovoj Apokalipsi kod Simeonijevega. Caput autem eius et capilli erant candidi tamquam lana alba (Apocalypsis Iohannis 1:14-16).

Mi dolje potpisani studenti III godine odjeljka za menadžment školske 2006/07
 koji studiramo po Bošnjačkoj Konvenciji, odgovorno tvrdimo da prof.dr sci. Danilo A.
 Ekuović održava redovno sastavu i predviđene vježbe, ali neće da prisutnjuje nastavu,
 vježbanja i ispit u koliko će u uticaju u kojoj navedeno obavljati na predviđeni mjesto
 ne naći Grb Države Crne Gore.

Zato studenti, ili sanđilici prije nastave ili ispitu postave Grb Države Crne Gore, te
 nakon tega započinje predviđen nastavni program od strane prof. Durovića.

Ovo potpisujemo dana 06 decembar, 2006. god. (srijeda)

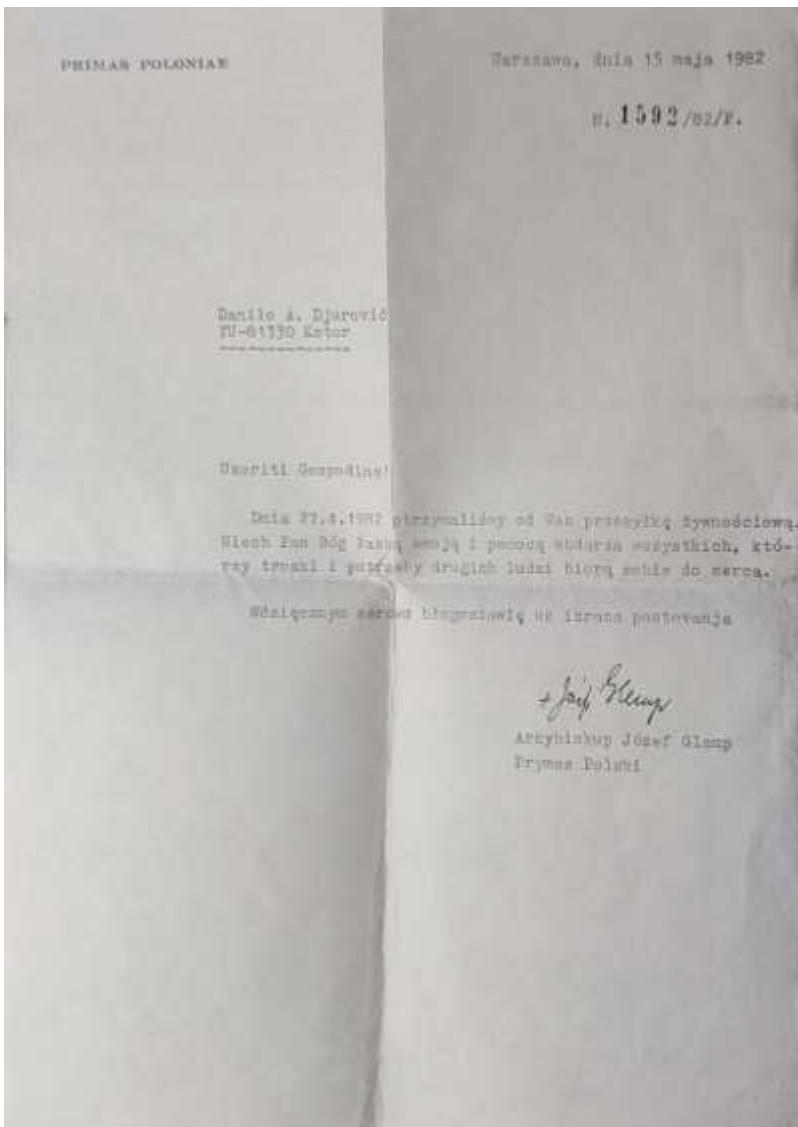
1. Trivanc Agne 4/11-04
2. Bojanović Aleksandar 20/11-04
3. Žarković Željko 15/11-04
4. Maeković Maja 31/11-2004
5. Stjepanović 32/11-2004
6. Popović Anđelija 15/11-2004
7. Držićević Aleksa 13/11-2004
8. Ugarobović Štefano 9/11-2004
9. Popović Anđelija 22/11-2004
10. Sabanović Aliona 27/11-2004
11. DRŽIĆ Alekse RA 7/11-2004
12. Lazarević Daniela 62/11-2004
13. Vulović Nevena 29/11-2004
14. Ognjenović Dinka 39/11-2004
15. Vrženica Lidiya 19/11-2004
16. Stefanović Radica 20/11-2004
17. Matrošević Tina 49/11-2004
18. Perišić Merle 70/11-2004
19. Vučetić Ljiljana 25/11-2004
20. Marković Jasminka 32/11-2004
21. Popović Vesna 53/11-2004
22. Šimundžić Popović 25/11-2004
23. Mirjana Miljanović 24/11-2004
24. Katičević Dragana 37/11-2004
25. Nikolic Jelena 34/11-2004

26.	Dražižinović	Ivan	25/11/2003
27.	Trajković	Aleksandar	7/11/2004
28.	Oršanić	Pavle	31/11/2003
29.	Soković	Filip	11/11-2004
30.	Gračić	Nevrača	5/11-2004
31.	Mikićević	Marela	28/11-2004
32.	Komljenić	Leontina	28/11-2004
33.	Lurela	Potrošić	92/11-2004
34.	Bizžović	Ivana	21/11-2004
35.	Vučković	Đorđe	4/11-2004
36.	Ićović	Rosko	16/11-2004
37.	Šenk	Jurica	46/11-2004
38.	Dudić	Dragana	16/11-2004
39.	Kolarić	Eljen	32/11-2004
40.	Katović	Milica	6/11-2004
41.	Mangić	Marija	53/11-2004
42.	Spasenović	Mirko	7/11-2004
43.	Cirović	Sladjana	8/11-2004
44.	Knežević	Hajiga	48/11-2004
45.	Stanić	Denis	6/11-2004
46.	Oražan	Ubavko	95/11-2004
47.	Jašić	Domagoj	109/11-2004

Na Svečevom susreto u Njegovom rodnom Herceg Novom bilo je prisutno i dio Njegovog tijela-medaljica koju sam dobio u Padovi, o

čemu je pisano u Hrvatskom časopisu - pisao je Tripo Šubert i lično svjedočio i fotografisao.

U snu mi je Gospa rekla , tačnije jedna žena koju sam ja prihvatio kao Gospu, da je potrebno popraviti krov od Crkve Gospe od Zdravlja koja se nalazi iznad starog grada Kotora, jer je Crkva prokišnjavala. O tome su bili obaviješteni zvanično don Gracija Brajković, padre Dinko Vlašić, padre Venko, časne sestre milosrdnice (sve u Kotoru), kao i don Ilija. San sam sanjao - subota na nedjelju u maju mjesecu 30/31.

Otišao sam poslije Svetе mise i uzeo ključ od fratara jer sam im sve ispričao.

Popeo sam se na krov i kako sam gazio tako sam sve više rušio štetio krov. Odlučio sam da cijeli krov obnovim, kao i one 4-kapelice. Sve sam to odradio od juna do oktobra mjeseca i doveo prvo svjetlo u Crkvu i kapelicama. Ja sam uradio sa radnicima i omladincima pravoslavne vijere, muslimana (mi kažemo šiptara) i sa dva katolika, tri betonske ploče na Crkvu i 4-male betonske ploče i zidove na kapelicama. prve orgulje su svirale na struju nakon uvođenja svjetla uoči Dana Gospe od Zdravlja 20 novembra, svirala je časna Dragica.

Josip Pečarić

**ZA DOM SPREMNI I SLAVA UKRAJINI,
DRGOVOLJAC.COM, 2022.**

**O PREDSTAVLJANJU KNJIGE 'BOJNA
ČAVOGLAVE' / THOMPSONOFABIJA
(INICIJALNI KRUG TUĐMAN 100)**

Na vijestima CMC-a su dan nakon predstavlјana dali reportažu o tome. Ona se može naći na [Youtube](#).u ali i na Thompsonovim stranicama:

Marko Perković Thompson

U prostorijama HVIDRE grada Zagreba predstavljena je nova knjiga akademika Josipa Pečarića 'Bojna Čavoglave / Thompsonofobija'. Poznatom matematičaru ovo je četvrta knjiga o najtiražnijem hrvatskom glazbeniku i dragovoljcu Domovinskog rata, Marku Perkoviću Thompsonu

(2008.: "Thompson u očima hrvatskih intelektualaca",
2012.: "Hajka na Thompsona",
2017.: "Thompson: pjesmom za Hrvatsku").

<https://www.youtube.com/watch?v=vFUErrdmqNo>

Uz autora knjige na predstavljanju su sudjelovali predsjednik HAZUDD-a dr. sc. Josip Stjepandić, dr. sc. Josip Jurčević te odvjetnik Davorin Karačić.

Kako je pjesma prepjevana na nekoliko stranih jezika, autor u knjizi navodi da je Thompsonov ratni hit „Bojna Čavoglave“ postao svojevrsna himna naroda izloženih agresiji budući da pjesma u sebi nosi univerzalnu poruku da se narodi moraju hrabro izboriti za svoju slobodu.

Neki komentari s Thomsonovog facebook-

Mirjana Marusic

MARKO JE PONOS LIJEPE NAŠE I SVIH DOMOLJUBA NA KUGLI ZEMALJSKOJ. SAMO TAKVI DIVNI LJUDI TO PREPOZNAJU KAO NAS DIVNI AKADEMICKI PECARIC KOJI O TOME PIŠE I POMAŽE I MARKU I SVIMA NAMA DA JE NAŠA DOMOVINA HRVATSKA NA PRVOM MJESTU I DA ĆEMO JE UVIJEK BRANITI OD SVEGA KAO I 90-TIH, A PJEVATI JOJ DO NEBA. HVALA MARKO I HVALA GOSP. PECARIC I HVALA SVIM HRVATIMA KOJI TO CIJENE I POŠTUJU.

Gordana Strunjak

Svakom čovjeku koji brani svoje ova pjesma, rijeci, Markov grleni glas i poziv na obranu na kojem god jeziku ,daje istinsku snagu čovjeku koji je obeshrabren, umoran ,daje vjeru u pobjedu, sa tom pjesmom pobjeđuju, vjera u sebe i vjera u Boga, hvala

Vjekoslav Krizanovic

JOŠOPE PEĆARIĆU veliki i slavni sine ovog umornog Hrvatskog naroda , molim dragog Boga da ti da dobro zdravlje i još puno godina sretnog života .

Hrnjak Claudia

I na španjolskom molim !!

Dorijan Škofić

Hrnjak Claudia Se presentó un nuevo libro del científico Josip Pečarić 'La batalla de Čavoglav / Thompsonophobia' en el edificio HIDRA en Zagreb. Para el famoso matemático, este es el cuarto libro sobre el músico croata más popular y voluntario de la Guerra Popular, Marko Perković Thompson.

"2008:" Thompson en los ojos de los intelectuales croatas ",

2012: "Ataque a Thompson",

2017: "Thompson: una canción para Croacia").

Junto al autor del libro, a la presentación asistió el Presidente de HAZUDD, Dr. Sc. Josip Stjepandić, Ph.D. Josip Jurčević y el abogado Davorin Karačić.

Dado que la canción se cantó en varios idiomas extranjeros, el autor del libro afirma que el éxito de guerra de Thompson, "Battle of Čavoglava", se convirtió en una especie de himno de las naciones expuestas a la agresión, porque la canción transmite el mensaje de que las naciones deben luchar con valentía por su libertad

Mirjana Okun

Bila mi je čast biti na ovom mjestu sa ovim ljudima.

Zorica Gregurić

S našim dragim Akademikom Josipom Pečarićem ponovno na istom mjestu s novom knjigom. Bila je odlična i poučna promocija. Hvala ti na tvojoj upornosti i plodonosnom radu. Privilegija je poznavati te!

<https://thompson.hr/>

<https://www.facebook.com/marko.perkovic.thompson>

<https://ar-ar.facebook.com/marko.perkovic.thompson>

Napomena: Zorica Gregurić je predsjednica Udruge Zagrebački Dragovoljci Branitelji Vukovara sudjelovala je u predstavljanju mojih knjiga, njeni udruga je bila i suizdavač nekih mojih knjiga.

O toj prethodnoj mojoj knjizi o Thompsonu pogledajte njen prilog:
<https://zdrug.hr/vijesti/hrvatska/predstavljanje-knjige-thompson-pjesmom-hrvatsku/>

Sudjelovala je i u predstavljanju moje knjige „Dnevnik u znaku Za dom spremni“ kada je počasni gost bio Damir Markuš:

Zorica Gregurić i Damir Markuš

Markuš je bio nazočan i na predstavljanju ove knjige o Thompsonu.

Govor Josipa Stjepandića objavljen je na više portala:

<https://hrvatskonebo.org/2022/03/09/dr-josip-stjepandic-izlaganje-u-povodu-predstavljanje-knjige-thompsonofobija-8-3-22/>

<https://bezczcenzure.hr/iseljenistvo/izlaganje-u-povodu-predstavljanje-knjige-thompsonofobija/>

<https://www.dragovoljac.com/index.php/razno/29862-dr-stjepandic-izlaganje-u-povodu-predstavljanja-knjige-thompsonofobija>

<https://www.hkv.hr/izdvojeno/vai-prilozi/ostalo/prilozi-graana/39256-j-stjepandic-o-knjizi-thompsonofobija.htm>

Jedan komentar s Portala HKV-a: Duro

Genijalni g. Stjepandić.

Moj govor je objavljen na:

<https://narod.hr/kultura/nova-knjiga-akademika-pecarica-bojna-cavoglave-thompsonofobija-thompson-na-udaru-sve-do-danas>

<https://bezczcenzure.hr/vlad/knjiga-o-medunarodnoj-himni-naroda-izlozenih-agresiji/>

<https://www.hkv.hr/izdvojeno/vai-prilozi/p-r/peari-josip/39238-knjiga-o-medunarodnoj-himni-naroda-izlozenih-agresiji.html>

<https://www.youtube.com/watch?v=vFUErrdmqNo>

https://twitter.com/Sokolov_krik/status/1501914198812631045?ref_src=twsr%5Etfw

Jedan komentar s Portala HKV-a: Duro

Velika i pobjednička 'mirnodopska bitka' akademika Pečarića. Himna ili oda, a i koračnica, budnica - 'bojna Čavoglave', je odigrala u DR veliku stvar. Oko 100 tisuća kazeta se vrtjelo u samovozima i na crti 'do' veliko-partizanskočetničke okupacijske zone, i u legendarnoj HRVATSKOJ VOJSCI, u pobjedi velikosrpskog fašizma. Moral, vojni i psihološki, strateški, za Hrvate i do Marsa, a za četnike - nekoliko vrsta u formacijama (JNA, beli orlovi četnika Šešelja, Martićevci, Hadžićevci i sl;) 'vanvejtket' i zečevska bežanija, u kompletu, četnika.

Jedino su na Portalu HKV-a dali i dio:

ZANIMLJIVOST S PREDSTAVLJANJA: Knjigu o članu inicijalnog kruga Tuđman 100 napisao je drugi član inicijalnog kruga, a predstavili su je tri člana istog kruga. U publici su bili osnivači

inicijalnog kruga Stjepan Tuđman i Bosiljko Mišetić kao i glasnogovornik Željko Olujić.

Puno Tuđmanista - vjerojatno su to svi nazočni na predstavljanju. Uskoro će se svi koji žele moći upisati sami u taj krug. Jer Tuđmanista ima puno.

I doista je bilo pita tko su do sada članovi i kako se mogu i drugi upisati.

Evo odgovora:

Pozivamo sve poklonike prvog hrvatskog predsjednika dr. Franje Tuđmana da se odazovu našem pozivu i svojim sudjelovanjem uveličaju ovu veliku obljetnicu, za sve informacije možete se nam se javiti putem ove Facebook stranice ili na mail [adresu:inicijalni.krug@gmail.com](mailto:inicijalni.krug@gmail.com). Donosimo i popis članova Inicijalnog kruga Tuđman 100, koji je sastavljen od ljudi različitog spektra zanimanja i područja interesa. Neki od njih bili su suradnici predsjednika, dok su neki u vrijeme njegovog mandata još bili školarci. Svima njima predsjednik je bio i ostao moralna, ali i državnička te politička veličina te su stoga svojom podrškom i angažmanom odlučili podržati ovu Inicijativu.

ČLANOVI INICIJALNOG KRUGA TUĐMAN 100 ZA OBILJEŽAVANJE 100-te OBLJETNICE ROĐENJA PRVOG HRVATSKOG PREDSJEDNIKA I UTEMELJITELJA SUVERENE HRVATSKE DRŽAVE DR. FRANJE TUĐMANA

Ivan Aralica

Mato Artuković

Stjepo Bartulica

Ante Beljo

Raza Bukvić

Toni Cetinski
Andrea Černivec
Mile Čuk
Đuro Dečak
Branko Dilberović
Davor Domazet-Lošo
Tom Držić
Mladen Gložinić
Željko Gredičak
Vinko Grubišić
Andrija, dr. Hebrang
Hrvoje Hitrec
Zvonimir Hodak
Milan Ivkošić
Jela Jozeljić
Josip Jurčević
Neven Jurica
Bernardo Jurlna
Ibrica Jusić
Ivan Kapular
Davorin Karačić
Vlado Košić
Štefina Kovač
Mate Kovačević
Kuzma Kovačić
Ivan Kujundžić
Andrej Kuželički
Jasna dr. Lesić
Ivica Marijančić
Antun Mateš
Mirko Mihalj
Marko Miljanić
Ljerka Mintas-Hodak
Bosiljko Mišetić
Željko Olujić
Viktor Pavić
Josip Pečarić

Ivan Penava
Marko Perković-Thompson
Ivan Radić
Željko Sačić
Jakov Sedlar
Marin Sopta
Josip Stjepandić
Višnja Strenja
Stjepan Šešelj
Stjepan Šterc
Ivan Tolj
Stjepan Tuđman
Nera Kristina Tuđman
Darko Tuđman
Zlatko Vitez

**AUTOR LOGOTIPA INICIJALNOG KRUGA TUĐMAN 100 JE
AKADEMIK KUZMA KOVAČIĆ**

Od srca zahvaljujemo našem članu, akademiku Kovačiću na ideji i realizaciji logotipa Inicijalnog kruga Tuđman 100.

Kuzma Kovačić hrvatski je kipar, rođen 1952. na Hvaru. Redoviti je profesor kiparstva na Umjetničkoj akademiji u Splitu, a redoviti član Hrvatske akademije znanosti i umjetnosti postaje 2020. godine. Profesor Kovačić autor je brojnih kiparskih djela u javnim prostorima u Hrvatskoj te Bosni i Hercegovini, među kojima se posebno ističe prva velika kiparska narudžba za hvarsку katedralu: portreti renesansnih pjesnika Petra Hektorovića i Hanibala Lucića, nove brončane vratnice te središnji oltar. 1993 pobjeđuje na natječaju za oblikovanje kovanog novca Republike Hrvatske i za Oltar domovine na zagrebačkom Medvedgradu. Autor je i najvećeg spomenika prvom hrvatskom predsjedniku, za koji on sam kaže da svjedoči o duhovnoj veličini predsjednika, a predstavlja kip živoga Tuđmana, onoga koji ostaje s nama.

Napomene. U četvrtak treba biti na Z1 televiziji emisija *Branitelji danas* posvećena Predstavljanju.

Knjige se mogu kupiti u prodavaonicama Croatia Recordsa.

Josip Pečarić

**GENERAL IVAN TOLJ,
DRAGOVOLJAC.COM, 2022.**

**ZAHTJEV ZA KADROVSKIM SMJENAMA
NA HTV-u
(tekst peticije)**

Već ionako prepunu čašu prelilo je dovođenje srbijanskog patrijarha Porfirija u udarni Dnevnik HTV-a 19. ožujka, na katolički blagdan svetog Josipa, zaštitnika Hrvatske, da bi beogradski gost bez ijednog argumenta osporavao kanonizaciju bl. Alojzija Stepinca i bio prikazan kao vrhovni moralni i povijesni arbitar.

Zatim je čašu našega strpljenja još jednom prelilo, očito sinkronizirano, dovođenje prof. dr. Ive Goldsteina 21. ožujka u emisiju NU2 HTV-a, da bi i on govorio protiv zagrebačkog nadbiskupa, žrtve komunističkog totalitarizma, katoličkog kardinala i hrvatskog mučenika i blaženika Alojzija Stepinca.

Osim toga, gost je omalovažavao prvog predsjednika i utemeljitelja suvremene hrvatske države Franju Tuđmana te iznosio svoja poznata naklapanja o novijoj povijesti i sadašnjem stanju, uključujući zahtjev za političkom detuđmanizacijom. Na što su izostale službene

reakcije, isto kao što izostaju kada je riječ o valu očitog mentalnog i propagandnog vraćanja na stanje unutarjugoslavenskih odnosa i obnove “bratstva-jedinstva”.

Ti događaji potvrdili su još jednom u nepreglednom nizu takvih uredničkih postupaka da Hrvatska radiotelevizija kao javna ustanova ne služi temeljnemu nacionalnom dobru ni objektivnom informiranju i tumačenju događaja, kao svrsi svoga postojanja, nego služi stranim, pristranim, partikularnim, manjinskim i manipulativnim interesima.

Osim toga, voditelj emisije NU2 monopolizirao je i praktički privatizirao taj udarni termin i tu emisiju, koju uređuje s neskriveno ljevičarskih i općenito neobjektivnih i dubioznih pozicija. On izborom pozvanih omogućuje to da se vrlo često mogu čuti uvrjedljive izjave na račun onoga što velik dio hrvatskog naroda smatra i osjeća vrijednim opće zaštite i poštovanja u hrvatskoj državi. Javni medijski servis u svim je demokracijama usklađen s temeljnim nacionalnim vrijednostima i organiziran tako da razmjerno zastupa spektar većinskih i manjinskih skupina. Kod HRT-a je stanje više nego obrnuto. Dakle, tražimo da nacionalna javna tv zastupa one vrijednosti koje dijeli većina našega naroda. U protivnomu, zahtijevat će se pokretanje zakonodavnog postupka rasformiranja takve središnje javne medijske ustanove, koja se k tomu u izboru vijesti i sadržaja pokazuje i potvrđuje ne kao nacionalna, nego kao uvelike antinacionalna, i kao nenarodna. Ona ne valorizira objektivno političke i svjetonazorske različitosti hrvatskoga društva ni biračkog tijela (kojega znatan dio živi izvan granica Hrvatske) niti odražava objektivne razmjere među svima onima koji ju plaćaju. Utoliko je riječ o aktivističkom mediju u službi točno određenih političkih opcija i svjetonazora.

Zbog svega toga zahtijevamo sljedeće:

- 1) Suspendiranje novinara Dragana Nikolića, smjenjivanje urednika Dnevnika HTV-a od 19. ožujka i svih odgovornih po vertikali za taj i takav i za druge uredničke promašaje na HRT-u.

2) Razrješenje urednika emisije NU2 Aleksandra Stankovića i postavljanje na njegovo mjesto čovjeka koji je blizak većinskim pogledima i naziranjima gledatelja i ukupne biračke i nebiračke populacije. Ako je Stanković mogao puna dva desetljeća, od godine trećejanuarskog političkog preokreta, voditi tu emisiju kao nedodirljiva veličina, krajnje je vrijeme da tu emisiju vodi nepristranija i objektivnija osoba.

3) Ostale kadrovske i organizacijske promjene kako bi se Hrvatsku televiziju uskladilo s očekivanjima demokratske većine hrvatskoga političkog naroda i s njezinim ustavnim, zakonskim i statutarnim zadaćama.

U Zagrebu, prikupljanje potpisa dovršeno 27. ožujka 2021.

U ime svih potpisnika peticije, za autentičnost njezina sadržaja jamče:

general bojnik u miru **Ivan Tolj**

general bojnik u miru **Ivan Kapular**

admiral u miru **Davor Domazet Lošo**

prof. dr. sc. **Andrija Hebrang**, pričuvni general

prof. dr. sc. **Slobodan Prosperov Novak**

akademik **Josip Pečarić**

POTPISNICI:

1. dr. Miroslav Aberle
2. prof. dr. sc. Neda Aberle
3. Duško Abramović, Mississauga, Ont. Canada
4. Nevena Abramović, Mississauga, Ont. Canada
5. Kata Andrijević
6. Anton Antolović, Zagreb
7. Dragica Antolović, Zagreb
8. Helena Antolović, Zadar
9. Lovro Antolović, Zadar
10. Martina Antolović, Zagreb

11. prof. emeritus. dr. sc. Pero Aračić, Đakovo
12. akademik Ivan Aralica
13. dr. sc. Mato Artuković, povjesničar, Slavonski Brod
14. don Miljenko Babaić
15. Ante Babić, dipl. ecc.
16. Damir Babić, Borovo Naselje
17. Iva Babić, dipl. teolog
18. Ivana Babić, prof.
19. Marijan Babić, dipl. ecc.
20. Marijana Babić, prof. hrvatskog jezika i povijesti,
21. Mila Babić, mr. iur.
22. Nevenka Babić
23. Ilija Bagarić, dr. med.
24. Ante Bajlović, Zagreb
25. Josip Bajlović, Zagreb
26. Magdalena Bajlović, Zagreb
27. Marcelino Bajlović, Zagreb
28. Mario Bajlović, Zagreb
29. Martin /Ivo/ Baković
30. Zrinka /Marijan/ Baković
31. Ivan Banožić, Vinkovci
32. Marko Baotic, Work Preparation Manager
33. mag. iur. Ante Baraba
34. Josip Barbetti, dipl. ing., Milton, Canada
35. Tomislav Baričević, župnik
36. Ivan Barić
37. Ana Barišić, V. Gorica
38. Ankica Barišić, Poljska
39. Ante Barišić, Poljska
40. Ivica Barišić, Poljska
41. Mateja Barišić, Poljska
42. Miro Bartulica, Zagreb
43. Mira Tecilazić Bašić, sutkinja Županijskog suda u mirovini
44. Đurđica Bastjančić, prof.
45. Iva Bastjančić, nastavnica
46. Ivan Bastjančić, dipl. ing.

47. Darko Daran Bašić hrvatski branitelj, glavni urednik portala Hrvatsko nebo
48. Nikola Bašić pisac, Vis
49. prof. Tomislav Batinić, Sarajevo.
50. dr. sc. Zlatko Begonja, povjesničar
51. Lili Benčik, kolumnist, hrvatskepraviceblog.com
52. Joan Beram, St Ives, NSW Australia
53. Tomislav Beram, Sydney, Australia
54. Davor Bergam, Dubrovnik
55. Pasko Bete, Dubrovnik
56. Mate Bilić, Zagreb
57. Josip Bilić Prcić, odvjetnik
58. Stjepan (Vladimir) Biondić, mag. prava
59. dr. sc. Ante Birin, povjesničar
60. Anica Bobetić, Zagreb
61. Tomislav Bolanča, Zadar
62. Damir Borovčak, dipl. ing., Zagreb
63. Dragan Bosanac, Borovo Naselje
64. Marin Bošković, dipl. ing. elektrotehnikе
65. Tea Bošković, učiteljica razredne nastave
66. Ivan Bradvica, dipl. ing., književnik
67. Tomislav Brekalo, umirovljeni narednik HV i predsjednik HIKO (Hrvatska iseljenička kulturna organizacija) Essen, NRW, Njemačka
68. Emilija Britčević, Split
69. Mladen Britčević, Split
70. general dr Kornelije Brkić
71. Ana Bulaja
72. Ante Bulaja, Sv. Nedjelja
73. Josipa Bulaja
74. Jure Bulaja, Sv. Nedjelja
75. Luka Bulaja, Sv. Nedjelja
76. Mara Bulaja
77. Marko Bulaja
78. Mateja Bulaja, Sv. Nedjelja
79. Matija Bulaja
80. Mihaela Bulaja, Sv. Nedjelja

81. Ruža Bulaja, Sv. Nedjelja
82. Vjeko Bulaja, Sv. Nedjelja
83. dr. sc. Miljenko Buljac
84. Adolf Buntić, Zagreb
85. Ana-Marija Buntić, Zagreb
86. Dubravka Buntić, Zagreb
87. Matej Buntić, Zagreb
88. Nika Buntić, Zagreb
89. Jadranka Burazin, prof., Split
90. Jozo Burazin, kap. duge plovidbe, Split
91. dr. Jure Burić, bivši župan i saborski zastupnik
92. Anđelko Burilo, Zagreb
93. Valentin Burilo, Vukovar
94. Mario Butigan, Nuštar
95. brigadir, Eduard Butijer, Dugo Selo
96. Juraj Cigler, dipl. inž. građ., Čakovec
97. Milan Ciliga, dipl. ing. el.
98. Petar Cvitanušić, Zagreb
99. general Ljubo Ćesić Rojs
100. izv. prof. dr. sc. Alojz Ćubelić, Katolički bogoslovni fakultet
101. Jozo Ćuk, dugogodišnji predstavnik Hrvata u Australiji
102. general Mile Ćuk
103. Ilijko Ćurić, Zagreb
104. Ivo Ćurić, Zagreb
105. Ana Ćurković, Zagreb
106. Ante Ćurković, Zagreb
107. Danijela Ćurković, Zagreb
108. Dijana Ćurković, Zagreb
109. Ivan Ćurković, Zagreb
110. Ivana Ćurković, Zagreb
111. Marko Ćurković, Zagreb
112. Petar Ćurković, Zagreb
113. Tihomir Ćurković, Zagreb
114. Jelena Ćurković Zagreb
115. Tomislav Ćurković, Zagreb
116. izv. prof. dr. sc. Ivica Čatić
117. Brane Čavar, Zagreb

118. Jozo Čavar, Vinkovci
119. Marinko Čavka, Knin
120. prim Jasna Čepin Bogović, dr. med.
121. don Lazar Čibarić
122. prof. dr. sc. Marin Čikeš, redoviti profesor u miru Sveučilišta u Zagrebu
123. Ante Čirko, Unna
124. prof. dr. sc. Alojzije Čondić, Katolički bogoslovni fakultet, Split
125. Željko Čorak, Borovo Naselje
126. Florijan Čulina, Zagreb
127. Ante Čulo, Sv. Nedjelja
128. Božo Čulo, Sv. Nedjelja
129. Fran Čulo, Sv. Nedjelja
130. Franjka Čulo, Sv. Nedjelja
131. Ivan Čulo, Sv. Nedjelja
132. Josip Čulo, Sv. Nedjelja
133. Luka Čulo, Sv. Nedjelja
134. Marija Čulo, Sv. Nedjelja
135. Mate Čulo, Sv. Nedjelja
136. Melita Čulo, Sv. Nedjelja
137. Petra Čulo, Sv. Nedjelja
138. Prof. dr. sc. Vera Čuljak
139. Srećko Čuljak
140. dr. sc. Ante Čuvalo, Ždrelac (Pašman)-Chicago
141. Ivica Daničić, Borovo naselje
142. mr. sc. Mladen Deletis
143. Diana Delonga
144. Franko Delonga
145. Ivo Delonga
146. Jadranka Delonga
147. Marina Delonga
148. Marko Delonga
149. Alen Distler, Borovo Naselje
150. Dragica Distler, Borovo Naselje
151. Ivan Distler, Borovo Naselje
152. Tihomir Distler, Borovo Naselje

153. Mario Divić, Imotski
154. Željko Dokonal, Borovo Naselje
155. admiral Davor Domazet Lošo
156. Zvonimir R. Došen, Kanada
157. dr. sc. Miro Dorešić
158. Zdenka Dorinko, Melbourne
159. Tomislav Držić, novinar i urednik Hrvatskog tjednika
160. Marija Dubravac, hrvatska pjesnikinja, Brisbane
161. Tomislav Dudić, Vukovar
162. Malkica Dugeč, književnica
163. Stipe Ćipa Dukić, katolički svećenik
164. Viktor Dukić
165. Drago Duvnjak, dipl. ing. građ.
166. Jela Dužnović
167. Andelko Đerek, pukovnik, Zagreb
168. Ljubomir Đukić, Vinkovci
169. prof. dr. sc. Neven Elezović
170. prof. dr. Damir Eljuga, predsjednik Hrvatske lige protiv raka, Karlobag
171. Ljerka Eljuga, dr. primarius, Karlobag
172. Adrijana Frankić, Knin
173. Tomás Frkovic, Argentina
174. Stjepan Furdek, Sydney, Australia
175. Helena Galjer, Dubrovnik
176. Mladen Galić, dragovoljac Domovinskog rata, Split
177. Željko Galinović, Vinkovci
178. Zdravko Gavran, književnik
179. Gordana Gavranović, Borovo Naselje
180. Josip Gavranović, Borovo Naselje
181. Petar Gelo, Melbourne
182. Ivica Gilić, Borovo Naselje
183. Danica Glavaš
184. Vlado Glavaš
185. Krinoslav Gliha, umirovljenik, V. Gorica
186. Mladen Glowatzky, dipl. ing. građ.
187. Branko Govedarica, Dubrovnik
188. Violeta Grdić, Vukovar

189. Berislav Gregorić, predsjednik udruge policije branitelja Jastrebarsko
190. Zorica Gregurić, predsjednica Udruge zagrebački dragovoljci branitelji Vukovara
191. Matija Grgat
192. Ivica Grgić, Osijek
193. Vinko Grgić, prof.
194. Nikša Grljević, Dubrovnik
195. Ruža Grozdanić, Zagreb
196. mr.sc. Marko Grubišić , predsjednik Hrvatskog društva političkih zatvorenika,
197. professor emeritus Vinko Grubišić, dopisni član HAZU
198. Andelka Gverić, Zadar
199. Mile Gverić, Zadar
200. Ivica Hapan, Dubrovnik
201. Mirko Hasenay, Buenos Aires, Argentina
202. Branko Haubrich
203. prof. dr. sc. Andrija Hebrang, pričuvni general
204. Davor Hitri, Borovo Naselje
205. Stjepan Hodak, Sesvete
206. Željko Hodak, Borovo Naselje
207. Dragana Horg, Borovo Naselje
208. Vesna Horg, Borovo Naselje
209. Štef Horvat, Borovo Naselje
210. Krunoslav /Marijan/ Horvatić
211. Marija /Mato/ Horvatić
212. Marijan / Ivan/ Horvatić
213. Albin Horvatiček, književnik
214. Ivan Hovanjec, Vinkovci
215. Branko Hrkač, sam. umjetnik
216. Josip Hrkač, Borovo Naselje
217. Ivan Hrvoić, Kanada
218. Brigadir, Werner Ilic, Zagreb
219. Krešimir Ivanček, akad. slikar-grafičar
220. Jure Ivančić
221. Dubravko Ivanković, Vukovar

222. msc Želimir Ivanović, dipl. ing. el. tehn., dragovoljac,
istočna Slavonija, Sunja 91-92.
223. Mile Ivezic, Chicago
224. Zlata Ivezic, Chicago
225. Melita Obeid Ivezic, Chicago
226. David Ivić
227. Alen Jakumetović, Borovo Naselje
228. general Ante Jelavić
229. Tomislav Jelić, novinar, suradnik Hrvatskog tjednika, Zagreb
230. Ivana Jerčinović, dipl. ing. fizike
231. dr. sc. Marko Jerčinović
232. Marko Jovanović, Dubrovnik
233. Snježana Jukić, Zagreb
234. mr. sc. Neven Jurica, veleposlanik u miru
235. Barbara Jurić
236. Filip Jurić
237. Luka Jurić
238. Željko Jurić
239. Ante Jurilj, Borovo naselje
240. Janja Jurišić, Frankfurt
241. don Andelko Kaćunko
242. Zaviša Kačić, prof.
243. Robert Kajfeš, Nova Gradiška
244. Branko Kalebić, Zagreb
245. Zlatko Kamen, Borovo Naselje
246. general Ivan Kapular, Zagreb
247. Edvina Maras Karačić, dr. med.
248. Mirko Karačić, dr. med.
249. prof. dr. sc. Ivan Karlić, KBF Sveučilišta u Zagrebu
250. akademik Andrija Kaštelan
251. Ivo Kedi, Virovitica
252. Ana Kirchmayer-Wonnemann, Njemačka
253. Marko Kljajić, umirovljenik, Vetovo
254. Nikola Knez, filmski redatelj
255. Mile Kokan, Split
256. Ante Kokotović, Penrith, Australia
257. Stipe Kokotović, Penrith, Australia

258. pukovnik Miljenko Kolobarić, predsjednik HVIDRA-Osijek
259. Zvonimir Kološnjaj, Borovo Naselje
260. Nikša Koncani, dipl. ing., Vodice
261. prof. dr. sc. Ivan Kordić
262. mons. dr. sc. Vlado Košić, biskup sisacki
263. Ljudevit Kotnik, dipl. ing. str. u miru
264. Ante Kovač, Split
265. Davor Kovačević, Tomislavgrad
266. Pero Kovačević, pravnik, bivši zastupnik u Hrvatskom saboru
267. Mile Kožul, Zagreb
268. akademik Kuzma Kovačić
269. Mate Krajina, novinar
270. Zdenko Kraljević, Zagreb
271. Marija Krasnec Oršolić, Munchen
272. Zlatko Krasnec, Vukovar
273. Marijana Križan, Zagreb
274. Mirjana Kutle
275. general Marinko Krešić
276. Luka Krilić, povratnik iz iseljeništva
277. Vjekoslav Krsnik, publicist, neovisni komentator
278. fra Ante Kukavica
279. brigadir, Stjepan Kulić, Vinkovci
280. Milan Kurilj, Rijeka
281. prof. dr. sc. Stipe Kutleša
282. prof. dr. sc. Ilij Kuzman
283. Boris Kuzmanovic, Greendale, WI SAD
284. Ivanka Kuzmanovic, Greendale, WI SAD
285. pukovnik Ivan Kvesić
286. Silvija Lažeta, dipl. iur., Zagreb
287. Jerko Lebo, voditelj građevinskih radova
288. Dragica Ledenko, Rijeka
289. Šime Letina
290. Josip Livasić, Sv. Nedjelja
291. Ive Livljanić, veleposlanik u miru
292. Ilija Lončar, Glavni tajnik IO HSK-a za Benelux, Nizozemska

293. Antonio Lovasić, Sv. Nedjelja
294. Djurdja Lovasić, Sv. Nedjelja
295. Josip Lovasić, Sv. Nedjelja
296. Kristian Lovasić, Sv. Nedjelja
297. Slavko Lovasić, Sv. Nedjelja
298. Stjepan Lovasić, Sv. Nedjelja
299. Tomislav Lovasić, Sv. Nedjelja
300. Helena Lovrić
301. Ivana Lovrić
302. Marija Lovrić
303. Petar Lovrić
304. Zdravko Lozar, Berlin
305. Anda Luburic
306. Zvonimir Luburić, Oakville Ont. Canada
307. Ilija Lukanović, teolog i diplomat
308. Marija Lukić, Velika Kopanica
309. Josip Lulić, Nova Gradiška
310. Božo Ljubić, Karlobag
311. Mira Magaš, umirovljenica
312. doc. art. Marko Magdalenić, KBF Sveučilišta u Zagrebu
313. Blažena Magdić, umirovljenica
314. Ivan Magdić, časnik HV-a u mirovini
315. Diana Majhen
316. Marijan Majić
317. mr. Hrvoje Majhen
318. Veselko Malekinušić, Borovo Naselje
319. Vesna Maletić
320. Mijo Maljković, inovator, Požega
321. mr.sc. Ivan Mance, Zagreb
322. Ankica Mandarić, dipl. ecc. u mirovini, Mostar
323. Jasna Mandić, Zagreb
324. Krešimir Mandić, Zagreb
325. Zdravko Mandić, Zagreb
326. Radoslav Marić, MD
327. Zvonimir Marić, sveučilišni profesor u miru
328. Hrvoje Markasović, Vinkovci
329. Verica Marković, Vukovar

- 330. general Mladen Markač, Zagreb
- 331. brigadir, Ivan Markešić
- 332. Marija Markić, CTC
- 333. Marinko Markić, Toronto
- 334. Slobodan Markić, P. Eng
- 335. Josip Maršić
- 336. Tonko Martinis
- 337. Goran Marunček, Vinkovci
- 338. Verica Marunček, Vinkovci
- 339. Zoran Marunček, Vinkovci
- 340. Pater Vinko Maslać, Dubrovnik
- 341. Maro Masle, Dubrovnik
- 342. Mario Matančević, Borovo Naselje
- 343. Hrvoje Mateša
- 344. Josip Mateša, Vodice
- 345. Vedran Matić, Borovo Naselje
- 346. Ante Matić, Borovo Naselje
- 347. Ante Matijević, Split
- 348. Franjo Matošević, Zagreb
- 349. Cecilija Matuško
- 350. Goran Mazić, Dubrovnik
- 351. Berislav Medić, Vinkovci
- 352. mr. sc. Božo Medić
- 353. general dr. sc. Miroslav Međimorec
- 354. Blaž Mešin, dipl. ing., Zagreb
- 355. Mike Ivan Mikec
- 356. general Mladen Mikolčević, Nova Gradiška
- 357. prof. dr. Luka Milas, znanstvenik i sveučilišni profesor u miru
- 358. Ljerka Milas, prof.
- 359. Zvonko Milas, Zagreb
- 360. Drago Miota, Virovitica
- 361. Marija Miota, Virovitica
- 362. Ljiljana Mišljenac, Bijelo Brdo
- 363. Marija Modrić, Zagreb
- 364. Marica Morić, Split
- 365. Anda Mrden, Borovo Naselje

366. Gorostas Mrđen, Borovo Naselje
367. Marin Mrđen, Borovo Naselje
368. Igor Naletilić, Borovo Naselje
369. Stjepan Njergeš, Borovo Naselje
370. Danka Nemarić
371. prof. dr. sc. Milan Nosić
372. Javor Novak, hrvatski književnik i publicist, član Upravnog odbora HKV-a
373. Alfred Obranić, dipl. ing. u miru
374. Darko Omrčen, dipl. ing. elektrotehnike
375. Oreč Željko, Zagreb
376. Ivica Orešković, Zagreb
377. Josip Osrečki, Vinkovci
378. Mario Marcos Ostojić
379. Ivan Ozanic, Oakville, Kanada
380. Snježana Patko, Vukovar
381. dr. Ing. Marijan Papić, Vancouver, B.C., Canada
382. Miroslav Papić, dipl. ing. stroj., član HNES-a, Zagreb
383. Milan Pavich Vukina, Lukovčak
384. mr. Alojz Pavlović, dipl. ing., književnik
385. Ljiljana Pavlović, Borovo Naselje
386. Mladen Pavković, novinar i publicist
387. Vladimir Pavletić, Generalski Stol
388. prof. dr. sc. Davor Pavuna
389. Ankica Pečarić, prof.
390. akademik Josip Pečarić
391. Dragutin Pećek, Zagreb
392. Ivan Penava, gradonačelnik Vukovara
393. Miroslav Penava, Požega
394. Željko Penava, Molvece
395. Stipan Perić, dipl. oec., Tomislavgrad
396. Anto Periša
397. Franjo Miroslav Perkovic, dipl. arh., Zagreb
398. dr. sc. Damir Pešorda, književnik
399. Alojzije Petracic, umirovljenik
400. Mr. sc. Andrija Petrović, projekt manager, Zagreb

401. Ivan Petrović, Borovo Naselje
402. Marinko Pezer, Zagreb
403. Stipo Pilić, prof.
404. Silvio Pinter, Vinkovci
405. Tomislav Pipunić, Melbourne, Australia
406. Nenad Piskač, književnik
407. Mile Plettikosa, P. Eng.
408. Katica Plišić, Bern
409. Miljenko Plišić, Bern
410. Ivo Poljak
411. Tomislav Poljičanin, Borovo Naselje
412. Siniša Posarić, književnik
413. general Ivica Primorac
414. Vera Primorac, književnica
415. Mladen Prkačin, HRVI, Solin
416. prof. dr. sc. Slobodan Prosperov Novak
417. general Željko Prpić, dipl. ing. str. u mirovini
418. Silvija Pršlja, Zagreb
419. mr. sc. Sonja Radionov, dipl. ing.
420. Ivo Radman, Velika Gorica
421. pukovnik, Damir Radnić, Zagreb
422. Marko Radoš, Zagreb
423. Ante Rakić
424. prim. Miljenko Raos, dr. med.
425. brigadir, Ivan Rašić, Zagreb
426. Ante Rašić, Osijek
427. Pero Rašić, Borovo Naselje
428. dr. sc. Stjepan Razum, povjestničar i arhivist
429. Antonio Rebić-Čulo, Sv. Nedjelja
430. Božidar Rebić-Čulo, Sv. Nedjelja
431. Petra Rebić-Čulo, Sv. Nedjelja
432. Ruža Rebić-Čulo, Sv. Nedjelja
433. Danijel Rehak, predsjednik društva logoraša
434. Branko Reić, dipl. ing. građ.
435. Danijel Rimac, Borovo Naselje
436. Antun Rom, Glina
437. Josip Romić, Nova Gradiška

438. general Renato Romić, Virovitica
439. Neda Rosandic Saric - veleposlanica u miru
440. Herve Rousseau, Francuz iz Zagreba
441. Božidar Ručević, dipl. inž. u miru iz Zagreba
442. Zorica Rukavina, prof., Zagreb
443. prof. emerit. Zvonko Rumboldt, Split
444. Ivica Rupčić, Vinkovci
445. Iva Sablić, Borovo Naselje
446. Zoran Sablić, Borovo Naselje
447. dr. rer.soc.oec., Blaženko Segmanović
448. Marija Senjić, Sesvete
449. Niko Senjić, Sesvete
450. Velimir Slavić, Vinkovci
451. dr.sc Goran Slipac, Zagreb
452. Marija Skender, Sydney, Australia
453. Josip Skender, Sydney, Australia
454. Jakov Skočibušić, prof., umirovljeni veleposlanik, Split
455. Masa Skondro Vrzina, Sydney, Australia
456. mr. sc. Marina Skrobica
457. Dubravka Smiljan
458. Ivica Smiljan
459. Davorin Smokrović
460. Renato Smokrović, Starigrad-Paklenica
461. Željko Soldo inž. el., Zagreb
462. prof. emeritus dr. sc. Ivo Soljačić
463. Stefan Sosa, Bad Liebenzel, Germany
464. Damir Stahor, Dubrovnik
465. Mirko Strabic
466. Dominik Stamać, dipl. ing. u mirovini
467. dr. sc. Josip Stjepandić, predsjednik HAZUD-a
468. Edvin Strgačić LLB Pravni fakultet Zagreb, owner of Can Cro Accounting business Toronto
469. Vera Strgačić, dipl. ing., Farmaceutski Fakultet Zagreb, University of Toronto, Faculty of Education
470. Zoran Strmota, Vinkovci

471. Ante Šare, dipl. ing. elektotehnike
472. Stanko Šarić, dipl. ing., glazbenik
473. Jagoda Šećer, Split
474. Stjepan Šešelj, književnik
475. Ilija Šikić, pjesnik
476. general Željko Šiljeg, Zagreb
477. Dobroslav Šimović, dipl. iur.
478. Mario Škegro, Ivankovo
479. Dipl. ing. Ivica Škiljo
480. Ivan Šmit, Borovo Naselje
481. mr. sc. Niko Šoljak, predsjednik Hrvatskog svjetskog sabora
482. Stjepan Šooš, Bad Liebenzel, Germany
483. Zoran Šorli, Vinkovci
484. Nikola Štedul
485. st. brigadir, Marinko Štrbac, Novoselac
486. Ante Nadomir Tadić Šutra, prof., Knin
487. Krešimir Tičić, dipl. ing. arh., arhitekt i pisac
488. Duro Tikvica, pijanist, red. prof. Muzičke akademije Sveučilišta u Zagrebu
489. Kap. Eduard Tkalcic, Hong Kong
490. dr. sc. Marko Tokić, Mostar
491. Benjamin Tolić, filozof i publicist
492. general Žarko Tole, Split
493. general Ivan Tolj, književnik
494. Josip Tolj, mag. iur, odvjetnički vježbenik
495. Jozo Mario Tolj, katolički svećenik u miru
496. Mato Toman, Bjelovar
497. Alen Tomašević, Dubrovnik
498. Rudi Tomić
499. Danijel Tordinac, Borovo Naselje
500. Goran Trdin, Osijek
501. Damir Tučkar, dipl. inž.
502. Stjepan Tuđman, dipl. ecc.
503. Zvonimir Josip Tumbri, dipl. ing. gradđ.
504. mr. sci. Gordana Turić, bivša zastupnica u Hrvatskom državnom saboru
505. Vera Uglešić, prof.

- 506. Ivan Valek, arhitekt
- 507. Zvonimir Veselje, Borovo Naselje
- 508. prof. emer. dr. sc. Ivica Veža
- 509. Đuro Vidmarović, prof.
- 510. Paula Viher, Križevci
- 511. brigadir Ilija Vincetic, Zadar
- 512. Zdravko Vlaić, dipl. ing., Zagreb
- 513. Margarita Vrbanović, prof.
- 514. Stjepan Vrbanović
- 515. Domagoj Vrčak, Zagreb
- 516. Krešo Vujević
- 517. Antonio Vukan, Borovo Naselje
- 518. Danijel Vukasović, Dubrovnik
- 519. Ivan Vukić
- 520. Krešimir Vukić
- 521. Marija Vukić
- 522. Tomislav Vuković, novinar
- 523. Ante Vukušić, Dubrovnik
- 524. Darko Vukušić, Dubrovnik
- 525. Mirjana Vrsalović, mag. farm.
- 526. Miljenko Zadro, Borovo Naselje
- 527. Zlatko Zaoborni, Borovo Naselje
- 528. Ana Zeko, Baška Voda
- 529. brigadir Marinko Zelenika, Zagreb
- 530. Darko Zlodi, Zagreb
- 531. brigadir Drago Zirinušić, Zadar
- 532. Vlasta Zubčić, dizajner, Zagreb
- 533. Zlatko Zubković, Vinkovci
- 534. mr. Miljenko Žagar, veleposlanik u miru
- 535. Ana Žanić, Vinkovci
- 536. Nikša Žarak, Dubrovnik
- 537. Kata Žarko, S. Kraljevec
- 538. Marko Žarko, S. Kraljevec
- 539. Nediljko Žarko, S. Kraljevec

AKADEMIK JOSIP PEČARIĆ – ŽIVOTOPIS

Akademik Josip Pečarić rođen je 2. rujna 1948. godine u Kotoru. Tamo je završio osnovnoškolsko i srednjoškolsko obrazovanje, a 1972. diplomirao na Elektrotehničkom fakultetu u Beogradu s radom iz područja nuklearne fizike. Na istom fakultetu je i magistrirao 1975. godine, a 1982. obranio doktorsku disertaciju iz područja matematike s naslovom Jensenove i srodne nejednakosti.

Nakon završenog studija radio je u Geomagnetskom institutu u Grocku te od 1977. kao asistent fizike na Građevinskom fakultetu u Beogradu. Godine 1987. se s obitelji preselio u Zagreb te zaposlio na Tekstilno-tehnološkom fakultetu Sveučilišta u Zagrebu kao izvanredni profesor matematike. Od 1990. radi kao redoviti profesor na istom fakultetu, od 1996. kao redoviti profesor u trajnom zvanju. Umirovljen je 2018. Do početka agresije Rusije na Ukrajinu bio je istraživač Matematičkog instituta Sveučilišta RUDN u Moskvi (Rusija).

Od 2000. godine je redoviti član Hrvatske akademije znanosti i umjetnosti, od 2016. inostrani je član Dukljanske akademije nauka i umjetnosti

Za doprinos u znanosti je 1996. godine dobio Državnu nagradu za znanost (prirodne znanosti), te je 1999. odlikovan ordenom Reda Danice hrvatske s likom Ruđera Boškovića.

Akademik Josip Pečarić je jedan od vodećih svjetskih stručnjaka u području matematičkih nejednakosti. Jedan je od najproduktivnijih svjetskih matematičara s više od 1300 objavljenih ili prihvaćenih za tisak radova u matematičkim časopisima. Također je i najcitaniji hrvatski matematičar, a ima preko 230 suradnika iz zemlje i svijeta (na svjetskim bazama ima:

Google Scholar: citata: 18804, H-index: 50;

MathSciNet: publikacija: 1350, citata: 6610, H-index: 26;

Scopus: publikacija: 799, citata: 7319, H-index: 37;

WoS: publikacija: 809, citata: 6683, H-index: 34..

Prema istraživanjima sa Sveučilišta Stanford u Kaliforniji (SAD) Pečarić je po broju objavljenih radova na 2289. mjestu njihove liste za cijelu karijeru od 195605 svjetskih znanstvenika, a prvi iz RH je 14537. Na njihovoj listi za zadnju godinu koja ima 200409 znanstvenika Pečarić je po broju objavljenih radova na 2194. mjestu, a prvi iz RH je 13456.

Osim velikog broja članaka u međunarodnim matematičkim časopisima, autor je ili koautor 40 monografija. O jednoj monografiji je u poznatom časopisu Amer. Math. Monthly, July-August 1991, poznati matematičar D. Pedoe objavio cijeli članak, a izdavačka kuća Element pokrenula je seriju „Monographs in inequalities“ u kojoj je do sada tiskano 20 monografija.

Osnivač je seminara Matematičke nejednakosti i primjene na Matematičkom odjelu Prirodoslovno-matematičkog fakulteta, Sveučilišta u Zagrebu, i s tog je seminara do sada izašlo preko četrdeset doktora matematičkih znanosti. Danas ovaj seminar također ima i svoj dio na Sveučilištu u Splitu. Niz godina gostovao je na Abdus Salam school of mathematical sciences in Lahore pa i u Pakistanu ima niz svojih učenika koji rade po tamošnjim sveučilištima. Akademik Pečarić ima preko 230 suradnika iz cijelog svijeta.

Godine 1998. pokrenuo je međunarodni znanstveni časopis „Mathematical Inequalities and Applications“ (izdavač Element,

Zagreb), koji je već nakon dvije godine izlaženja uvršten na Scientific Citation Index Expanded (SCIE). Taj časopis je postao prvi hrvatski časopis na SCIE listi i danas je Q2 časopis a bio je i Q1 dok je na Scopusu Q1 časopis. Kasnije je pokrenuo još dva časopisa – „Journal of Mathematical Inequalities“ (danasa je također Q2 a bio je i Q1 časopis) i „Operators and Matrices“ – koji su i na CC listi i na SCIE listi. Na listi najboljih hrvatskih znanstvenih časopisa (prema bazi Scopus) sva tri časopisa su visoke plasirani (ova dva Q1/Q2 su prvi i peti). Pokrenuo je i časopis „Fractional Differential Calculus“ koji je od ove godine na Scopusu. Glavni urednik je i novog časopisa „**Pakistan Journal of Mathematical Sciences**“.

Osim toga, član je uredništava ili recenzent brojnih međunarodnih časopisa. Kao pozvani ili plenarni predavač akademik Josip Pečarić je održao mnoga predavanja na međunarodnim konferencijama, a povodom njegovog 60-og rođendana je 2008. godine u Trogiru održana međunarodna konferencija „Mathematical Inequalities and Applications 2008“. Tu konferenciju su slijedile:

- 1) Mathematical Inequalities and Applications 2010, Lahore, Pakistan, March 7-13, 2010., Pakistan
- 2) Mathematical inequalities and nonlinear functional analysis with applications, July 25-29, 2012, Jinju, South Korea.
- 3) U lipnju 2014. godine (22.-26. lipnja) u Trogiru se pod pokroviteljstvom Razreda za matematičke, fizičke i kemijske znanosti HAZU održala konferencija pod nazivom „Mathematical Inequalities and Applications 2014 – One thousand papers conference“ u čast akademika Josipa Pečarića povodom objavlјivanja više od 1000 znanstvenih matematičkih radova,
- 4) Slijedeće godine je održana konferencija Mathematical Inequalities and Applications 2015, 11-15 November, Mostar, BiH
- 5) Tri godine kasnije je u Zagrebu održana međunarodna konferencija MIA 2018 povodom njegovog 70-og rođendana..

Sigma mathematics

IMPACT FACTOR
2.258

CITATION
2.2
SCOPUS

The Hölder and the converse Hölder inequality for $p > 1, q = \frac{p}{p-1}$:

$$\begin{aligned} A^{\frac{1}{p}}(wf^p) A^{\frac{1}{q}}(wg^q) &\geq A(wfg) \\ &\geq K(p, m, M) A^{\frac{1}{p}}(wf^p) A^{\frac{1}{q}}(wg^q) \end{aligned}$$

The Minkowski and the converse Minkowski inequality for $p > 1$:

$$\begin{aligned} A^{\frac{1}{p}}(wf^p) + A^{\frac{1}{p}}(wg^p) &\geq A^{\frac{1}{p}}(w(f+g)^p) \\ &\geq K(p, m, M) \cdot \left(A^{\frac{1}{p}}(wf^p) + A^{\frac{1}{p}}(wg^p) \right) \end{aligned}$$

Refinements of the Converse Hölder and Minkowski Inequalities

Volume 10 • Issue 2 | January (II) 2022

MDPI mdpi.com/journal/mathematics
ISSN 2227-7390

Cover Story

Article: Refinements of the Converse Hölder and Minkowski Inequalities

Josip Pečarić, Jurica Perić and Sanja Varošanec

Mathematics 2022, 10(2), 202; doi:10.3390/math10020202

<https://www.mdpi.com/2227-7390/10/2>

Mathematics | January-2 2022 - Browse Articles

Zbog njegovih zasluga u matematici, akademiku Pečariću je posvećen jedan broj časopisa „Banach Journal of Mathematical Analysis“, Vol. 2, No.2 (2008). Riječ je o međunarodnom znanstvenom časopisu koji je na SCIE i CC listi, a u tom posebnom broju članke su objavili i posvetili ih akademiku Pečariću mnogobrojni svjetski matematičari. Intervju koji je tamo objavljen (str. 163-170) objavljen je i na kineskom u časopisu Mathematics 3 (2012), 245-249. Nekim Pečarićevim istraživanjima (inače citiranih i u časopisu “Nature”, a s P.T. Landsbergom objavio je članak u časopisu Phys. Rev., A35 (1987), 4397–4403.) posvećen je i članak "Accentuate the negative", Math. Bohem. 134 (2009), no. 4, 427-446. kojeg je napisao Peter Bullen, profesor emeritus sa Sveučilišta u Vancouveru.

Nedavno je tiskana knjiga Matice Hrvatske PRIJELOMNA VREMENA / Hrvatske zemlje nakon 1918, a o znanosti piše dr. sc. Zdravka Jelaska Marijan s Hrvatskog instituta za povijest. Tako na str. 413. piše: *Djelovali u inozemstvu ili u Hrvatskoj, neki od hrvatskih znanstvenika su tijekom 20. stoljeća dali važan doprinos svjetskoj znanosti, prvenstveno nobelovci Lavoslav Ružička i Vladimir Prelog (kemija). Značajan ugled stekli su i fizičar Ivan Supek (električna vodljivost materijala na niskim temperaturama), matematičari Vilim (William) Feller (teorija vjerojatnosti) i Josip Pečarić (teorija nejednakosti), molekularni biolozi Miroslav Radman i Ivan Đikić, fizičari Davor Pavuna (supraprovodljivost i nano-inženjering) i Marin Soljačić (bežični prijenos energije i nano-fotonika) i mnogi drugi.“*

Akademik Pečarić poznat je i po svom publicističkom radu. Objavio je više od 160 publicističkih knjiga.

28/06/2023.